

34312139

श्री सत नाम साकि

१९०१ वा. १

'दे' त्रिगुण स्वरूपाय, 'ॐ' निर्गुण निरूपणे।
'देॐ' ब्रह्माभिधानाय, नमस्तस्मै नमो नमः।

شري بریم برگاش سمپردا پاچاره
 پوجیه پاد ست شري ۱۰۰۸
 سنگرو سوامي تبتو ن رام جي مهرج
 بریم برگاشي

اور
 شري ست نام ساکي
 پروف ٽسندڙ:-
 امراپور استان جا وديارڻي -

۱. شري هرداس رام
۲. اشوک ڪمار
۳. منوهو لعل
۴. سندرداس
۵. موٽي-رام
۶. ٽرم-داس
۷. نام-ديو
۸. جڏ-ديو

بقري ست نام ساڪي
ضروري ٻه اکر

١٠٠
١٠١
١٠٢
١٠٣
١٠٤
١٠٥
١٠٦
١٠٧
١٠٨
١٠٩
١١٠
١١١
١١٢
١١٣
١١٤
١١٥
١١٦
١١٧
١١٨
١١٩
١٢٠
١٢١
١٢٢
١٢٣
١٢٤
١٢٥
١٢٦
١٢٧
١٢٨
١٢٩
١٣٠
١٣١
١٣٢
١٣٣
١٣٤
١٣٥
١٣٦
١٣٧
١٣٨
١٣٩
١٤٠
١٤١
١٤٢
١٤٣
١٤٤
١٤٥
١٤٦
١٤٧
١٤٨
١٤٩
١٥٠
١٥١
١٥٢
١٥٣
١٥٤
١٥٥
١٥٦
١٥٧
١٥٨
١٥٩
١٦٠
١٦١
١٦٢
١٦٣
١٦٤
١٦٥
١٦٦
١٦٧
١٦٨
١٦٩
١٧٠
١٧١
١٧٢
١٧٣
١٧٤
١٧٥
١٧٦
١٧٧
١٧٨
١٧٩
١٨٠
١٨١
١٨٢
١٨٣
١٨٤
١٨٥
١٨٦
١٨٧
١٨٨
١٨٩
١٩٠
١٩١
١٩٢
١٩٣
١٩٤
١٩٥
١٩٦
١٩٧
١٩٨
١٩٩
٢٠٠

جادو ڀريل آهي جنهن سڀني ٻڙهندڙن ۽ ٻڙلدڙن
 پرڀهن کي ڀرڻ وٺرائڻ ۽ انهن ڀڳتي ۽ ڏانهن مائل
 ڪري ڇڏيو آهي. هيءَ سندن ٻاڻي ٻڙهن ۽ سڻ
 سان ٻان ۽ ڪلهن کي دور ڪري دل کي سڄي
 شاعري بخشي ٿي. سوامي جن ٻاڻ ۾ ساڪشامت
 شڪر جو روپ ۽ وره، وٺرائڻ، گمان ڏيان ۽ ڀرڻ
 ڀڳتيءَ جا ڀرڻ ڀنڊار هئا. سوامي جن کي اڄڪلهه
 جي لڪون ۽ ڪاليجن ۾ سکيا ڪانه ٿي هئي پر
 جهنگلن جي ڪڙن ۾ سالن جا سال پوءِ اڀياس ڪرڻ
 سان ئي کين آتم ساڪشامت ۽ رندگيءَ جو سچو راز
 ۽ اڀر ڀراپس ٿيو هو. اهو ئي ڪارڻ آهي جو سندن
 ٻاڻي ۾ هيڏو رس ۽ مڻج ڀريل آهي. سوامي جن
 جي هيءَ ٻاڻي ساڌارڻ ڪون جي ٻاڻيءَ جهڙي ڪا
 رواجي ٻاڻي ڪانهي بلڪه اوچ ڪوئيءَ جي رهڻيءَ
 وارن مهارتن جي ٻاڻي مثل اسان ٻاڻي آهي.
 سوامي جن جي ٻاڻيءَ ۾ رندگيءَ جي سڄي رستي
 ڏانهن اڳتي وڌڻ جي هڪ ادب شڪتي سمائل
 آهي. سوامي جن پنهنجي ٻاڻيءَ دوارا پاڪند جو
 ڪندن ڪيو ۽ سڀني کي سڄي راه ڏيکاري. سوامي
 جن جتي جتي پنهنجي اڀر روپ ٻاڻيءَ جو ڪان
 ڪيو، اتي جهون ڪي ٿين روشني جي جهلڪ ٿي
 ڀراپس ٿي، جنهن روشنيءَ کي حاصل ڪري اڳيائي

جهو ڀرمارت جي رستي تي هاندي پنهنجي ٻاڻ کي
 سڃاڻڻ لڳا. سوامي پنهنجي هن ٻاڻيءَ جو رس وٺي
 لکين ڀاڱي پنهنجي رندگيءَ جي اصلي آند کي ماڻڻ
 لڳا. هن ساڳيءَ ٻاڻيءَ جو پنهنجي مڌر ڪنڪ سان
 گان ڪري ڀرڻ پوڄي سوامي سرواند صاحب جن
 ۾ ڀرڻن ۾ لکون امڪ ۽ آساهه پيدا ڪري اڳيان جي
 لند ۾ سمهل جهون کي جاڳائي رهيا آهن. ڪرو مهرج
 جن هن ٻاڻيءَ جي ڀرڻ دوارا اڳيائي جهون جو اڳيان
 دور ڪري کين سسڻ ڀرڻ کان آزاد ڪري ڀرمارت
 جي رستي ڏانهن وڌڻ جي ڀرڻ ٿيا ڪن. پوڄي
 سوامي سرواند صاحب جن لاءِ صرف هندستان ۾ ئي
 هن ٻاڻيءَ جو ڀرڻ ٿيا ڪن بلڪه ولايت جي ڪڏي
 شهرن ۾ پڻ اهي ٻاڻيءَ جي گنگا وهائي اتي جي
 ماڻهن کي ان ۾ سچو اڳيان ڪرايو آهي. سوامي
 پنهنجي ٻاڻيءَ ۾ هونءَ کي مها آند سمائل آهي پر ان
 ٻاڻيءَ کي جهن ٿي پوڄي سوامي سرواند صاحب جن
 پنهنجي مڌر ڪنڪ سان گان ٿا ٿا ٻڙلدڙن پرڀهن جي
 دل ۾ آند ۽ امڪ جو سمند چڻ چاڪڻ ٿو لڳي.
 ولايت ۾ رهندڙ ڪنهن رندگيءَ ٻاڻ سوامي جن جي
 هيءَ امر ٻاڻي ٻڌي موهيت ٿي ٿيا آهن.

اهڙيءَ مها ڀرڻ ٻاڻيءَ جي هن پسڪ کي صرف
 هڪ ڪاغذ جو ڪتاب مائر ٿي نه سمجهڻ ڪهه بلڪه

هردي جو رومي هار سمجهي هن کي سيني سان
 ساليڻ ڪئي. جهڙو هن جو نالو آهي ”شري امراور
 وائي“ لهڙو ئي هن ۾ گڻ آهي - جو هن بائي جي
 پڙهن سڻ سان جيو کي ڪيان جي ايراضي لئي ٿي.
 جنهن سان هو امر بد کي پاڻي جنم مري جي چڪر کان
 چٽي پوي لو. اهڙي ۾ ها پوڙ بائي کي ايراضي
 شردالو ۾ رش ۾ ماڻگون، لندا وڏا گڻي جن ۽ ڳاڻيندڙ
 پڙهي، باد ڪري، ڳالي ۽ هر روز پات ڪري آند
 پائي، من جي ميل مٽائي، هردي کي اوچل بڻائي
 پنهنجو جيون سڻل بڻائيندا.

شعرا :-

پريم پرکاش ممدل

۷۴- سڄي سکر در	۴۲	۹۶- پريمي پمارا رام نام	۵۶
۷۵- هلو سکر ۾	۴۳	۹۷- جي سکر چاهين	۵۶
۷۶- هل ٿون هل ٿون	۴۴	۹۸- سکر جي ٺهل	۵۷
۷۷- جاڳي جاڳي اودا	۴۴	۹۹- پريم سان پريو	۵۸
۷۸- ڏيائي ڏيائي	۴۵	۱۰۰- پري پري پريم	۵۹
۷۹- آيا آيا اڻڻ اساجي	۴۵	۱۰۱- لعل آلم لهر	۵۹
۸۰- لڪي چهي هرام	۴۶	۱۰۲- ملهو ميس جنم	۶۰
۸۱- هاسي ڪر لا	۴۷	۱۰۳- ڪر رام پڄن پمارا	۶۰
۸۲- ڪري ستن جو	۴۸	۱۰۴- لاڪتن جو وڪيال	۶۱
۸۳- ساجهر جاڳي ڪڙي	۴۸	۱۰۵- منڙا منهنجا ڪيان	۶۱
۸۴- هل ٿون پماري	۴۹	۱۰۶- جيلالهن ليلالهن	۶۲
۸۵- پريم پمارا	۴۹		
۸۶- لمارو لمارو ساري	۵۰		
۸۷- مان نه پڙي پريم	۵۱		
۸۸- او رام جا پمارا	۵۱		
۸۹- ڪر ٿون پلائي	۵۲		
۹۰- هر دم مڪ سان	۵۲		
۹۱- سکر سوامي	۵۳		
۹۲- سکر سوڙهي ۾	۵۳		
۹۳- سکر مولڪي من	۵۴		
۹۴- آهين پندا ڏينهن	۵۴		
۹۵- منڙا منهنجا غلغل	۵۵		
- ۵- راجه وهاڳه
۱۰۷- جهڪي نهون	۶۳
۱۰۸- پمارا پري آ	۶۴
۱۰۹- جن لاءِ جيءُ	۶۴
۱۱۰- جنم باهر پري	۶۵
۱۱۱- هي سنساري	۶۵
۱۱۲- درد وارا سڻج	۶۶
۱۱۳- هي پريو ٿو	۶۶
۱۱۴- پريم پندا مون	۶۷
۱۱۵- پريم جو احوال	۶۷

صفحہ	صفحہ	صفحہ	صفحہ
۶۸	۱۱۶- باب سان پان	۱۳۵	۱- رنگ ريء بي راه ۷۹
۶۸	۱۱۷- اي سياڻا سڄو	۱۳۶	۱- ستن جو سڻ گمان ۷۹
۶۹	۱۱۸- پل پل لار اچار بندا		۷- راڳ ٿوڙي
۶۹	۱۱۹- عڪ هٿڻ جو هار	۱۳۷	۱- ڪٿا سڻ ڪول ۷۹
۷۰	۱۲۰- هر دم سچ کي ڌار	۱۳۸	۱- منهنجو ٿون پلو ۸۰
۷۱	۱۲۱- منمڪ کان منهن	۱۳۹	۱- جڳت ۾ ڏن ڏن ۸۰
۷۱	۱۲۲- ستر شاهن شاه	۱۴۰	۱- هي بندا ڀڳوان ۸۱
۷۲	۱۲۳- لار هريءَ جو ياد	۱۴۱	۱- هي بيارا ڀول ۸۱
۷۳	۱۲۴- ستن جو ديدار	۱۴۲	۱- هي مسافر جاڳ ۸۲
۷۳	۱۲۵- ساڌن جي سنگ ۷۳	۱۴۳	۱- هي ڪرو ٿون ٿار ۸۲
۷۴	۱۲۶- ٻينو لي سر ڪال	۱۴۴	۱- هي دٻالو ڪر ۸۳
	۶- راڳ ڌناشري	۱۴۵	۱- ستن ۾ آهي رار ۸۳
۷۴	۱۲۷- لار وڃڻ مولڪي		۸- راڳ پيووي
۷۵	۱۲۸- ڪري دٻا ٿون	۱۴۶	۱- ڪري دٻا ڪر ۸۴
۷۵	۱۲۹- پاڻ ڪرن جو ڀڳو	۱۴۷	۱- ستر پير جو ڀيالو ۸۵
۷۶	۱۳۰- سنگ ساڌن جو	۱۴۸	۱- ساڌن جي سنگ ۸۵
۷۶	۱۳۱- ڪري سدائين	۱۴۹	۱- پر هر جو پير ۸۶
۷۷	۱۳۲- پاڻي نرشن جو	۱۵۰	۱- سوان ڏل ڏر ۸۶
۷۷	۱۳۳- پل پل لار جهي	۱۵۱	۱- بندا ڀول لار پار ۸۷
۷۸	۱۳۴- ڪٽڻ ريءَ بي		

صفحہ	صفحہ	صفحہ	صفحہ
۹۹	۱۷۳- ستر ۾ جي گمان ۹۹	۸۸	۱۵۲- مٽي ڪوڙ سنگه ۸۸
۱۰۰	۱۷۴- ٿو لڪائي پاپ ۱۰۰	۸۸	۱۵۳- جوڳي چڙ لائي ۸۸
۱۰۰	۱۷۵- رار واپار سر ۱۰۰	۸۹	۱۵۴- بد ليک بندا ۸۹
۱۰۱	۱۷۶- آهر بندا ليو ۱۰۱	۹۰	۱۵۵- پڇڻ هن پير ۹۰
۱۰۱	۱۷۷- ٿو ڪر پان پراڻ ۱۰۱	۹۰	۱۵۶- ستن جو دولهه ۹۰
۱۰۲	۱۷۸- پير سان ڪهڙا ۱۰۲	۹۱	۱۵۷- لاله سڪيلو محبت ۹۱
۱۰۲	۱۷۹- ٿو چوان مان صاف ۱۰۲	۹۲	۱۵۸- پريو ڪي جي پاڻ ۹۲
۱۰۳	۱۸۰- اي مسافر واپ ۱۰۳	۹۲	۱۵۹- جالب لاء جگر ۹۲
۱۰۳	۱۸۱- رار جا هي رنگ ۱۰۳	۹۳	۱۶۰- درويشن جي چال ۹۳
۱۰۴	۱۸۲- سڃا ساڌو اڳ ۱۰۴	۹۳	۱۶۱- آيل آديسن جي ۹۳
۱۰۴	۱۸۳- جڳت ۾ سبت ۱۰۴	۹۴	۱۶۲- جڳ ۾ اهڙو آهي ۹۴
۱۰۵	۱۸۴- چڙهي ٿون آس ۱۰۵	۹۴	۱۶۳- چاڻ مسافر حال دلها ۹۴
۱۰۵	۱۸۵- سچو سور واپ ۱۰۵	۹۵	۱۶۴- مالش ٿن ۾ لوڪي ۹۵
۱۰۶	۱۸۶- درد وارن سندن ۱۰۶	۹۵	۱۶۵- هري مولڪي هر دم ۹۵
۱۰۶	۱۸۷- ڀيالو ڀيالو ڪرو ۱۰۶	۹۶	۱۶۶- سچو ڌيان ڌار ۹۶
۱۰۷	۱۸۸- ڪرو ٿار اهڙو ۱۰۷	۹۶	۱۶۷- من جڳ کان رهڻ ۹۶
۱۰۸	۱۸۹- اکند آليا ڪي ۱۰۸	۹۷	۱۶۸- چڙ ماس اچار ۹۷
۱۰۹	۱۹۰- بندا ڪال سر ٿي ۱۰۹	۹۷	۱۶۹- ڌرم سان لب ۹۷
۱۱۰	۱۹۱- عجب رار ليلا ۱۱۰	۹۸	۱۷۰- هي جڳيا سو جهت ۹۸
۱۱۱	۱۹۲- ري من پراڻ ۱۱۱	۹۸	۱۷۱- پوڳ ۾ پاهي ۹۸
۱۱۱	۱۹۳- من ڪر ڪا هال ۱۱۱	۹۹	۱۷۲- ستر ۾ جي شهد ۹۹

صفحہ	نمبر	صفحہ	نمبر
۱۲۶	۲۱۵- هر هيند ۾ ڏس	۱۱۲	۱۹۴- اڄ صاحب جا
۱۲۷	۲۱۶- سترگر جي وٺي	۱۱۲	۱۹۵- ستن کي دل
۱۲۷	۲۱۷- گر پور ۾ سان	۱۱۳	۱۹۶- جوکي جي ۾
۱۲۸	۲۱۸- دل ۾ ڇو پائجي	۱۱۳	۱۹۷- آءُ تون سترگر
۱۲۸	۲۱۹- ڪاوڙ ڪڍي	۱۱۴	۱۹۸- اٽلي ساڃهه گر
۱۲۸	۲۲۰- سوچي سوچي هل	۱۱۵	۱۹۹- هر ڀڄن بنا هي
۱۲۹	۲۲۱- لوهي لوهي له	۱۱۶	۲۰۰- دلبر جو ديدار
۱۳۰	۲۲۲- جهڙو تهڙو مان	۱۱۶	۲۰۱- گر من درشن
۱۳۰	۲۲۳- بهاري بهاري	۱۱۷	۲۰۲- جيڪو درويشن
۱۳۱	۲۲۴- واه واه واه	۱۱۷	۲۰۳- گرو ڪير ٻلي
۱۳۱	۲۲۵- پري پري مان	۱۱۸	۲۰۴- مولڪي جوکي
۱۳۲	۲۲۶- آهي آهي هي	۱۱۸	۲۰۵- ڪڏهن ملندا
۱۳۲	۲۲۷- آهي آهي هت	۱۱۹	۲۰۶- ساڌ سنگت جي
۱۳۳	۲۲۸- پري پري تون	۱۲۰	۲۰۷- مورڪ پنهجو
۱۳۳	۲۲۹- ڇاڪي ڇاڪي هي	۱۲۰	۲۰۸- سترگر مولڪي
۱۳۳	۲۳۰- آهي آهي هي	۱۲۲	۲۰۹- ڀاڳن وارو منڇ
۱۳۴	۲۳۱- بهاري بهاري	۱۲۳	۲۱۰- ٻلو چاهين جي
۱۳۴	۲۳۲- پري پري مان	۱۲۳	۲۱۱- من جو موه مٽايو
۱۳۵	۲۳۳- گر تون گر تون	۱۲۴	۲۱۲- ڏان هريءَ جو
۱۳۵	۲۳۴- بهاري بهاري	۱۲۴	۲۱۳- سترگر کي لي
۱۳۶	۲۳۵- اوکي سوکي هي	۱۲۵	۲۱۴- سترگر کان گيان

صفحہ	نمبر	صفحہ	نمبر
۱۵۰	۲۵۷- من موهن ٿئي	۱۳۶	۲۳۶- سڄو سپاڳن ۾
۱۵۱	۲۵۸- منهنجي منهنجي	۱۳۷	۲۳۷- ٻاهر سا لار
۱۵۱	۲۵۹- مر مر منهنجي آه	۱۳۷	۲۳۸- وڃ سترگر کان
۱۵۲	۲۶۰- من سر سر	۱۳۸	۲۳۹- پري پري سوال
۱۵۲	۲۶۱- منهنجي رڳ رڳ	۱۳۹	۲۴۰- ڀڳتيءَ وارو پري
۱۵۳	۲۶۲- تون سڀ چٽ	۱۴۰	۲۴۱- دل ۾ وارا دل ۾
۱۵۴	۲۶۳- سندس پريءَ جا	۱۴۰	۲۴۲- ٻلي ٻلي اوکري
۱۵۴	۲۶۴- اهڙو سترگر آهي	۱۴۱	۲۴۳- سترگر ۾ پري
۹- رانجه ضلع			
۱۵۵	۲۶۵- من منهنجي جو	۱۴۱	۲۴۴- مڙا رام جو لام
۱۵۶	۲۶۶- جو پريست گرن	۱۴۲	۲۴۵- او مان رام جي
۱۵۶	۲۶۷- جو من پنهجي	۱۴۳	۲۴۶- سترگر کي مان
۱۵۷	۲۶۸- جو ڏر پنهجي	۱۴۳	۲۴۷- هل سترگر جي
۱۵۸	۲۶۹- هڪ لام سندو	۱۴۴	۲۴۸- ستن جي شرڻ
۱۵۸	۲۷۰- پري ٻاهران	۱۴۵	۲۴۹- منهنجو پورو
۱۵۹	۲۷۱- پريءَ کي ٿي	۱۴۶	۲۵۰- ڌاري ڌاري
۱۶۰	۲۷۲- پري پري جي پري	۱۴۶	۲۵۱- منهنجي سترگر
۱۶۰	۲۷۳- منهنجا من پري	۱۴۷	۲۵۲- ٻن ڏينهن جو
۱۶۱	۲۷۴- دل ۾ گر ڏنن ٻڌو	۱۴۸	۲۵۳- سترگر ۾ آءُ
۱۶۱	۲۷۵- رام ڀڄن ڪرڻو	۱۴۹	۲۵۴- گهر ۾ ڳولهي آهر
		۱۴۹	۲۵۵- سترگر ساکي چٽ
		۱۵۰	۲۵۶- ساکيءَ جو گر

لمبر	اچن	صفح	لمبر	اچن	صفح
۲۷۶	سنتن جو آهي	۱۶۲	۲۹۳	ڏرم سنان ڌار	۱۷۳
۲۷۷	سنسار سچو ڪرم	۱۶۳	۲۹۴	پنهجو ڪل لئي	۱۷۳
۱۰- راڳه دست			۲۹۵	لڪ لڪوئي	۱۷۴
۲۷۸	جو جهڙي جڳهه	۱۶۳	۲۹۶	مون ٿون واري	۱۷۴
۲۷۹	سنت سچا هردم	۱۶۴	۲۹۷	وچان ڪروء ٿان	۱۷۵
۲۸۰	راست ڏانهن ٿو	۱۶۵	۲۹۸	منهنجو ماڳ مڪان	۱۷۵
۲۸۱	من جا ٿرلا سڀئي	۱۶۵	۲۹۹	پنهجو ڪر ديدار	۱۷۶
۱۱- راڳه ڦلنگهه			۳۰۰	جڳهه ۾ چال	۱۷۶
۲۸۲	پائي پالڻ ڳڻي	۱۶۶	۳۰۱	ڪرم ڏاڍو نه	۱۷۷
۲۸۳	جهڻ باه اڙي	۱۶۶	۳۰۲	منهنجا من پائڻ	۱۷۷
۲۸۴	جهڻ ڏر ڏر ڏر	۱۶۷	۳۰۳	ستڪر ڏي چرلن	۱۷۸
۲۸۵	هن عشق کان	۱۶۷	۳۰۴	ستڪر پنهنجي	۱۷۹
۲۸۶	سر عشق ۾ نه	۱۶۸	۳۰۵	سرلمون منهنجو	۱۷۹
۲۸۷	سچ سمجهه سچو	۱۶۸	۳۰۶	سنتن مان سوئي	۱۸۰
۲۸۸	مرلي موهن جي	۱۶۹	۳۰۷	جڳهه ۾ جهو جهڙا	۱۸۰
۲۸۹	سليمان سچو	۱۷۰	۳۰۸	جهڳو جن پڪوٽ	۱۸۱
۲۹۰	پڙه سو پيارا	۱۷۱	۳۰۹	لو رام اندر ۾	۱۸۱
۲۹۱	وجهي سنتن سان	۱۷۱	۳۱۰	جهائي اندر ۾	۱۸۲
۲۹۲	من پنهنجي کي	۱۷۲	۳۱۱	جاڳهه الي ٿون	۱۸۳
			۳۱۲	ٿوسان ستڪر	۱۸۳

لمبر	اچن	صفح	لمبر	اچن	صفح
۳۱۳	سچو سنتن جو	۱۸۴	۳۳۴	آلي ساڃهه جاڳهه	۱۹۴
۳۱۴	گرو آسپس ڪر	۱۸۴	۳۳۵	ڪر ايترو جي	۱۹۵
۳۱۵	سچو هيءُ ٻار	۱۸۵	۳۳۶	ستڪر جي دواڙي	۱۹۶
۳۱۶	طالب ڏسجانء	۱۸۵	۳۳۷	ٿن ٿو ڪر ٿون	۱۹۶
۳۱۷	منهنجي جي ميدان	۱۸۶	۳۳۸	رهه رام رضا	۱۹۷
۳۱۸	عشق عجب	۱۸۶	۳۳۹	بند ڪنهن سان	۱۹۷
۳۱۹	پنهجي پاڻ - چاٽڻ	۱۸۶	۳۴۰	هڪ ٻار ٻار ٻار	۱۹۸
۳۲۰	رام پڇن ڪر	۱۸۷	۳۴۱	ٻار ٻار ٻار ٻار	۱۹۹
۳۲۱	سنت سچا سنسار	۱۸۷	۳۴۲	عمر ڏسان مان	۱۹۹
۳۲۲	منه ڪن ۾ غوطا	۱۸۸	۳۴۳	ٻارن ڌار ان ڪهڙي	۲۰۱
۳۲۳	جهائي پائي پاڻ	۱۸۸	۳۴۴	سنت سچا جي	۲۰۲
۳۲۴	ٻار عمر ٻار ٻار سان	۱۸۸	۳۴۵	ساڳي جو ڪر	۲۰۲
۳۲۵	ولي ٿون ستڪر	۱۸۹	۳۴۶	وچان ٿن سنتن	۲۰۲
۳۲۶	ساجن دم ماري	۱۹۰	۳۴۷	هي من اور جو	۲۰۲
۳۲۷	ڪرم جي ڍاڪا	۱۹۰	۳۴۸	گرم ڪر سڀ مان	۲۰۲
۳۲۸	جڳهه ٻار پڪر جي	۱۹۱	۳۴۹	ٻار جي سنتن کان سڪهه	۲۰۴
۳۲۹	چڏ من پنهنجي	۱۹۱	۱۲- راڳه هسپدي		
۳۳۰	ڪر ساڌ سنت	۱۹۲	۳۵۱	ماتا ڏي خوشيان	۲۰۴
۳۳۱	ٻڌ ٻوڙا ٿون	۱۹۳	۳۵۲	مون کي ٿن جي	۲۰۵
۳۳۲	هرلام جهڳ ٿڌاري	۱۹۳	۳۵۳	ساڌو جن آهن	۲۰۵
۳۳۳	جر جي ڦاسيءَ	۱۹۳			

صفحہ	صفحہ	صفحہ	صفحہ
۳۵۳- ستگر ہماري پور ۲۰۶	۳۵۴- آيو عشق عجب ۲۰۶	۳۵۵- سانگ بطور آهي ۲۰۷	۳۵۶- هيء وڃ ۲۰۸
۱۳- راڳ ڪوهياري	۳۵۷- پنهنجي شاه جي ۲۰۹	۳۵۸- آڌار ٿڌر جو آهي ۲۰۹	۳۵۹- سمجي سمجي هلج ۲۱۰
۳۷۲- برهم ڪري برسات ۲۱۷	۳۶۰- سمجهي ڳالهه پرين ۲۱۱	۳۶۱- آڌ ڇڪا ڇڪ مذهب ۲۱۱	۳۶۲- رار لار جو سمرن ۲۱۲
۳۷۳- بسڻ چاهين جي ۲۱۷	۳۶۳- ساجن پنهنجي سمر ۲۱۳	۳۶۴- جهل ڇڙ نه هڻي ۲۱۳	۳۶۵- مالڪ سڀ جي ۲۱۳
۳۷۴- ڏکڻ جي پوئيان ۲۱۸	۳۶۶- ستگر جي مور ۲۱۴	۳۶۷- پڳت وڃل پڳتن ۲۱۴	۳۶۸- من ماري هل ۲۱۵
۳۷۵- اکر چاهين لپان ۲۱۸	۳۶۹- ڏاڍو گھڻو ڳالهي ۲۱۵	۳۷۰- ڪر نه مسافر ۲۱۶	۳۷۱- ستگر جي اڀڻ ۲۱۶
۳۷۶- سگهو سنسار ساگر ۲۱۹	۳۸۲- سڄي ڏاڏا جي ۲۲۳	۳۸۳- سالڪي ملندڙ شال ۲۲۳	۳۸۴- سا سهڻي سياڻي ۲۲۴
۳۷۷- رهي راضي هري ۲۱۹	۳۸۵- ڪري ستگر رکي ۲۲۴	۳۸۶- ڪروء جو شيد سدا ۲۲۵	۳۸۷- پورو ڪر پريما ۲۲۶
۳۷۸- پون لا ياد سي ۲۲۰	۳۸۸- عجب آ رار جي ۲۲۶	۳۸۹- ڏسي سڄو پور ۲۲۷	
۳۷۹- ڇڏي سڄو شوق ۱۲۱			
۳۸۰- ڪري ستسنگ ۲۲۱			
۳۸۱- هندي وڌيا ۲۲۲			
۱۵- راڳ ڪمپان			

صفحہ	صفحہ	صفحہ	صفحہ
۳۹۰- بنا ڪر گيان جي ۲۲۷	۳۹۷- ساهڙي ڏسي جا ۲۳۱	۴۰۲- بادل ڪري بهار ۲۳۵	۴۰۳- بادل ڪر آباد ۲۳۶
۳۹۱- ٻڌي بيمڪ ڪلا ڪر ۲۲۸	۳۹۸- آيس اجهي مان ۲۳۲	۴۰۴- پورو ڏان ڏال ۲۳۶	۴۰۵- ساڌن جو ستسنگ ۲۳۷
۳۹۲- ٻڌي ڪر مک ڪروء ۲۲۸	۳۹۹- سڀ جو ٻڌو ڇوڻي ۲۳۳	۴۰۶- بادل سنڌ سڄان ۲۳۸	
۳۹۳- هري پيدا ڪري ۲۲۹	۴۰۰- پيدا هر دم ڪر ۲۳۴		
۳۹۴- لند ڪ لادن ۲۳۰	۴۰۱- جوت جڳاء جوت ۲۳۵		
۳۹۵- جب رار لار تون ۲۳۱			
۳۹۶- پاء پاڻ رار لار ۲۳۱			
۱۶- راڳ مالڪس			
۴۰۷- ڪڍجي ڪر ڪر پال ۲۳۸	۴۱۴- آهن پنهنجي آسري ۲۴۳	۴۱۹- ستگر پار الار ۲۴۵	۴۲۰- جو ٿيون ڇو ۲۴۶
۴۰۸- پرام سندو پراساد ۲۳۹	۴۱۵- پور ان کي پياس ۲۴۳	۴۲۱- سڄا ستگر سڄي ۲۴۶	۴۲۲- ٻڌي پاڻ رار جي ۲۴۷
۴۰۹- ستن سنگ ر ۲۳۹	۴۱۶- گمن ڇڏي ويا ۲۴۴	۴۲۳- وڃي عمر وشه ۲۴۷	
۴۱۰- پريمي تون ڏور ۲۴۰	۴۱۷- پيدا سوچ تون ۲۴۴		
۴۱۱- الي من جاڳ جاڳ ۲۴۱	۴۱۸- پيدا بالورا رار ۲۴۵		
۴۱۲- ستگر شاه شاه ۲۴۲			
۴۱۳- آيا سنڌ سڄان ۲۴۲			
۱۸- راڳ ڪامول			
۱۷- راڳ سارنگ			

صفحہ	نمبر	صفحہ	نمبر
۲۹۴	۵۰۴- رابر پچن گر لون	۳۱۹	۵۴۴- سوالي آهيان مان
۲۹۵	۵۰۵- هلي سسنگ ر	۳۱۹	۵۴۵- سهار هري لون
۲۹۶	۵۰۶- هالي هالي گري	۳۲۰	۵۴۶- وحي لي هين
۲۹۶	۵۰۷- لکوار جهنگي	۳۲۰	۵۴۷- جهي وک هري
۲۹۷	۵۰۸- رک لون رک	۳۲۱	۵۴۸- لمارا جکيت کان
۲۹۸	۵۰۹- جڏي ابا خمال	۳۲۱	۵۴۹- گهو سنگ ستن
۲۹۸	۵۱۰- گري وک رابر	۳۲۲	۵۵۰- پلايو ا پکومت
۲۹۹	۵۱۱- من مار لون هک	۳۲۲	۵۵۱- ستر سنگ ستن
۲۹۹	۵۱۲- وه لدر ر لچ	۳۲۲	۵۵۲- بندو در بندي
۳۰۰	۵۱۳- گر گمان ر لي	۳۲۳	۵۵۳- عجب لولو اسرار
۳۰۱	۵۱۴- هر ستن جي	۳۲۴	۵۵۴- لارلاء مون لولگر
۳۰۱	۵۱۵- بلهار وچان لکوار	۳۲۴	۵۵۵- ڏن ڏن سکر
۳۰۲	۵۱۶- امومت ويلي	۳۲۵	۵۵۶- ڏن سکر ڏن
۳۰۲	۵۱۷- مک کول لون	۳۲۵	۵۵۷- ڏن ڏن پراو
۳۰۳	۵۱۸- چپ چاپ لون	۳۲۶	۵۵۸- جادو هڻي ويا
۳۰۳	۵۱۹- سک راس لون	۳۲۶	۵۵۹- اندر سب اسرار
۳۰۴	۵۲۰- غر کاليندين سک	۳۲۶	۵۶۰- وه لدر مسافر واک
۳۰۵	۵۲۱- گر گمان ڏي		
۳۰۵	۵۲۲- گر لک گمنواري		
۳۰۶	۵۲۳- ولجان لون پوٽر		
۳۰۷	۵۲۴- رکجهان لون من		
۳۰۷	۵۲۵- سکر د واري هل		
۳۰۸	۵۲۶- سسنگ سب گرومن		
۳۰۸	۵۲۷- جڏهن من جو		
۳۰۹	۵۲۸- جڏي پاپ سچن		
۳۱۰	۵۲۹- دل ٿو لي لي		
۳۱۱	۵۳۰- جو وچن گهو لي		
۳۱۱	۵۳۱- پاڙج پنهجو سولي		
۳۱۲	۵۳۲- من لهرلا گر ديرا		
	۲۲- راجه لوزاڻو		
۳۱۲	۵۳۳- سنگ سر لئون		
۳۱۳	۵۳۴- درد جني لچي		
۳۱۳	۵۳۵- درد جني جي		
۳۱۴	۵۳۶- سار سوان لرون		
۳۱۴	۵۳۷- علم پڙهان هڪ		
۳۱۵	۵۳۸- عقي عقل کان		
۳۱۶	۵۳۹- من چمتن جي لکي		
۳۱۷	۵۴۰- لون جو لورومت		
۳۱۷	۵۴۱- گر و آهيان گهر		
۳۱۸	۵۴۲- لون سرو ويا هڪ		
۳۱۸	۵۴۳- جڏ لون مان هڪ		

صفحہ	نمبر	صفحہ	نمبر
۲۲۸	۵۶۳- سکر جي سنگ	۳۱۹	۵۴۴- سوالي آهيان مان
۳۲۸	۵۶۴- سکر سڻاڻج مولڪي	۳۱۹	۵۴۵- سهار هري لون
۳۲۹	۵۶۵- سکر ڏي مهر	۳۲۰	۵۴۶- وحي لي هين
۳۲۹	۵۶۶- سکر د او مدهجو	۳۲۰	۵۴۷- جهي وک هري
۳۳۰	۵۶۷- سکر د او مدهجو	۳۲۱	۵۴۸- لمارا جکيت کان
۳۳۰	۵۶۸- او اي ڏيان لعل	۳۲۱	۵۴۹- گهو سنگ ستن
۳۳۱	۵۶۹- هي پنهجو چگر لي	۳۲۲	۵۵۰- پلايو ا پکومت
۳۳۱	۵۷۰- چپ ستن رهن	۳۲۲	۵۵۱- ستر سنگ ستن
۳۳۲	۵۷۱- سب مک سان رابر	۳۲۲	۵۵۲- بندو در بندي
۳۳۲	۵۷۲- جڏهن پکي وحي	۳۲۳	۵۵۳- عجب لولو اسرار
۳۳۳	۵۷۳- مار من کي مار	۳۲۴	۵۵۴- لارلاء مون لولگر
۳۳۴	۵۷۴- پسر پسر	۳۲۴	۵۵۵- ڏن ڏن سکر
۳۳۴	۵۷۵- ستن سي ستن	۳۲۵	۵۵۶- ڏن سکر ڏن
۳۳۵	۵۷۶- پي لون لمارا	۳۲۵	۵۵۷- ڏن ڏن پراو
۳۳۵	۵۷۷- سيرا سان من لاء	۳۲۶	۵۵۸- جادو هڻي ويا
۳۳۶	۵۷۸- ستن جو سسنگ	۳۲۶	۵۵۹- اندر سب اسرار
۳۳۷	۵۷۹- ستن جکيت ر	۳۲۶	۵۶۰- وه لدر مسافر واک
۳۳۷	۵۸۰- ڏي لون هر دم		
۳۳۸	۵۸۱- گر من سان هر		
۳۳۸	۵۸۲- هي مالص چمر		
۳۳۹	۵۸۳- پلي عقي اڻڻ ر		
	۲۲- راجه پيلو		
۳۳۷	۵۶۱- لون پراو پوشڪ		
۳۳۷	۵۶۲- لوه جي پاڻ ر		

صفحہ	نمبر	صفحہ	نمبر
۳۵۲	۶۰۵- ھڪ ايش جنهن	۳۴۰	۵۸۴- وڃان سندن ٿان
۳۵۲	۲۵- راڳ جو ڳو	۳۴۰	۵۸۵- سميت سندو دان
۳۵۲	۶۰۶- هن عشق اسرار	۳۴۱	۵۸۶- سميت پورن جو
۳۵۳	۶۰۷- له ڪن جاپ له	۳۴۱	۵۸۷- سميت لاساڪي لڙدار
۳۵۴	۶۰۸- گر شاهن جو شاه	۳۴۲	۵۸۸- لائي لائي آيا اڃ
۳۵۴	۶۰۹- ٻڌي پيغام پاران	۳۴۳	۵۸۹- ڪر پوراء سان
۳۵۵	۶۱۰- ھڪ تنهنجي	۳۴۳	۵۹۰- ڏاڍي هردي ڏيان
۳۵۶	۶۱۱- پال پلائي ڪڏهن	۳۴۴	۵۹۱- مواسان مارون ملن
۳۵۶	۶۱۲- سندن جي سسنگ	۳۴۵	۵۹۲- پورن سميت سڃا
۳۵۷	۶۱۳- منهنجا سترڪ سائون	۳۴۵	۵۹۳- سترڪ جي درٻار
۳۵۸	۶۱۴- مان پريم جو لائق	۳۴۶	۵۹۴- سترڪ منهنجا شاهن
۳۵۸	۶۱۵- رڪ نون منهنجي	۳۴۷	۵۹۵- ڏيان ڏار نون
۳۵۹	۶۱۶- منهنجو ڏي ڏيڏار	۳۴۷	۵۹۶- آء نون ڏار پري
۳۵۹	۶۱۷- سميت سماگر سار	۳۴۸	۵۹۷- ڏاري دل ڀرڻا
۳۶۰	۶۱۸- معان ڪرمان ايمان	۳۴۸	۵۹۸- هي ٻڌا هي
۳۶۱	۶۱۹- معان ڪرمان نون	۳۴۸	۲۴- راڳ مانجهه
۳۶۱	۶۲۰- ڪڏهن له ڪر	۳۴۹	۵۹۹- عاقل سڃاڻي ٿي
۳۶۲	۶۲۱- معان پلائن رام	۳۴۹	۶۰۰- پريامت جو پياري
۳۶۳	۶۲۲- سترڪ کان وٺ	۳۵۰	۶۰۱- ڏورن ڏهنجي
۳۶۳	۶۲۳- پيارا پنهجو پاڻ	۳۵۰	۶۰۲- پريام ڪيو هي
۳۶۴	۶۲۴- جنهنڪي ڳولهن	۳۵۱	۶۰۳- اي ايش ڏيان
۳۶۵	۶۲۵- آهي نوسان ڪڏ	۳۵۱	۶۰۴- مالڪ سدي ما
۳۶۶	۶۲۶- سڀ کان وڏو		

صفحہ	نمبر	صفحہ	نمبر
۳۸۲	۶۵۰- وڙائي ورو له	۳۶۶	۶۲۷- اندر ڪر آلم
۳۸۲	۶۵۱- پيو پور ٿيل ٿيل	۳۶۶	۶۲۸- پريام سڃي جو
۳۸۳	۶۵۲- آهي هوج مستي	۳۶۷	۶۲۹- پريام منهنجو آ
۳۸۳	۶۵۳- ڪري جوڳ جوڳي	۳۶۸	۶۳۰- سڀ ڪجهه آهين
۳۸۳	۶۵۴- رهي سميت جالي	۳۶۹	۶۳۱- چولو نون جو چڏ
۳۸۴	۶۵۵- سڄو شهد سترڪ	۳۶۹	۶۳۲- جي چاهين ٿيان
۳۸۵	۶۵۶- پري پري پيالو	۳۷۰	۶۳۳- منهنجي امانت
۳۸۵	۶۵۷- ڏاڏا ڪر نون	۳۷۱	۶۳۴- ڪرو غريب لواڙ
۳۸۶	۶۵۸- سڄي ساز ڪڍي	۳۷۲	۶۳۵- سميت ڪم نون
۳۸۶	۶۵۹- ڏاڏا ڪما ٿر ڏره	۳۷۲	۶۳۶- ڪر ڪو ڏيهه سڌار
۳۸۷	۶۶۰- چاٽج چاٽج هار	۳۷۳	۶۳۷- مالش ڏيهه اول
۳۸۸	۶۶۱- چاٽجاري ڪي	۳۷۴	۶۳۸- ڪولهي منهنجو
۳۸۸	۶۶۲- من منهنجا نون	۳۷۴	۶۳۹- هر سان ڪن جي
۳۸۹	۶۶۳- جي چاهين آلم	۳۷۵	۶۴۰- جاڳن ساري رات
۳۸۹	۶۶۴- سترڪ ٿي پريام	۳۷۶	۶۴۱- جوڳي ٿين ٿان
۳۹۰	۶۶۵- ري من سندن	۳۷۷	۶۴۲- ڪير ڪندو مون
۳۹۰	۶۶۶- جتن ڪر ڪو لکهن	۳۷۷	۶۴۳- جي ڪهوت ڪن
۳۹۱	۶۶۷- سترڪ ڀر وڪ نون	۳۷۸	۶۴۴- صاحب جي سڀ
۳۹۲	۶۶۸- جهڪي منهنجو	۳۷۸	۶۴۵- لڙجي آلم لعل
۳۹۳	۶۶۹- ساڪي ٿي نون	۳۷۹	۶۴۶- جوت گمان جي
۳۹۳	۶۷۰- ٿن ٿان مان ٿر ٿان	۳۷۹	۶۴۷- سندن جي وٺ شام
۳۹۵	شلوڪ مالا	۳۸۰	۶۴۸- وڳ وڳ وڳ
۳۹۴	آر ٿي	۳۸۱	۶۴۹- سميت سڃا سامهون

ڊو ڇهر پاد ست شوي ۱۰۸
 سنگرو - وامي سروانند جي مهوراج
 ڀرير پرکاشي

اور
 شري ست نام ساکي
 شري ڀرير پرکاش منڊل جا
 ڇهڻيل گرنٽ

۱. شري ڀرير پرکاش گرنٽ هنديءَ
۲. جيون ڇر ۲ پاڻا هنديءَ
۳. امر ڪٿا هنديءَ
۴. امر ڀرير وائي هندي سنڌي گرمکيءَ
۵. ڪوٽا وائي ڇنڊا وائي هنديءَ
۶. شري ڀرير پرکاش دوه وائي هنديءَ
۷. ڀرير ڏرشي هنديءَ
۸. شالتي - دوها ۽ آري هندي سنڌي گرمکيءَ
۹. سڪا پتر هنديءَ
۱۰. ڇوڙالا - شڪر ڏوج هندي ڪوٽا
۱۱. لڳڪٿا - مهوراج هندي ڪوٽا
۱۲. وامن - ٻلي هندي ڪوٽا
۱۳. شري گرمک ڀڄن مالها هندي سنڌيءَ
۱۴. شري گرمک دوها وائي هنديءَ

سندھ ساکي

ام—راپـور واڻـي

راڳه پورو ڀڄن ۱-

- ٿل - هي د مال گر گو مال - پر لال لبون ٿي
 ٻل نه هڪ ڌار ڪجانءِ - هن نه ڪهل ڪي ڪٿي
- ۱- دائر لون پونار - ست سار ٿي ڪٿي
 ڪٿي منجهان ڪيچ لهن - مهر اها ڪر گهڙي
- ۲- ڪر لهر لون رحيم لون - عليم لون ڪٿي
 گڏ گذار گوليءَ ساڻ - ٿور نه ڪر ٿو ٻڌي
- ۳- سرور پوپ لون الوپ - اول روپ لون مٿي
 درشن ٿي مٿي مٿي ايمان سدي لون اٿي
- ۴- وشو مال هي ڪر مال - پاپ تاپ ڪر ٻڌي
 ڪهي نيتون دها ڪري - سدا منهنجي لون سٺي

راڳه پورو ڀڄن ۲-

- ٿل - جنڪي لهن اسڪه ڪيو لهن -
 تنجي لوڪل ڪي ڪل ڪهي
- ۱- مورو پولڊ ٿا در گنڊ چاهين -
 عاشق پورا سڳنڌ لالهن، پاڻ نه لو جن لهن

۲- موروک بهڪه جيئن ڇڏي ڇڏن ٿا -
عاشق اهاڙ ڪن مولن جا، سچ کي ڪري سڀهي
۳- باڪري لعلن مان ڇا ڄاڻن -
سٺ جوهاري صاف سڄاڻن، ٿيا سڄاڻ سڄهڻي
۴- ڪهي ٿيئون ٽن لوڪن ۾ جي -
سورج وانگي ڪنهن ڇهن سي، آهن پرگهت جيئي.

راڳ پورو پڇن ۳-

ٿل- ٻندا رام نار ٽون ٻولج - ڪنهن جنم اڃا پورو ٻولج -
۱- ڄاڳ سو ٻلو آس ڇڏ ٽون -
گرمتر سان من کي ڳڏ ٽون، لڄ آئو رام کي ٻولج
۲- ڪل ڪٽنب سان پريست اڳاڻي -
ٻنهنجو ويڻين پاڻ لڳائي، هاڻي ممعا جي ڳنڍ ٻولج
۳- مايا ٿڌ تو عمر وڃائي -
ساڻ لهندءِ هڪڙي ٻائي، ڄوئي ڏن ٿڌ ٿا من ٽولج
۴- ڪهي ٿيئون هٿ رهڻو لاهي -
آخر توکي هلڻو آهي، اها ڳالهه هردي ۾ ٽولج.

راڳ پورو پڇن ۴-

ٿل- ڪر پريست پورو سان پيارا - اٿي مائت مطلب وارا -
۱- سکر ۾ سکر ٺهنجو آهي - ڏک ۾ ڪوئي ڪنهنجو لاهي
ڪن آخر سڀئي ڪنارا -
۲- گهر جي لار جا لڳي پياري - سا ۾ اوکي ۾ لڳي پياري
پڇي پريست هاڻي پرتارا -

۳- پائر پائڻيا سنگي نه ٿيندا - ٿيا ٻنهنجا پيارا ٿيندا
ڏي اٿس ۾ ڪول آڏارا -
۴- سڄي پريست پورو جي آهي - ڪهي ٿيئون جا ٿوڙ لاهي
هن لوڪ ۾ لوڪ منجهارا -
راڳ راه ڪلي پڇن ۱-

ٿل- ۾ر مشهور ٽون پورن آهن - ڏهنا ٿڌ ڏهاڙ ٿڌي -
۱- انڪ انڪ منهنجو عيبن پورو - ڪهڙو ڪريان حال هري
مون پايي ۾ کي پاون ڪريو - جڙ جو ڪاڻي جال هري -
۲- ڇپ ٿپ سڄو ڪول ڪيو مون -

ورث نه لير وصال هري -
ڪر ۾ هيٺ تي ڪر پا ڪريو - ڄاڻي ٻنهنجو ٻال هري -
۳- جڳهه جڳهه ۾ جيئن لڄ ڳڻن جي - ٻنڄ وڪيڻ رکيال هري -
منهنجي ٻي ٿڻن لاج پڄائي - ٿڻڪه ٻالڄ ٿڻڪه ٻال هري -
۴- ڪهي ٿيئون هيءُ عرض اڳهايو -

ڪر ٿا سند ڪر ٻال هري -
ڪيائون غريبي ڪهڙا ٿڌي - مونکي ڪيو لاهال هري -

راڳ راه ڪلي پڇن ۲-

ٿل- اميرت ويلي جاڳي ڪر ٽون - لار ڇوڄ جي ڪار ٻندا -
۱- مالش جنم امولڪ ڄاڻي - ساڄو ڪر نه سوار ٻندا
رهيندڙن جڳهه ۾ ڪين سدائين - آهن ٿڌنهن ۾ چار ٻندا -
۲- سمهندي ساري عمر وڃائين - ٿڻڪي پور پيار ٻندا
اڃا ۾ اڳي سمهڻو ٻولندءِ - اڳڙيون هاڻ اڳهاڙ ٻندا -

٣- لائون هي من آهن پيارا - لا من آهي ٺهندري
من هي ٻيل آه ستي جو - من مان مٿن مارج لون
٤- لائون ٻڌ هي آهن پيارا - لا ٻڌ آهي ٺهندري
ٻڌ ٻي ٻيل آه ستي جي - ٻڌ مان هٿون مارج لون
٥- ڪهي ٺئون جنهن مان سڀ سولهن -

جنهن ان سولي نه ڪوئي ري
سولي ساڪي چيئن آهر - ٻهندري روپ ٺهارج لون

راڳ راهگلي ٻچن ٧-

ٿل - امرت ويلا لاه جهڙ جي - لاه جهڙو لاري
١- امرت ويلا جي جن جاڳن - آهن سي نه اداري
ڀاڳوان سي پورن پراڻي - چالو جهڪ منجهاري
٢- امرت ويلا جي لا جاڳن - سي لاه اصل اڙي
لشهر چالو جهڪو رڻ کي - ٻاٻي آهن لاري
٣- امرت ويلا آهي هريءَ جو - ڏيان ڏهه سڪاري
درد لاه گرن جو سمريو - سمن جي هيءَ واري
٤- ڪهي ٺئون امرت جي ويلا - ٺنڊ ڪيو لا پياري
ساري عمر وڃايو ٺنڊ - هاڻ ڪيو هوشماري

راڳ راهگلي ٻچن ٨-

ٿل - امرت ويلا ٻچن ڪرڻ جي - ٻچن ڪريو هي ٻائي
١- امرت ويلا هر جس ڳايو - ٻي لا ڪريو والي
داه لاه جو سمن ڪريو - ڇڏيو پيو پياري
٢- امرت ويلا لاه جهڙو جن - ٺن جي عمر سڃائي

لالا ٺن جا پر گهٽ ٺڙا - جن آ ڪئي ڪمائي
٣- ڪهي ٺئون لاه جاڳي سمريو - داه لاه سڪدالي
داه لاه جي سمن ٻن آ - ساري عمر آڃائي
راڳ راهگلي ٻچن ٩-

ٿل - ٻچن کي پو ساگر مان لون - ٺارن ٺو رگهائي
١- ٻيو ٺارن ٻيو ٺارن - ٺارن سڌن ڪائي
داه منجهان ٻهلاج ٻهلاج - ڪڇ سان ٺهن سڃائي
٢- رڪو ٺارن رڪو ٺارن - ٺارن سڌو لائي
لوسيءَ جي ٺو هندي پياري - لاهي گانه جوائي
٣- ڪرمان ڪڙي اهلما ٺارن - ٺارن ميران ٻائي
شيري ڪڙڪا ٺورل ٺارن - ڏرو پيئيءَ لاج رڪائي
٤- ڪهي ٺئون مون وار سوامي - چو ٺو ڏير لڳائي
ڏين ڏيائو ڏيا ڇڏي چا - هاڻ ڪيٽ لڳائي

راڳ راهگلي ٻچن ١٠-

ٿل - سگر کان اڀري وئي لون - ٻهندري جنر سڌار ٻڌا
١- جنر لاهي جنهن سگر دوان - ڪيو نه شيد وڃياري ٻڌا
جيئن ٺهندري چالنج جهڪو - بلڪل آ پيڪار ٻڌا
٢- سگر جي جنهن ڪئي نه سڪ سان -

سنگت سيرا مار ٻڌا

ڪالڻ پيئڻ ورت ٺهندري - ڏرئيءَ ئي سو ٻار ٻڌا
٣- ڏن ڏن جهڪو ر جنر الهيءَ جو - مات پتا پروار ٻڌا
ڪهي ٺئون جو شيد گرن جو - سمري ٺو پروار ٻڌا

واڳم راهگلی پڄن ۱۱-

- ۱- دل ۾ ٿي ديدار هريءَ جو - عمن اندر جا ڪول ادا.
- ۲- هردم نوسان هري رهي ٿو - ٻاهر ٿا نون ٻولهي ادا.
- ۳- سهي سچاڻج دم پنهنجي کي - جنهن ۾ لعل امول ادا.
- ۴- سرو وياڳڪ سرو سنهري - ساڪي آه اڏول ادا.
- ۵- سولي صاحب نور آهي - جهنگ جبل ٿا ٿول ادا.
- ۶- جنهن ڪارڻ ٿو ڏوگر ڏورين -

سو آ پنهنجي ڪول ادا

پنهنجي اندر پاڻ سچائي - ٻول ٿي نون سان ٻول ادا.

۷- ڪهي نيتون گر ڪر ٻا سان نون -

ن پنهنجي ۾ ٿول ادا

اندر آخر درشن پائي - آند مان نور ادا.

واڳم راهگلی پڄن ۱۲-

ٿل - پڳتن کي پڳوان اچي ٿل - پنهنجو پاڻ پسائي ٿو.

۱- ذات پات ڪنهنجي نه ٺاهري -

روپ رنگ ٿا چاهي ٿو.

پرير وارن ٿي پرسن ٿي هر - پهر ٿي وٽ پائي ٿو.

۲- لرڳن مان ٿي سرڳن پرڻو - ٿاا روپ بڻائي ٿو.

پير ڏسي پڳتن ٿي ڀاري - ٿنڪي ٿرت پچائي ٿو.

۳- پڳتن جو هر شيوڪ بڻجي - شيوا ٺهل ڪمائي ٿو.

پنهنجو مان گهٽائي پي سو - پڳتن مان وڌائي ٿو.

۴- پڳت وٽل پڳوان ڪڏهن پي - پڳتن کي نه پلائي ٿو.

ڪهي نيتون ٿل پڳتن جو جس - گو بند مک سان ٻڌائي ٿو.

واڳم پرياني پڄن ۱-

ٿل - پرياست ٿل ٿل - منڪ ذات ڏهاڙي ،

ڪر ذات اسباب وڃي رات وهاڙي .

۱- پٽ شام شري رام سڪڙام سچائي ،

جپ لام پيءُ جام گر مام پچائي .

۲- ڏي سواس ارداس گر پاس سچائي ،

ايماس ۾ نواس ڪر آس اچائي .

۳- ست ڪيان وڪيان ڏر ڏيان چچائي ،

چڏ مان ايمان ۽ شان شهاڻي .

۴- نيتون ٿال ٿي ڪال ڪت جال جمائي .

رڪ خيال ٺهه لعل ٿي ٺهال ٺهائي .

واڳم پرياني پڄن ۲-

ٿل - سڪ ۾ سچن سان پالڻ پچ پيارا ،

وڻهي وروڻن ۾ ڏسان ٿي نظارا .

۱- سڪ ۾ سدائين جنهن ٿل پچان ٿي ،

ڪري ياد ٿنهنڪي بندڙا پچان ٿي ،

ملي سچن سولي متن سور سارا .

۲- سڪ ۾ سچن در آيس سوالي ،

ڪڏهن ٿا چڏيندا دائار ڪالي ،

ڪري مهر ڏيندا مولي سچارا .

۳- سڪ سان سنهاريان پل پل ٻڪاريان،
هتي جي هٿ جون واپون وساريان،
وڃي در سڄو جي ڪريان ديدارا.

۴- الم آس اهائي ٿئي نا جدائي،
سڪ ۾ هميشه رهان مان سمائي،
ڪهي ٿيئون پايان آند اڀارا.

راڳ پرڀاتي ڀڄن ۳

ل- ڪر سواس سڦلا ٿون منهنجا سائين،
جولي هن جڳت جي وڻي ڪاه والي.
۱- پري پٽ ٻوڏ جو پرين مون ٻيارج،
ڏيئي ذات ڏاڍو مغل ڪي ڄمارج،
دڪي ٿي دل ڪان ٽهنجي دوار آئي.
۲- ٿندي لوڪ سارو ٽهنجي پيش ٻولدي،
ڪٽنب ٿو ڏڪاري ٽهنجي لام چولدي،
چنان ڪيئن ٿوسان ٻڪي پوي پائي.

۳- اصل کان اوهان ۾ آهن ڪڍا اڀارين،
ڏسي ڏوه منهنجا متان ٿون وسارين،
ڪير نا ڪرم ڪو لڪا پالڊ پائي.
۴- ڪهي ٿيئون جهڪي شرن ٿوه ٻيڙا،
نظر مان ٽنن جا ڪيئي ڪاج ڪيڙا،
دڪج لاج منهنجي سڄو ٿون سدائين.

راڳ پرڀاتي ڀڄن ۴

ل- جولي هن جڳت ۾ جيئن آه اڃاڻو،
ڪري مهر مالڪ جنم ڪر سڃاڻو.

۱- وئين کان نه ڪڏهين ٻر پو پاڻ پلهر،
ڏيئي ٻوڏ ٻين کي سدا ٿي نه جهلهر،
الهي ريت سارو وقت مون وڃاڻو.

۲- رسن ۾ لڳي مان دڪي ڏين ٿيڙس،
ٻهل ٿي لڄائي اچي پيش ٻيڙس،
ڪري پاڇو پنهجي دڪن کان اڇاڻو.

۳- ڪهي ٿيئون آهيان اصل مان اڳيالي،
ڏيو گمان ڏيهڪ ڪرڊو ڪيالي،
پور جو اندر مان اڏيرو مٽاڻو.

راڳ پرڀاتي ڀڄن ۵

ل- جيڪان جو ڪيڙا ڪري حال هيٺو،
ويا سي وطن ڏي ڏيئي ڏک ٻيٺو.

۱- سڙي سوز سڪ ۾ ٿيو درد سوري،
متو مڃ من ۾ ٻري جهڻ ڪوري،
دوا دور ڪراو لڳي ڪول ٿيٺو.

۲- ڏيئي جام جوڳي پر ويا پياري،
دٿان روزن لاءِ لڙي ٺاري،
پڙهي ڪير پوئون ڏي ٿي ٻه ٻيٺو.

۳- جوڙن جوڙن جي سئل جي ۽ جڳايو،
سدا سار ٿن جي ٿن هي ۽ لڳايو،
لڳو مند من کي سڻي سار سڻو.

۴- نيتون لوڪ نيتي سو جهڙو سڀي،
من شال مڻي ۽ کي سڄا سڀ سڀي،
جن جي ملڻ لاءِ ليو جي ۽ جهڙو.

راڳه پرياتي پڇن ۶-

لل- صبح جو سونري- گهري لند گهري،
اچي آسڻ کي ڪنڊ پر ڪهري،
۱- اهي لند لهرڙا ۽ وجهي جال جوڙيا،
لکين لهر لوڙهيا پو سنڌ پيري،
۲- سمهي عمر ساري حيا لو گذاري،
وجهي ڪال جاري ليندءِ سواس سيري،
۳- ڇڏي لند لندورا آلي جاڳه پورا،
بڏان ڪمن پوڙا چون سنڌ ٺهري،
۴- نيتون ڪال نيتي وڃاءِ ٿون نه وڃي،
سج پاڻ ٻنهي ڏيئو ٻار ڏيري.

راڳه پرياتي پڇن ۷-

لل- صبح جو سڀاهي جهڙو لار جاڳي،
جهڙو لار ڏاران آهن ٿون اڳي،
۱- جڳت جوڳ ڌاري ڪام ڪروڙ ماري،
وڃي وس وساري ٻڌ ٿي ٺاهي.

۲- جڳت جوڳ پائي سرت شهد لائي،
امن من ٻڌائي سڳي ٿي سڳي،
۳- ولي گمان گمنا ڇڏي موهر ممتا،
سمجه ڌار سميتا سرت ڪر سڳي،
۴- جاڳي ڪر جيارا نيتون ڪت وڪارا،
پاءِ دويه ڏيڏارا سدالين واراڳي.

راڳه پرياتي پڇن ۸-

لل- آئي جاڳ جهڙا ستي سال ٿيڙا،
هريءَ جي پڇن من ورتا سواس ورتا،
۱- رسن ۾ ولائي عمر تو اڃائي،
وساري هريءَ کي ڪوڙا قول ڪيڙا،
۲- سرت شهد جوڙي دمن ساڻ سوري،
انڪ لاءِ اندر ۾ لڪي پاءِ ليڙا،
۳- پڙهي پري پائي ٻنهي پند پراڻي،
پائي شانت من ۾ سڳي گهار ڏيڙا،
۴- جهڙو لار جاڳي سدا ٺي سڳي،
ڪهي نيتون اهي وڃن ويد جهڙا.

راڳه پرياتي پڇن ۹-

لل- سمن ڪر پر پات پئي- وٽ هيرا ماڻڪ لعل لهي،
۱- پنج ٿي ڏنڊون وس ۾ ڪر ٿون،
الهد ڏن ۾ ورتي ڏن ٿون،
سنگر جو سب شهد سمن ٿون، موج اهي ۾ مسس رهي.

۱- سکر جف جف ابر گهاني، د وړي ابرو جالچ س،
ليني ايتي لنه د وړي، لن جا باب هتالچ لون.
۲- سکر اراجي جاء جهن و، لاکر د تارو جالچ سو،
هرهر لهنکي سپس لوانی، مسک رنگ مثالچ لون.
۳- سکر چیکا بائي بسولي، ويد سراپو جالچ س،
شرذا سان لند وچن شلي سي،

۴۔ ستر جا جي ٻارا آهن، سڄڻ سڄا نون ڄائڻ سي،
ڪهي نئون لڌ ملي نئي سان،

ڪو بهند جا گيا ڳالھ ٿون .
 راڳه پويائي پڇن ۱۲-
 ٿل- لندڙيءَ کي ٿا لندو پيس، لندڙي آه سهاڳه اديون
 ۱- لندڙيءَ و اڄ شه بهنهي سان ،
 ڪليم خوش ٿي ٿاڳه اديون .
 ڪيئن لندبان ٿهن لندڙيءَ کي جنهن ،
 ڪوليو منهنجو ڀاڳه اديون .
 ۲- جنمن کان ٿي ڳولهر جهنگي ،
 وره زڪي وٿراڳه اديون .
 ٿهن پرتهر جي روشن جو مون ،

۳۔ جاگرت میں یاد نہ ساجن،
لبہ ذلوا لا یرید انہوں۔

من بعد لیاکۃ ادبوں

- سار سڄڻ جي جن کي سڏي ،
 مائٽن لاءِ ۾ ماکه اديون .
 ۲- سڄو وارن سان ساڻ ٻن آ ،
 لاءِ هجي يا ڇاڳه اديون .
 ڪهي ٽيون جي سڄو کان ڇالي ،
 تن لاءِ سڌا ڏهاڳه اديون .

راڳه پرياتي پڇن ۱۳-

- ۱- سارو ڇڪه هي چولو ڇالي ،
 تنهن سان ٻين نه لاءِ ٻڌا .
 ۲- پوڄه وشه جي آس ٿياڳي ، وره وٺراڳه وساءِ ٻڌا .
 ڪال سڌا ٽون سمجهي سر ٿي ،
 پڳوت کي نه پلاءِ ٻڌا .
 ۳- مورڪ لڙ جي سنگت کان لاءِ ،
 پنهنجو پاڻ بچاءِ ٻڌا .
 سنگت جو سنگت ڪري ٽون ،
 من جي مئل مٽاءِ ٻڌا .
 ۴- مائٽن چولو الڳ ٺاهيو ، تنهن کي سڄل بڻاءِ ٻڌا .
 ڪهي ٽيون ڪر شهد ولي ٽون ،
 سوانئون سواس ڪماءِ ٻڌا .

راڳه پرياتي پڇن ۱۴-

- ۱- من موهن ٺهجي آهي ، من لار مري مري .
 ڪهنه ٺهجي آهي ، غمناز مري مري .

- ۱- هن مري ڇوڙو سندر ، آواز ٻيو ڪو لاهي .
 المول ٺهجي آهي ، رسداز مري مري .
 ۲- هن مري ڇوڙو موهي ، وس ۾ ڪيو آه سڀ جو
 پڳوت ٺهجي آهي ، اسرار مري مري .
 ۳- هن مري ڇوڙو ٺاهاري ، جند جان ڪهور ٻان ساري ،
 هر وار ٺهجي آهي ، آڌار مري مري .
 ۴- ڪهي ٽيون لڙڪو مري ، سنان ڪيو من مهنجر ،
 لڙڪو ٺهجي آهي ، لڙڪار مري مري .
 راڳه پرياتي پڇن ۱۵-

- ۱- سڀ ۾ سڃاڻ ڪڙي ، ٿي جوت چمتو واري .
 ڌڙي هوا ٻي چل ۾ ، ٿي جوت چمتو واري .
 ۲- هيءَ جا عجيب اڃيالي ، ٽون ٿو ڏسمن چٽسالي .
 ۳- لعلن ۾ چا لالي ، ٿي جوت چمتو واري .
 ۴- هيءَ جا موهن موهن ، سڀ الڪه سان آ پورن ،
 سهڻي لکي جا صورت ، ٿي جوت چمتو واري .
 ۵- هيءَ جا ڏسمن گلاري ، قل ڦول ۽ ڦلواڙي ،
 سڀ ساوڪ سندر ساري ، ٿي جوت چمتو واري .
 ۶- هيءَ جا وڃي ٿي مري ، ٻولي مٺي جا ٻولي ،
 ڪهي ٽيون سڀ گهٽ مري ،

- ٿي جوت چمتو واري .

راڳه پرياتي پڇن ۱۶-

- ۱- مهل ڇاڳو جي ڇڏ نه وڃائي ، ڇاڳي جب هر لار مٽا .

۱- سڀي سڀي تو عمر گذاري ،
 اڃان تائين تو ڪٿي نه هوشيارِي
 اڏو ڪر نه آرام منڙا، مهل سهڻ جي هيءَ لا آهي.
 ۲- رام ملڪ لاءِ جنم تو پاتو، جاڳي سو جڳديش نه چالو
 خيال ڇڏي ڏي خام منڙا،
 جنم سڦل ڪر نام ڏيائي.

۳- پورب پنج تي پالڻ ڏيئي،
 لند ۾ سا نه وڃائج ويهي.
 ڪوڙو ڇڏي ڏي ڪار منڙا،
 جاڳ ۱-ن جس ٿيڻو لاهي.
 ۴- ڪهي ٽيئون ٽون جلدي جاڳي،
 صاحب سمري ٿي وڌ پايي
 پائج مڪتي ڏام منڙا، جنم روڻ جو ڇڪر چڪائي.

راڳم آشا پڇن ۱-

۱- ڪر مالڪون خالا پڇن ڏا- هيءَ لنگ لپاء لڌر ڏا.
 ۱- آس ولدي ڪر تو در آئي -
 سورن مون لاءِ سڀه وڃائي
 دارون ڏي ڪو درد ڏا.
 ۲- سکر تو در ڪمان لڙاري -
 منهنجي من جي مٿت مولجھاري
 ڪول اندر ڏا پڙ ڏا.

۳- پاء پلو مان پل پل ڪاريان -
 هر هر نولان ٽن من واريان
 هات گھماء مهر ڏا.
 ۴- ڪهي ٽيئون ڪر جوڙ اوداسا -
 ڪر پا ڪري ڪر ڪر پرکاشا
 سڀل ڪر مون هرڏا.
 راڳم آشا پڇن ۲-

۱- ڏسي صورت جي نه سڃاڻي -
 اتي جوڳين جنگ مڃائي.
 ۱- ٻهرن ٻهر ۾ وادي ويڃاري -
 ڪالي گھڙي تنهن صورت ساري
 ڏاڍي بطن بڻائي.
 ۲- اتي ٻهر ۾ درزي آيو - پٽ جو تنهنڪي ويس پارايو
 لاري لنگن نه ڪائي.
 ۳- تنهن ٻهر ۾ آيو سولارو - ڳهڻن سان ٽن پويو سارو
 لڪ ۾ لڙي پائي.

۴- چوٿين ٻهر ۾ جوڳي آيو -
 جوڳ ڪلا سان تنهنڪي جڳايو
 ساهه وجهي نه جيائي.
 ۵- ڪهي ٽيئون جو هي ڳجهه چاڻي -
 موج سڄيءَ کي سولي ماڻي
 سڪي رهي نه سدالين.

قل - سڀ پاڻ ڪرڻ ۽ ڪرائين - پوءِ ٻارو جو پاڻ ڇڏائين -
 قل - سڀ پاڻ ڪرڻ ۽ ڪرائين - پوءِ ٻارو جو پاڻ ڇڏائين -

۳۔ کهي ٿئون ستر سڃاڻبو
سڀ گهٽ ۾ ٿون آلهه سمايو
رام هلي ڪل ٿهجو راتو۔ مارين ٿون ئي جمائين۔
۴۔ اچي اڃا پڄڻ۔

١- هير و هرڪنهن هردي آهي، گر بن ڪوئي گر لا پائي
مورڪ ويٺا وامت وچائي، ڪار ڪري ڪوڏين جي.

۳- والد رهو سا لوڪتون لڪائي،
 چڙو لڪي پنهنجي ر منهن پائي.
 دانا انهن داء ڏيائي، پاڙ پتي پائڻ جي.

۴- سچ جي والد صفا هيءُ آهي - پاڻ چڙو پاڻ وڃائي
 سڪ سروب ر سرب سمانِي - آس چڙو پوکڻ جي.

١- پاڻي مون پاڻ ۾ جهائي - ڏو روڻ ڏي بهان رائي.
ڪير هڪ پاڻ اسبائي - جدا سولائيءَ ۾ جائي.
٢- منجهان لاسوت جي لڪري -

١- سڙي سڪ سوڙهر سرڻيون، گذاريان روئندي رانيون.
و هاڻي ڪست مان ڪاٽيون، ڪيان ڪتلام ڪرون ڪي.
٢- دڪائي دولهه دودن جاءِ ڪڍي مان ٻاڙ وڃن جاءِ.
ڪيان ڪل لاس دڻن جاءِ جهلي من دشت دشمن ڪي.
٣- ڪيل جي قول سي پاريان، برهه جي ٻاه مان پاريان.
پتنگه چئن ٻاڙڪي ساڙيان، پسان پندھه جي نه پورن ڪي.

۱- ٻڌي هڙا ڪهي نيمون، ڪيان ٿي ڏوڏ مان ڏانهون.
 ڏها ڪريو سڄي آهون، ملان مان مال هٿن ڪي.

راڳه آشا پڇڻ ۷-

۱- ڦل - رام - ن پيار ڪري ڪولي جڳهه.
 ۲- لوڪن سان پيار ڪن ڪي پيار ڏن سان.
 ڪٽنب سان پيار ڪن ڪي پيار ٿن سان.
 ٻاهي هلن پيار ڪري ٻاهه مڳهه.

۳- پوڄا سان پيار ڪن ڪي پيار ٻاٽ سان.

۴- نيڪ سان پيار ڪن ڪي پيار لال سان.
 پيار ڪري سرڳ سان ڪي لڳن لڳهه.

۵- رام سان پيار ڪن ڪي پيار ڏام سان.
 ڪهي نيمون ڪي ڪي ڪن پيار رام سان.
 رام رنگ لڳو جنهن جي رنگ رنگهه.

راڳه آشا پڇڻ ۸-

۱- ڦل - اهرت وٺي جاڳ جاڳ ڪرمڪ پيارا.

۲- اهرت وٺي جاڳن جيئي ڀاڱهه وان سي،
 ڪميا وان ڪلاوان ڏهاوان سي
 شيل وان ٿين سڄي ڪٿن پندارا.

۳- اهرت وٺي جوڳي جاڳي ڏيان ڏرين
 رشي مدي ليمي پراڻي ٻڌن ڪرن
 ڏيو ملي گيت ڳان سرڳهه منجهارا.

۴- اهرت وٺي جاڳي هل ساڌ سنگهه
 ڏور ڏور پنهنجو رنگهه رام رنگهه
 جهاني ٻائي ڏن ڏس ڏس لڙل نظارا
 ۵- ڪهي نيمون آس چڙي هاڻ جاڳ تون
 ڪاها ماها ڪٽنب سندو موڙهه ٿياڳ تون
 سنگر کان گمان وٺي ميت موٽهارا.

راڳه آشا پڇڻ ۹-

۱- ڦل - ڪرو تون پياءَ موٽي - ٻاري جهر چوڪ کان.
 ۲- پنهنجي مان شرڻ آهيان - تنهنجا مان چرڻ ڏيان
 پيو لا آڌار لاليان - تنهنجي ٻن اوت کان.
 ۳- لام سندي پڙي چاڙهي - ساگر مان ٻار اڪاري
 سنگر ڪڍ ڪر ٻا ڌاري - ڪرمن جي ڪوٽ کان.
 ۴- آهر جو ٻوڏ ٻڌائي - سساءِ پور مٽائي
 وٽ تون ڪر ڏيو لڳائي - ٻاڏن جي ٻوٽ کان.
 ۵- ڪهي نيمون لنگهه لڳائي - منهنجي تون لاج پڄائج
 شاهن جا شاهه ڇڏائج - خديءَ جي ڪوٽ کان.

راڳه آشا پڇڻ ۱۰-

۱- ڦل - سودو ڪر سڄ جو سڃاڻل سمجهي سدسار.
 ۲- سڄ جو تون وٺهه وٺهه،
 سڄ جي تون ڪار ڪمائج
 هر دم تون پريتي لالچ، سڄ جي وهسوار.

- ۲- سچ جهڙو جاپ نه ڪوئي، سچ جهڙو ٽاپ نه ڪوئي
صاحب پي راضي ٿئي ٿو، سچ جي گذار ۾ .
- ۳- سچ جهڙو ڪر نه ڪوئي،
سچ جهڙو نه ڏر نه ڪوئي
سچ سڀ جو پيڙو ٿاڙي، ساگر جي ڌار ۾ .
- ۴- سچ کان ٿون منهن لا موڙج،
ٿن من ڏن سچ ٿان ڪهورج
ڪهي ٿيئون سچ سان سولهندن، هر جي نه ريار ۾ .

واڳهه اشا پڇن ۱۱-

- ۱- سکر ڏي دان مونکي، پنهنجي ٿون ٿام جو .
۱- ٿن ۾ لا هرچ رهي ڪو، من ۾ لا مرض رهي ڪو
سر ٿي لا مرض رهي ڪو، ڏس ڏي آرام جو .
- ۲- درمست ڪي لاس ڪيان مان، گرمست ۾ واس ڪيان مان
سوانس سان روز ڪيان مان، سمرق سکر ڌام جو .
- ۳- ستن جو سنگ ڏي مون، رام سندو رنگ ڏي مون
من ۾ امسڪ ڏي مون، درشن ٿئي رام جو .
- ۴- ڪهي ٿيئون ڏيان ڏي مون، آثر جو ڪيان ڏي مون
وڍاڪ وڳان ڏي مون، سر ۾ لجه ڪام جو .

واڳهه اشا پڇن ۱۲-

- ۱- سکر ٿون راه ستانجه - مونکي ڪلياڻ جي .
شرڏا سان وات پيارا - پڇ ٿون وڳيان جي .

- ۱- هرڏو ڪيئن صاف ڪيان مان ؟
ٻان کان پاسو ڪر ٿون .
ٻان کان ڪيئن هٿان مان ؟ پٿر ڪر ٻان جي .
- ۲- جهون ڪيئن سڻلو ٿيندو ؟ وڻست لا وڻست وڃانجه :
سمو ڪيئن سڻلو ڪريان ؟ مست وڻست ڪر ڪيان جي :
۳- سکر ڪيئن ڪيان ڏيندو ؟ شرڏا سان شيوا ڪر ٿون :
ڪر شيوا ڪيئن ڪريان مان ؟ ممنا چڏ مان جي .
- ۴- ڪهي ٿيئون سکر منهنجي ،
من مان ڪيئن مان ويندو ؟
جولو ٿن جاتي چڏ ٿون، اشا ايمان جي .

واڳهه اشا پڇن ۱۳-

- ۱- سچ جي ٽڪڙي ٿوري ٿوري -
ڪوڙ کي ڪڍ ٿون ڪوري :
۱- سچ کي سڀ هنڌ مان ملي ٿو،
صاحب در پي شان ملي ٿو .
ٿنهن سان چڏ جيءَ جوڙي .
- ۲- ڪوڙ ڪاغذ جي پيڙي جالجه :
سچ ڪاٺ جي ٿاو پچالجه :
ٿهر نه ٿنهن کي ٿوڙي .
- ۳- ڪهي ٿيئون ڪر پريتي سچ سان :
دل لا لالجه ڪوڙي ڪچ سان :
سچ جي مالا سوري .

راڳه اشا پڄڻ ۱۴-

لل- وقت رجاه له وڃي وايي- پاڻ اندر بس اچي.

۱- منهن ڇولي جو اندر سڃاڻي،

سواس امراڪ مائڪ چاڻي، سڻاي ڪر لون ڏاڻي.

۲- ڇولي جڳ کان ڪر لون گوشتو،

رام پڄڻ جو ڪڍ لون نوشو، ڇڏي خيال سهڻي.

۳- شڙڏا سان ڪر شيوا ڪر جي،

سڏ ليه پڄڻجي آلم ڪهر جي، پاء سروب سڏهي.

۴- ڪهي ٽيئون ڪڪت چوڻ چوراسي،

امراڻور ڇوليءَ لون واسي، ڄمڻ مرڻ ڪڪت ايتي.

راڳه اشا پڄڻ ۱۵-

لل- سکر کي هڪ چوڙي جوڙي -

سر پڄڻجوڙي ڏي گهوردي.

۱- ڪر چرلن جي ڪر لون شيوا -

پالڻچ پورن آلم ڏيوا

پڏن جڳه جا چوڙي.

۲- ڪر منتر ۾ سرم سمالڻچ - ڪر مودت ۾ لڙت ملاڻچ،

مالا کان منهن موڙي.

۳- سمعا جي وقت سمجه ڪون کان -

پوڏ سڏي وقت پوڄه ڪون کان،

بچائي ڇڏي لون پوڙي.

۴- ڪهي ٽيئون ڪر گوشت چاڻي.

شڙڏا سان پوڄه ڏيندي چاڻي.

لڳا ڏليا جا توڙي.

راڳه اشا پڄڻ ۱۶-

لل- سندن جو سنگ ٺاري ٺاري، لڪو ڄر جو واري

۱- سندن جو سنگ آسڪ ڪاري،

اوکيءَ ۾ لوڙي ڏنڌاري، ڏک ڏرڏ سڀ ٺاري.

۲- سندن جو سنگ ٻاون آهي،

ليج منجهان لو اوچ بڙائي، من جي مهل اواري.

۳- سندن جو سنگ سڀل آهي،

لن من جا لو ٽاپ مٽائي، لعل دل کي لاري.

۴- ڪهي ٽيئون سندن سنگ ڪر لون،

پڄڻ پور سڀا سڀ ڪر لون، وڃن لن جا ڌاري.

راڳه اشا پڄڻ ۱۷-

لل- سندن جي آلي ٺولي ٺولي - مڙي جن جي ٻولي.

۱- سندن جو چٽ لڙل آهي، پاڳ پور ڪو ڏرشن ٻائي

ڳائڻ هر دم هولي.

۲- سندن جي آ منهن ۾ مٽيا. ڪڍ انهن جا ڪهڙا ڳڻيان،

ڏرشن ٿان وڃان گهولي.

۳- سندن سڃا اڀڙ سڻائڻ - موڙهن کي لا راه ڳائڻ،

ڪولي ڪڻن جي کولي.

راڳه آشا پڇن ۲۰-

- ٿل - بهاري وس ڪر پنهنجو بهال .
 بهال روڪڻ سان ڄاولد ملندو . دالا دان د بال .
 ۱- بهال پنهنجي کي بهال سان روڪي .
 من جي سڌارچ چال .
 گر مٺو سان سرت ملائي . ڄمڻ مري ڪٽ چال .
 ۲- بهال بگاڙي بهال سڌاري . بهال ڪري خوشحال .
 بهال هي اوڙي بهال هي ٺاري .
 بهال ڪٽي پو ڪال .
 ۳- بهال ڪٽ آ بهال ٻڌن آ .
 بهال ٿي آهي چنچال .
 بهال ٿي چوڙي بهال وچوڙي .
 بهال ڪري ٿو لاهال .
 ۴- ڪهي ٽيمون رک بهال پوئتر . ٿين لعلن جو لعل .
 بهال عدي جو ڪڍي اندر مان .
 پالڻج پوڻ اڪال .

راڳه آشا پڇن ۲۱-

- ٿل - جڳهه ۾ ٿي آئين لسان .
 ڪم لاسالي ڪر ٿون بهارا . ڪمن بطبع جهوان .
 ۱- شان شرم ۴ مان مرم سان - هليج رکي ٿون ڏيان .
 چوري ٺاري ڄوٺا نه ڪر ٿون . ماس نه ڪاءِ اڃان .

- ۲- ڪپت ابرشا ڪڍي الڌر مان - پورم رکيج ٻرڌان.
- ستگر اڳيان سمس لوائج - ڇڄت ڇڏي اڳيان.
- ۳- رسنا سان سچ بولج منڙو. ڪوڙ نه بول سڄان.
- ڪتا ڪيئن سڻي ڪنن سان - دروست هر اڳيان.
- ۴- اکين سان ڏس سڀ پهرين کي - غيرت ڇڏي گمان.
- نهل هٿن سان ڪري هميشه - ڏن جو ڏي نون دان.
- ۵- ڪهي نيمون ڏر ڏيان ڪرن جو - سمر شري پگوان.
- من کي ماري شالتي ڌاري - ڪر پنهنجو ڪلياڻ.

راڳه آشا پڇن ۲۲

- ۱- من نون هير و چنر نه هار،
سمجهي سمجهي هل نون جڳهه ۾، مالش چنر سڌار.
- ۱- ڪوڙ ڪپت جو ڪر لا ڏنڌو، سچ جي ڪر نون ڪار،
دين دڪمن جي ڪر نون سيوا، ڏيا ڏرم کي ڌار.
 - ۲- پاپ ڪرم کان ڪر نون پاسو، ڪار ڪروڙ لوڙ،
آشا ترشنا چننا نياڳي، شالتي ساڻ گذار.
 - ۳- سيل سنڌوش صبر کي ڌاري، موهر ممت کي مار.
 - هر دم اوکڻ ڏس نون پنهنجا، اهن جا ڪنن لهار.
 - ۴- سندن جو سڀ سنگ سڻي نون، نون جا وچن وچار،
ڪهي نيمون ڪر لام ڏيائي، چنر مرڻ ٻڌار.

راڳه آشا پڇن ۲۳

- ۱- آهر جو ڏنڌار ڪر من، آهر جو ڏنڌار.

- ۱- لت اڀاسي آهر آهي، پورن پهر پرماتر آهي،
جوڙو جڳت آهر آهي، اهو ڪر ويچار.
- ۲- جوڙي جڳهه کان ڪري ڪنارو،
ستگر سندن جو وڌ لارو،
گمان سڻي ڪر آهر ليارو، نياڳي نون آهڪار.
- ۳- پنهنجن ڪوشن جو پڙدو لاهي، الڌر ڏس نون ڏيان لڳائي
اڀو ڪرنا آهر آهي، سڀ چنن آند سار.
- ۴- ڪهي نيمون ڪر شيد ويچاري،
لکڻا سان لڄ روپ لهاري،
پند پورم کي ٿوت لواري، پانچ موڪله ڌوار.

راڳه آشا پڇن ۲۴

- ۱- سواس جي مالا سور جڳياسو، سواس جي مالا سور،
۱- سواس جي مالا سور سويلو، آسڻ ماري ويهه اڪيلو،
من موهن سان ڪر نون ميلو، اور الهي سان اور.
- ۲- سواس جي اولي سهي سڃاڻج، الڌي پهر الڌر ۾ آڻج،
مؤج ملي نون نهن سان ماڻج، چمن تي سا چور.
 - ۳- سواسن روپي شڪتي آهي، شڪتي ۾ هڪ مولي آهي،
مولي ۾ جا جوڙي آهي، جوڙي سان جيءُ جوڙ.
 - ۴- سواس جي مالا ٿري سدائين،
ڪنهن ڪنهن ڪر مڪه سوچهي پائي،
ڪهي نيمون چنن سرف سمائي، نون من تهنتان گهور.

راڳه آشا پڇن ۲۵-

- ٿل - هٿا جوڙي عرض ڪمان ٿو، منهنجي سڻ ارداس ڪرو.
 ۱- هر دم سميت سڄي ٿي مولڪي، سڻ سڪن جي راس ڪرو
 ڪم ڪئي ڪي ڪڍ ٿون ڪري،
 جنم ڪيو جنهن لاس ڪرو.
 ۲- منهنجو سالڪ ڪجانءِ ٿون سرهو، پالو ڇولي لباس ڪرو
 ماما جي چل ۾ لا چلجان، پوري ڪري ڪري آس ڪرو.
 ۳- لائي ٿينهن لپايان ٿوسان، ٿن ۾ جيسون سواس ڪرو
 مسڪل ۾ پي منهن لا موڙيان، اٿل رهي وشواس ڪرو.
 ۴- پل پل لار جهپان مان ٿيندو، چرلن ۾ ٿي واس ڪرو
 ڪهي ٿيئون در ٿيندي ٿان هيءُ،
 دان منڪي ٿو داس ڪرو.

راڳه آشا پڇن ۲۶-

- ٿل - پوري ڪر جي دٿار هلو سڀ - پوري ڪر جي دٿار.
 ۱- ڪر درشن سان ٿا پ متن ٿا -
 جنم جنم جا پاپ ڪهڻ ٿا.
 ۲- ڪر جا ٿوري دوت هڻن ٿا - روڙ ڪيو ديدار.
 ۳- پوري ڪر جو وڃن ٿي جو -
 ٿيندو سنو پورم نري ٿو.
 ۴- لورڪ اڳن ۾ ڪين سڙي ٿو - ڪيو وڃن ويچار
 ۵- پوري ڪر جو سنگ ڪري جو -
 رار سندو ٿينهن رنگ چڙهي ٿو

- ٿاري ڪل پڻا پاڻ ٿري سو - سنگ ڪيو سنگ ڪار.
 ۴- پوري ڪر ۾ شرڏا ٿار ٿو -
 ڪهي ٿيئون لڄ جنم سڏار ٿو.
 ۵- درمراءِ جو ليڪو وارو - صدق رڪي سد وار.
 ۶- راڳه آشا پڇن ۲۷-

- ٿل - غافل ٿي غفلت ۾ بندا، مالش جنم ۾ رول.
 ۱- ديھ، امولڪ ٿو جا پائي، ٿيمت ٿيندي ڪين سڄائي
 غفلت ۾ ڪئي غرق ڪمائي، هاڻ ٿو اڳڙيون ڪول.
 ۲- جا ماما ٿو ڪڙي پياري، سا ٿي رهي لالڪڻ ڪاري
 ليڪ ٿي ٿيندو مولڪ ٿاڙي، ٿينهن ۾ چمت ٿا ٿول
 ۳- هي جڳه سڀ ڪي ڇڏ ٿو آهي، آخر هٿيان ٿي ٿو آهي
 ڪنهن ڪي ٿا ٿي ٿو آهي، ٿاڻه ٿي ٿي ٿول.
 ۴- ڪهي ٿيئون آ ڪال ڪهاري،
 ڪين ڇڏيندو ڪر هو شماري،
 ۵- ڪن ڪرڻ جي ٿي هيءُ واري، رار لار ٿون ٿول.

راڳه آشا پڇن ۲۸-

- ٿل - جڳه ۾ پاپ ڪمائي ٿيندو ڪيو جنم ٿو هار بندا
 ۱- مالش جنم امولڪ پائڻ، مورڪ ٿيندو در ٿو چاڻڻ
 پاپن سان ڪو ٿيندو لالڪ - رولندي رارولزار بندا.
 ۲- پاپ ڪري ڪو ٿي ٿو ٿو -
 ٿينهن ٿي ٿا ٿا ٿو ٿو

- ۱- ایدو چو ایمان کران لو - ځگوت جو پڙ ڌار بندا .
 ۲- کال چنبي ۾ جڏهين هندن -
 هت هت جا هت ڏهين هندن
 مورک لڙڪ اکن ۾ سڙ لڏين - ساڄو پاڻ سهار بندا .
 ۳- ڪهي تهون ڪر ڪار اهاڻي -
 جنهن ۾ تنهنجي ٿي ڀلائي
 پاڇي ڪنهن سان ڪر نه برائي - ڏاڏي ٿي سرڪار بندا .

راڳ آشا پڇن ۲۹-

- ۱- ڇڏ آس دليا جي ساري تون ،
 وٽ مڙج ڦٽن واري تون .
 ۲- ساري آيو ورتو ويٺي ، آڻ ڪهر جي اڙ جهه نه پئجي ،
 پاڻ ڀسج خود پاڻ ۾ پڙهي ، هاڻ ڪري هوشماري تون .
 ۳- ڏسي دليا جا رنگ لاشا ، مور نه ڪر تون تن جي آشا ،
 رکي هميشه خيال خلاصا ، موه سدي ڪف چاري تون .
 ۴- جهڪا پڙهيو ڀٽي ڀٽي ، تنهن ۾ راضي رهج سدائين ،
 هي من ڇڏ ڀڪواد اڃاڻي ، صبر ڪري ڪت ساري تون .
 ۵- ڪهي تهون پيءُ پوءِ پيءُ ،
 لوڪ تنهن کان رهي لڙالو ،
 لار لئي ۾ ٿي معوالو ، بخود چاڙهه ڪماري تون .
 راڳ آشا پڇن ۳۰-

۱- ڏيان هريءَ جو ڌار ڌار ڌار ، اها ويل ٿي .

- ۱- مالش جنم وري ٿا ملندڙ ،
 اهڙو پياڳ ڪڏهن ٿا ڪندڙ
 ڪر سڙج جي ڪار ڪار ڪار ، اها ويل ٿي .
 ۲- سالي جن کي ويٺن ڄاڻي ، اوکي ۾ سي ٿي نه سالي
 موه ٿي جو ٿار ٿار ٿار ، اها ويل ٿي .
 ۳- جپ ٿي سڄو ڀڪش ڀلائي ، نوسان ٿيندا سدا سهاڻي
 تن کي دل ۾ ڌار ڌار ڌار ، اها ويل ٿي .
 ۴- ڪهي تهون ڪر سنگ سنڱ جو ،
 پيءُ تون پيالو رام پڇن جو
 پڙو جگر مان ٿار ٿار ، اها ويل ٿي .

راڳ آشا پڇن ۳۱-

- ۱- آف جاڳ جاڳ جاڳ بندا ،
 اهرت ويٺي لار جهي تون ، کولج پنهجو پاڳ بندا .
 ۲- اهرت ويٺي رهي لڙالو - پيءُ تون پڙي پڙي پيالو
 لار جهي ۾ ٿي معوالو - لاشا جو ڪر ٿياڳ بندا .
 ۳- اهرت ويٺي چوڙ آهاڙي - بهج سڙو ۾ لاء سماڙي
 آڻ جو سڪ پاءُ آڻاڙي - لار ڪر آڻاڳ بندا .
 ۴- اهرت ويٺا آه عجائب -
 سواس سواس ۾ سرج صاحب
 پوري ڪر ڪي ڪر تون راحب -
 مان سڄو نه سهاڳ بندا .

۲- ڪهي نيتون ڏس اڳيون ڪولي -

الدر وينو ڪير ٿو ٻولي

لعل الهيءَ کي له نون ڳولهي -

جڳه کان ڪري واراڻج بندا -

راڳه اشا پڇن ۲۲-

ٿل - اٺ ٻول ٻول ٻول بندا -

امرت ويلي لند مان جاڳي - دام لام نون ٻول بندا -

۱- سڄ اُٺي سر آيو هاڻي - اڃا سمهن ٿو چادر ٽاڻي

موج سڄي لا جاڳي ماڻي - رهي ڪرن جي ڪول بندا -

۲- دام لام جي ٻولي ٻولي -

من بالڪ کي ڏي نون ٻولي -

چاهه سڄي جي پاڻي چولي پريتمر پنهنجو ڳولهي بندا -

۲- ڪهي نيتون ڪر نام پرين جي -

ٿن الدر ڪر نام پرين جي

لوت لوت ۾ ڪر نام پرين جي -

ٿن من ٿن ٿان گهول بندا -

راڳه اشا پڇن ۲۳-

ٿل - من سور سور سور اُٺي، امرت ويلي سواس جي مالا

چمتن ٿي سا چور اُٺي -

۱- سواس جي مالا سوري چولي، پاڳن وارو آهي سوني،

پورن ٻڌ کي پاڻي اولي، نون پي نهن کي اور اُٺي -

۲- سواس جي مالا آ سڪ دائي،

البت ڪال ۾ ٿئي سڀاني،

ڏر دراءِ لا ڪري ٿڙائي، نهن ۾ جيءَ کي جوڙ اُٺي -

۳- ڪات جي مالا ٿري هٿن ۾،

ڪت جي مالا ڪت ڪلن ۾،

سواس جي مالا ٿري دمن ۾، خيال نهن ۾ ڪوڙ اُٺي -

۴- سواس جي مالا سورڻ اولي،

ستڪر دوان ٿئي ٿي سولي

ٿانئي نيتون ٿي ڪر ڪولي، شبد سواس سان ٿور اُٺي -

راڳه اشا پڇن ۲۴-

ٿل - وٺ لعل لعل لعل لعل - جهاني پاڻي جيءَ پنهنجي

لوچي وٺ نون لعل لعل -

۱- لعل پري ڪڇ ٿو کان ٺاهي -

لعل امولڪ ٿون هي آهين

چور ۾ پاڻي پاڻي پائين - حال الدر بحال رهي -

۲- اڻ هولي پولي نه پلايد -

سڄ چڙي ڪڇ کي نه ڪمايد

ڪوڙي سنگ ۾ دوکو پائيد -

جولو سر جنجال سهي -

۳- دمڪ لعل جي آه لڙائي -

خودي چڙي نهن ڏسي جو خيالي

- ۳- سکر جي جو ٺهل ڪري ٿو، ٺهن جو لس پندار ٺاري ٿو،
 مهر ما سان نعل سمن جو ٿن من لاري ٿو.
 ۴- ڪهي ٺيئون ڪر ڏين ڏهاڙو، پريمن جو لس آ رکهاڙو،
 پرهر ڪمان ڏيئي هر راجا جو ليکو واري ٿو.

راڳه آشا پڇن ۲۸-

- ٺل- داس ڪرو ٺهندو آهيان - او سکر ٺهندو آهيان.
 ۱- ڪرم نه سڀ مون ڪهڙو - پاڻن هر جهون وٺڙو
 حال لاهڙو ٺهڙو - ٺهندجي مان شرن ٺهڙو -
 بدايون سڀ بختاڻيان.
 ۲- پهندو ٺون ٺنگ سڃاڻي - سکر ٺي ٺو لسان ساڻي
 ٻولي ٺون آڻر ٺاڻي - پاڻن جي ڪر نه ٻڃاڻي،
 پالڻ ڪجي هر پاڻان.
 ۳- ٺيئون ڪر هرڙ ٻڪاري - آس مان ٺهندجي نواري
 ڪرڻا جو هڙو ڏاري - لار منجهان وٺ ٺون ٺاري
 چرلن هر سر لاپان.

راڳه آشا پڇن ۳۹-

- ٺل- ٺهندجي در ٺي آس پڳوان،
 سمن جو ڏان ڏي موٽي،
 ڏڍان دل ٺهندو ڏيان، نه پلجي من مان پڳجي ڪيان.
 ۱- هرڏم ٺهندو ٺام جهان مان، ڇڏي ڪيال ٻيا سارا،
 وٺ ٺهندجي هر ٺوڙهان مان، مٽي من موٽهارا،

- اها ڏيا ڪيو ڏياروان، ٺهندو آ لان ٺ سدا مهربان.
 ۲- ڪپ ڪرم ڪان ڪري ڪنارو، سڀ ڪرم ڇڻ لاپان،
 ڏر ڏري مالش چولي ڪي، صاحب سڻل ٺاپان،
 ڪرڻان ٻارو ٺهندا ڪڍ ڪان،
 مڃان مان ٺهندو لس احسان.
 ۳- سمن جي سڀوا سڀ سنگ هر ٺن من پهندو لڳاپان،
 ڪهي ٺيئون ڪر ڪمان جي هرڏي، هرڏم جهون ڇڪاپان،
 ڏکي ٻارم سڄو ٻڙان ٺاپان ٻورن ٺڏ ٺوان.

راڳه آشا پڇن ۴۰-

- ٺل- جو قول ڪم ٺاسان - وڃن ڪر ياد سو پهندو
 رڪي مايا جو ايمان - پلاڻي ڇڏي ڇو پڳوان.
 ۱- وٺارو ٺي آڻن هڙي - ڪوڙو ڪم ٺاسارو
 جنهن ڪٽنب لاءِ ٺاپ ڪمائين - سو ٺي مطلب وارو
 ڇڏ ٺن جو مان ڪمان - ڏار ٺون هرڏي هر ڏيان.
 ۲- هڪ ڏينهن ڇڪ مان هرڪو هلندو -

- ڪوئي نه هٿ رهندو
 ٻار ٻيهر وٺر هليا ويا - ٺرڪي ٺهڻو ٻولڏر
 هيءُ چولو آهر جهان - چاڻ ٺون پاڻ ڪي هٿ مهمان
 ۳- ڪهي ٺيئون ڪر سمن جو سنگ -
 جنهن مان ٺي لستارو
 رار لار جو چاڻ جهي ٺون - پانچ موڪهه دوارو
 چاهين لوڪ ٻيهر مان - ڪري وٺ ڪر بند جا ڪڍ ڪان.

لل - ستن جو سنگ ڪر،

ساڌن جو سنگ جي چاهين پنهنجو ڪلياڻ
مڪي وٽ ستن کان نون گيان.

۱- ستن سنگ ٻن سميت اچي لا، سميت بنا لا گيان
گيان بنا لا مڪت مائي؛ هيءُ ويدن جو وڪيان.

۲- ستن ٻن لا ڪنهنجو ليوا جڳهه ۾ نستانو
مهل اڃان پي ڪين ويٺي، ڪر ستن ڏي لارو.

۳- اوکيءَ ويل ڪري لا رکيا، ستن ٻن ڪوئي
ڪهي نيتون ڪر ست سنگ لالتي؛ سڙا ڏي جوئي.

راڳه اشا پڇن ۴۲-

لل - سڄي ستر ڌر هلي ٺهل نون ڪر -

جي چاهين پلائيءَ کي.

۱- ستر شاهن شاه اليتي - ڪارج راس ڪري

دڪ دليا جا دور هٽائي - خالي پندار پري.

۲- ستر جهڙو جڳهه ساري ۾ - دانا ڪو لاهي

شرڏا سان جو شرڏا اچي ٿو - سڀ قل سو پائي.

۳- شيوا ستر جي سڪدائي - ڪري جو من لائي

جنم مرڻ دڪ مٽي وڃي ٿو - ڪال نه ٺهن کائي.

۴- ستر جي اي ٺهل ملي ڪنهن - پاڳن واري کي

نيتون ٺهل جي مهل اچي هٽ - ڪر مڪه بهاري کي.

راڳه اشا پڇن ۴۳-

لل - هاو ستنسنگ ۾ بهاري - هاو لست ستنسنگ ۾ بهاري.
ستن جو ستنسنگ سڌا - پو ساگر کان ٺاري.

۱- ست پرشن جو سنگ سڌا - دڪ ڌرڌ سواري ٿو
پولا پور ڪڍي سڀ من جا - سٺا ساڙي ٿو.

۲- ڪلچر ۾ ستنسنگ - رابر - ڪرئي ڪرم لاهي
مڪتيءَ جو دروازو جڳهه ۾ - ستنسنگ هي آهي.

۳- ٻهل ڪسائي چيها ٺائي - ستنسنگ ٺاريا ٿي

چور چمارا جامت پڇارا - سڀئي سڌاريا ٿي.

۴- ڪهي نيتون ستنسنگ جي مهما - اُڀر بهاري آ

شيش مهيش ڪٽيش شاردا - اُڪت اُڀاري آ.

راڳه اشا پڇن ۴۴-

لل - هل نون هل نون ساڌ سنگ ۾

ڪهر جي ڇڏي ڪر ڪار کي.

مل نون مل نون ست پرشن سان،

جي سمون ڪر ڪار کي.

۱- ساڌ سنگ ڏي سڪ شرڏا سان جيڪو قدر وڌائي،

قدر قدر اُشوميد ٻگهه آ، ويد پراڻ ٻڌائي،

ڌاري ڌاري وڃن هردي ۾، پالڻج موڪليه دوار کي.

۲- موهر ڪٽيب جو آ دڪدائي، الٽ سمي ۾ رٿاڙي،

ٺهڻڪي ڇڏي هڪ ستن جو سنگ، جو پڻ ساگر ٺاري،
سنگي سنگي سنڌ سڃاڻي ڪانهن جي ڄمڻ جي.
۳- ساڌ سنگ جي لهر نهر سان جهڪو ٺهل ڪري ٿو،
ڪهي ٺيئون ستن ڪرپا سان سو لا ڇمي مري ٿو،
ٺوڙي ٺوڙي ٻڌن جڳهه ٻائي ٻڌ لڙڙاري ڪري.

واڳم آشا پڇڻ ۴۵-

ٺل- ڄاڻي ڄاڻي اوديا ٺنڊ مان - ٻائج اٿم گمان ڪي
لاڳي لاڳي ڪر منڇر - ڌارڇ اٿم ڏيان ڪي.
۱- ڄاڻڻ بن لا ڪنهن پي ٻاڻو - سڪه سڄو سندسار
ڄاڻڻ سان سڀ چور هٿن لا - پٿر نه رهي گهر ٻار
کولي کولي اڳڙيون اندر جون -
جهجه شري ڀڳوان ڪي.
۲- اوديا ٺنڊ ۾ سهي سهي ٿو -

ڪيئي جنم وڃا يا ٿئي

ڄاڻي راجي لارجو ٿا - ملي منڇر جي ڪاٺا ٿئي
اهڙو وقت وڃاء لڙ وٽس -

ڇڏ ٿون جواي جهان ڪي.

۳- سهوڻ وارن ڪي سائين ملي لا - هي ستن جو ٻول آ
ڄاڻڻ وارن ڪي سڄي سائين جو -

درشن ٿيو امول آ

ڪهي ٺيئون هي وڃن هڏائي - ٻاڻه ٻڌ برهان ڪي.

واڳم آشا پڇڻ ۴۶-

ٺل- ڏيائي ڏيائي ڀرميشور ڪي - مان سڄي آرام ڪي
ڳائي ڳائي گڏ ڪوبند جا - ٻاڻه آند ڏام ڪي.
۱- ڀرميشور ان جڳهه ۾ ٺهڻجو - سنگي پيو لسا آهي
سنڌ ڪرو پي انهن جون ٿا - دل ۾ ڏسج هڏائي
لاڳي لالسي ٺو لعل سان - ٻاڻه سڪه وشرام ڪي.
۲- ڀرميشور ٻرلهاڪ آهي - سڀ جيون ڪي ٻائي
اوڳ ڪنهن جا ڪين ڏسي ٿو -

سڀ ڪي روز سنڀالي،

ٻائي ٻائي ڀرميشور ٺهڻ سان - ماڻه مڪتي مڏام ڪي.

۳- ڀرميشور سڪڙائي آهي - ڏکڙا درد ٺواري

ڪهي ٺيئون هر ڏيان ڏري جو -

ٺهڻ ڪي ڪين وساري

ٻائي ٻائي سو ڀڳوت ڪي - جو سمري شري رام ڪي.

واڳم آشا پڇڻ ۴۷-

ٺل- آيا آيا اڳ اسانجي، سنڌ سڄا مهمان ٿي
اڳڙيون کولي شردا سان ڏس، ظاهر هي ڀڳوان ٿي
۱- رام سڄي جو راضو ڪچ، ٻڌين جو ٻرڻاپ ٿيو
ستگر پي ڪچ ڪرپا ڪيڙي، ٺڏهن اچي ميلاب ٿيو
درشن سان سڀ ڏکڙا ٺارن، داڻا ڏيا ڏان ٿي.
۲- ٻر اڳاري ٻر ڏک هاري، ڪشت ڪرڻ ڪاڍو ٿا
سرو پڇاري ڏيڄ ڏاري، ٻڌ ٻر ڪن دور ٿا

جر جي ۲ هاسي ۽ ڪاٺ خاطر، پوڏوان ايلوان ئي .
 ۳- ترشنا لياڻي مها ويراڻي، پري رهن پروار ڪان
 آهر راڻي هر الراءي، چٽل الي سنسار ڪان
 پاڻ ٽرن پن ٽارن جگر کي، وير وڏا وڏوان ئي .
 ۴- ڪهي نيتون مڃ سگيا منهنجي -

سنعن ڪان وٽ ڪيان ٿون
 موهر ممت اڪيان مٽائي، پنهنجو ڪر ڪلياڻ ٿون
 پاڳ ڪرڻ لاء آيا آهن، ڪٿي وڏا ڪٽران ئي .

راڳم آشا پڇن ۴۸-

۱- لکي ڪهي هرلام سمر جيئن، سڌ نه پوي سنسار کي
 رهي اڪيلو الترمڪ ئي، پانجه ستڪرتار کي .
 ۱- لوڪ سڄن ٿون لند مان جاڳي، مالڪ کي نه مناء ري
 پاڻ لڪائي لوڪن کان ٿون، روئي رام رجهاء ري
 ڪجهه ۾ گر ٿون - من ۾ مر ٿون -
 ڪڍ نه ميهان غلغٽار کي .

۲- سر ڪر سرلڌو سرت ڪلي ڪر -

محببت تار ملا ٿون

شيد سڄي جو سر آلاپي، ساجن کي سرچاه ٿون
 چپ ٽاجورج - اندر اورج - پير نه ڏي پروار کي .
 ۳- پڇي لعل لي مٽ سي اڪرن، آوي اندر پرندا جي
 بهه پي ڦٽي ڦٽي سي اڪرن، ڏري اندر ڳرندا جي
 دان ڪجهي جو ڦل لي اولچو،

سمجهه لاء هيء ويچار کي .

۴- ڪهي نيتون ڪر پاڻ نه پڌرو،
 جاتانجه لاء جات ٿون،
 ڏن لڪيل کي چور ٿون لا، ايهو سمجهه اهڃاڻ ٿون
 سادو سودو رهي جگت ۾، ٿن جي ڇڏ سينگار کي .

راڳم آشا پڇن ۴۹-

۱- هاسي ڪر لا پاڻ وڏن سان، هاسي وڏو وڪار آه
 جن جن هاسي ڪئي وڏن سان،

ٿيو ٿن اڻڻ اجاڙ آه

۱- شو جي گٽن ڪئي لارڊ سان، هاسي راج دواڙي
 تنهنجي مني ۽ چيو وڃي ٿيندائو،

راکش لنگ منجهاري

راوڻ ڪيڪرڻ سي ٿيڙا، ڪٿا اها پروار آه .

۲- درويديءَ ڪئي درويڙن سان،

هاسي ٽٽي آواز ۾،

دروڙن چيو بدلو توکان، ولندس راج سماج ۾،
 سڀا ۾ تنهنجي لنگن ڪيائين، ڳالهه اها اظهار آه .

۳- درواسا سان ڪئي بادون، هاسي ات اهنگار مان
 رشيءَ چيو ڪل گهاٽڪ ٿيندو، پيدا الهيءَ لار مان
 وستو الهيءَ ڪيو بدولشن جو، سارو ڪل سنگهار آه .

۴- هاسيءَ مان ٿئي جهڳڙو پيدا، هاسي ڏک جو مول ٿئي
 ٿن من ڏن کي ٿاس ڪرڻ لاء، مانوهي ترشول ٿئي

ڪهي نيمون ٺون ڪر لا ڪنهن سان،

هاسي لڙڪ دوار آه.

راڳه اشا پڇن ۵۰-

۱- ڪري ستن جو سنگهه - لاء راء سندو رنگه -

رکي من ۾ اٽنگهه - ڪر پنهجو ڪلياڻ - ٺون -

۱- وري مالش جنم لا ملندء،

لڪي پاڳهه هي اهڙو ڪلندء

چڙي ڪوڙو ڪسنگهه، پڙهه پڙهه پڙهه پڙهه.

۲- سنگهه ستن جو ساڻي لهندء،

اڳيان ڏڪڙو لاء ڪوئي لهندء

ميٽي ستن جو الڳ، ڪري پاڻ جو پنگهه.

۳- وري ستن جي سڪيا سندو،

ڪر من جو صفا ٺون مندو،

ساڙي وڪارن جهنگهه، پڙهه پڙهه سنگهه.

۴- آهي ستن ۾ العريامي،

ڪهي نيمون جو سڀ جو سوامي

مهر ٺن کان منگهه، لڳي ڪر جو لاء ٺنگهه.

راڳه اشا پڇن ۵۱-

ٺل - ساڃهر ڇاڳي، ڪري سڃاڳي، چڙ ٺون لند لپاڳي

مالش جنم سڦل ڪر پنهجو، راء جهي وڏ پاڳي -

۱- سستيء لند پنهل وڃاڻو، ورهه وڃوڙي جيء جلاو

ڪري هوشماري، لڙڪ لپاري، طالب لپيء لپاڳي.

۲- غفلت ڪئي غافل ڪيڙا، دلها درياهه ۾ وهي سي وڙا

گونا گوني، عمر اڃائي، ڪر لا جهو اڳي.

۳- اوديا لند ڪئي چڙها لپوڙي،

ڪهي نيمون ڇڪه پڌن جوڙي،

لند ٺٽائي موهر مٽائي، وار پٽج وڙاڳي.

راڳه اشا پڇن ۵۲-

۱- هل ٺون پياڳي ستر دواڙي، من ۾ شرڏا ڌاري.

شرڏالن جا ستر سالين، سڀئي ڪاڄ سواڙي.

۱- ستر درشن ڏکڙا مٽائي، پڙهه وارن کي رنگه رڇائي

درمست ٿاري جيء جهاري، مالش جنم سڌاري

۲- ستر پاڻي پڙهي جو پڙائي،

الڳ سڱ لڳي لي نيمون سان ساڻي

سڌا ساڙي پياڳي ٿاري، پڌ پڌاڻ لاري.

۳- ستر سڌا سڱ سان ڪري جو،

سڀ قل پاڻي پڌار پڙي سو،

مٽا ماري ٺن من لاري، هٿ هردي جو هاري.

۴- ستر ڪر پاڻي لڳي مڪتي،

ڪهي نيمون ڏي آهر شڪتي،

پڙهه ڏيڪاري لپوڙي، پڙهه ساڱر کان لاري.

راڳه اشا پڇن ۵۳-

ٺل - پڙهه پياڳي، من ۾ ستر جي سڱ آهي،

ستر سالين رهي جتي ٺو، آهي وڃان مان ڪاهي

- ۱- پنڪ هچن ٿان وڃان اڏامي، جتي رهي ٿو سگر سوامي
سگر سان گڏ رهان هميشه، ڇت اٿن ٿو چاهي.
۲- درشن ڪئي ليا ڏينهن گهڙائي

ڪڏهين ملندو گر سڪڙائي
ساعت ساعت ساريان ٿو مان، ليٽن ۾ لنڊ لاهي.
۳- معاف ڪري شل منهنجون مڏايون

اڀندو گهر ۾ ڪري پلايون
پوري سگر جي مان اڳيان، ڀيت رکان سر لاهي.
۴- دها ڪري شل درشن ڏيندو،

ڪهي ٿيئون ڪل ڪشت ڪٽيندو،
گيان ڏيئي گر ڏيو ڇڏيندو، ليکو جر جو ڏاهي.

واڳ ۵۴ آشا پڇن

- ٿل- ليارو ليارو ساري جڳ کان، گرمڪ آهي ليارو
سيو ڪري سگر جي ٻيٽ، پڙو جو سو پيارو.
۱- گرمڪ جڳ جي غرض رکي لا،

سيوا سن پيو سواد چڪي لا،
سختيون سور سهي سيوا کان ڪڏهين ڪري نه ڪندو.
۲- گرمڪ ڪنهنجي روڪي رکي لا،

سيوا ڪرڻ کان ڪڏهن چڪي لا،
سگر جي سيوا ۾ پنهنجو جنم لڳائي سارو.
۳- گرمڪ گر وڏو ساه ڌاري، آڻيا پنهنجي ڪڏهن نه ٿاري
ڪهي ٿيئون گر چرلن ۾ سو، هر دم ڪري گذارو.

واڳ ۵۵ آشا پڇن

- ٿل- مان نه ٻڌي پڙم جي ٻاٽي
بي ڪار وٺي نه ڪهاڻي.
۱- پڙم پڙو جو دل ۾ آيو، هوش عقل جنهن شان گندارو
سڄي رولندي رات وهائي.
۲- پڙم ٻاٽي جو سواد لڙالو، سڀندي ٿيڙو من متوالو
لڳي لوڪن جي ڪل ڪاٺي.
۳- پڙم ٻاٽي ۾ خاص خماري، ٻڌ سان ٿي ٻره بهاري
سا نه سرليون ساهه سڀاڻي.
۴- پڙم پڙي گر ٻاٽي ٻڌائي، ڪهي ٿيئون دل مئل جياڻي.
وڃي سرت سروب سڀاڻي.

واڳ ۵۶ آشا پڇن

- ٿل- او رام جا پيارا، شري رام کي رڳهائج،
جيون سڦل بڻائج.
۱- مالا جي موهر ۾ ٿو سارو جنم وڃايو.
پڙو جو ڏيان ڌاري ڪيو سواس لا سڃايو
هاڻي نه موهر مٽائي- لنو رام سان لڳائج.
۲- رکي پڙم پڙي هو شري رام کي رڳهائجو-
ڇڏي راج سڪ پرت هو رڳهائج کي مڏايو
لون ٻي نه پڙم ٻاٽي- پڙو جا گيت ڳائج.
۳- ٿياڳي ڪٽمب ويهڻ، شري رام شرڻ آيو-
ڏيئي راج لڪ جو ٻيٽ، پڙو آيت بڻايو

- تون پي نه سڪ وڌائي، من رام سان ملائج .
 ۳- جناوڙ سيس پنهنجو هر سڄو ۾ لڳايو .
 ڪهي نيمون رام تنهن کي لڄ ڏار ۾ پٺايو
 تون پي نه چٽ لڳائي، ڀڳوان کي منائج .
 راڳه آشا پڇن ۵۷-

- تل - ڪر تون ڀلائي وو - سڀ سان ڪر تون ڀلائي،
 ڀلجي به ڪجهه ڪين ڪنهن سان بدا برائي .
 ۱- ڀلائيءَ جو ڦل نه مٺا ليک ٿئي ڀلو،
 برائيءَ مان پيدا ٿئي ڏکڻ جو سلو،
 سنڌ سڄن آهه اها ساڪ سنڌائي .
 ۲- ڀلي سان ڀلو ڪري چڪم ۾ هر ڪو،
 ٻري سان ڀلو ڪري ورتو ٻه ڪو،
 رشي مٺي پنهنجي سدا ڪرن وڌائي .
 ۳- برائيءَ سان دشت ٻڌي ڏاڍو ٿيو ڏکي،
 ڀلائيءَ سان چند رهاس سدا ٿيو سڪي،
 ڪهي نيمون آهه پر سڌ ڳالهه اهائي .

راڳه آشا پڇن ۵۸-

- تل - هر دم مڪر سان رام آچار - پاپ سميتي توار،
 رام نام سڏار اليتي - تنهنڪي ڪڏهن ڪين وسار .
 ۱- رام نام سان پونم رکيو جن - تن جو گهو ٻڌو ٻار،
 رام وساريو جن آجڪه ۾ - تن جو گهو ٻڌو ڪين اڌار .

- ۲- رام نام بن ڪم نه ايندو - ڏن ڪٽمب پروار،
 موه ممٽ جڳهه جال ۾ ڦاسي - ڏس نه بيمار لڙڪ دوار .
 ۳- اڳيان وٽ اٿائي اليتي - تنهن جو ڪر ويچار،
 رام نام هڪ ساڻي ٿيندو - تنهنجو سمن ڪر هر وار .
 ۴- ڪهي نيمون ڪر پڇن رام جو - جي چاهين سڪ سار
 رام نام بن جائج جونو - ڏکيو سارو هي سار .

راڳه آشا پڇن ۵۹-

- تل - سکر سوامي التريامي ڇڏ نه وساري .
 ۱- لوڪ وساري سارو ڪوئي ويچار ٺاهي،
 تون نه وسار، مولڪي تنهنجو آڌار آهي .
 ۲- تون هڪ راضي ٿيندين، سڀ جڳهه ٿيندو راضي،
 مهر ڪري تون پنهنجي، ڪنهن جي نه ڏي محتاجي .
 ۳- جهڙو مان ٺهڙو آهيان، شرع توهان جي آيو،
 ڪهي نيمون ڪر ٻا ڌاري، منهنجي ڪرو لائق بچايو .

راڳه آشا پڇن ۶۰-

- تل - سکر سوڙهيءَ ۾ ٽي ساڻي ساڻي .
 ۱- در تنهنجي جو آهيان گولو - سکر مٽيج پون پولو
 لاهج منهنجو چٽا چولو - ڀاري پر نام جو پاڻي .
 ۲- جهڙو آهيان ٺهڙو تنهنجو - سکر مور نه ڪر تون اهنجو
 تون بن ٻيو ڪو ٺاهي منهنجو - ڏر هڪ پنهنجو چاڻي .
 ۳- آيس تنهنجي شرطي سائين - ڪهي نيمون سڀ درد مٽائين
 پو ساگر ڪمان پار پڄائين - پنهنجو سر نه سڄائي .

नि- १००० ॥ १००० ॥ १००० ॥ १००० ॥

— १५७ —

— ५५ —

מספר 2, סדרה 1, חלק 1

— ၁၆၆ —

၁- ကုမ္ပဏီ၏ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု - ငွေ ငွေကြေး နှင့် ငွေကြေး

— ၁၆၆ —

જોઈએ તે પ્રમાણે

၂၀၁၆ ခု ဇူလိုင် ၁၄ ရက်နေ့ -

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

၂၂ နှစ်မှ ၂၅ နှစ်အထိ။

מִן הַיָּם וְהַיָּבֵשׁ וְהַיָּם וְהַיָּבֵשׁ

၇၈ နှစ် နှစ် နှစ် နှစ် နှစ် -

၁- စစ်ဆွေ အေးလှ၊ မ-အ-၁၄-၇၆၊ ရန်ကုန်၊ နေပြည်တော်

॥ श्री गुरुभ्यो नमः ॥

ਅੰਤਿਕ ਪਾਠਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿਓ

എന്നു കല്പിക്കുക.

1- ۱۳۵۶ / ۱۳۵۷ - ۱۳۵۸ - ۱۳۵۹ - ۱۳۶۰ - ۱۳۶۱

١٠٠٠

[illegible]

1940

19

बुद्धि वि श्रुति मयि ॥

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

[illegible]

உயிர் தரும் உயிர் தரும்.

وہی ہے جو کہ

ਸ੍ਰੀ ੧੬ ਜੂਨ - ਸ਼੍ਰੀ ੧੭ ਜੂਨ

[illegible]

၁၅၅၁-၁၅၅၂ ခု။

[illegible]

١٢

[illegible]

— 100 —

הנהגתו של השר

[illegible]

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

13. 05. 2013

ဒို့၏ ကျွန်ုပ်တို့၏ အားကိုးအားခံအဖြစ်

79

၁- နေပြည်တော်၊ မြန်မာနိုင်ငံတော်

५५३ = ५५०

[illegible]

၁- နေ့စဉ် အလုပ်အကိုင် အားလုံးကို စီစဉ်ပေးရန်

5. 1945 570 800.

۳- جنهن کي چاڻي سوئون ٺاهين -
چاڻڻ وارو لئون خود آهين
بکرين جي سنگ پاي شهر جيان -
ڪهي نيتون چو جنم وچائين
پنهجو روپ لهارئون -

راڳه اشا پڇن ۶۴

تل - پريمي پيارا رار لار نه وسارئون -
هروهي جنم نه هارئون .
۱- اڳيان هر جي وات اٿالي - رار لار اٿي ٿي سڀائي
ذيان نهن جو من ڌارئون -
۲- رار لار جي وڏي وڏائي - ستن گرهن آه سڻائي
نهنڪي اندر اچارئون -
۳- رار لار بن لا ڪو نهنجو -
جن کي چائين ٿو لئون پنهنجو
رار جهي دل ٺارئون -
۴- ڪهي نيتون رت رار سدائين -
لوڪ بهي هر سڪ کي پائين
جنم مرڻ ڏک ٺارئون -

راڳه اشا پڇن ۶۵

تل - جي سڪ چاهين ڪرئون سسنگ سان پريم ري
شرڏا سان وهي ڪائج - گوهند جا گيت ري -

۱- ڪلچڪ هر لار ۴ سسنگ ۽ چاڻڻج مکه سادن بهي
ست پرشن جا واکيه اهي ئي ٻڌئون پيارا ڪن ڏيئي -
سندن سان هر جس ڳائي - هاري بازي جهي ري -
۲- يوڪ مکه پوڄا سان جو ڦل ويد پيران ٻڌائي ٿو
سو ڦل سسنگ لار جهي سان ڪلچڪ هر لار پائي ٿو
ڪلچڪ سر جهي لا ڪوئي رڪ من پريم ري -
۳- سڀ سندن مل آه پڪارو ڪلچڪ آيو آيو جي
رار لار جي بهج کي يوڪي - سرون سڪن کي پايو جي
اي ڪا رت لاهي اهڙي، سمجه ڌار جهي ري -
۴- سسنگ لار بنا پو ساگر ڪهي نيتون ڪو لاه ٿو پو
جن پويو سان پير لڳا ٿو جن جو سارو ڪاج سريو
پل پل هر لار اچاري، مڃي پو پيم ري -

راڳه اشا پڇن ۶۶

تل - سگر جي ٺهل ڪريئون - شالتي سڪ پاء ري -
آمر جو گمان وٺي، سدسا مٽاء ري -
۱- ٺهل بنا من لرم ٿي لا - ستن ڳالھ وڪائي آ
لرم من بن گمان ٿي لا - ويدن جي هيء وائي آ
گمان بنا مڪت ملي لا - هردي هنداء ري -
۲- ٺهل ڪرڻ سان لڇن جهي هر - اوچي پڌ کي پائو آ
ٺهل ڪري ڪڍ گمان پرائي - لڇ سوروب سڃاڻو آ
سيوا هر سڀ سڪ آهن - نهن سان من لاء ري -

۳- شردا سان جن نهل ڪئي آ. سي شردالو لعل ليا
پڙهي ڏسو ساڳيون ستن جون.

نهل منجهان جي لاهال ليا
نهل ڪري تون بي هردو صاف بڻاءِ ري.
۴- ڪهي نيتون ايمان مٽائي. ڪر سيرا ڪر ٿي گولو
وڃن سڻي هردي ۾ ڌاري. ڪت تون پيد پور پولو
جڳه جا سڀ پنڌن چوڙي. برهر ڪي ڏياع ري.

واڳه آشا پڇن ۶۷-

لل- پريم سان پريم ملي ٿو پريم هي پرڏان آ.
پريم وارن تي هميشه ايو پرن پڳوان آ.
۱- پريم بن پرمالما جي، هيءُ سڄو سندس آي،
پريم تي ساري جڳه جو. اوت ۽ آڌار ٿي،
پريم جي ڌوريءَ ۾ جڪڙيل. هي سڄو نه جهان آ.
۲- پريم بن ڪوئي جڳه جو. ڪاڇ پورو لا ٿي،
پريم بن ڪنهنڪي نه ڪڏهن. شام ٿو روشن ڏئي،
پريم بن من ٿي نه وس ۾، ويد جو وڪمان آ.
۳- گل بنا سڳنديءَ نه سولهن، چندر بن لا رات ٿي،
ليو بن سولهن لندي لا، سچ بنا لا رات ٿي،
پريم بن ٿيئن ڪنهن نه ڪم جو. جڳه ۾ انسان آ.
۴- پريم جو ٿالو هريءَ کي. وڌيڪ ٿو سڀ کان وڌيڪ،
ڪهي نيتون پريم لائي جو هريءَ جو ٿو بڻي،
لوڪ ۽ پرلوڪ ۾ تنهن جو سدا سڃان آ.

واڳه آشا پڇن ۶۸-

لل- پري پريءَ پريم جو پيالو، رهي سندس کان لڙالو
هريءَ سان هيٺ لائي وٺ، بڻي تون مسند معزالو.
۱- پريم پيمالي سنڌي مهما. آي سڀ پيمان کان پاري،
پيتو جن پريم جو پيالو، پلي تڻ سڌ وڻي ساري،
نحو ٽڪي چڙهيو لڙمل، اندر ان جي ٿيو اڃالو.
۲- پريم پيالو جني پيتو، ڪٿي تڻ موهر جي چاري،
ملي سندس سان هڪ ٿيا، ڪڍي ممٽا خودي خوري،
کلي الهڙ پيو تڻ جو. پڇي پرم سنڌو ٿالو.
۳- ڌرو بهلاج ڌا سڌ لا، وڌو پيمپا پڳه پي ويا،
ٿرلوچن لامديو سڻي. ڪمڙ جن پي امر ٿي ويا،
ڪهي نيتون پريم پائي، ڪري پورو ويا ٿالو.

واڳه آشا پڇن ۶۹-

لل- لعل آلم لهر، ڳولهي ڳولهي. لڪل الي جو چولي،
۱- لعل تنهن جو لڄاڙ پاري. روشن جنهن سان دنيا ساري
ڏس تون الهڙ ڪولي.
۲- آئن سمند ۾ لهر وڻ ڪٿي. لهر لهر ۾ لعل اٿيئي
تڻ ۾ ڏس تون ٿولي.
۳- گمان سند وٺون چممو پائي. اندر لعل اڪل ڏس لاهي
سڀ گهٽ ۾ جو ٿولي.
۴- ڪهي نيتون جنهن ڪر لڪائي. لعل الهڙ ڪي سولي پائي
ٿر نه جو ٿن ۾ ڏولي.

١۔ هن ديهيءَ کي جهڙو ڇراڇر -
٢۔ هرهر اهڙو ملي نه ڇولر۔ وٽ تون نه مل ٻڌائي ري۔
٣۔ ملهه مٿس جهڻم ٿو کي آهي۔ سو وٽ ڇڏ نه وڃائي،

۱- من دايهي کي پيوڻو ٿا
چست سان سهڻي چاهن ٿا.
ديوي ديوتا ڪر ڪند رو - پاڳ وڏي سان پائن ٿا.
اهڙي دلپ دايهي کي ڇڏ -

۲۔ هن ڏيھي جي مھما پاري - ويد گرھ ٻڌائڻ لڳا
رشي مٺي ۽ ڪيالي ڏيالي - سست ساڙي ڳاڙڻ لڳا
لنهن ۾ ڀڳتي ساڙڻ ساڙي - پڙهڻ کي وٺ پالي ري۔
۳۔ هن درٻار مالش تن کي ڪي۔ وڙلا سڦل ٻڌائڻ لڳا
پو اٻڪار ڪري هر ڀڳتي - پورو ٻڌ کي پسان لڳا
ڪهي ليهون ڪرئون به سڦل هي۔

د امر لار څانګانې دي.

راجہ اشا پھن -۷۱-

غل - کر دام این ہمارا - ملی مالش نہی تھی
 بن دام لار جگہ ہ - کوئی نہ سنبھلی تھی ۔

۱- شري رام دوا چالڻ - سڀ روڻ مٽائي ٿي
 من من ڪي شانس ڏيئي - سڀ ٽپس هٽائي ٿي
 پيءُ پوٽر سان سا ٿون - اڃان ويل نه ويئي ٿي.

۲- سڀ ڪورم ڌرم ٽوڪا - من رام لام پائي

سڀ ساڌن جو هي مول - شري رام لي سڪدائي
 نون ڪين پلاءِ ٺهن ڪي - آءِ افس جو ٺهي ٺهي
 ۳- ڪهي ٺيون ڪر ويچار - هي جڳهه سڀ نالي آ
 سڀ رام جو نالو آهي - ٺهنجي ڪو نه شالي آ
 رک پر ٺهڻ ٺهن و - جنهن و سڪ نه سونهي ٺهي.

واجب آما یمن ۷۲-

۱- پښتنه چې په کابل کې د شري رام آ.
۲- پښتنه چې په کابل کې د شري رام آ.
۳- پښتنه چې په کابل کې د شري رام آ.
۴- پښتنه چې په کابل کې د شري رام آ.

کھی نہیں کل کاج کری لو۔

ليهن جو لنگهال ٻال ٻال - شري رام آ.

راڳ آشا پھڻ ۷۳۔

١- ٽيٽا ٽيٽو، ر آهن گهٽالي، ٻاهران مڙن سي اولدا هي
ٽيٽو گمان جو اوديا اولده،

ميتي من هي ڪري سھائي

راڳه وهانجه پڇن ۲-

- ۱- ل - پيرا پري آء تون منا - ڪٿيو قدم دانهون ڪريان.
- ۲- سورن سندو سوندو سڪي - راتون ڏينهان دل ٿي ڏکي
 تنهنجي مان جي مان بکي - پنڌ ڙوڪري آيس پريان.
- ۳- تيرت سڀئي ڳولهي لڪيس -
 پنڌ ڙوڪري ڪن مان پيس
- ۴- تنهنجي اجهي پير مان پيس - گولي ٻڏي ٻاڏي پريان.
- ۵- تون هي جڙي تون هي جتي -
 هر جاء وسين آلم ستي
- ۶- تون هي پرائن جو پتي - اهو ور وڃي ڪهڙو ڪريان.
- ۷- هيء جا مني ڪالين ڪئي - ٽيئون ڪهي جهليو گهڻي
 ٿاڪي اندر جي تون پئين.
- تنهنجي چرن چٽو ڏريان.

راڳه وهانجه پڇن ۳-

- ۱- جن لاء جيء منهنجو جلي، سڀئي سڄو وٺا ٿڌي.
- ۲- جن ٿي ڏيون مون ڏاڏيون، ٽلاء رولان ٿي راتيون
 سي پاڻي جوڳي جهڙيون، گرند ويا ميء کي گڏي
- ۳- جن لاء دل دانهون ڪري، سي ٿي ويا پونء کان پري
 ٿن جي ملڻ لاء ٿي مري، ايندا ڪڏهن منهنجي ٿڌي.
- ۴- جن لاء ڪههء ساري اڪاء در در پئي ڪاٺر ڏکا
 گهاٽل لوي گر جي لڪاء، مڙهيون مڪان ويا ڇڏي.

۱- جنهنجي ڏلم منهن ر مڻيا، تنجا اکر پڙهيو پڙهان،
 نيتون ڏنا سج کان سهڻا، آسٽ اکين ر ويا اڏي.

راڳه وهانجه پڇن ۴-

- ۱- جنس باهه پري سا جاء جري،
 دڪم درد بنا دانهن ڪير ڪري.
- ۲- درد دڪن جنس ڪهڙا ڏيرا، جوش جلايا تنجا جيرا،
 جان جنديء جهڻ ڏيئي ٿيرا، ڏولگر من کي روز ڏري.
- ۳- درد دڪن جا آهيا دولهان، سڪو وڃين ٿيڙا سولهان،
 عشق اڳن چون ساڙن لولهان، مهبت جي مڇر مري.
- ۴- جنهن گهر جاريو، تنهن گهر تاريو، صورت ر سوسا زلاريو
 ديهه پنهجيء ر ديهه پارايو، ڏيان تنهنجو روز ڏري.
- ۵- درد دڪن چون ٻڌن دانهون،
 سر ڏيئي سي سٽج سدالون،
- ۶- ڪر جوڙي ڪر ڪهڻا نيتون،
 پريم سندو آه پنڌ پري.

راڳه وهانجه پڇن ۵-

- ۱- هي سنساري چٽ اداري، پاوا تون ڪر پلي،
 ڪر هوشيار ٻڌ وڃاري، غير واري ڇڏ گلي.
- ۲- ست ڪرم صابڻ ڪٽي تون، صاف دل کي ڪر سدا،
 ميل پاپن جي مٽائيء واسا جي پٽ ولي.
- ۳- شبد سان سر ٿي ملائي، پڇن ڪر اڪاٽ ر،
 چڱيت جا ٿر ٿا هٽائي، ڪر مودت ر ره رلي.

۳- ڪيان جو پرڪاش پائي، ميت ٿر اود يا سندي،
 پرهر جو سڪ اچل پائي، ٻڌ وواڪي ڪر پلي.
 ۴- ڪهت نيتون سر-سهر، سر ڪري وڻجار ڪي،
 پرهر ساڪي چاڻ هڪ نون، لهر جهڻ ساگر چلي.

واڳهه وهانجه پڇن ۶-

ٿل- درد وارا سڄ پيارا- پرهر وارن جو بيان،
 عشق و اظهار ٿيا جي- ٿو ڪيان ٽنڊو وڪيان.
 ۱- پرهر ۽ بيان جهڙو، بند ٿي ان ۾ رهيو-
 لب اندر لعل اڃاري- جنهن پلي ووهي جهان.
 ۲- هر لاءِ ٿيو چاڪ راجهو- ٿياڳه ٽڪت هزار ڪي
 ساڙ ڪي سڀي سناري- سر بهر ۾ ڪيو ايان.
 -- پهل سڀي پربت پائي- مومل راتو مست ٿيو
 ۴ زليخان ساڻ بوضف- عشق لالو ٿر ڏيان.
 ۳- ڪهت نيتون توڙ ٻڌن- سي لسڪه لروار ٿيا
 اعتل حق منصور جهڙو- هي حقيقت جو ڪيان.

واڳهه وهانجه پڇن ۷-

ٿل- هي ٿورو ٿورو پيدا- جو ڪيو سنسار ۾،
 پرهر جهڙو ڪي لڳائي- جو وڌه آزاد ۾.
 ۱- پرهر اندر ڪيس لالو- ٿان ٽنڊو جهڙو
 هاءِ لعل ٿي ڪمالن- جهنگ جهڙو بازار ۾.
 ۲- پرهر سان سڀي ڪهڙي ٿي- پڇي ڪهڙي درياه ۾
 ٿار ٿرادي ٿي وئي سا- من ڏکي مهار ۾.

۳- پرهر لائي سور ڏاڍا- بوج ۾ سڪن سنا
 رات ڏينهن ٿي راتون- سالوري جي سار ۾.
 ۴- ڪهت نيتون پرهر پنهان- ٿا اچن ڏک ڏاکڻا
 پرهر ۾ مون پي سنا سي- ٿانهن سڪ ڪو پيار ۾.

واڳهه وهانجه پڇن ۸-

ٿل- پرهر پيدا مون ڪيو آهر- جهڙو جي ڪلياڻ لاءِ
 درد ڏک ٽنڊو سان ملاهر- سڄن جي امتحان لاءِ.
 ۱- ڏک ٻاجهون پرهر پختو- ڪين ٿو ڪڏهن ٿئي
 ڏک واري پرهر ٿئي ٿو- شالتي سڪ ست ڪيان لاءِ.
 ۲- پرهر پنهان جهڙو ڪڏهن هي سور ٿا شامل هجن
 ٿان سڀي پرهر ڪن- سنسار جي سڪ شان لاءِ.
 ۳- پرهر جي ٿاهي ٿرايو- ڪو پڌار ٿي چڪت ۾
 پڇ ڇو ٿن کان ٿيا جي- مست هر رس پاڻ لاءِ.
 ۴- نيتون پيالو پرهر وارو- پر ڪري پي ٿو سدا
 موهه ماها جو چڙي من- پرهر وک پڳوان لاءِ.

واڳهه وهانجه پڇن ۹-

ٿل- پرهر جو احوال ڪهڙو، مان ڪيان گشتار ۾،
 پرهر جهڙو ٻيو پڌار ٿي، لاه هن سنسار ۾.
 ۱- پرهر جي احسان سان، حيوان مان انسان ٿئي،
 منهن مان ٿئي ديو، ۴ ٿئي ديو هر آڪار ۾.
 ۲- پرهر ٻن ڏنلن ڪي، ٿا مان ٿو درگه ملي،
 پرهر سان ٿي ڏان پائي، مان هر دور دار ۾.

۳- پرير وس پر مائما ۽ جڳت سارو ٿئي،

پرير ئي پرڏان آهي ايشور اوتار ۾.

۴- پرير جو واپار ڪر نون، سر ڏيئي سڪ سان سدا،
پرير نيتون ٿو ملي، لت سندت ستر دوار ۾.

واڳ ۱۰ وهانج ڀڄن

ٿل - پاپ سان پاپن جڏهن - سسار کي لاچار ڪيو،

يڪيه جپ ٿپ دان پوجا - ۽ ڌرم کان ڌار ڪيو.

۱- پات پوجا لير ورت ۽ - شپ ڪرم سنگهار ڪيو

ويد وديا ديو مندر - جو گهڻو ترسڪار ڪيو.

۲- کانءِ پراهمڻ جي مٿان پڻ - نيخ سان ٽن وار ڪيو

ات ڪنيتي دشڪرم سان - هر جڳهه آزار ڪيو.

۳- ٿڌهن لڙڪڻ روپ مان هر - سڳڻ ۽ ساڪار ٿيو

منش چولي ۾ اچي نهن - پرير جو پرچار ڪيو.

۴- سند پراهمڻ جي رکيا لاءِ - هٿن ۾ هٿيار ڪيو

ڪهي نيتون دشت ماري - ڌرم جو جٽڪار ڪيو.

واڳ ۱۱ وهانج ڀڄن

ٿل - اي سياڻا سمجهه وارا - دل دغا کان ڪر پري،

ڏي دغا ڏک ٿي سدا - ڏس ڏيان نون دل ڌاري.

۱- ٿي دغا ڪنهن سان نه ڪڏهن -

آهر حامي چاڻ نون،

جو ڪري نهن منش جون - پاڙون پٽي پرڙا ڪري.

۲- جو ٻين لاءِ لوڪڻي ڪڍ - سو اوس ان ۾ ڪري

جو جلائي ٿو ٻين کي - باهه ۾ سوني سڙي.

۳- ڪهي نيتون ڪر مندائي - ڪين ڪي ڪنهن جهوسان

رک - سچائي ۽ صفائي - پاءُ هردي ۾ پري.

واڳ ۱۲ ڀڄن

ٿل - پل پل لار اچار بنداءِ، چاڻي جولو جڳت پساو.

۱- خيال خوديءَ جا ڇڏج هٽائي،

پرست پڪي پريو سان پائي.

ڏيان هريءَ جو ڌار بنداءِ،

جي چاهين پنهنجو ستارو.

۲- مولد ڪتب جو موه مٽائي،

خواهش دلها جي دل ٿان لاهي.

ڪري پريو سان پيار بنداءِ،

پنهنجو ڪر نون پاڻ سڌارو.

۳- جولي پرست جڳت جي چاڻج،

ستر سنگ ۾ هر رنگ ماڻج،

پنهنجو ڪاج سنوار بنداءِ، وري نه ايندءِ اهڙو وارو.

۴- ڪهي نيتون سنگ ستن پائي،

هردي ٽن جا وچن هندائي،

ڏيئو گيان جو بار بنداءِ، پانچ پورڻ موڪل دوارو.

واڳ ۱۳ وهانج ڀڄن

ٿل - هٿ هٿ جو هار بنداءِ، آخر ٿوڪي هٿو آهي.

۱- جڳت مسافر ڇانو پانچ - نهن ۾ موه ممه لا لائج

وهندين ڏينهن به چار بنڊا - اڪثر ٺوڪي چٽو آهي.
۲- راوڻ جهڙا راج ڇڏي ويا -

سڪندر جهڙا تاج ڇڏي ويا
تون بي باق سهار بنڊا - اٽل نه ٿو ڪڇ ملڻو آهي.
۳- ڪال ڪهينڪي ڪين ڇڏيندو -

آخر سڀ کي ماري لهندو
ڏاڍو ڪال تهار بنڊا - ڪنهنجي جهل لا جهلڻو آهي.
۴- ڪهي ٽيئون اٽل بندي ڪر تون -

سڦلي پنهنجي زندگي ڪر تون.
ڏيان هريءَ جو ڌار بنڊا - اٽل ٺاڪو نه رٿو آهي.
واڳو وهانجه پڇن ۱۴-

۱- هر دم سچ کي ڌار بھارا -

سچ وارن جي جست ڪٽ ڇڏ آ.
۱- سچ هي سون برابر آهي - ساري جڳهه ۾ شوقا پائي
باهه سگهي لا چار بھارا -

سچ وارن جي ڪڏهن نه ڪٽ آ.
۲- سچ جي بهڙي ڪٽي لڏي ٿي -

پر بهڙ ساگر ۾ نه بهڙي ٿي
ليڪ پھاني ٻار بھارا - سچ وارن کي ڪڇ لا پڻ آ.
۳- سچ جي مايا سڀ سڪ ڏي ٿي -

ڪوڙ ڪم جي اٽل ڏک ڏي ٿي
سچ جي ڪر تون ڪار بھارا - سچ برابر ٿي لا شڪ آ.
۴- ڪهي ٽيئون جيءَ سچ سان جوڙج -

سچ کان ڪڏهن منهن لا موڙج
سچ مٿان سر وار بھارا - سچ وارن جي ليڪ وجهه آ.
واڳو وهانجه پڇن ۱۵-

۱- منجهه کان منهن موڙ بھارا، گرمڪ جي سنگ هر ڪڍ ڏائج.
۱- ٻولڻ برابر منجهه آهي، ٻوڙهه وشه جي گندگي چاهي
ٺاٺو تنهنسان ٺوڙ بھارا، گرمڪ سان تون ليهڙو لاائج.
۲- ٻوڙو وڇون ڪان لالڪه جو ڏک ٿي -

ٽنهن کان زهري منجهه سنگ ٿي
جيءَ نه ٽنهن سان جوڙ بھارا،
گرمڪ جي سنگ گيان ٻوائج.

۳- ڪاٺ ڪهاڙو ٽن کي ڪوري،
منجهه جو سنگ جيءَ کي جهوري
ڏک نه ٽنهن سنگ ٺوڙ بھارا،

گرمڪ جي سنگ سڪن سمانج.
۴- ڪهي ٽيئون ڏس تون ويچاري،
منجهه جو سنگ جهر پڪاڙي

سنگ ٽنهن جو جوڙ بھارا،
گرمڪ جي سنگ مڪتي پائج.
واڳو وهانجه پڇن ۱۶-

۱- ستر شاهن شاه سوامي، پڙ ساگر کان ٻار اڪارج.
۱- پڙ ساگر ۾ چوليون ٻاري، مڇ ڪڇ ماگر جهو اٻاري،
ڪامل مڙد صلاح سوامي!

پنهجي ٻيڙي تي مون چاڙهجي.

- ۲- ڪامي ڪروڙي ۽ اهڪاري،
لوي موهي آهيان وڪاري
بخشي ڏوهه ڪناه سوامي! ليڪو ڏرم راج جو وارڇ.
۳- دکن مونکي ڇڏيو دکائي، هاڻي داس شرڻ ٿو آهي
ڪر ٿون مهر نگاه سوامي! جنم مرڻ جو ڏکڙو ڏارڇ.
۴- ڪهي ٽيئون سڻ سگر سوامي!

اوکي ۽ ويلي ٿي ٿون هامي!
هيئن جا همراه سوامي! ٻاجهه سند وهڪ موٽي ڏارڇ.

راڳ وهڳڻ ڀڄن ۱۷-

- ۱- ٿام هريءَ جو ياد ڪر ٿون - عمر ٿا افراد وڃانجه.
- ۱- ڪٽڻ لاءِ ٿون آئين جگر ۾ - باغ ٿرائي ويهه نه ڏي ۾
ڪار ڪروڙي ماد ڪر ٿون -

غافل ٿي ٿا جنم وڃانجه.

- ۲- ملڪ مسافر ٿا هي ٿينجهو.

سار سنهار وطن ٿون پنهنجو

هر سمري دل شاد ڪر ٿون -

چننا مڻي سڀ سگهه ٿانجه.

- ۳- من جا خالي خيال اڏائي - ڇڏ نه اموال وقت وڃائي

سندن سان سنوڌ ڪر ٿون - وٽس ٿا ٿون واد وڌائج.

- ۴- ڪهي ٽيئون سند ڏر ڏيئي - وڃين ۾ نه وڃائج ويهي

ٿن من کي آباد ڪر ٿون - ڏوي ڪڍ جو باغ لڳائج.

راڳ وهڳڻ ڀڄن ۱۸-

- ۱- سندن جو ڏيڍار ٻياري، ڪري ٻريمي ٻرسن ٿيڙا.

۱- سندن گهر ۾ ٻيڙا پائي، ڇڏيا سڀئي پامه مٽائي
ٿيڙو جهڻ جهڪار ٻياري، ٻريمن جا خوش ٿي ٻيا جهڙا.

- ۲- سندن روپي ٻادل آيا، وڃين جا جن مينهن وسايا
ڏيئي دل کي لار ٻياري،

ٻريمن جا چپ شيعل ڪيڙا.

- ۳- بسند رعت جهڻ سڳند لڳائي،

ٻريمي ٻيڙن جي من پائي

هرهند ٿيو هڪڪار ٻياري، ٻريمن جا ڪڙي هرڏا ٻيڙا.

- ۴- ڪهي ٽيئون سڀ ڪارج سريا،

درشن سان ٿيا ٿن من هريا

آند ٿيو ٿا ٻار ٻياري، ٻريمن جا ڏک دور ٿي وٺا.

راڳ وهڳڻ ڀڄن ۱۹-

- ۱- سالن جي سنگهه ۾ - هلڻ روز گهرجي،

وڃن هر ڪٿا جو - ٻڌڻ روز گهرجي.

- ۱- رڪي ٻريمر شرڏا - وڃي ساڌ سنگهه ۾،

ڀڳتي گمان ڪڍ کي، سڳڻ روز گهرجي.

- ۲- سڄا سست سرور - رهي پاس ان جي،

ٻري ٻريمر ٻيڙو، ٻڌڻ روز گهرجي.

- ۳- وقت کي سڃاڻو، ڪري ساڌ سنگهه ۾،

ملو لار هر جو، جهڻ روز گهرجي.

۱- ڪهي ٽيئون ڪٿي، ملي ساند سنگ سان،
سڄو سنگ اهڙو، ڪرڻ روز ڪهڙي.

راڳ وهاڳ پڇن ۲۰-

ٿل - ٻيلو ٿي سر ڪال بهاري، اڙ يون کولي جاڳ مسافر.
۱- غافل غفلت لند مان جاڳي، رات پڇن ڪر ٿي وڏ ٻاڳي
ڪال ڪند ٿي حال بهاري،
ٺاٺي ٿي سڄاڳ مسافر.

۲- ڪٿي هليا ويا ڪٿي وڃن ٻيا،

ڪٿي وڃن ڇوڻ ٿياريون ڪن ٻيا
ٻهو ڏليا جو حال بهاري، ڌار ڇ من ويراڳ مسافر.
۳- جي جي ڇا ٿون جڳ ۾ جهنڊين،
آخر موت هٿان ٿون مر ڏان

چڙي خودي جو خيال بهاري،

هر سان ڪر الڳ مسافر.
۴- ڪهي ٽيئون ٿون چڙ ڪيندواري،

سمر وٺي ڪر ٿر ٿياري
سري دين ڏيال بهاري، مائج پنهجو ماڳ مسافر.

راڳ ڏناسري پڇن ۱-

ٿل - ٻار وڃڻ مولڪي آه ضروري،

وشيون واهڙ، وائن ٿي آهن ڪهڙا.
۱- هڪڙا مڇ ٻيا ڪڇ، ٽيون واهڙ ٿا وڙهن،
چولان ڪن ڪڙڪن،

پنهنجون لهر يون لعل جون، ويلي ڪٿمان،
۲- هڪڙو ڪار بهو ڪرڙو، ٽيون لوپ لوپ لاهائي،
چولن چنبا ٿي چڪائي،

پنهنجون پڙ الهي ۾، ٻيئي پٿان.
۳- هڪڙي رات ٻي رات، ٽي منڱان ٿي ڏات،
چولن ٿي پوئاس، پنهنجون سڏ سڄو جا ٻيئي سٿان.
۴- هڪڙو موهر اي مٿي، ٽيون ٽيئون لڳا ٽيئي،
چولن پند پڇان ٻيئي، پنهنجون ور پنهجي کي شال وٺان.

راڳ ڏناسري پڇن ۲-

ٿل - ڪري ڏيا ٿون درد وڏي جا،

ٿاپ ڪلش لوار سڪر.
۱- آنءِ لوه ٿون ڪاٺ جي بهڙي، پڙ ساگر مان لار سڪر.
۲- آنءِ ساري ٿون سڪر ٻارو،

ساري وچوڙي له مار سڪر.
۳- آنءِ اٻاڻي ٿون ڪرو ڪيائي، سمٽي ساڄ سڌار سڪر.
۴- ڪهي ٽيئون مان ليچ لاهي، اڳي هي اُٻار سڪر.

راڳ ڏناسري پڇن ۳-

ٿل - ٻار ٿون جو لڳو جنهن ٻاري -

سائي طبيب پڇائي جهڙيون.
۱- آه عمن جي جهنهي اڌ ۾ -
سائي جيءَ جلائي جهڙيون.
۲- الٽي پهر آڻن جنهن اڌ ما -

- ۱- سا نه پلنگه يگه پائي جهڙيون .
 ۲- دم دم دولهن دکن جهون دل ۾ .
 ۳- سائي پور پچائي جهڙيون .
 ۴- ڪهي نيتون جا ڪئل قرب جي .
 ۵- سا روئي رات وهائي جهڙيون .
راڳه ڏناسري ڀڄن ۴-

تل - سنگ ساڌن جو، ستر مون پايو،

- جڳه ڏلسر نه جهڙيون .
 ۱- جيو جهڳت جا ٿڙهن لهنوارا، سنڌ ٿارو ٿرن اوڀارا،
 حاڪمي سندن خيال جهڙيون .
 ۲- جڳه الهيءَ کي جن آهي ڄاڻو، منس جنم کي نبي سڃاڻو،
 ٿيا لاهوئي لعل جهڙيون .
 ۳- آوت جاوت جهڙو سهڻي، جن جهڙو هر امر سهڻي،
 ڪولهن ٿن پڙ ڪال جهڙيون .
 ۴- ڪهي نيتون ڪر جوڙ اڏاسا،

سي نه وسرن سواسون سواسا،
 آهن جي رکمال جهڙيون .

راڳه ڏناسري ڀڄن ۵-

تل - ڪري سدائين سنگ سنهن جو -

- ۱- من جون چالون ڪولهنون مت ٿون .
 ۲- ڪام ڪروڙ لوپ موڙ مارچ -
 هٿ هٿڻ جو سهڻي هارج،

- چالڻ پاڻ کي هر دم گهٽ ٿون .
 ۲- آشا ترشنا ممٽ مٽائج -
 پوڳم وشه جو حرس هٽائج .
 پاڙون پايون جون لب پٽ ٿون .
 ۳- نيتون لڳائون نيتي توڙي -
 ماما موهڻي ڪان منهن موڙي،
 رام نام کي دم دم رت ٿون .

راڳه ڏناسري ڀڄن ۶-

تل - پائي پرشن جو سنگ ٿياڳي -

- سٺ پرشن جو ڪر سسنگ ٿون .
 ۱- سنگ سنهن جو آسڪڏائي - نجي سنگ ۾ رهڻ سڏائين،
 مهر مياڻ ٿن کان منگ ٿون .
 ۲- ويد پراڻن جي سڻ وائي - پائج گمان ڪنن جي ڪاڻي
 ڌار ڌرم جو دل ۾ الڪ ٿون .
 ۳- من مندر جي ڪر ٿون صفائي -

- دل مان درمٽ ڪڍي دوالي
 ساڙ وڪارن جو جهڙ جهنگ ٿون .
 ۴- ڪهي نيتون سر ڪر کي ڏيئي -

شيد ولي سو سمر سنجهڻي

چاڙهڻ رام نام جو ر لڪ ٿون .

راڳه ڏناسري ڀڄن ۷-

تل - پل پل نام جهي پو پو - جو -

مالش ڏيئي سڦلي ڪرئون.

۱- سڪ سمجهه وٺواس وڌائي - هردي ۾ ويراڳ وٺائي

گرمڪ وچ ستر جي ڌرئون.

۲- جولي پريم جيڪب جي ڄاڻ.

ستن جي سنگ ۾ سڪ ماڻه.

چڙي ڪڪب ڪوڙي جي پوئون.

۳- ستر سان ئون پوئتي پائج.

لاو تنهن سان ٿوڙ لپائج.

پهر نه پوئتي پيارا ڌرئون.

۴- ڪهي نيتون جڳ ٻڌن ٿوڙي.

گر منتر ۾ من کي جوڙي

گهارج آدي آهر گهرئون.

راڳ ڏناسري پڇن ۸-

ٿل - ڪٽڻ ڏيئي ٻي ڪار نه ڪرئون.

آلي آلت سان اور، سڪي ڏي!

۱- ڪار ڪٽڻ جي اڪر ئون هر دم.

محبت مڪڙي موڙ، سڪي ڏي!

۲- منهن مٺن ۾ پل پل ٻائي.

ڏاڍي ٻڌ ئون ڏور، سڪي ڏي!

۳- آلت پهر آلت وٺي.

چنٽ سان پڇو چور، سڪي ڏي!

۴- نيتون جيڪب سڪي ستر کان.

سواس سواس سان سور، سڪي ڏي!

راڳ ڏناسري پڇن ۹-

ٿل - روئڻ ڏيئي ٻي راه نه ڪائي.

روئي راجهايان رام جهڙيون.

۱- ٺاهي جاء ڪٽڻ جي هٿي - روئڻو آهر تمام جهڙيون.

۲- روئڻ پاڇيون رام نه ملندو - اهو پريان به تمام جهڙيون.

۳- حجت هلي ئي لا هوان سان.

زار يون ڪريان جام جهڙيون.

۴- ڪهي نيتون بل پاڇه ڪري سو.

جهنڊو ڏالو لام جهڙيون.

راڳ ڏناسري پڇن ۱۰-

ٿل - ستن جو سڀ گمان گرمڪ.

مهل اها ئي گمان پائڻ جي.

۱- پاڳن سان گهر آيا تنهنجي - سالڪ سبب سڃاڻ.

۲- وڃڻ پڇاڻا مشڪل ملندو - گيالي جي گهٽوان.

۳- شرڏا ڌاري ٻچ ئون نڪان - ڪهڙن ماني پڳوان.

۴- سبب سڃاڻن جيڪي ٺوڪي - تنهنجو ڌرئون ڏيان.

۵- ڪهي نيتون سا رهت رهي ئون - تنهنجو ڪرڪيان.

راڳ ٿوڙي پڇن ۱-

ٿل - ڪٿا سڀي ڪول ڪيٽه ويچار.

اوچل ڏيئي آلت گنوايت، بنا پڇن ڪوتار.

۱- ڪٿا هريءَ جي آهي جڳ ۾، سبب ڪرم کان سار.

- ۱- سٽي سٽي لا سڄھ پرايٽ، جنم ڪيٽھ ايڪار.
- ۲- موھ مھ مھتر لا چڙيٽھ، ڪام ڪروڙ اھڻڪار،
ڪرڻ لڳن لٽ پڇر پرائي، لالتي توھ ڏڪار.
- ۳- وٽجارو ٿي جنھن لاءِ آھن، سو نہ ڪيٽھ واپار،
ڌرم راءِ آت ڪمن چڙيندھ، پورو ڪندھ آچار.
- ۴- من جي مس ڪر سر ٿي ليڪڻ، ٿي ٽون ليڪڻيھار،
ڪھي ٽيٽون لک رار لار آءِ پائين موڪل دوار.

راڳه ٽوڙي پڇن ۲-

۱ل- منھنجو ٽون پلو ڪجانءِ ڪرڻار.

ڏوھن منھنجن کي لا ڏسجانءِ، پنھنجو پود سنھار.

- ۱- ڪرڻن جيڪي اوڳڻ ڇھڙا، سي سڀ مون نہ منھنجھار
کولي ڇا مان چئي ٻڌايان، ڇاڻي ڇاڻيھار.
- ۲- پائين پنھنجن کي نہ ڏسي مان، وٽان ٿو ھروار
اڳيان الائي ڇا ڪندا مون، آھي ڏر ڏالار.
- ۳- رات وڃايم سمھدين لنڊر، ڏينھن وڃي وھندوار
عمر اڃائي منھنجي وٽي، چڱي ڪھر لا ڪار.
- ۴- ڪھي ٽيٽون ڪر جوڙ ٻڪاري، ديا ڪريو دالار
جيئن وٽي ٿيئن پڙو منھنجو، پڙ ساگر مان ٿار.

راڳه ٽوڙي پڇن ۳-

۱ل- جڳت ۾ ڏن ڏن سي جن جان،

مايا موھ مثالي ھر سان، پونر رکن پوڙان.

- ۱- گنگا جمنا سرسوتيءَ ۾، ڪن ٿا جي اسنان،
پوھ ڇريه کي پالي لھدن، پڙھن ويد پوان.
- ۲- مات پتا سندن جو ڪن جي، شڙا سان سمنان،
مان ٽوڙي پالي جڳهه ۾، رھن سدا لزمان.
- ۳- ٽن من ڏن سو ديش ڏرم ٿان، ڪن ٿا جي قربان،
من لڏرين کي جيئي لھدن، سمرن شري پڳوان.
- ۴- ڪھي ٽيٽون جي رھن ڪمل جتن، پالي آتم گمان،
پوھانند جو رس پي پي جي، مس رھن مسغان.

راڳه ٽوڙي پڇن ۴-

۱ل- هي ٻڌا پڳوان سان جيءُ جرڙ ٽون.

موھ مايا مھت کان منھن موڙ ٽون.

۱- ڪٽنب سارو ڪندن جو ٻن ڇاڻ هي.

ٻڌي وسترن سان ملي لا ٽوڙ ٽون.

۲- وقت وشمن ۾ وڃائج لا ٽسي.

خيال پنھنجو ھر پڇن ۾ ڪوڙ ٽون.

۳- چار ڏينھن آھن مسافر جڳت ۾.

سمجھ ڌاري ھڪ ھنڌ جو چوڙ ٽون.

۴- ڪھي ٽيٽون سمر اڳ جو ڪر ڪنو.

پوٽ پوٽ سان لھائج ٽوڙ ٽون.

راڳه ٽوڙي پڇن ۵-

۱ل- هي ٻھارا ٻول مک سان رار ٽون،

رار سمرڻ جو سدا ڪر ڪار ٽون.

- ۱- رام مورت ڏس اکهن سان سڪ پوري،
من بند ۾ ڌار بند شيام لون.
- ۲- رام کي رکوار پنهنجو ڪر سدا،
رام سمري پاء لب آرام لون.
- ۳- رام اوڻڻ ڏکڻ جي سنسار ۾،
رام امرت جو پوري پيءُ ڄام لون.
- ۴- ڪهي نيتون رام سان من ميل نون،
رام سمري پاء مڪتي ڌام لون.

واڳ ٽوڙي پڇڻ ۶-

- لل- هي مسافر جاڳ هاڻي جاڳ لون،
ڄاڻ دل ۾ نه پنهنجو ماڳ لون.
- ۱- رات ساري تو ڪڌاري نند ۾،
چڙي غفلت هر پڇڻ ۾ لاڳ لون.
- ۲- جڳت جي جنسار ۾ ٿا ره پلي،
جوت جاڻي ڪر پنهنجو نياڳ لون.
- ۳- رات واهو رات ئي ٿا ويه نون،
ڪام آدي لڳن کان آڻ ڀاڳ لون.
- ۴- ڪهي نيتون هر چوڻ جي مهل ئي،
ملي سنگر ساڻ ماڻ سهاڳ لون.

واڳ ٽوڙي پڇڻ ۷-

- لل- هي ڪرو لون ٿا ٻڌو ٿا مان،
دان ڏاڏا ٿو منڪان ڌر بار مان.

- ۱- ٿو وڃان وهندو ٺڪي هن سهر ۾،
ٻاجه پنهنجي سان اڃاڻ ڌار مان.
- ۲- ست ڪرم ۽ ڌرم لا ڪو مون ڪيو،
مهر ڪر مالڪ وڃان جيئن ٻار مان.
- ۳- ڌره منهنجن ڏي نه ڏس ڏاڏار لون،
بخش بد يون پاپ ڪم اپار مان.
- ۴- ڪهي نيتون آڻ پوري ڪر اها،
شل چٽان مان سيڪه هن سنسار مان.

واڳ ٽوڙي پڇڻ ۸-

- لل- هي ديالو ڪر ديا ڏي دان لون،
چون ڪمن جو سدا ڏي ڌيان لون.
- ۱- هڪ ٻڌي هر دم ڪيان ٿو ويٺي،
پر هر آلم ڏيو جو ڏي ڪيان لون.
- ۲- مون اصل کان اوت پنهنجي آ وٺي،
داس جاڻي ٿاڻ ڪر احسان لون.
- ۳- هيءُ ويلو آه اوکي جو هري،
ٿي وسيلو واه ڪر پڳوان لون.
- ۴- ڪهي نيتون منڻ مڃ مسڪن جي،
ٻاجه پنهنجي ساڻ ڪر ڪلياڻ لون.

واڳ ٽوڙي پڇڻ ۹-

- لل- سنن ۾ آهي رام،
شرڏا سان ڪر پوڻار- سيرا ڪري پاء سو سڪ ڌام.

- ۱- سست جو درشن هر جو درشن،
درشن سان اٿي ٿن من پوسن،
سست سگه ٿي سندر شيام.
۲- سست جي پاڻي هر جي پاڻي،
جن ڌاري ٿن مڪئي ماڻي،
پر ڪري پرن جو ڏين لا جار.
۳- سست جي سوا هر جي سوا،
جن ڪئي ٿن ڪي مليا ميوا،
رهن دا سي لا لڪام.
۴- سست جي دايا هر جي دايا،
مهر سان جن دڪ دود مٽايا،
ڪهي ٿيون ڪن پورو ڪام.
راڳه پيروي پڇن ۱-
ٿل- ڪري دها ڪر ڏيو دلداري،
ڏيو دلداري مان وڃان پلھاري.
۱- شپ ڪرم جا ساڌن سيکارو،
ڪشت وگهن سڀ پاپ لوارو،
وسري نه وسارين ٿون موهن مراري.
۲- سواسن سان سست شهد رٿايو،
قرلن جا سرو مٽايو،
پرم اداري آهيو پر اڳاري.
۳- پرن پڪت جو پيالو پلايو،

- وڇڙيل ور ٿي سوروم ملايو،
پرهم ويڇاري آهيو لست اولاري.
۴- ڪهي ٿيون ڪر جوڙ پڪاري،
اور لياڻ آو شون ٿهاري،
ڪمان ڪتاري ڪٽي ڪت چم چاري.
راڳه پيروي پڇن ۲-
ٿل- سگر پرن جو پيالو پلاريو.
۱- سگر سوا ٿيل ڪرائي- ڏن جوين جو مان مٽائي
مٿل اٿاري من ڪي اڃارو.
۲- سگر آئر ڏهان ڌرائي- سواسن سان سست شهد جهائي
وڪشپ لاري چٽ ڪي سنوارو.
۳- سگر آئر ڪمان سڙائي- پيد پرن سڀ وهم وڃائي
اوديا ٿاري ٻڌ ڪي سڌارو.
۴- ٿيون ڪر سر پيو اڳاري-
ڪول ڏلو مون جڳت منجهاري
جنهن پڙ ٿاري جنم لوارو.
راڳه پيروي پڇن ۳-
ٿل- ساڌن جي سنگهه، جنم سڌار بندس،
ٿن جا وڃن سڻي پرن لوار بندس.
۱- اڪهارنڪ لوهارنڪ وڪيهه وسار بندس،
ارمارنڪ امارنڪ وڃن اڃار بندس.

- ۲- دینغا دویتا ممتا کي مار بندس،
شیلغا وشیتا من ۾ وهار بندس.
- ۳- پرممت درممت چڑممت چار بندس،
گرممت هرمت گیانا ۾ گذار بندس.
- ۴- کما غریبتا کهي نیئون ڌار بندس،
ڌري ڌيان ولي کمان، لیکو چم وار بندس.

واڳه پيروي پڇن ۴-

- گل - پره جو پير پر بندس پاڻي،
چو نيون مولکي جهليو، ليدس چو کماڻي.
- ۱- لکيل ليک هيو پورب جنم کان منهنجو،
اگر سڃاڻي پڙهندس پاڻي،
وڃي ساري رات وهائي.
 - ۲- آيس آس ڪري، اڱا اڻاڻي آئون،
پکر پراڻي، اصل اڻاڻي، سامهون جي ساه کي نه سڀاڻي.
 - ۳- طعالا لوڪن جا طعمر ڪري ٿي پالين،
ڏين ڏهاڙي، دل نه کوماڻي،
وبندس آئون ارش اڏائي.
 - ۴- ڪهتا نيئون اکين رمت ٿي روان، رات ڏينهان،
لڌر لڻائي، عيبن هاڻي، سکر جي ڌر ٿي نه وڪاڻي.

واڳه پيروي پڇن ۵-

- گل - سوين ڏل ڌر پها سڃان، پهل پڃان،
آن ۾ پنهنجي ور ڏي ٿي وڃان.

- ۱- جهنگ جبل مان ڳولهي لڪهي پئي آهيان،
وامت ويندن کان نه پڃان، اندر پڃان،
سڄا اڳيان سر ٿي سڃان.
- ۲- سنگ ٿان پهل سان منهنجو، سج چنڊ کان اڳ هيڙو
هاڻ همت ڪين ٿڪان، سکر سڪان، پنڌ ڪرڻا پها ٿا اڃا.
- ۳- رمت ۾ ر لڳيندس رولي، ڪهڙا پنهنجا سارا،
چيسين پر سان نه ملان، جيءَ ۾ جلان،
باهر پهره بدن پڃان.
- ۴- نيئون نڳا سڀ توڙي، لوڪ لڃائون لاهي
ڪاهي ڪڇن نه ڏسان، پهل پسان،
آن ۾ الهيءَ کي ٿي مڃان.

واڳه پيروي پڇن ۶-

- گل - پيدا ٻول پار پار، پيدا ٻول پار پار،
مالش جنم پاڻي، هٿان تون نه هار هار.
- ۱- پالاين پنهنجو والد ۾ رلايو ٿو،
چڱن ڪمن جي ڪيٽ ڪاله ڪار ڪار.
 - ۲- جوين سمورو وشير ۾ وڃايو ٿو،
ڪيٽ پاپ ڪيٽي، هردي هٿ ڌار ڌار.
 - ۳- پڏائي ۾ مورڪا موه کي وڌايو ٿو،
ڏکن ۾ دين ٿي، رفته اکين ڌار ڌار.
 - ۴- ڪهي نيئون گر بن - عمر وڃاڻه ساري،
چوراسي چڪر - ويندي تون وار وار.

واڳه پيمروي پڇن ۷-

- ٺل - سڻي ڪوڙ سڱه جي، ڪڍڙ ڪم ٿي ويا .
 ٻسون ٻڪي ڪيترا - ڪري ڪمبي ويا .
 ۱- ٻيون ٻون ڪيتريون - ڪڙن ڪمڻ ڄمان .
 ۲- ٻيو ٻان اوچتو - ڇهي لکت ويا .
 ۳- ٻي ٻي ڪاڻ ۾ - سوين سڀ ٿيا .
 ۴- ٻي ٻي ڪم ٿي ويا - ڪڍي ڪمڻ ٿيا .
 ۵- ٻي ٻي ڪم ٿي ويا - ٻي ٻي ڪم ٿي ويا .
 ۶- ٻي ٻي ڪم ٿي ويا - ٻي ٻي ڪم ٿي ويا .
 ۷- ٻي ٻي ڪم ٿي ويا - ٻي ٻي ڪم ٿي ويا .

واڳه پيمروي پڇن ۸-

- ٺل - ڇوڪري ڇڙ لائي ويا - سڌل ڇڪائي ويا .
 ۱- ڇوڪري ڇڙ لائي ويا - سڌل ڇڪائي ويا .
 ۲- ڇوڪري ڇڙ لائي ويا - سڌل ڇڪائي ويا .
 ۳- ڇوڪري ڇڙ لائي ويا - سڌل ڇڪائي ويا .
 ۴- ڇوڪري ڇڙ لائي ويا - سڌل ڇڪائي ويا .
 ۵- ڇوڪري ڇڙ لائي ويا - سڌل ڇڪائي ويا .
 ۶- ڇوڪري ڇڙ لائي ويا - سڌل ڇڪائي ويا .
 ۷- ڇوڪري ڇڙ لائي ويا - سڌل ڇڪائي ويا .

واڳه پيمروي پڇن ۹-

- ٺل - ڇوڪري ڇڙ لائي ويا - سڌل ڇڪائي ويا .
 ۱- ڇوڪري ڇڙ لائي ويا - سڌل ڇڪائي ويا .
 ۲- ڇوڪري ڇڙ لائي ويا - سڌل ڇڪائي ويا .
 ۳- ڇوڪري ڇڙ لائي ويا - سڌل ڇڪائي ويا .
 ۴- ڇوڪري ڇڙ لائي ويا - سڌل ڇڪائي ويا .
 ۵- ڇوڪري ڇڙ لائي ويا - سڌل ڇڪائي ويا .
 ۶- ڇوڪري ڇڙ لائي ويا - سڌل ڇڪائي ويا .
 ۷- ڇوڪري ڇڙ لائي ويا - سڌل ڇڪائي ويا .

آهن اصلي وڏا وڪاڏي

جتي وڃن آلي ڪرن اهاڏي -

ذات ڪتب ۾ وٺڻ وجهندا.

راڳ ڀيرو ڀڄن ۱۰-

ٿل - ڀڄڻ هن ڀنهور کان - هٿ وٺڻ پلي ڀيا،

ڏانڻ هن ڏيهه اندر ڪهڻي غرق ڪيا.

۱- ڪلو ڪال ڪري هاڻ برا حال ٿيا،

مرمر وٺو شرم ويو ڪرم ڏرم ويا.

۲- ماس کائڻ سڙا ٻين ڪار ڪن ڏيا،

ڀاڻپ ٺڳيون ڪين ڇڏين - گهمڻ ٿا ڪيا.

۳- ڪٿا سٺن ڀاڻ ڀڙ هن رهت ٿا رهيا،

ڪوڙ ڪهت ٿرڪ ڪلا ڪرن ٿي ڪيا.

۴- ڪهي ٺيئون لوڪ ٺيئي - وشه منجهه وهيا،

سيئي ٺڳيا جن ٿي ڪٿي ڪرن آ ڪيا.

راڳ ڀيرو ڀڄن ۱۱-

ٿل - سڄڻ جو دولهه درياه شاهه آهي راجا راول راءِ.

ظاهر پير زمين ٿي، سو مالڪ ٿي پڙ واهه.

۱- ڀار ٻهر مان جل ٿيو ٻندا - ٺهن مان ٿي ڏرئي،

ڏرئيءَ مان ٿيا ڪل ڦل ميو - باغ ٻڌيا هستي،

باغ گهمي گلزار ڏٺو سمن - عجب چڙهي مستي،

چوراسي لک جوڻن کي سو - سالول ڏي لو ساهه.

۲- درياه شاهه جي در جا آهن - چار ورڻا پوڄاري

ديوي ديوا ڪن ٿا سڀوا - شرڏا سان سد واري

دلها جي سڀ ديهن جا - ٿا پوڄن سرءِ ٺاري

ڀاري جوڻيون گل ڦل چاڙهن - چٽ ۾ ڌاري چاهه.

۳- سوين هزارين اڄڻ سوالي - سڀ جا ڪارج ڪري

ڀلو پير سان ٻائڻ جهڪي - ٺن جي جهول پري

آش وڌن جي آڻ پڄاڻي - ڏڪڙا درد هري

ٻڌلن جا ٿو ٻيڙا ٺاري - هيٺن جو همراهه.

۴- لرم لرم ٺهينجو جهڪي - چاهه رکي چولدا

چٽه چٽه جهولي لعل اڏيرو - لالت اها ٺولدا

دولھه جي ڪرڻا سان سيئي پار وڃي ڀولدا

ڪهي ٺيئون سو ڪامل آهي - ٺي واهن جو واهه.

راڳ ڀيرو ڀڄن ۱۲-

ٿل - ٺالھن سڪيلو مھبت مار ڪه.

پڙ جهي پير له پاء ٻندا.

۱- وات ڪنن آ پڙ پڙ پڙ جي - ٺا ڪاڙ جي جاء ٻندا

هن مار ڪه ۾ جهڙي پڙ ٺو - ڪرڻو سڀس فداء ٻندا.

۲- ٻهلي ٺهڻ لڳاڻج سمجهي - پوءِ له ٺون پڄتاه ٻندا

ٺهڻ لڳاڻ ٺوڙ لڳاڻ - ويسرن جو ڪم آهه ٻندا.

۳- راهه عشق ۾ رت جون ننڍيون -

سمجهي وڪ ٺو وڌاء ٻندا

ٺيئون جي ٺي پياس پڙ جي -

ٺان سو سالڪو لاهه ٻندا.

راڳ پيمروي پڇن ۱۳-

ٿل - پر پوءِ ڪي ٻائي ڇاهين ،

سهجانءِ سخيون سور ادا .

۱- ڪٿي ڪهاڙو وادو وڻ ڪي ،

جيئن ڪري چڪو چور ادا .

۲- ٿيئن سڄڻ جا سور سهارِي، ٻکا پڇاڻج پور ادا .

۳- هار گلن جو ڪوئي ٻائي- ڪوئي وسائي ڏوڙ ادا ،

حال ٻڌهين پر ره ڪجهڙو، وٺو نه وڃ وهلور ادا .

۴- هاڻ لاپ جو خيال ڇڏي تون ،

رهج دلها کان دور ادا ،

پر پر پڪو پر پوءِ سان ٻائي، پنهنجو چالچ مور ادا .

۵- ڪهي ٿيئون هڪ لوڪ ٿيئون پر ،

پڳوت آ پور ادا ،

ايو اکيون دل جون ڪولي، لڙل ڏس تون نور ادا .

راڳ پيمروي پڇن ۱۴-

ٿل - جانب لاءِ جگر پر جهڙيون - ورهه جي آڱ جهلائيندس .

۱- باهه پنهور ڪي ڏيندس پهر -

دولهان درد ڏکائيندس

ساجن جي مان سڪ پر سر ٿيون -

روئي رات وهائيندس .

۲- جبل جلائي ڏونگر ڏاري - اڳتي قدم وڌائيندس

وڌ وڌي مان ٿيندس راهي -

پنڌ ڙا پهل - چائيندس .

۳- سٺ جو سند رو پڌ لڏس ساهي -

آس اميد نه لاهيندس

ڪاهي رسندس ڪيچ ملڪ پر -

پهر نه پوئتي پائيندس .

۴- ڪهي ٿيئون مان ملندس ور سان -

لانو ٿيئون لاهائيندس

بالد ڳچي پر پل پل ٻائي - پرين ڪي پڇائيندس .

راڳ پيمروي پڇن ۱۵-

ٿل - درويشن جي چال لڙائي، چاڻن ٿا درويشن -

۱- ڪڏهن گهمن سي ڪڏهن ٻائي، ڪڏهن شهاڻي ويس

ڪڏهن ڪارا ڪهڙا پائين، ڪڏهن لعل لپيس .

۲- ڪڏهن سر تي جهر جهلائين، ڪڏهن پيوئي پيش

ڪڏهن منڊائين سر کي ساجن، ڪڏهن رڪائين ڪيس .

۳- ڪڏهن رهن ٿا اندر غفا جي، ڪڏهن گهمن پرديس

ڪڏهن مات جي مڙج وٺن ٿا، ڪڏهن ڪون اُڀريندس .

۴- ڪهي ٿيئون هر حال رهن ٿا، مستولست هميش

لوڪ لڄائون لاهي ڪن ٿا، پسر پوءِ پر پرونس .

راڳ پيمروي پڇن ۱۶-

ٿل - آيل آڏيسن جي آهيان - کولن جي مان ڪولي .

۱- چمندي سان جن ڪٿي خوشي سان -

ڏي ٿي پسر پر جي لولي

- لنڊڙي کان مون لهڙو لالو. ڏسي ٿي جي ٿولي.
- ۲- مڃي وارو مينهن وسائي - ويا - پساڻي چولي
مينهنجو من مستان ڪري ويا - مڙي ٻولي ٻولي.
- ۳- پل پل پور پون ٿا ٿنجا - جيئن سمند ڏي چولي
چوڙن جي نه جدائي مينهنجي - جندڙي آهي رولي.
- ۴- سورن منجهه ڇڏي ويا مولڪي - ڏيئي ڏکڻ لولي
ڪهي ٿيئون سي ڪڏهن ملندا. آهيان جنهن ڳولي.

واڳ پيروي ۱۷-

- ۱- جڳهه اهڙو آهي ڪولي، مون سان رام ملائي.
- ۱- گنگا ڄمنا ڪاشي ڳولهن، ڳولهن مٿا لاهي
رام اُٿي نه ڪين ڪي مليو، هاڻي دڄان ڪڪ ڪاهي.
- ۲- رام بنا هي لپڻ لاهڻا، رولن لهر وهائي
ساعت سال لهر گذري، پاس لڳي مون آهي.
- ۳- لهر پياري لهر جو مون ڇو ڇو ڏس ڪرائي
نن من ڏن ڏيان پيٽ ٿيڻ ڪي، ممتا موه مٽائي.
- ۴- رام بنا مان ڪين ڪي رهندس،
هڙي مينهن جو چاهي
ڪهي ٿيئون پل لوڪ لنڊي مون ۽
پرواه ڪين جي لاهي.

واڳ پيروي ۱۸-

- ۱- چاچ مسافر خالو دلها، هڙي ٿيندو چاهي.
- ۱- جڳهه نظارو جو نه ڏسڻ لو - چار ڏينهن سو آهي

- بالور ٽهڻي ڪر لا مورڪ - لپيٽ ڪنهن سان ٺاهي.
- ۲- ڪال ڪرال ڪنور سون ٿي - ويٺو ڪرمت وهائي
ڪين ڇڏي ٿو ڪڏهن ڪنهنڪي.

ٿوڙي پاڻ لڪائي.

- ۳- پهر پهر ڪيئي ويڙا - وارو ويڙو وڃائي
راجا راجا راج ڇڏي ويا - پاري ڪوت اڏائي.
- ۴- ڪهي ٿيئون جڳهه چولو چاڻي - ڇڏ ٿون موه، مٽائي
البت سي ڪو ساڻ نه هلندو - ڏس ٿون ڏيان لڳائي.

واڳ پيروي ۱۹-

- ۱- مالش ٿن هر لوڪي پيارا - پهن هريءَ جو ڪرڻو آ
لس دن لهر جهي ستر جو - ڏيان هريءَ جو ڏرڻو آ.
- ۲- انا لوشا چنڊا ٿياڙي - ٿان ٿن ڪي هرڻو آ
پنج وڪار ڪري وس پندھي -
من دشمن سان لڙڻو آ.
- ۳- ڪوڙ ڪم ڪوئن ڪرم مان -

ٿيندو ڪڇ لا ورڻو آ

پوڳ وشه کان روڪي ڏراون -

پاوسان هرڏو هرڻو آ

- ۳- ڪهي ٿيئون هڪ هڪ هٿائي - جهڙي جڳهه هرڻو آ
سيو ڪري ستر ستر جي - پڙ ساگر مان لڙڻو آ.

واڳ پيروي ۲۰-

- ۱- هري مولڪي هرڏو مڇو ڪمان ڏي ٿون،

سڄي ۽ شانت وارو - سدا ڌيان ڏي ٿوڻ .

۱- رهي تانت ٿي ۽ سدائين ٿوهائجي

سڄي پريم وارو - سو پروان ڏي ٿوڻ .

۲- سري ڪين ساعت - بنا لار ٿين جي

هري لار ٿين جو - نه پر ڌيان ڏي ٿوڻ .

۳- ڏسان پر پو ٿين جو - اکين سان ڏرشن

ڪهي نيتون مولڪي - درس ڌيان ڏي ٿوڻ .

راڳ پيروي ڇڻ ۲۱-

۱- سڄو ڌيان ڌار ٿي ڪهي دل سڄي ۽ سان -

پر پوءِ ڪي ٻڪار ٿي ڪهي دل سڄي ۽ سان .

۱- ڪيل قول جوئي - جهنڊس هري ۽ ڪي -

پون سولي ٻالڻ ڪهي دل سڄي ۽ سان .

۲- وٺي اوت سنگر سڄن سٺ پرشن جي -

سدا من ڪي مارڻ ڪهي دل سڄي ۽ سان .

۳- پر هر جيو وڃ ۾ جو پڙدو پيو آ -

اهو پڙدو ٿارڻ ڪهي دل سڄي ۽ سان .

۴- ڪهي نيتون ٿور جو ساڪي رهي ٿو -

ٿين ڪي ٿارڻ ڪهي دل سڄي ۽ سان .

راڳ پيروي ڇڻ ۲۲-

۱- من ڇڪ کان رهڻ اڪيلو - ٿي رام ڇڻ ڇو ويلو .

۱- رهي اڪالت ۾ شهد ڪمائي ۽ ڪر مورت ۾ ڌيان لڳائي

ڪر ٻين جو وقت سهيلو .

۲- سٺ اڪيل سدا رهن ٿا ، ڪولهي آلم لعل لهن ٿا

ٿي سندن جو ٿي ڇيلو -

۳- ڪهي نيتون ڪر گمان پرائي ، پيد پرائنهن پور پلائي

ڪر جهو پر هر جو ميلو .

راڳ پيروي ڇڻ ۲۳-

۱- ڇڏ مان اڃا پو اهاڻا - ڪڇ سرچ سمجھ ٿوڻ سياڻا .

۱- هن دليا ۾ رهڻو ٺاهي - اڄ سڀاڻي هلڻو آهي

۲- ٿي ڏينهن ٿوڻ ڇڪند ٻن داڻا .

۲- ڪوڙي آهي ڪاڻا ماڻا -

رهي نه ٿي ڇڻ وڻ جي چاڻا

ٿوڻ ٿين ٿي ڪر ٿا ماڻا .

۳- ٿي جوڻ جو ٻالور ڇڏ ٿوڻ -

گوڀند سان من پندجو گڏ ٿوڻ

وڪي لوڙت هليج ٺاڻا .

۴- ڪهي نيتون سٺ ڪرم ڪمالج -

سمر سڄو ٿوڻ اڳ ٿا ٺاهج

نه نه روئندي مرڻ پڄاڻا .

راڳ پيروي ڇڻ ۲۴-

۱- ڌرم سان سٺ پيار ڪر ٿوڻ - جو پڄائي ٻار ٿو

پاپ کان ٿوڻ ڏر هميشه - جو ڪري سنگهار ٿو .

۱- پاپ پاپي جو ڪرين ٿو - پاپ جو ڦل ٿي ٿو

لوڪ ۽ پرلوڪ ڏک ڏي - واس لڪ ڌوار ٿو .

۲- ڌرم کي لڙ ڌار ڏل ۾ - ڌرم جو ڦل ٿي سٺو
لوڪ ۽ پرلوڪ سک ڏي - واس سرڳ - منجهار ٿو.
۳- پاپ دڪ جو آه ڪارڻ - پاپ جو چمتو ٿيو
پاپ ڪاري لالڪ جهڙن - آخر ڪري پرهار ٿو.
۴- ڪهي ٿيئون پاپ ٿياڳي - ڌرم سان چٽ لاءِ ٿون
ڌرم هي آڌار ٿينجو - ۽ ٿئي رڪوار ٿو.
راڳ پيروي پڇن ۲۵-

۱- هي جڳواسو جهٽ من کي -

هيءَ رکي لڪ رات ٿون ،
سند ستگر جي سنگت سان - پاء پختي ٻرڻ ٿون .
۱- پوڳ ڳڳ جا روڳ آهن - خوشين جي پٺيان غمي ،
ٿياڳ ٿن جو ڪر هميشه - ڳاء گوڀند گيت ٿون .
۲- ڌيان ستگر ڏيو جو ٿون - ڌار هر ڏي ۾ سدا
نڪر ڦرڻا سڀ هٿائي - ره سدا سرجهٽ ٿون .
۳- ستگرن جي شبد جو لڪ - سواس سان سمون ڪري
ورث ستگر جي وچن ۾ - ڇڏ ملائي جهٽ ٿون .
۴- جوڳ ۽ ڦراڳ پيئي - ڌار الله ڪرڻ ۾
ڪهي ٿيئون هن رهت سان - پاء من ٿي جهٽ ٿون .
راڳ پيروي پڇن ۲۶-

۱- پوڳ ۾ پاڇي اڳيالي - جنم ڪين وڃاء ٿون .

ڇڏ وشه جي واسنا کي - گيت گوڀند ڳاء ٿون .

۱- جي ڏسڻ ٿو پوڳ سندر - سي الي وڪ سان پوڻا

آلف ٽنڊي ڏس ويڇاري - ڏل ۾ ٿن سان لاء ٿون .
۲- جنم مالش آملو ٿو کي - وڏي ڪنهن ڀاڳ سان
ڪرڻ چاهين جي سڦل - ٿان رام کي ويڇاء ٿون .
۳- جڳت سارو جوڳ ڄاڻي - شرڻ وٽ ستگر سڀني
موه ممتا مان متسر - حسد هرس هٿاء ٿون .
۴- ڪهي ٿيئون مڪت چاهين - گيان سڻ ڪر ڏيو جو
ڀرم سسا پند پوئتي - ديوڪ ڏوڏو مٿاء ٿون .

راڳ پيروي پڇن ۲۷-

۱- ستگر ۾ جي شبد جو - لڪ جو ڪري اڀياس ٿو
سو ڀرم آڻند پائي - ڪري ڦرڻا لاس ٿو .

۱- روپ ستگر ڏيو جو - جنهن جي اکين اندر رهي
سو ڏسي سڀ ۾ گروءَ کي - ٿئي سڻ جو داس ٿو .
۲- جو ملائي سرت پنهن جي - ٿو ڪرڻ جي شبد سان
پاپ ٿيڻ جي من اندر - ڪڏهين ڪري ٿا واس ٿو .
۳- جو لڳائي شبد جي ، ويڇار ۾ ور ٿي سدا ،
سو سڄاڻي پاڻ کي - ٿن جو ڇڏي اڏياس ٿو .
۴- ڪهي ٿيئون جڳت سان جو - شبد جو سمرڻ ڪري
سو رهي ٿو پند اسڪ - ڪاڻي ڪرم جي ڦاس ٿو .

راڳ پيروي پڇن ۲۸-

۱- ستگر ۾ جي گيان کي ، گرمڪ سڻي من ڌار ٿون
منن ٿڌي ڦاسن ڪري هيءَ منش جنم سڌار ٿون .
۱- ڪامنا ٻن شپ ڪرم ڪر ، جهٽ من مستان کي

ٺهل ستن جي ڪري، لت مٿل من جي ٿار ٿون:
۱- لوپ لالچ موھ مٽس، ٻاپ کان پاسو ڪري
ذرم ذيرج شيل سنجر، سان اندر سينگار ٿون.
۲- چاهه چنبا کي چڪائي، ڏيان ڌر ڳوڏو جو
جاپ سوهڙ جو جهي لت، راکه ڊولش لوار ٿون.
۳- ڪهي ٺيئون ڪروڙ ٺياڳي - شالت من ۾ رکه سدا
جگت کان جهڙي چئي شش، ٻاء مڪتي دوار ٿون.

راڳه پيمروي پڇن ۲۹-

ٿل - لو لڪائي ٻاپ ٻاٻي، جي ڪرين سنسار کان
سي لڪل هر ڳوڙ ٺهه ڏهه، ٻريو ڇاٽل ھار ڪار
۱- جي لڪي ٿون ٻاپ ماڻهن، کان ڪندين ڳجهه ڳوڙ ۾
سي چهاڻي ڪين سگهندين، ڪڏهن ست ڪرڻار کان.
۲- ڇنڊ سورج پون ٻاٻي، اڳن پڙ آڪاش ٻي
ٿا ڏسن سڀ ڏوهه تنهنجا، جي ڪران ڪينوار کان.
۳- چتر ڪها ٻي لکن لا، منش جي ٻيج ٻاپ کي
شاهدي دل ٻي ڏئي ٻي، ڏس پڇي ويچار کان.
۴- ڪهي ٺيئون ٻاپ سان ڏک، ٻيج جوڻي ۾ ملي
لام چپ شپ ڪرم ڪر، ڊچ ٻاپ جي وهوار کان.

راڳه پيمروي پڇن ۳۰-

ٿل - رار واپڪ سرور، سڀ رار جو ڊنڊار آ
رار سڀ رانڪه ۾ رهي، سڀ رار جو جيسار آ
۱- رار سورج اڳن ٿارا، رار چنڊر چار آ

رار جي آ جوت سڀ ۾، رار جو ڇمڪار آ
۲- رار راجا رار پوجا، رار ٻالڻ ھار آ
رار منڪتو ٿي منگي ٿو، رار هي ڊاٽار آ.
۳- رار اندر رار ٻاهر، رار ٺي چوڏار آ
رار جل ۾ رار ٿل ۾، رار جو وسار آ.
۴- ڪهي ٺيئون سڪن لوڳن، رار هي لڙڌار آ
رار هي سڀ راند آهي، رار ڪيلڻ ھار آ.

راڳه پيمروي پڇن ۳۱-

ٿل - آه پيدا ٿيو جهين ڪل، ۾ ٻڪت ٻڳوان جو
سو سدا آباد آ ڪل، سهار ستنان جو.
۱- جو رهي ٻڳوان جي، ٻڪتي ۾ پور ٿو
دش ڪل جي سو مٿان، جهنڊو جهلائي شان جو.
۲- امر ٻيلاو پور سان، پيتو جهين ڳوڏو جو
ٻاؤ ٻڪتي سان پوي سو، هر دوهر انسان جو.
۳- ٺي وسي جنهن ۾ سدا، چوڻي سڄي جگدش جي
ٻال تنهن جي ۾ رهي، ڇمڪو ٺهين ايمان جو.
۴- ڪهي ٺيئون ڪيان ڪڻ، وارو لکن ۾ لعل ڪو
ٺهين مٿان سوڪو ڪري، ٿران ٻنهن جي جان جو.

راڳه پيمروي پڇن ۳۲-

ٿل - لو ڪران پوڻام مان، تنهن سرور واپڪ رار کي
لام جهنجي جهڻ سان، لو چت لهي آرام کي:
۱- بسن پڪين چيو چنن، کي رسائي روز لو

ڏيان ٿيندو جو لکائي ۽ سولهي وشرام کي .
۲- چند سورج جنهن بڻائي، جڳت کي روشن ڪيو
پون جل ڏري اڳن سان، سڪ ڏئي لو عام کي.
۳- شڪت جهنگلي سان سدائين، او هلي سنار هي
جو سدا پڳتن سدي، پورڻ ڪري لو ڪام کي.
۴- ڪهي ٿيون اوت آهي، ۾ رهي ڏينهن رام مان
لو جهيان لت لهر سان، پرمالما جي لام کي

راڳ پيروي ۲۲-

لل- پريم سان ڪهڙا رڻي ٿا، سند ڪن ڪرڻا ٿا
عام لوڪن کي نه آهي، شوق سرچا هار ٿا.
۱- خلق مايا ٿي ڪمائي، شان سڪ سينگار ٿا
سند مايا کي ڇڏين ٿا، پرين جي هڪ پيار ٿا.
۲- خلق ممٽا ٿي ڪري، پروار ۽ گهر پار ٿا
موه ڪوڙي ڪتب جو، ساڌ وڇڏين سڪ سار ٿا.
۳- خلق ساري ٿي جئي لڪرار ۽ وهوار ٿا
سند جيئن هر ڏين ۽ رام جي ديدار ٿا.
۴- ڪهي ٿيون ستر ڪن ٿا، سند پراڻڪار ٿا
پيش پاڻي جوڳ ساڌين، پوهر جي ويچار ٿا.

راڳ پيروي ۲۳-

لل- لو چوان مان صاف پيارا، غرض جو سنار آ
بنا مطلب ڪوبه مالت، لا ڪتب پروار آ.
- جي اچي پيسو ڪمائي، تان لڳي گهر ۾ مٺو

بن ڪمائي ڏين مهڻا، هيءُ اصل اڪار آ.
۲- پاس ۾ پيسو ٺهاري ٿين پيار هزار ٿا
ڏن بنا لا پيار بولي، جولو ٿن جو پيار آ.
۳- ڪهي ٿيون سمجهه سياڻا، سڀ جڳت ٿي غرض جو
غرض سان سڪو پچي، هڪ غرض بن ٿي پيار آ.
راڳ پيروي ۲۵-

لل- اي مسارا وات واهو، ڇاڳ هائي ڇاڳ ٿون
ويل لاهي وهڻ جي، آمد مان پندهر ماڳ ٿون.
۱- ڏينهن گهارو لو ڪهڻ ۾، رام ساري سمهڻ ۾
عمر ائين ٿي وڃائڻ، هاڻ ڪر وٺاڳ ٿون.
۲- ڪتب سارو پراڻ پيارو، جو اکين سان لو ڏسڻ
لڳن جيئن ڇائي ٿينهن جو، موهر ٽرٽ ٿياڳ ٿون.
۳- منس چولو خاص هر جي، مان لاء توکي مليو
موهر ممٽا ۾ ٿي لاء لاء ٿينهن کي داغ ٿون.
۴- ڪهت ٿيون چوڙ غلٽ ۽ آدم ڪر هائي آلي
ساڌ سڪ ۾ لام سمري ۽ ڪول پندهر پياڳ ٿون.
راڳ پيروي ۲۶-

لل- رام جا هي راتڪ ڏسيو- لو ٿيان هيران مان
جا منجهان لو جا بڻائي- لو وڃان قربان مان.
۱- محل ماڙيون راتڪن وارون- ۽ نواريون هيون جتي
اڄ اهيئي شهر سندو- لو ڏسان خيطان مان.
۲- داغ ٽڙيل هاڻن سان- پڪن جون بوليون جتي

اڄ اهي سهڻا ٻهڻا - ٿو ڏسان ويڙان مان .
 ب - پليڪ کان جنهن پير لاهي - لا رکيو پڪ ٿي ڪڏهن
 اڄ اهڙي پير پيدا - ٿو ڏسان انسان مان
 ۴ - ڪهي ٿيئون رار جا رنگ - ڇا چئي مان ڇا چوان
 پڪ پيدا ڏرون ٿي - ٿو ڏسان سلطان مان .

واڳ پيروي پڇن ۳۷-

۱ - سڄا ساڌ واکڻ منهنجي، ڪڏهن ايندا ڪڏهن ايندا
 سنهاربان مان سڌا ٺنڪي، ڪڏهن ايندا ڪڏهن ايندا
 ۱ - ديا ڌاري پور پونهي، سول سیتل لوم ٺيهي
 سڌا چاري سرڙ ڪهي، ڪڏهن ايندا ڪڏهن ايندا
 ۲ - مٺي ٻولي سڌا ٻاڻي، پيارن پور جو ٻاڻي
 ڪميا ستوش جي کاڻي، ڪڏهن ايندا ڪڏهن ايندا
 ۳ - روپڪي وٺو وٺاڻي، سڌا لشڪار انت ٺاڻي
 پڇن پندار اٿاڻي، ڪڏهن ايندا ڪڏهن ايندا
 ۴ - ڪهي ٿيئون پهره ٿيالي، لنگه لوڙو لرمالي
 سڄا سي سڌا سڌا ٿي، ڪڏهن ايندا ڪڏهن ايندا

واڳ پيروي پڇن ۳۸-

۱ - جڳت ۾ سڌا پورن سي - نظر سان لاهل ڪن جيئي
 سڌارن جهو جڳت جا - سڄي سندر سکيا ڏيئي
 ۱ - پڪي جن پورن آ پاڻي - سڄي لئو رار سان لائي
 سڄاڻي اصل جي ڏائي - پهره سوروب ٿيا سيئي
 ۲ - پره جو مڇ مڇان ٿا - پٽنگ جهڙن ٿن پڇان ٿا

هر ڏي رڳو رڳان ٿا - مٿان ٿا ٿا ٿيئي
 ۳ - ڪهي ٿيئون جڏهن ملندا - خوشين جا در ٿڌهن ڪندا
 اسٽ ڇيئن الڳ سيئي ٿاندا - مٺي ويندا درد ڪيئي
 واڳ پيروي پڇن ۳۹-

۱ - ڇڏي ٿون آس دنيا جي - جهي وٽ رار سڌائي
 ڪري شپ ڪرم جڳت ۾ - سٺل ڪر جنم ٿون پاڻي
 ۱ - چوان ٿو ٿون دنيا منهنجي -

۱ - اٿي سا ڪار ڪا ٺهجي،
 انت ۾ ٿي ٿي ڪنهنجي - ڪٿي لا ساڻ ڪو پاڻي
 ۲ - دنيا جي واسطي پندا - ڪرين چو ٿو ڪرم ڪندا
 مندن ڪرم سڌو مندا - اٿي ٿل لڙڪ ڏڪڏائي
 ۳ - ڪهي ٿيئون ڪري ارڻ - سڄي گرد پو ڪي ٿن من
 وٺي هر لار ڪر سمرن - وساري جڳت جي وائي
 واڳ پيروي پڇن ۴۰-

۱ - سڄو سوروب آڻو جو - ڏلو جن ڪست مان ڪاهي
 لکن ٿا ڪن ڪي جڳت ۾ -
 ٿي جي منهن مٿيا آهي -

۱ - جڳت کان سي وٺن ليارا -
 سڄا ساڌ ڪ سڌا وارا
 سڌا سڄ جا چلن چارا - لڳي جا ڏول سڄ ڏاهي
 ۲ - جڳت چولو چئي چالو - سڄو هٿ هر ڏي سا لالو
 لپائن ايئن چو لالو - ٿي ڪي آس بي ٿاهي

پہلے پر ہم جھڑا ہوا کی مٹا۔

۲۔ بلا شاہ جنھن لاء پھري چڙي -

گوپچند بسوی امري چڙي -

۳۔ کھی نہیںوں گولوں پائی پریان -

کئی سیس پہنچو اکیان نو قہان -

راڳه پيروي پڇن ۴۳-

دليا جي لهر مان ڪرو ٿاڙ ٻيڙو.

کمر لا سچی کا کامی کرو

لڙڪ جي نهر مان ڪروڙ ٽار اڇڙو.

گناہن کو روک کر شر سے لایو۔

گروپ جي گهر مان گرو فار ايڙو.

دولتي لڳا ڳوڙن اهڙي - ڳوڙن مان ڇاهه سان ڇاهي.

راڳ، ٻيروي ۽ ٻڌن ۴۱-

مدین ہی اکھن مان- هر دم، وهن گهون لهر جون لالون.

۱۔ کہیں تا کہیں کی کڑھین،

رهن لاسي صوري

ولی است موج مستی می

پس کا ہر لیر جون پھالیوں ۔

۲۔ رہی جگہ جال کان لہارا، کرن آرام نہ بہن سارو

گدارت والڙي جاڳي، چلن اُٿيون سدا چاليون.

۳۔ ہمیشہ راز جو نالو، جہن سی لا سواسن سان

مالي شهد مرلي، ذسن لال جون لاليون.

۱۔ ڪي نيتون درد وارو، ڪنهن جي ريز ڪو سمجهي

خبر د عام لوڪن کي، ڳجهيون ننڍون المي ڳالهيون.

راجہ بیروی پھن ۴۲-

۱۔ - منو پھالو کرو ڈی پھالو۔

لوي پريس وارو گروڊي پهاڻو.

۱۔ جیت و کھٹا مون پالائی لائے۔

۳- لمان سندو مان اولهي ڪرو،
 لمان سندو مان اولهي ڪرو
 لمان سندو مان اولهي ڪرو،
 ڪن هن بهر مان، ڪرو ٿار ٿارو.
 ۴- ڪهي نئون سکر لڌي ڇڏيو،
 سڄي سنگ پنهجي سدا مون ڪڏيو
 اچي من مندر ۾ لڌيو اڏيو،
 ڪلهه جي بهر مان ڪرو ٿار ٿارو.
 راڳه پيروي پڇن ۴۴-

ل- اکڻ آکا کي لهن چو لڌي لڌي.
 لڪل جو اندر آه اٿو لڌي اولي.
 ۱- سڄو جڳهه پيدا جهن مان لڌي.
 سدا سڄي ڀي روشن لهن سان لڌي
 جدا هو ڪڏهن ڪن ڪڏهن کان لڌي.
 رهي منجهه چولي اڏي اول لڌي.
 ۲- جهنجهو لڌي لڳ آ لڳو روپ آ.
 اڏو ڏن کان پري نوهو سو روپ آ
 امر سو اڏي مها روپ آ -
 لهج نون لهن کي فڪر سان لڌي.
 ۳- مالا جي پتل ۾ لڪي سو پيو -
 ڪن ڪوت ڪاٺا ۾ قابو ٿيو
 ملي سان چاٽا لي چاٽا وٺو -

پسج نون لهن کي لهن ٿاڏا ڪولي.
 ۴- سڄي سکر و ڪان وٺي ڪان نون -
 ڇڏي پنهجي ڪوشن جو ايمان نون
 نوهو اڪا جو ڏڄ ڏيان نون -
 ڪهي نئون سڄي ڇڏج نون ٿولي.
 راڳه پيروي پڇن ۴۵-

ل- پيدا ڪال سر تي پڪاري پڪاري.
 سدا رات لهنجي لاري لاري.
 ۱- مان مؤمت ڪنهن ڪڏهن لا چئي -
 اچي اوچي ٿو ڪلي کان ڪهي
 وڃي سواس سڄي جا ڪنهن ڏهن لڌي -
 الي جاڳهه هائي ڪناري ڪناري -
 ۲- ڪرل جو هميشه وڃي لڌو -
 ڪري باغ ٿو لڌو سو ٻر باد ٿو
 هلي مومت اڳان لڌو ٻر باد ٿو -
 ڇڏي ڪال سڄي ڪنهن ڪنهن لڌي -
 ۳- وڃي ڪوچ لهنجو سڄو جهان ٿو -
 ڏسڻ ڪوڏ اڪن سان انسان ٿو
 اڃان ٿي ڇڏن نون لڌو ايمان ٿو -
 حيا مؤمت وٺنن وساري وساري -
 ۴- ڪهي نئون ڪم ڪنهن هٿان وٺا لڌي -
 وڏا وٺو ڇوڏا وٺا پون ڇڏي

رهندان ڪنهن نون پي هتي گهر اڏي -

سمر ڪڍ ڪراڻ لاءِ سنواري سنواري.

راڳ پيمروي پڇڻ ۴۶-

ٿل - عجب رار ليلا بڻائي بڻائي ،

رمر سان رانول رچائي رچائي .

۱- ڪنهن جي مٿي تي چتر ٿو جهولي ،

ڪنهن جو پيو لاش رڻ ۾ رلي

ڪنهن جو پلو پاڳ ويٺي کلي ،

ڪنهن کي ٿڌي مان ملي ڪنهن پائي .

۲- ڪٿي بهل باجا بيهند ٿا اچن ،

ڪٿي بهل مرڻ جا سمر ٿا سڄن

ڪٿي وير جوڌا گهمند مان گجن ،

ڪٿي باغ بستي ڪٿي سج صفائي .

۳- ڪٿي گمان ڪڍ جي چرچا ٿي چلي ،

ڪٿي هوڏ هستي هڻڻ ٿو هلي

ڪٿي خوب خوشيون ڪٿي جيءَ جلي ،

ڪٿي روز راڌو ڪٿي آ وڌالي .

۴- ڪهي ٿيئون ڏاڍو عجب ٿو اچي ،

ڏسو ڪنهن ڪل سان ٿي مايا لچي

رهي رار ٺارو ٿو رچنا رچي ،

وڃان ٿيئون پريءَ ٿان مان ٻل ٻل سدائين .

راڳ پيمروي پڇڻ ۴۷-

ٿل - ري من پريءَ سان ڪر پيار -

پنهنجو مالش جنم سڌا .

۱- مايا موهه ممب ڪي ٿياڳي - هر دم ٿيءَ هوشيار

سڌ سنگت هر پڳت ڪرڻ ۾ - ٿر ٿون ٿيءَ ٿياڳ .

۲- ٿالڪو آئين ٿالڪو ويندين - من ۾ ڪر ويچار

ڪوڏي هڪ پي ڪٽيندين ٿا چو - مڙيان لاک هزار .

۳- جولي ڪايا جولي مايا - جولو سڀ سنسار

مطلب جا سڀ سنگي سالي - مطلب جو پروا

۴- ڪهي ٿيئون ڪر پريءَ سان -

چڏي جهنگ وهنوار

هت هت نوسان سنگي ٿيندو - سولي سڪر ٿار .

راڳ پيمروي پڇڻ ۴۸-

ٿل - من ڪر ڪا هاڻ هوشيار ، هيءَ مهل ائيني موچاري .

۱- مالش جنم امولڪ پالڻ ،

قدر ٿيئون جو ڪنهن ڪي حالت

اصل سوروم ڪي ڪنهن سچائي

ٿو ويرت عمر گذاري .

۲- سر ٿي ٿيئون ڪال ٻڪاري ،

هڪ ڏينهن ٿيڪ چڏيندءَ ماري .

۳- چر پڙ ڏيندين ليڪو ساري ، پوءِ ٻولندءَ سڌ ساري .

۴- ڪهي ٿيئون ليڪي سڪو لاري ،

لام جهې وټ جنم سڌاري

ليکونډ دم راه جو واري، پانچ پند سکاري.

راڼه پيروي پېښ ۴۹-

۱- اچ صاحب جا شکرالا، موهي مليا سټ سڄالا.

۱- سټ سڄا سورپ هري، جو، ٽنهن پيد له ڪوئي

سټ هري، پ پند وکن جي، آهن سي نه اڃالا.

۲- صاحب پر ٿئي سټ سائل، ستن پر آ مائين

هر ستن جو سټ هري، جا، سمجهه وکي ٿس سڄالا.

۳- ستن جو اڳڪار جڳت پر، سڀ جهون ٿي آهي

ستن سڄا اوتار ولي کن، ڪروڙن جا ڪلياڻا.

۴- صاحب جي ڪٿي سټ مائين، سټ جي هر لا ميني

ڪهي ٿيئون ستن جي مهما، ڳائين ويد پراڻا.

راڼه پيروي پېښ ۵۰-

۱- ستن کي دل ياد ڪري ٿي.

تن ري، منهنجي ڪار سري ٿي.

۱- ستن لاء مان پور پڄاڻان.

دم دم دولهان درد دکايان،

باهه اهره جي اندر پوي ٿي.

۲- ستن کي مان هر هر ساريان.

روئندي روئندي رات گذاريان

لهڻن مان ويٺي لند پري ٿي.

۳- ستن بن مون لاله ڪراري.

سچ ٿي پالڻان دنيا ساري

ڳڻتن پر چند روز ڪري ٿي.

۴- ڪهي ٿيئون سي ڪڏهن ايندا.

دنيا ڪري ٿل درشن ڏيندا

تن لاء دلڙي روز رڙي ٿي.

راڼه پيروي پېښ ۵۱-

۱- جوڳي جي، پر جادو هڻي ويا.

مليون وڃائي خيال ڪٽي ويا.

۱- جوڳن ڌاران ڪن سري ٿي،

لون، لون، ٽن کي ياد ڪري ٿي،

ڪه جي مولڪي ڏيئي ڪٽي ويا.

۲- جوڳن لاء مان ٿي جوڳيائي،

بذلدس ٽن جي الهڙ وائي،

وچن ٽنن جا مولڪي وٺي ويا.

۳- جوڳي ويڙا جي، جاري،

پروم پيالو پيال پياري،

ٽنهن جا لالا ٽن سان ٻڌي ويا.

۴- ڪهي ٿيئون سي جڙ ويا لائي،

وطن ٽنن جو ڏسندس ڪاهي،

محبت واري ڏيئي مٽي ويا.

راڼه پيروي پېښ ۵۲-

۱- آء ٽون ستره پڙو منهنجو پڙ ساگر کان لار.

۱- ڪوڙو ڪهڻي آهيان ڪامي ،
 ڪن ڏسج ٿوڻ خالود ڪامي ،
 هيٺن سان ٿي ۽ هر دم ڪامي ،
 پنهنجو ٻوڏ سڃاڻج سوامي ،
 لهر ٿوڻ سست سڀاري .

۲- سکر ٿوڻ ٺاه وسيلو، ڪوٺ هلي هفت منهنجو چيلو
 ڏٺو چاچي ڪٽنب ٺهيو، سنگه ٺهين جو آ رهيو
 منهن جو ٿوڻ آڌار .

۳- ڪهي ٺهڻون گر پار اڪارج، پڙ ساگر جي پوڙ لوارج
 ڪڏهن مولڪي ڪنن وسارج ،
 مون تي پنهنجو هڙو ڌارج ،
 آس ٺهين جي دوار .

راڳه پيروي پڇن ۵۳-

۱- اٿي ساجهر ڪر نه سڃاڻي - ڇڏ ٿو ڪهڻي -
 ڪر باد ڏٺي - مان محبت واري ماڳه ڪي .
 ۱- ٿو نه ڏينهن وڃايو ڪهندي -
 ساري رات وڃاڻه سمهندي
 رڪي پاڻ اندر - ڪوڙو مان اندر -
 ٿو ڪوهيو پنهنجي پاڳه ڪي .
 ۲- هيءَ عمر وڃي لي وهندي -
 ڪندي ڪوشش ڪن ڪي وهندي -

ڏس ڏيان ڏري - من سوچ ڪري -
 ڪيئن جهڳيٽندي هن جهڳه ڪي .
 ۳- ڇڏ اوديا ٿوڻ اڀاري - ڪهي ٺهڻون هر چپ جاڳي
 شب مهل اٿي - ڪر ٺهڻ اٿي -
 ٿوڻ مانج سڄي سهاڳه ڪي .

راڳه پيروي پڇن ۵۴-

۱- ٺهري پڇن بنا هي پاڻي - ٿو عمر اڃائي وڃائي -
 ۱- لڪي ٻول پورب جو پارو ٿو -
 لڪي من ويواڳه وهاريو ٿو
 لڪي ڏيان هريءَ جو ڌارو ٿو - پوڳي پوڳه اڀار -
 چنر ڪيٽه غار - رهي پيڪار - ڪيٽه نه ڪمائي -
 ۲- لڪي جهيو رام جو ٺالو ٿو -

لڪي پيٽو پير پير جو پيالو ٿو
 لڪي اندر ڪيو نه اڃالو ٿو - ڪرين ٿو ڪوڙ -
 مٽيءَ جا موڙ هه - سهندي ٿوڻ سور - لڪه ڪر جاني -
 ۳- لڪي ڪار ڪروڙ ڪي ٺارو ٿو -
 لڪي لوپ موه ڪي مارو ٿو -
 لڪي هفت هٿ جو هاريو ٿو - پنهنجن سان پير پير
 رڪي ٿو لپيٽ - پسن جهڻ رپيٽ - هليڻ ڏڪڏالي -
 ۴- ڪهي ٺهڻون گر لا ڏيارو ٿو -
 لڪي سسنگ سان من لارو ٿو -

۵۔ کھی لیون کر گیان ہرالی۔ باج لہ تون ہرم ہر۔

داجہ پیروی پان ۵۷-

١١ - جڳوڊرويشن کي ڏکائي ڏو.

تصا در در سولي كاليدو.

۱۔ جھکو وارو وجهي لو فطرون سان ۽

سو مراد و کشتن ایترن سان :

وحي ارکن هر دک پائيد و.

۲۔ چھکود رویشن کی جھور بندو،

— سو ايتڙو پنهنجو جو ايتڙو پنهنجو —

کیونکہ آپ کریم جو لوگ ہیں، آخر یہ بتائیں۔

۲- کور و لر و جهی واسینگن سان،

کھی لیتوں مری سو لالکن ساں

ليکڻ ڏاڍو آسان آهي، ڇو ته سندن ڪارڻ

سو پنهان جو و لاش و جالیدو .

31. 1970

۷- کمال آبادی

و یون جو جمعی -

طريق مسجون في لاني.

۱- کرو گھر خالص چمکہ ورنہ جلدی ہاپ کر رہ جوتی۔

هلي ڏور سڌي ڊگ ۾.

۲- کرو کير اهي ڊوڪي؟ جو لکڻا من ڌاري -

دس پوڻي لي پوڻي .

- ۳- ڪرو ڪير آهي ٻائي؟ جو پنهنجي سڪ لاءِ ڏي.
 ڏک ٻئي ڪي سڃاڻي.
 ۴- ڪرو ڪير آهي مورڪ؟ جو مايا پر لاسي.
 ٺٽي پڪوٽ کان بيمڪ.
 ۵- ڪرو ڪير آهي پراڻي؟ رڳي ٺٽي لاهي جو.
 ڪهي ٺٽيون ٺٽي ٺٽي.
راڳ پيروي پڇڻ ۵۹-

- ٺٽي - مولڪي جوڳي ياد پون، جن نام جو دان ڏنو
 سي سامي شال ملن.
 ۱- جتي جوڳين ڪيا ڏيرا، اتي خوب مٽا مٽا
 ٺٽي جوڳن ڌاران سي، ٺٽيون مڙهيون ڪن سهن.
 ۲- جن جوڳن جاڳايو، هر رڳو سڄو لايو
 ٺٽي ستن کي ساري، ٺٽا ٺٽين لار وهن.
 ۳- ڪري اٺو جي ٻولي، ڌري دل جي جن کولي
 ٺٽي سامن جا مولڪي، شل ڌرشن سڳهه ٺٽن.
 ۴- آهي ڏهن ڪڏهن ٺٽي، ڪري مهر اڱا ٺٽي
 ڪهي ٺٽيون درس ڏيئي، شل مولڪي پنهنجو ڪن.

راڳ پيروي پڇڻ ۶۰-

- ٺٽي - ڪڏهن ملندا من! ميلي سي، پر ميسور جا پيارا
 من گهرا من مڙها جي هن منهن پر مڙها وارا.
 ۱- گهاٽ وان ۽ ڏهاڻ وان جي دهاڻ وان آپڪاري،
 آڻ اسف العراڻي لشڪاري لڙڌاري ۽

- پر وواڪي اڪا اڪي سر ڌرشتي گڏڪاري.
 پر هر ٺٽي پر هر شرو ٺٽي، پر ٺٽي پڇڻ پڇڻ.
 ۲- گام گام ۽ گلي ۽ گلي، ستن کي مون ڳولهيو،
 جهنگ جهنگ ۽ ٺٽن ٺٽن، ڏوڪر ڏوڪر مون ڏوليو
 رات ڏينهن ۽ ٺٽي ۽ ٺٽي، ڏڪر رڳي مون ڏوليو
 ٺٽي سڀ مليا پر نه مليا، جي دل کي لارڻ هارا.
 ۳- گنگا پيدا ڏار ڏا مون، ستن ٺٽيون لهاريون
 مندر مڙهيون ڏار شوالا، ڏيون جون ڌر ٺٽيون
 ٺٽي مڙها ۽ ٺٽي ڏا مون، ستن سڃاڻون ساريون
 ٺٽي ڏار ٺٽي پر سي نه ڏار، جي درد مٿان ساڻا.
 ۴- ڪهي ٺٽيون هر العراڻي، منهنجي سڄا ارداسا
 لوڪ ٺٽين جو راڄ نه گهرجي، لاهر مان جي آسا
 رڌ سڌ ڪن گهران ٺٽا هڪ، ستن درس جي پياسا
 مهر ڪري سي مڙها مولان، ساڌو ستن سڃارا.
راڳ پيروي پڇڻ ۶۱-

- ٺٽي - ساڌ سڳي جي سڀ ڪرمن کان، آهي وڏي وڏائي
 جنهن جنهن سڳو ساڌن جو،
 ٺٽيون ٺٽيون مڪتي ٺٽي.
 ۱- ستن ملي ڪن ستنسڪ جائي، سو ٺٽي ٺٽي آهي
 شردا سان جو ٺٽي ٺٽن پر، سو سڀ پاپ مٽائي.
 گنگا چمنا ٺٽي پي سڀ، اچن اتي لا ڪاهي
 ٺٽي ٺٽي پاپ لاهن سي، ستن ساڪر سڻائي.

۲- يار پوره پرميغور جو چمڪ ۽ سنڌ ملي جس ڳالهن
جاء الهه جي ڏور ڪٿي ۽ ٿا ڏيو لڳن کي لائين
جن شردالو سا رڃ لائي، مستڪ رڳو مٿان
سنڌ چرڻ رڃ سڀ مرضن جي آهي اهر دوالي.
۳- سنڌ سڃا ٿا چرڻ گهمائي، لڙڪ لٽل کي لارين
دام پڇن جي ٻل سان ڪمڻي، پايي يار اٿارين
ڏر راء پي سيوي ٺڪي، سنڌ چئي هڪ ڌارين
لوڪ پنهنجن رڃهه ٺهجي، جن سان سنڌ سهائي
۴- ساڌ سنڌ ۾ سڪ آڇو سو وٺڪ ڪان وڌ ڇاڻو
ليرو رت چپ جوڳو پکن کان، وڌ مستڪ پڇاڻو
ڪهي نيتون ٺٽي ٺهڪي پراڻ، جنهنجو ڪرم اڳهاڻو
سندن سڪ ۾ ملي پرم سڪ، دوڪ رهي ٿا راني.
راڳ پيروي پڇن ۶۲-

ٿل - مورڪ پنهنجو منڻ جمر جو - وڻين مالهن وڃائين
سندن جو مستڪ ڪري نون - سڦلو چوڻ پڻائين .
۱- مات ڪرپ ۾ حالت ٺهجي -

هڻي جا سڦ لئون سالي
اولڏو لٽڪيل چرڻ ٿرڻ کان - بند هڻين نون پالي
ڪنهي لڙڪ ۾ غوطا کائي - سور سنڌ نه گهاڙي
ٻول ڪري نون جنهن سان آهن -

۲- جنهن ڪم لاء نون آهن هڻي - چوڻو اهو پلايو

امرت رس جي ٿوڻل بهالي - کي ٿو زهر پڻايو
لعن جو ٿو وکر چڙي چو - ڪڇ جو وکر وهايو
پيڙ پتي نون چندن جا چو - اڪ جا ٻچ لڳائين
۳- ڌاري مان ٿل ڪري ڪري جهڻ - ڌاري ۾ لا لڳندو
ڪانء منجهان چوڻ ڪير ڏڏل ٿر -

گانء لڻين لا پوندو
ٺيڻ ٺوڪي هي سندس مالش - چولو وري نه ملندو
ڏيو سڪن ٿا ڏيهه جهڻ لاء - ٺهڪي چوڻ پڇائين
۴- ڪهي نيتون ٺي مهل اڃان هي -

ستڪر در وچ ڪاهي -
ٺن من ڏن سان سڀوا ڪر نون - من جو مال مٿائي
ٻل ۾ يار ڪندو ڪر ٺوڪي - آهر گمان سڻائي
سرم شبد اڀاس ڪري - چوڻ آواگون مٿائين

راڳ پيروي پڇن ۶۳-

ٿل - ستڪر مولڪي صاف سڻايو - ڪير اندر ٿو ٻولي
ڊلڪن روڻن جي نه ڏسڻ لاء - ڪير اڪيون ٿو کولي

۱- قسر قسر جي چوڻ ڪٿي لاء - هڻا ڪير پاري
طرح طرح جي ڪير سڳندي، سولگهي لڪ جي دواڙي
پالڻ پالڻ جا وچن منوهر - ڪير ٻڌي ڪن ڌاري
ڪير سڻن مارڻ ۾ پئي - پير ڪٿي ٿو ٺولي

۲- من جي دواڙن ڪير هميشه - ٿرڻن کي نه اٿاري
ڪير ٻڌي جي دواڙن هر دم پاپ پڇ وڃاري

ڪير ڪري ڇڏي دواران ڇڏيون،
 معن مين ڪير اڃاري
 ڪير پراڻن دواران سڀني - الڪن ۾ ٿو ٽولي
 ۳- ڪير سدائين ورتي ۽ سان ٿو ستر ڪري سڃاڻي
 مايا آدي سڀ دشمن کي - ڪير لکي لائال
 ڪير ليارو سڀ رانگن کان آهي ڪنهن حيرالي
 ڪير لکائي لال الهي ۽ کي ڪير ٺهڻ کي ٻولي
 ۴- ڪهي ٺيئون سو برهر آيا ويا پڪ سڀ آڏارو
 سوني پيرڪ سڀ ڪڇ ڪرڻا، سولي پ ڄمڻ ليارو
 گرم ٻولي ٺهڻ لکائي پورڻ ستر ٻياري
 آهر لعل ملي ٿو ٺهڻ کي فارڪ ٿي جو ٿولي
 راڳ پيروي ڀڄن ۶۴-

۱- پائڻ وارو منڇن ٻڌڻ ٿاڻ - جهڙي من کي مارڇ
 ساڌ سنگت جي سڀو ڪري ٿون -
 پنهنجو جنم سڌارڇ
 ۱- جنم امولڪ هڻن جهڙو - پنهنجو قدر سڃاڻي
 دشمن کان ويراڳي پڻ ٿون - پنهنجو پاڻ پڇاڻي
 اهڙو ويلو هڪ لا اڀراء - ڏيان اهو دل ڌارڇ
 ۲- پاپ ڪرم کان ڪر ٿون پاسو -

سڀ ڪر من دل لائي،
 من موهندڙ مايا کان وٺ - پنهنجو پاڻ پڇاڻي
 ٽائڻ جي سڀ ٺهڻ مٽائي - پنهنجي دل کي ٺارڇ

۳- ڪهي ٺيئون سڀ شڙا سان وڃ -
 ستر جي در ڪاهي
 پنهنجي اڳيان پٺا رک ٿون - ڏڙ ٿاڻ سر کي لاهي
 گرم تر ٿون وٺي ڪرو ڪان - سواسون سواس اڇارج
 راڳ پيروي ڀڄن ۶۵-

۱- پلو چاهڻ جي پنهنجو - وٺ ٿون ستر جي شرنائي
 ستر جي شرنائي ۽ ۾ - چاڻج پنهنجي سڌا پلائي
 ۱- دليا جا سڀ سائي جولاء - ايت ڇڏي ٿو ويندا
 پائر پائيا اڙڪي ۽ ويٺي سامه ل ڪوئي ڏيندا
 ستر سڄو هڪ ستر چاڻج - سڀ هڪ ٺئي سهائي
 ۲- وڃن ڪرو جو امرت چاڻي - سڀ سڪ سان هڪ واري
 سڻي ڪري ٿون ڌارڇ دل ۾ - مٽي مٽا ساري
 ڏکڻا ٿن جا دور ڪري ٿو - جن آ پڙس لڳائي
 ۳- ٺن من ڏن ۽ وائي سان - ڪر ستر جي ٿون سڀوا
 سڀوا سان ٺئي ستر پڙس - ملن سڀني ميوا
 ديا ڪرو ۽ جي ٺئي جهڙي سور، واک ل ڏسي اڻائي
 ۴- آهر گمان وٺي ستر کان - سڌا پور ٺارڇ
 ڪهي ٺيئون پو ساگر کان - ٿون پڙو پنهنجو ٺارڇ
 جنم مرڻ جو چڪر مٽائي - پانچ پڌ سڌائي
 راڳ پيروي ڀڄن ۶۶-

۱- من جر موهر مٽاڻو - ڪرو ڪان گمان وٺي
 ۱- موهر جهڙي لا پي اڇاري -

- د کي کيا جنهن سڀ لڙي -
 موه جو مرض لاسيو.
 ۲- موه جهڙو ٻيو دشمن ناهي - جنم جنم ۾ ٿو پٽڪائي
 تنهن کان پاڻ بچايو.
 ۳- سر لڙڻ جن موه پلايا - سوڍو ٻيڙي رڳو رڳو
 موه جو پتل هٽايو.
 ۴- موه جي اولده انڌو بڻائي -
 ڪهي ٿيئون سڌ ٻڌ نه وڃائي -
 موه جي چوڙ کي ڇلايو.
 راڳ ۶۷ پيو وي

- ۱- ڏيان هريءَ جو ڌاري - سڄو سڪ ماڻ سدا.
 ۱- ڏيان بنا سڪ ڪين مليو - ٿاڪ اندر جو ڪين کليو
 وڃن اهو ويڄاريءَ سڄو سڪ ماڻ سدا.
 ۲- ڏيان بنا لا شالڻ اچي ٿي - هر رنگ ۾ دل ڪين وڃي
 ڏيان سان من کي ماري - سڄو سڪ ماڻ سدا.
 ۳- ڪهي ٿيئون هر ڏيان ڌري نون -
 ڏيان سان پراپت ڪيان ڪري نون
 ليڪو ڄم جو واري - سڄو سڪ ماڻ سدا.

راڳ ۶۸ پيو وي

- ۱- سکر کي ٿي ساريان - سدا مان روئي ڪري.
 ۱- پريم سڄي جي سر ڪ بهاري -
 جيءَ منهنجو جنهن ڇڏو ڄماري

- پل پل تنهن کي ٻڪاريان.
 ۲- سکر ٻاجهون ڪين سري ٿي -
 دم دم دلڙي ياد ڪري ٿي
 ڳوڙها اکين سان ڳاريان.
 ۳- آئيندي وهندي ساهه سنهاري -
 سڀني ۾ ٿي ڪين وساري
 گر بن غم ۾ گذاريان.
 ۴- ڪهي ٿيئون جڏهن سکر ملندو -
 پاڳ منهنجو هيءَ ٿڌهن ڪلندو
 ليڪ ڪٽيو لاهاريان.

راڳ ۶۹ پيو وي

- ۱- سکر کان ڪمان وٺي - سسوي ٻار ٿون.
 ۱- ڪمان بنا لا ٿي ٿي مڪتي -
 گر بن ڪمان جي ملي نه مڪتي
 وڌن جي هيءَ آهي اڪتي -
 سکر جي سڪيا هر دم هردي اندر ڌار ٿون.
 ۲- ڪمان جڳت ۾ روشن آهي -
 اوديا اولده ڇڏي هٽائي
 ڪمان دويت جو پڙدو لاهي -
 سکر جو ڪمان ڌاري اندر اڃار ٿون.
 ۳- ڪمان منش جو جيون آهي - ڪمان بنا ڄم جو پڙدو لاهي
 ڪمان بنا ڪو سڪ لا پائي -

ستگر جو شيد سمري. جيءَ کي جيتار ٿون.
۳- ڪهي ٿيئون ستگر جي دواڙي -

برهما ٿر جو ڪيان وڃاري
دلها جا سڀ ڪيان وساري -

برهم ڪيالي ٻڌي ٿري جڳهه ٿار ٿون.

راڳه پيمروي پڇن ۷۰-

ٿل- هر هنڌ ۾ ٿس رام سڄو ٿون -

وياڳڪ وس جو ٿڌي ٿڌي

سر در شئيءَ سان صاحب کي ٿون -

پيارا وينديون وڻي وڻي.

۱- ڪڪه ٻن ۾ ڪر ٿار ٺهارج، ٻيو ٿا ڪڏهن ٿس ٿون

جل ٿل ٻن ٻرست ۾ چولي، جڳهه ٻيٽور جي ٻس ٿون

ٻيائيءَ واري وڻي. مڙا! جڳهه مان ڇڏ ٿون ڪڍي ڪڍي

۲- سنڌ ڪرن جو سنگ ڪريءَ مان

ور ٿيءَ کي ٿون لاهج

پيد ٻاوا وڻيه واسنا، ڪيان وڻي ٿون لاهج

سائينءَ جي سڀ صورت چاٽج،

جيڪا آهي ٻڌي ٻڌي.

۳- ڪهي ٿيئون هيءَ سندر سڪيا،

من! ٿون دل ۾ ٺارج،

سڀ ۾ هڪ سائينءَ کي چاٽي. سيرا سان هڪ هارج

الهيءَ پاڙ سان پاڻي وٺ ٿون،

مڪتيءَ واري مڻي مڻي.

راڳه پيمروي پڇن ۷۱-

ٿل- ستگر جي وڻي شرن ڪيو سواس سڃايو.

ٻانن ۾ ٻڌي ڪين ڪيو وقت اڃايو.

۱- ڪر ڏيو سڄي کان وڻي اُڀديش ٿام جو.

جڳهه ڇاپ ڇڳياسو ٻڌي ٿون صبح شام جو

ڪر شيد سندي ٿار سدا من ۾ وڃايو.

۲- ڪر ڏيو سندي سڄو ڪري اندر اڃايو.

ڪر ڪيان سندي جوت سان اڪيان ٺواريو

سڀ سندا وهر ساڙي ٻيڌ ٻر ٻڃايو.

۳- ڪر ڏيو بنا منس ڪڏهن سڪه ٿي ٿو.

ٿيئون سدا ٻار ٿي جڳهه ۾ رهي ٿو.

ٿيئون لوڪ ۾ ٻر لوڪ اندر پاڻ ٺهاريو.

راڳه پيمروي پڇن ۷۲-

ٿل- ڪر ٻر سان ٺهارج، ٻڳوان جو پڇن ٿون.

۱- ڪيو مات ڪرپ ۾ جو، آ ٻول رام سان ٿو

ڪر باد ٿا وسارج، ٺارج اهو وڃن ٿون.

۲- جنهن لاءِ منس چولو، مالڪ ڏٺو امولو

ڪر سولي سڦل ٻنهنجو، هير و چنڊ رڻن ٿون.

۳- ڪر سواس سڀ سڃايا، ڪوهج ٿو ٿون اڃايا

جڳهه ٻش جي جهڙ جو، ڪر ججهڙ سان ججهڙ ٿون.

۴- ڪر جوڙ ٿيئون ٻولي، ٺهه لعل امل ٻولي

گردیو جي دها سان، پانچ اصل وطن تون .

راڳم ڀيرو وي ڀڄن ۷۳-

ٿل - دل ڀا ڀر جهو پلجي، دائار ٿا پلايو.

۱- دل ڀا در لکي آهي، ڀڳوان کان پلائي

قسي موهر ۽ ممت ڀر، ڪر ٿار ٿا پلايو.

۲- دل ڀا جو دور دائر، ٺاهي سدائين قائم

رس ڀوڳ ڀر پلي لڙ، سڪسار ٿا پلايو.

۳- دل ڀا در ڀاڌ سارو، ڪهي ٺيئون ڪر ڪنارو

لڙهي لوپ جي لهر ڀر، ڀر ٿار ٿا پلايو.

راڳم ڀيرو وي ڀڄن ۷۴-

ٿل - ڪاوڙ ڪڍي ڦلوب مان، منو ڀول تون سدائين

رکي ڀر ڀر من ڀار، ڇڏ ورتو جي تون والي .

۱- ڪاوڙ اندر جي ڪت تون، من جي ڪڇال مت تون

رڳ رڳ ڀر ڀر دت تون، ڪمڻي ڪڍي ڪڏالي.

۲- ڪڍ ڪروڙ ساڙ ڪلهٽ، ڪر سٺ جي نه صحت

رڳ سڀل لڀار لڙت، من جي ڇڏي مڏائي.

۳- ڪاوڙ ڪڏهن نه ڪر تون، ستوش دل ڀر ڏر تون

هر جاء ڏسج هر تون، ڀوڙي سڀئي ڀڄائي .

۴- ڪهي ٺيئون ڪت اڀاڙي، ڇڏ واد تون وواڌي

ڀاء شالڪ سڪ اڏاي، سڀ سان ڪري پلائي .

راڳم ڀيرو وي ڀڄن ۷۵-

ٿل - سوچي سوچي هل تون جڳ ڀر -

سوچي سوچي هل تون .

ڀڄن ڪر ڀڳوان جو - ڪت ڀاڀ جو مل تون .

۱- ڀڄن ٻن ڀڳوان ڪڏهن - ڪمن ٿي راضي

مسٽ من کي جيت جڳ ڀر - وٽ ڪتي ٻاڙي

ڀوڳ وشن ڀر پلاڻج ٿا ڀر ڀر ڀل تون .

۲- ڀڄن ٻن ڀڳوان جي ڀيو ڪو نه لي سڳي

دل دل ڀا کان تون هٽائي - ٺام جهي لکي

ڪن روپي ڏن ڪنو ڪر - ٺاڳي ول ڇل تون .

۳- ڪهي ٺيئون سمجه ڀاري - ڏس ڪري وڀار

ڀڙ ساگر مان هر ڀڄن ٻن - ڪمن ٿي نه اڏار

ڀار جو لٽ ڏيان ڏر - ڇپ ڀار لڙم مل تون .

راڳم ڀيرو وي ڀڄن ۷۶-

ٿل - لوچي لوچي له تون لوچي - لوچي له تون لعل

ٺهڻجو ڀر ڀو آهي تو وٽ - کولي ڏس تون خيال

۱- لعل ٺهڻجي اندر ڀر آ ڀاهر جو ڳولهن

جهنگ جهر ويران ڀت ڀر - مولڻ جو ٿولين

جهاني ڀائي ڀس اندر ڀر - ديڻا لٽ ديال .

۲- جيئن مرگه جي ٺاپ ڀر آ ڪستوري ڀاري

ڀاهر ڀوڻدي ٺو اڳيالي - سمجه ٿا ڌاري

ٺيئن ڀاهر ڳولهن ٿا تون ڀار جڳ رکيال .

۳- لعل آڻر لهن چاهين - وٽ ڪن جي شام

ڪهي ٺيئون ٺوڙ ٻڌن - ڀاء سڪ آڙام

بهر آند و سائج - نوازي جگه چنجال .

راڳه پيروي پڇن ۷۷-

۱- جهڙو نهڙو مان سکر - نهڄي در جو هان د رهاڻ
۲- ڏهالڻ و نون پرم ڏهالي - گهيون و گهيون
گهيون و نون پرم ڏهالي - پورڻ آهه پر ڏان .
۳- دين ڏهالو ڪر ڏهالو - شاهي نهڄو شان
بها نهڄي مان چا چاڻان ٺاهي ال پڌ کيان
۴- سکر نو در سوالي آهيان - پگتيءَ جو ڏي دان
ڏوهن منهنجي ڏي ڏاڏس نون - مالڪ ٿيءَ مهران
۵- ڪهي نئون نو شرلي آس - سکر پرم سجان
جه ڪري باجهارا نهڄي - منهنجو ڪر ڪلياڻ .

راڳه پيروي پڇن ۷۸-

۱- پياري پياري نون ست چٽ آند .

منهنجو پاڻ پڇاڻ .

۱- پهر روپ نون پهر مان آئين ، پهر پهر لهندان لهن
منهنجو پاڻ سڃاڻي جگه و ، موج سڄي نون مان .
۲- پهر سنڌ و لهر جگت ٿي ٿيل رهيو چوڌار
سو سڀ نون هي ٻڌو آهيان ، لپلا نهڄي چاڻ .
۳- ڪهي نئون نون هر رات لڳ ٿي ٿو ،

پاڻ هي ڪلهن ڪهل ،

پاڻ هي ڪر هلائين سڀ ٿي ، پاڻ ڪڍين ٿو ڪاڻ .

راڳه پيروي پڇن ۷۹-

۱- راه راه - راه راه هي عجب ايتور رنگ دڇاپو آه
خوب خلق کي خالق خلقي - ڪيل ڪلايو آه
۲- منهن لهن مان ٿي پرم پور - جگه کي پيدا ڪيو
ماري سرشتي سرجي نهن و - پاڻ سمايو آه .
۳- پهر گهيڻ لاءِ نهن ڏس لاءِ - رسا پوڻ لاءِ
اهڙا انڪ امولڪ جڏهن و - سو ٿن ٺاهيو آه .
۴- چوراسي لک چوڻي خلقي - صاحب سرشتيءَ مان
قسم قسم جي روپ رنگن سان - ٺاڻ پڇاڻو آه
۵- ڪهي نئون نهن پريءَ جا مان - ڪهڙا ڪڍ ڏيان
عجب نظارو ڏسي آهيءَ جو - اچرج آيو آه .

راڳه پيروي پڇن ۸۰-

۱- پري پري مان دم دم نهڄي ، درشن ٿان بلهار .
۲- سالوري صورت موهڻي صورت ،

سڪن روپ ساڪار ،

درشن نهڄو آهي منهنجي ، پيران جو آڌار .

۳- چند چمن چمڪي ٿو مک نهڄو ،

دور ڪري اندڪار ،

سڀ جي دل کي موڪل وارو ، نپٽن جو آڌار .

۴- ٿن ٿي گهور مان من ٿي گهور مان ،

گهور مان ڪل پيروار ،

درشن نهڄي ٿان مان گهور مان ، ساو هي سسار .

۴- ڪهي نيتون ٺهجي درشن جي، موما اتر اٻار
دڙا سڀي دور ڪري ڏي، آند جو پندار.

راڳ پيروي ڀڄن ۸۱-

ٺل- آهي آهي ٽي وٽڪن جي سر،

ستسڪ جو ديهان.
۱- وشو وٽڪن مالهن نراجي- سگر ستسڪ چان
پکي ڀري روپي لڳي آهي- سبڪ هن دربان.
۲- شب گڏ ماڻڪ مولي آڻن- اتر آلم گيان
سازو پريمي هر گڏ مڃهو- ويد مٽر گڏ کان.

۳- پايي وٽڪن وڃي سگهي ٿا، ٻڃي وڃي پرڏان
لندڪ ستسڪ ۾ ٿا سولهي- پريمي پاوي مان.
۴- ماما جا سکر وٽڪن ۾ هٿ- ڀڄائيند مهان
ڪهي نيتون ستسڪ جي موما- ڳائڻ ويد پاران.

راڳ پيروي ڀڄن ۸۲-

ٺل- آهي آهي هٿ هرڪو پيارا- دم ڀل جو مومان.
۱- سڻائي ٿي سڙ ڪرڻ لاء- سڀ ڪو آيو آه
مزل ڪائي اصلي گهر ڏي- لپٽ هلي انسان.
۲- ڪتب پيار پائي بندو- ساڻ هلي ٿا ڪو
مال خراڻا مڃهو سڀي- سڀي جو سامان.

۳- جڳت مسار خالي ۾ نون- موهه ٿر رک ڪنهن سان
ڪهي نيتون سگر جي سنگ ۾- ڪر پندجو ڪليان.

راڳ پيروي ڀڄن ۸۳-

ٺل- پريمي پريمي- نون هر دم مڪ سان،

ڊام ٺام هي ٻول.
۱- ڊام ڀڄن ۾ من ڪر اسگر، وٽڪن ٿا نون ڏول
ڊام ٺام جو امرت پي پي، سر پندجي کي گهول.
۲- ستن ۾ شري ڊام رهي ٿو، ٻاهر ٿا نون ٿول
نن من ڏن جي پٽا ڏيئي، ڊام ٺام وٽ مول.
۳- ڪهي نيتون شري ڊام سر نون

رهي ڊام جي ڪول
ڊام بنا جڳ مالھ اجاڙو، مالش جڳ ٿر ڊول.

راڳ پيروي ڀڄن ۸۴-

ٺل- ڄاڻي ڄاڻي هي پريم پيارا، پندجو پاڻ- ڄاڻ.
۱- پندجي پاڻ سڄاڻ ٻاجهون، ڪول ٿي ڪلياڻ
چاهي جڳ ٿر ساڻن ساڙي، پڙهي ڪر وڪيان.
۲- پهرين پاڻ سڄاڻ پندجو، صاحب کي ا- سڄاڻ
صاحب ڄاڻ سوکو آهي، اوکو ڄاڻ پاڻ.

۳- پندجي پاڻ سڄاڻ خاطر، سگر ڪر ٿر سڄان
سر ڏيئي نون شبد ولي ڪر، سمر ٿر سواسن ساڻ.
۴- پندجي پاڻ سڄاڻ ۾ ئي، پڙدو آهي پاڻ
ڪهي نيتون نون پاڻ وڃائي، پانچ پندجو پاڻ.

راڳ پيروي ڀڄن ۸۵-

ٺل- آهي آهي هي ڪر مڪ اسر، آلم جو د پدار.

- ۱- باغ باغيچا درخت پوتاء، لڙ لاما ٻن ڏار
رنگ رنگ جي هر ٿولن ۾، آ آلم جو همڪار.
- ۲- ماڪي مصري شڪر ملائي، کٽ رس پوجن چار
طرح طرح جي سوانن ۾ آ، آلم جو رس سار.
- ۳- ٻيون بليون سڄ چنڊ تارا، ڏيهڪ اڏن اٻار
پالت پالت جي جولن ۾ آ، آلم جو چمڪار.
- ۴- ڪهي نئون رنگ قدرت جا جي، بهت اي شومار
قمر قمر جي کيلن ۾ آ، آلم جو اسرار.

راڳ پيروي پڇن ۸۶-

- ٿل- بيماري بيماري تون ستن جي سنگ،
من پنهنجي کي مار
- ۱- من گهوڙي جيئن چنڊ ڏاڍو، ڏنڪي هلي رفتار
وويڪ جو نئون چاڪ ماري، لئو لڪار سان لاڙ.
 - ۲- من وهريلو سرب نرالو، پوڻ وشه پندار
متر برليءَ سان نئون مولدي، سسنگ چوڙيءَ ڌار.
 - ۳- من پڪيءَ جيئن اڏري هر هنڌ، آسا پنڪ پيار
جوڳ جيڪي چار قاسائي، سيم پچري ڌار.
 - ۴- ڪهي نئون من هاليءَ جيئن لو، مست قري هروار
نرم گيان جو ڪنڊو ماري، مستي پنهنجي ٿار.

راڳ پيروي پڇن ۸۷-

- ٿل- پيو پيو مان هر دم پنهنجي، قدرت تان قربان.
- ۱- قدرت پنهنجيءَ آه ۾ چاڀو، سارو هيءَ جهان

- ۱- قدرت ۾ قدرت جو رکيل، آهي سڀ سامان.
 - ۲- قدرت وڻ ٽڻ قدرت گل گل، قدرت سڀ سرهاڻ
قدرت پورا قدرت مالهِي، قدرت گل استان.
 - ۳- قدرت ڏر لي اڳن هوا، قدرت جل آسمان
قدرت سڄ چنڊ تارا بجلي، قدرت تڻ من پاران.
 - ۴- ڪهي نئون ڏن قدرت پنهنجي،
ڏن ڏن تون پگوان،
قدرت ۾ سڀ ڪيل ڏسي لو، هر ڪو ٿئي حيران.
- ### راڳ پيروي پڇن ۸۸-

- ٿل- ڪر لون ڪر لون من منهنجا هر دم،
ستن جو سسنگ.
- ۱- ستن جو سنگ آسڪڏائي، من کي ڏي امنگ
ستن جي سسنگ مان هر دم، چڙهي رام جو رنگ.
 - ۲- ساڌ سنگ جي شوا ڪر تون، ٿي لشڪار لسنگ
منڪر جو سنگ مور لڪر جو، وجهي پڇن ۾ پنڪ.
 - ۳- موهه مص ۾ پڻ لا قاسي، ڏسي ڏليا جو ڏنڪ
مايا ڪاري لاڳ آهي، هڻي ڏڪن جو ڏنڪ.
 - ۴- ڪهي نئون لب ستن در تان، دان لار جو منڪ
پاڻ پڪي ڪڍ گيان غريبي، ڪرم ڌرم جو انڪ.

راڳ پيروي پڇن ۸۹-

- ٿل- بيماري بيماري تون مايا تماڳي، رام جو وٽ آڌار.
- ۱- رام بنا سک ڪهن ل پائو، ڪري ڏسج ويچار

مايا ۾ جو قاسي ٿو سو - پائي ڏوڪ اٿار .

- ۲- مايا ٻر ٻوٽو کان نه ٻلائي - وجهي موھ جو چار
پنهنجي وس ۾ ڪري سڀن کي - پھچائي ڄم دوار .
- ۳- مايا موھيا رشي مٺي ۽ - پڙھيل پندت ھوشيار
ور لو ڪو ويراڳي ٺھن کان - لڪري ٿيو نر وار .
- ۴- ڪھي ٺيئون گر ڪر ٻا سان ٺون - سورج سورج ھار
مايا جا سڀ ٻڌن ٿوڙي - پالڻ پڌ لڙدار .

راڳ ٻھروي پڇن ۹۰-

- ۱- اوکي سوکي ھي ٻر ٻٽر ٻيارا - پنهنجي ٿوڙ ٻاء .
- ۱- لوڪ ڏليا جا چا ٻي ڪن ٻيا - ٺھن ٻر من نه لڳاء
سڀ ڪو ٻوڙي پنهنجي ڪرڻي - ٺون ٺا جيءُ جلاء
- ۲- ھر دم پنهنجو پاڻ پلج ٺون - ٻي کي ٺا سمجھاء
ڳالھ وڻي ٺا جيڪا ٺوڪي - ٺھن کان پاڻ بچاء .
- ۳- ڪڇ ڪڏري ڪڇ ڪڏري ويندي - من ٻر لا ڪھراء
ٺوري جھڻ خاطر ٻو کان - مھڙو ڪھن مٽاء .
- ۴- ٺھن ٺوڙ ٻر سختيون اچن جي - ٺھن ٻر دل نه منجھاء
ڪھي ٺيئون سڀ سر ٺي سھ ٺون - پٺتي ٻو نه ٻاء .

راڳ ٻھروي پڇن ۹۱-

۱- سڀو سڀاڳن نه ملي سڀو سڀاڳن .

۱- جنھي اڳ ٿو ڪر سند اچن ٺا ،

ٻر ٻر ٻو پڳت ڏسي - ٻر ٻر ٺھن ٺا

ٺجا جنر جنر سندا پاڳ ڪلن ٺا ،

- ۱- مڪ سان مھما ڪھڙي ڪيان - سڌي ويراڳن .
- ۲- جنھن من سند گرڻ اڳيان لمي ٺو ،
چڙي ٺرڪ ڏرشتي سدا چرن چمي ٺو
ڪري ٺنھي سڀو سدا سنگ ڪھمي ٺو ،
- ڪھي ٺيئون ٺن آ پاڻو مھمتي ماڳن .

راڳ ٻھروي پڇن ۹۲-

۱- ٻلھار سا ٺار ٺار ٻو پٽي ڪي -

- چوڙالا ٻچا ٻو شڪر ڏوج مھتي ڪي .
- ۱- رڪي سند ساوڙي ازل سان لڙي سا -
ڪري جھڏ ٻرا وڻي ور وري سا
چئي سند ڏن ٺھن سارھن ستي ڪي
- ۲- ڪري پڳت ٺورل پٽي ڏيو ٺار ٻو
ڏيئي ٻوڏ ور کي مدالسا اٿار ٻو
ڪيو ٺانءُ روشن ، ڌاري اوچ مھتي ڪي .
- ۳- ستيه سان ستيو ٺيءُ سورج کي چھارو
ڪٽي ڪوڙه پٽيءُ جو سندر ٺن پٽارو
ڪٽيو جس جگت ٻر کي ٻر ٻر ٺي ڪي .
- ۴- ڏن سا سندر ٺار ڪرم شپ ڪمائي
ڪھي ٺيئون مڪتي ڪنت جي ڪرائي
رڪي ٻر ٻر من ٻر ٺاري دل ٺي ڪي .

راڳ ٻھروي پڇن ۹۳-

۱- وٽ ستر کان ٺون ڪيان ، مھتي ٺن من جو ايمان

ٿيندو سگر بن نه ڪڏهن، تنهنجو ڪلپان.

- ۱- گمان بنا لا موڪله ٿئي ٿو،
سگر بن لا گمان ٿئي ڪو
ڌر سگر جو تون ڏيان، ڄاڻي تنهنڪي سر ڀڳوان.
- ۲- سگر سوچي ڪر تون پورو،
پر هر لهنئي شوقري سورون،
مڃ تنهنجو تون فرمان، ڪڍي دل مان غير گمان
- ۳- پوري ڪر جي پوري ٿيڪي،
شرڏا ڌاري پائج مڪتي،
ميتي اندر جو اگمان، له تون پورن بد فرمان.
- ۴- سگر بن لا جيو ٿري ڪو،
ڪهي ٿيئون لکين پتن ڪري ڪو
اهو لنگر ڪر ٻڌمان، ڪيو ويدن هي وڪمان.

راڳ ڀيروني ڀڄن ۹۴-

- ۱- پر پو ڪر سوال پورو سواليءَ جو،
دانا ڏي دان محبت ماليءَ جو.
- ۱- آهيان پر پو تنهنجي شرطي، رڪ مالڪ پنهنجي چرٽي
ڪر معاف مڏايون منهنجون،
- ۲- ڄمڻ پوي نه ڄم جي پر ٿي
حال بيحاليءَ جو ڪونهي ڪو حال مون بيحاليءَ جو.
- ۲- تو گنگا شري ٿاري ۽ ڪرمان ڪهڙي ڪاري
اهليا پي ٻار اڪاري، ٿيڻ مولڪي ٿار مراري

آسرو واليءَ جو آهي مون آسرو ٿو واليءَ جو.

- ۲- آهيان جهڙي نهڙي تنهنجي،
ڪهي ٿيئون لاڄ رک منهنجي
مولڪي ڪن وسارڄ وارن،
ڪر اهنجيءَ مان تون سهنجي
پوليءَ هن پاليءَ جو رڪانءَ تون لنگه پوليءَ پاليءَ جو.
- ### راڳ ڀيروني ڀڄن ۹۵-

- ۱- ڀڳتيءَ وارا پر پوءِ ڪي آهن هر دم پيارا پيارا،
ڀڳتيءَ وارن جا پر پوءِ ڪارج ڪري ٿو سارا سارا.
- ۱- دنيا جو توڙي ٿاڻو، ممتا جو واري ڪاڻو
ڄاڻي جن ڏينهان ڏاڻو، پر پوءِ سان پر پر پاڻو
اهڙن ڀڳتن ٿان ٿو ڀڳوان وڃي پلهارا هارا.
- ۲- ڀڳتن ٿي راز پر پوءِ جو، ڀڳتن ٿي ساز پر پوءِ جو
ڀڳت الهي ساز پر پوءِ جو، ڀڳت آواز پر پوءِ جو
ڀڳتيءَ وارا آهن ڀڳوان کان پسي پارا پارا.
- ۳- ڀڳتيءَ جي الڪ ڪي ڌاري، ڌرؤ ۽ بهلاج پياري
ڄم جو ويا لهڪو واري، تنهنجو ويا ڪل اڌاري
ڀڳتيءَ وارن جي مهما ويد اچارن چارا چارا.
- ۴- ڀڳتن ڪي ڪين وساري، پر پوءِ ٿو پاڻ سڀاري
ڪهي ٿيئون دوش ٿاري، ڏکڻا ۽ درد ٿاري
ڀڳتيءَ وارن ڪي پر پوءِ ٿي ٿو موڪله دوارا دوارا.

راڳه پيمروي پڇن ۹۶-

- ۱- دل ۽ وارا دليا مان ڏرم ۽ ڪڇ دان ڪريو،
 دهنن غريبن ۽ الاان جو ڪڇ ڏيان ڏريو.
 ۲- مڪمن مهر ڌاري، ڏرم جو انڪ واپاري
 من جي ممنا کي ماري، ڪيو ڪو ڪرت ساري
 دليا وارا دليا جو، مور نه ايمان ڪريو.
 ۳- دليا جو ماڻ مٽائي، هر من حواس هٽائي
 دل کي ادار بڻائي، ڪرم شپ خوب ڪمائي
 دليا وارا آئي جو مان ۽ سمنان ڪريو.
 ۴- دليا هيءَ اچڻي وڃڻي، ڪنهن سان لاهي سنگ هلڻي
 ڪري ڪا چڱي ڪرڻي، لاهو پر پوءِ جي چرڻي
 دليا وارا دليا مان ۽ جهون جو ڪليان ڪريو.
 ۵- دليا سا سڦلي آهي، لوڪ ڀر لوڪ لاهي
 ڪهي نئون ڏکڙا لاهي، آخر ڇا مڪت ملائي
 دليا وارا دليا سان راضي شري ڀڳوان ڪريو.

راڳه پيمروي پڇن ۹۷-

- ۱- لال- پاي پاي ٿو ڪري سڀ پلي ري -
 نون دل گهراء لال- من کي منجهاء لال -
 ۲- ڀڳوان ڪري ٿو پلي ري -
 ۱- سدا دل ۾ ڏيرج ڌاري - رڪ من ستوش واپاري
 وهلور نه وڃ نون - پاڻو ملو مڃ نون -
 چمت جو ڪو ماء نه ڪلي ري -

۲- جهڪو صبر سان جهوت گهاري -

- تنهنجا پر پو سڀ ڏک ڌاري
 سدا هريءَ کي ڏياد - ڏک سکر ۾ مناد -
 جو صاحب سمرڪ پلي ري -
 ۳- جهڪا پر پو بطف بڻائي - نهن ۾ نيتون دل کي لڳائي
 ره شاد ۾ سدا - ڏک ڪر نه ڪدا -
 وٽ ڪيان ڪڍن جي ڪلي ري -

راڳه پيمروي پڇن ۹۸-

- ۱- ڪنگا ڪيا گوداوري گومتی هر دوار -
 سنڌو سرور سونئي - ڪاشي ۽ ڪيدار
 لهر ڪ سڀي رهن جتي سنڌ اداري -
 ۲- موڪيه دوار چار - سر ستوش ۽ واپار -
 چوڻون ستسنگ آهي سهن جو آڌار
 ستسنگ ڪري پاء ڀرم موڪيه دواي -
 ۳- پي پرواهي ڪهڙي - هر دشمن شالتي -

- ڏوڏ ڏوڏ ملي ستسنگ ۾ ڪت پراڻي
 ڪهي نيتون ستسنگ سڀ ڪت لواي -

راڳه پيمروي پڇن ۹۹-

- ۱- لال- منڙا رام جو نام آچار -
 ۱- رام سدا سڪاري آهي - مهما جنهنجي پاري آهي
 پرامن کي جا پاري آهي - تنهنکي دل ۾ ڌار -

- ۲- رام لام سان جن ٺهن لائو - ٺوڙ ٻو ٺن جمر جو آ ڪاٺو
پورن ٻڌ ٺهن ٻل ۾ ٻالو - ٺون ٻي رام ٻڪار -
۳- رام جهي ٺر ڪيئي ٺريا - ٺهڻ جا ٻي ڪارج سر ٻا
دوڪن جا سڀ ڏکڙا ٺريا - ٺون ٻي ڏکڙا ٺار -
۴- ڪهي ٺيئون جن رام اچار ٻو - ٺن ٻهڻجو آ جنم سڌار ٻو
ڌرم راء جو ٺيڪو وار ٻو - ٺون ٻي ٺيڪو وار -

راڳ ٻيروي ڀڄن ۱۰۰-

- ٺل - او من رام جي لام سان ٻياري ڪر -
جڳ ۾ ٻهڻجو اڌار ڪر -
۱- رام لام جي مٺڙي ٻاٺي -
انڪ سنڪ ٺوسان ٺيندي ساٺي
ٺهن کي ٺر ٻلاء ٺون - گيت وٺي ٻاء ٺون -
رام کي رڳهه ٺون - ٻاپ کي مٽاء ٺون -
هن مالش جنم جو سڌار ڪر -

۲- رام جهي ڪيئي ٺيڄ ٺري ويا -

ٻاپ ٺني جا ٻل ۾ ٺري ويا -

ڪارج ٺن جو راس ٺيو -

ٺرم ٻو لو لاس ٺيو - ٺرم جو ٻو ڪاش ٺيو -

- ڪمان جو آجاس ٺيو - ٺون ٻي رام لام جهي ٻيڙ وٺار ڪر -
۳- ڪهي ٺيئون ستر - ٺمڪ ٺي - رام جهي ٺرم ٺمڪ ٺي
موه مٽ چوڙ ٺون - جڳ ٻڌن ٺوڙ ٺون -

جست ۾ ٺر ٺور ٺون -

ٺرم جي ٻاٺي ڏور ٺون -

انڪ ٺرت ٺوشو اهو ٺمار ڪر -

راڳ ٻيروي ڀڄن ۱۰۱-

- ٺل - ستر کي مان سر ڏو ٺوانان، ٺن امان مٽيان
ستر جي چرن جي ڏوڙي، ڪٺي لڳن کي لائان -
۱- ستر جي مان چرن ڪمل جي،
سڪ سان سيمو ڪمان،
ستر جا جي موٽي ٺورا، ڪڏهن ڪمن ٻلايان -
۲- ستر جي جا مٺڙي ٻاٺي، مڪ سان وٺي ٻاٺان
ستر جي سٺي سندر سڪيا، هردي ساڻ ٺهڻيان -
۳- ستر جي جا مٺڙي مورس، ٺهڻجو ڏيان لڳيان
ستر جو ست شبد اچاري، سٺا سواس ٻلايان -
۴- ستر کان ٺيڄ ڪيان ولي مان، آواڪون مٽيان
ڪهي ٺيئون مان ڪر ڪر ٻا سان،
مڪي ٻڌار مڪ ٻاٺان -

راڳ ٻيروي ڀڄن ۱۰۲-

- ٺل - هل ستر جي در ٻار، جتي صاحب سرجا ٺار
آهي ٻاٺي ٻاٺهار - ٺو ٺاري ٺار ٺهار
سڀ ٺرمين جو آڌار -
۱- منڪ لام سدي ٺون ڏانء، ڪر ٺو ٺو ٺون لام
ٺڙي ٻي سڀ والي وائ، ڪر ٺن ٺهڻجي ٺان
ڪر ڪار ٺي ٺو ڏانء -

۲- وٽ سام سڌو ٿون ڏان،
جنهن مان ٺهندو ٿئي ڪلياڻ،
جڏي مايا جو ٿون مان - ڪڍي دل مان غير گمان
پاء آتم جو ٿون گمان.

۳- گر شهد ولي ٿيو لاء، سڀ سڌا وهر وڃاء
ٿن من جي مهل مٽاء - هر ڏي مان ڪم هٽاء
۽ شالڪ سڄي ٿون پاء.
۴- ڪهي ٺيئون مڏهن لا موڙ - هلي سٽڪر سان جيءُ جوڙ
سڀ ٻڌن جڳه جا جوڙ - ۴ ٻيائيءَ کي ٿون ۱-وڙ
خود خيال ڪشمر ۾ کوڙ.

راڳه پيروي ۱۰۳

۱- سندن جي شرطون ٻيڙا، جتان ملندءِ موڪهين ڌوارا.
۱- سندن ۾ پريءَ جو واس آهي، اها ويد ڪٿن ۽ وائي
رڪو پورو جن وشواس آهي،

ٿن سان ٿيو صاحب ساڻي
ٿون ٻي رڪه وشواس ادارا.
۲- سندن آهي جوڙ ۽ ٻيڙا، ڏري گمان ڳڻن جي ڪاڻي
من جو جن وهر مٽايو، ٻي پريم ڀڳت جو ٻيڙي
ٿن سنگه ٻيڙا گمان ٻيڙا.
۳- سهي ڏک سکر کي اڳڪار ڪرن، ٿئي اهڙا سڀ اڳڪاري
سڀ جيون سان سهڪار ڪرن،

لکي الش الڪ جي ساري

من ٿن جا مڏهن مولچهارا.
۴- پر هٿ ڪارڻ اوتار ڏري، جي آيا جڳت منجهاري
ڪهي ٺيئون سي شپ ڪرم ڪري،
ٿا رهن اسڪه اوڪاري
ڪن پريءَ سڌا پوڄارا.

راڳه پيروي ۱۰۴

۱- جنهنجو پورو پريءَ سان ٻيڙا آه.
ٺهندو ٻيڙو دل ٿا مان ٻيڙا آه
سهي سختيون ۴ سور - ٻڪا ٻيڙا ٻيڙا.

ٿئي مڙد منسور
مڙي مرلدي لا مور - ڪيو سر جنهن ڏي ڳان ڌار آه.
۱- ڪلا غيبت سر ٿي ڏري جو -
ڏک ڏاکڻ ڪان ڪين ڏري جو
سر جو سالڪو ڪين ڪري جو.

ٿيو ٻيهي اسڪه لروار آه.
۲- ٻل ٻل پرين لاءِ ٻڪاري -
ڏم ڏم جو دلدار سنهاري
سواس سواس ۾ ساڄن ساري -

جنهن ياد سڌا دلدار آه.
۳- ٻي ڪڍي جو ٻيڙي هٽي لا -

گهاٻل ٿي ٻي منهنڙو مٽي لا
مرڻ مهل ٻي ٻيڙي گهٽي لا.

کيو ٻه جهين بيڪرار آه.

۴- ڪهي نيتون جو لوڙ لاهي -
جيڪري پنهنجو پاڻ جلائي
لعي ۽ لڏي ۽ پري ڏي ڪاهي -

تن من ۾ جنهن کي تار آه.

راڳ ٻهروي ٻڌن ۱۰۵-

لل - ڌاري ڌاري شب گڏ هردي - پنهنجو جهر سڌاري
پريتر پيارا لار پريو جو اچار ري -
۱- دين غريبن بي واهن جي سڪ سان شيو ڪمانج تون
تن ڏن سان سڀ جهون ڪي سڪ پهچائج تون -
دل ۾ ديا پاء ڌار ري -
۲- اکهن سان ڪر ستن درشن - مک سان هرگن ڳائج تون
ڪمن سان ڪٿا ڪيرن سڻي من هڏائج تون
سڀا ۽ پير سنگهار ري -
۳- پير ڪڍي سسڪ ليرن ڏي - جهون سڦل پڻائج تون
هڏن سان دان شيوا ڪري سڪ پائج تون
معا ۽ موهر لوار ري -
۴- ڪهي نيتون ڪر مٽر ۾ - لت پنهنجي سرم لڳائج تون
هردي ۾ گمان سدي جومت ڳائج تون
پائج موڪه دوار ري -

راڳ ٻهروي ٻڌن ۱۰۶-

لل - منهنجي سنگر لهج سنهار اچي -

پنهنجي نظر سان لاهه لهار اچي.

۱- راتمان ڏينهان ٿو توکي ڀڪاريان ٻيو -
کيو ليڻ لاهلا لهار سان ٻيو
ڌر دل ۾ ديا - ڪري مهر ميا -

ڪر درشن مولڪي ڏيکار اچي -
۲- پنهنجي سڪ آه مولڪي ستايو گهڻو -

پنهنجي ٻه آهي ۽ جلايو گهڻو
پنهنجي ٻاهر ڪري - اڄ ٻهر پري -

ڏيئي درشن دل کي لار اچي -
۳- ڪهي نيتون جڳت جو تون والي ڪرو -

مان آهيان ٿو در سوالي ڪرو
لام دان ڏيئي - گڏ گمان ڏيئي -

مولڪي ٻو ساگر کان تار اچي -

راڳ ٻهروي ٻڌن ۱۰۷-

لل - بن ڏينهن جو مهمان آهيان ،
چالاء ايڏو ٻيو سامان لاهين -
۱- ڇڪ ڌر معالا سر چائج تون ،
نيتون ۾ لال نه ايڏي لائج تون -
رڪ سمجه سڄي انسان آهيان -
۲- سنگ ڇڪ چا پدارت لا چلندا ،

هتان خالي هٿن سڀ ويا هلندا
چاڻي وائي جو ٿيو لادان آهيان -

۳- هيءَ ديهه نه آخر خاڪ ٿيندي -

پر لوڪ اندر لاءِ ڪم ايندي
چون ٿيون ئي نه - و مستان آهين -

۴- هتي رهڻو ٿو ڪي لاهي سدا -

ڪڍ سچ جو سحر ٿون لاهي بددا
ڪهي ٿيئون جي ڪلياڻ چاهين -

راڳه پيروي ڀڄن ۱۰۸-

۱- ستسنگهه ۾ آءُ پيارا لير سان - لير لير سان -

شرڙا ۽ پور ۾ سان -

۲- ستسنگهه ۾ ڪيان آهي - ويڏن وڪيان آهي -

پور ۾ پرڏان آهي -

ڌرم ۽ ڌيان آهي - هردي هنياءُ پيارا -

۳- ستسنگهه ۾ رام آهي - سکن جو ڌار آهي -

آل ۾ آرام آهي -

مڪتي مدار آهي - ٽنهن سان ٽيهن لاءِ پيارا -

۴- ستسنگهه ۾ سار آهي - شريعت آچار آهي -

ورث و پيار آهي -

ڀڳت پندار آهي - هر ڪن ڀاءُ پيارا -

۵- ستسنگهه ۾ ذات آهي - سميت ۽ شانت آهي -

الل اڪالت آهي -

ڪهي ٿيئون ڪرانت آهي - سر ڪي لواءِ پيارا -

راڳه پيروي ڀڄن ۱۰۹-

۱- گهر ۾ ڳولهي آلم رام، ٻاهر ڪمن ڪي ڳولهي ٿون -

۲- جيئن گلن ۾ سڳند سوالي، جيئن ڪمند ۾ آءُ منائي

ٿيئن ٿور آهي سڪڙام، جهنگ جهڙو لا ڳولهي ٿون -

۳- جيئن ڪهر ۾ مڪڻ سمائل، پوچن ۾ جيئن اڪن جهامل

ٿيئن ٿور آهي اڀرام، هٿ هٿ ڪين ڪي ڳولهي ٿون -

۴- مرگه جي دن ۾ جيئن ڪستوري -

ٻاهر ڳولهي ڄاڻ نه پوري

ٿيئن ٽنهي اندر گهٽي، اڪرن ۾ لا ڳولهي ٿون -

۵- ڪهي ٿيئون سگر جي دواڙي،

ٻنهي دل ۾ ڏس و پچاري

پالڻ پورن سک و شراب، لاه ڪرو نه ڳولهي ٿون -

راڳه پيروي ڀڄن ۱۱۰-

۱- ستنام ساڪي ڄپ ٿون مٺا، ڦرلا من جا دور ڪري -

۲- ستنام ساڪي منتر الادي، سٺ جهي ويا آءُ جڳادي

ٽن من جي سڀ ڪئي اهاڙي، ڀڳتيءَ ۾ پور ڪري -

۳- ستنام ساڪي لار ليارو، پڙ ساگر کان ٿار ٿهارو

جو سمري هر لڳي پيارو، ڪال نه ٿون مجبور ڪري -

۴- ستنام ساڪي جي نه چوڻ لا، ٽاپن ۾ سي ڪين ٿون لا

ڪهي ٿيئون ڇڏ ٻڌن ڪهن لا،

ڇت جي چنبا چور ڪري -

راڳم پيروي ڀڄن ۱۱۱-

ٿل - ساڳي جو سرن مان سان ۽

ساڳي ٽنهن جو روپ الي.

۱- ٿور مون ۾ چوئي ساڳي، سهڻي ۾ سو ساڳي آ

ساڳي ۽ ٻاجهون جاء ٺهائي، ساڳي ٻهر سو روپ الي.

۲- ٿن من ٻڌا دلين جو ٻڙڪ، هڪ ئي آهي ساڳي سو

ڪر ٿا ڪرم ڪر يا ڪي چاڻي،

ساڳي ڪيان سو روپ الي.

۳- آڪاش جيئن سو اندر ٻاهر، اسٽ آ لا ٽولي لو

ساڳي ۽ جو ڪو ٻيو ٺا ساڳي، ساڳي اچل الوپ الي.

۴- سڀ کان ويجهو سڀ کان ٺيارو ۽

سهڻي ڪي جو چاڻي لو

ڪهي ٽيون ٿون سرن ٽهن ڪي،

ساڳي الڪ اڙوڻ الي.

راڳم پيروي ڀڄن ۱۱۲-

ٿل - من موهن ٿي من مدد ۾، ٻاهر ٺا ٿون ڳولهم ٻڌا

۱- جهنگلن جبلن ۾ ٿون ٻڌڪي، جنم ٺهه ڀڄوڻ ٻڌا

ٻهڻجي اندر جهاتي ٻائي، ڦڪر رکي ٿون ٿول ٻڌا.

۲- ٿن جو ٿن آ من جو من آ، سڀ گهٽ ٻولي اول ٻڌا

هردم ٿوسان ساڻ رهي سو، ساڳي روپ اڏول ٻڌا.

۳- گمان جي ڪنڊي ولي ڪرن کان، اوديا ٺالو ڪول ٻڌا

انتر آلم درشن ٻائي، ٿن من ٽهندان گهول ٻڌا.

۴- ڪهي ٽيون ٿون ٻاهر مڪ ٿي،

در در ٿي لا ٽول ٻڌا

انتر مڪ ٿي لجه آلم سان، هر دم مان ڪول ٻڌا.

راڳم پيروي ڀڄن ۱۱۳-

ٿل - منهنجي منهنجي هي سکر سائين ۽

سکر سان ٿوڙ ٺاه.

۱- ماها جو مان چڪر ٽسي ٿو، دل ۾ گهرايان

سکر ٻهڻجي ڪر يا ٺاري، ٽنهن کان ٿون نه ٻڌا.

۲- سکر ٻهڻجي ڏک ۾ پوڻال، منهنجي سڻي نه ڪو

سکر سرن ٺوڙهائي آيس، دل جا درد مٽا.

۳- ٻاين ۾ مون عمر وڃائي، ٻيڇ ڪير ٺا ڪو

سکر ٻهڻجو ٻڌ سڃاڻي، ٻهڻجي چرن لڳا.

۴- ڪهي ٽيون هٿ جوڙي سکر،

عرض ڪيان ٿو مان ۽

هر دم ٿوسان ٽنهن ٺاهان، ايها آس ٻڌا.

راڳم پيروي ڀڄن ۱۱۴-

ٿل - مرم جهڻجي آه من ۾ - سو سڄو لسان آ

مرم ٻاجهون جو چڪت ۾ - منش سو حيران آ.

۱- ويد شاستر سڀ سرن ٿيون - راج وديا ٻي ٻڙهي

ٻو مرم ان منش جو سو - لهٽ ٿي لادان آ.

۲- روپ جوڻ وٽس پوڻ - هجي ٽوان ٻي

ٻو مرم ان منش جو سو - مند مت مستان آ.

۳- مرم وارو منڊ جيڪو ۾- رام جو سور وٺي
لوڪ ۽ ٻار لوڪ ٻئي ٽنهن مٿان قربان آ.
۴- ڪهي ٽيئون ٻي مرم جي سنگ ۾ دڪ ٿو ملي
مرم واري جي سنگت ۾ شانت سڪ ڪلياڻ آ
راڳ ڀيرو وي ڀڄن ۱۱۵-

لل- من سمر سڄو ڪر ٿار ٿون،
ڄاڻ ڪوڙو هي سندسار ٿون.
۱- ڪوڙي مالا ڪوڙي ڪايا،
بادل جي چمڪڻ آهي ڄايا
ڪر ان ٿي لا اهنڪار ٿون.
۲- ڀائر ڀائٽيا ڪٽنب ٺهياو، جيئن پڪين جو وڻ ٿي مٽو
ڪر ان ٿي لا اعتبار ٿون.
۳- ڪهي ٽيئون جيڪو سهڻو ڄاڻي،
رام نام کي جهي پراڻي
ڪر پنهنجو پاڻ اڌار ٿون.
راڳ ڀيرو وي ڀڄن ۱۱۶-

لل- جهنهي رڳ رڳ ڏهيو رام آ،
منهنجو ٽنهن کي ٺٽ پڙتام آ.
۱- پاڻ جهي هر ٻن کي ڄاڻي، پاڻ ٿري ٻن ٻار ڀڄائي
جنهن ڀڄو ٻار جو ڄام آ،
۲- رام روپ جيڪو سارو ڄاڻي،
غمر ٿو من ۾ ڪنهن لاءِ آڻي

جنهن جي ڀاڻي مڌر ٿام آ.
۳- اهو ڪري ٽنهن ڪري ڀلائي،
سڀ مان گڏ جو ڪڍي سدائين
جيڪو ٻرو پري ٺڪام آ،
۴- ڪهي ٽيئون سڀ ٻڌ مٽائي،
سڀ جيون کي سڪ ٻهڄائي
جنهن جي من ۾ چٽ آرام آ
راڳ ڀيرو وي ڀڄن ۱۱۷-

لل- ٿون سٺ چٽ آند سار آهين.
لڪي ٿن سندو آڪار آهين.
۱- ٽهي ڪالن ۾ ٿون سٺ آهين.
ڪنهنجي ٻي ٿون آسري لاهين
ٿون سرشتي جو آڌار آهين.
۲- ٿن من وائي ڪي ٿون ڄاڻن.
ٺوڪي ڪوئي ڪول ٻڄائي
ٿون ساڪي سرجهڙا آهين.
۳- سڀ ۾ ٽنهنجو آند آهي- آند جو ڪپ ٺوڪي لاهي
ٿون آند جو پندار آهين.
۴- ڪهي ٽيئون گر کان گر پائي.
ٻوم بدن جو چڙج ٻلائي
ٿون اٿڻ روپ اٻار آهين

راڳم پيروي ٻڌڻ ۱۱۸-

۱- گل - سڌ پريو جا پيارا - گل گيان جا پندارا
لاءِ ن سان لاءِ دل تون - جي ٿا ڪن استارا
۱- سڌ صاحب جي صورت آهن -

ويد گرنت ٻڌائين ٿا ،
شرڏا سان جي شرن اچن ٿا - ن کي رام ملائن ٿا
چوراسي لک جوڻ چڪر کان - آهن چڏائڻ وارا
۲- ڏرم ڪرم شپ ڪڍ مريادا - پاو پڳت سيمڪارن ٿا
گيان ڏيان وگيان سڻائي - سندس پرم نوارن ٿا
من جو موهر مٿائي هر دم - چڪر کان رهن نيارا .
۳- پراڻڪاري سڀ هٿڪاري - آهن ڏيرج ڌاري سي
نر جي پٽ مڙي لڙي ڪن - پورن پورش اداري سي
ميل مٿائي لڙل ڪن ٿا - ڏيئي شڌ ويچارا .
۴- ڪهي نئون ستن جي مها -

ڪهڙي مک سان گايان مان -
پهر ڪيائي آثر ڏيائي - تنکي هر دم چاهيان مان
اوديا جو الڳ ڪار مٿائي - اڌر ڪن اڃي ارا .

راڳم پيروي ٻڌڻ ۱۱۹-

۱- گل - اهڙو سکر آهي - ٿو سڀني جا دک لاهي
جيڪو شرن وٺي ٿو ٺهندي - تنهنکي راه رسائي
۱- سکر دين ديالو آ - پريمين جو رکيالو آ
ڪڏهن ڪين وساري ٿو - پولا پرم نوازي ٿو

ڪيان ڏيان جي ڏي ڪتي - لڄ آهر جي ڏي شڪتي
پوڌ سڌي پڙي ٿي چاڙهي بل ۾ پار پچائي .
۲- پڳت پاوا کي ڌاري - جوئي آهي لوگر دوازي
تنهن سان هر دم ٿي همراه - برد سچائي شاه شاه
نام مهر جي نظر ڪري - هر دو کڻن سان چڙي پري
چتر چتر کان پليل جهو کي - مالڪ ساڻ ملائي .
۳- وچن گرن جو جهڪو کڻي - سوئي سکر کي او وٺي
آڳيا گرن جي سدا مڃي - پيو در کان ڪن پڇي
تنهنکي سکر ڪري پنهجو -

هر دم ساد ڪري سندن
ڪهي نئون اوديا جي لند مان - جهڏن سان جاڳائي .

راڳم ضلع ٻڌڻ ۱-

۱- گل - من منهنجي جو لب خيال رهي ،
گرديو توهان جي چرلن ۾ .
۱- پل دليا سان لا پاري هجي ،
لا دوستن جي دلداري هجي
پر منهنجي لاليداري هجي ،

گرديو توهان جي چرلن ۾ .
۲- لکي لوڪن جي پرواه ڪيان ،
لکي گل ڪتب جي چاه ڪيان
پورڻ پريست آلاه ڪيان ، گرديو توهان جي چرلن ۾
۳- لکي من ۾ مان وڌائي رهي ،

- لڪي آڻ الڌر ۾ ڪائي رهي
پر پنهنجي سر ۾ سمالي رهي،
گرديو ٺوھان جي چرلن ۾.
۳- ڪهي ٽيئون پنهنجي ٿار رهي،
ٺن من ۾ سار سنهار رهي
شل ٻارن سڄو هر وار رهي، گرديو ٺوھان جي چرلن ۾.
واڳ ۾ ضلع ڀڄن ۲-
لل- جو پرست ڪرن سان لائي ٿو،
سو سڙو سڪن کي پالي ٿو.
۱- جو گروه اڳيان ارداس ڪري،
ڪرو ڪارج ٺهن جا داس ڪري
جو ڪر چرلن ۾ واس ڪري،
سو ڄم جي چوڪ ۾ ڪائي ٿو.
۲- ڪرو ڪوبند جي سر ڇاڻي جو، لڄ آڻر روپ ڀڄائي سو
ملي مڙج ٺهن سان ماڻي سو،
۽ سهج سڙو روپ سڀائي ٿو.
۳- جو ڪر وڃن وڃار ڪري،
سو سهڻي سا سا ڀرم هري
ڪهي ٽيئون پڙ سنڌ ٻار ٿري، ۽ آواگون مٽائي ٿو.
واڳ ۾ ضلع ڀڄن ۳-
لل- جو من پنهنجي کي ماري ٿو،
سو پاڻ ٿري ڇڪ ٿاري ٿو.

- ۱- جو ڪر منڇر اڀياس ڪري،
سڀ ٿر ٿا من جا ناس ڪري،
سو ٿر ٻا ٺور ۾ واس ڪري،
لف آڻر چوڪ ٺهاري ٿو.
۲- جو من مارڻ جي ڪار ڪري،
سو پڙ ساگر کان ٻار ٿري،
ٺو ڇڪ پنهنجو سڪار ڪري، ۽ ڪوبند ڪود وھاري ٿو.
۳- جو من ٺي ٺو وڻواس ٿري،
سو ٺر ڪن ۾ نه لواس ڪري
جو وڻر ۾ پنهنجا سواس هري،
سو غم ڪولڊر ۾ گھاري ٿو.
۴- من پڙ وڻه سان چوڙي جو،
ٺو پڙو پنهنجو پوڙي سو
ڪهي ٽيئون من کي موڙي جو،
سو ليڪو ڄم جو واري ٿو.
واڳ ۾ ضلع ڀڄن ۴-
لل- جو ٿر ۾ پنهنجي کي ٿاري ٿو،
سو مالش جنم سڌاري ٿو.
۱- جو ٿر ۾ کي هر دم ياد ڪري، سو سارو ڪل آباد ڪري
جو ٿر ۾ پنهنجو ٻڙ ياد ڪري، سو پنهنجي ٻاڙ آکاڙي ٿو
۲- جو ٿر ۾ ٺان سر ٺر ٺان ڪري،
جس پنهنجو ٺو نه جهان ڪري

جو ٿو ڏم پنهجي ۾ گلان ڪري ،
 سو جيوت ڏکي گذاري ٿو .
 ۲- جو ٿو ڏم جي خاطر سوڙهي - سو سوڙ ۾ سڪ ٻوڙ لهي
 جو ٿو ڏم پنهجي کان دور رهي ،
 سو گهور لڙڪ ۾ گهاري ٿو .
 ۳- جو ٿو ڏم ۾ لو الڙاڳ ڪري ،
 تنهن جيو سڌو ٿو ڀاڳ وري
 جو ٿو ڏم پنهجي جو ٿياڳ ڪري ،
 سو نيتون جنم بگاڙي ٿو .

واڳ ۵ ضلع ڀڄن ۵-

ٿل - هڪ نام سڌو واپار ڪهي ،
 ۱- سڄو نام سڌو واپار سڌا ، آجنهه لاپ اڀار سڌا .
 جو کڻي ڪرم جو چار سڌا ،
 سو سڌو مون سڪار ڪهي .
 ۲- مان نام سڄي جي ڪار ڪيان ،
 لي ڇڪ ۾ جيون مڪم جهان
 ڪهي نيتون سڪي ٿو لوڪ ٿيان ،
 هر ڀڳت ڀاو پندار ڪهي .

واڳ ۶ ضلع ڀڄن ۶-

ٿل - پري لهاران جو ٿو ٻر ڪي ، پنهجو پاڻ سڃاڻ ٻڌا .
 ۱- هي جو ڏم سان ڏم هلي ٿو ، تنهن ٿي اهڃاڻ ٻڌا .

سو جهي تنهن کي صاف سهي ڪر -
 مڻي من جو مان ٻڌا .
 ۲- صاحب ٿو ٻڌن سوال - جيئن گلن سرهاڻ ٻڌا
 ٻوڙ ٿو کان راه وٺي ٿون -
 تنهن جي ڪر نه ڀڄاڻ ٻڌا .
 ۳- من مندر جو آه منوهر - تنهن ۾ موهن چاڻ ٻڌا
 ڪهي نيتون ٿون ملي تنهن سان -
 مڙج سڄي ڪا مان ٻڌا .

واڳ ۷ ضلع ڀڄن ۷-

ٿل - ٻوڙ ڪي ٿي ٻوڙ ٻڌارو -
 ٻوڙ ٻوڙ سان پائج ٿون .
 ۱- من مان ممعا موه مٽائي -
 دل مان دلپ وڃائج ٿون ،
 لوڪ ڪٽنب کان منهوڙو موڙي -
 ٿو لعل سان لالچ ٿون .
 ۲- ٻوڙ ٻوڙ ٻوڙ ڪو ٺاهي - ٻوڙ جي داس وڃائج ٿون
 ٻوڙ ٻوڙ ٻوڙ ٻوڙ جي - دل ۾ ٻوڙ وڌائج ٿون .
 ۳- ٻوڙ سڄي کي دل ۾ ڌاري -
 تنهن ۾ سرم لڳائج ٿون
 نيتون ٻوڙ هڏ وري وٺي -
 گڏ ٿو ٻڌ جا ڳائج ٿون .

راڳه ضلع پڇن ۸-

- ٿل - پر مهور جي پير پيا، بي جولي لائيداري آ
 ۱- مورو مايا کي لون چاٽج، دل پل جي دلداري آ
 باغ باغچا سندر ساڙيون، جولي دايا ساري آ
 ۲- جنهن لاريءَ سان پريس رکي، نو ساري عمر گذاري آ
 ساڻ هلي ئي در ٿاٺين سا، خود مطلب جي لاري آ
 ۳- ڪتب قبيلو ڪر نه ايندو، جنهن سان ٿو دل ڌاري آ
 مرن پڇاڻان گهڙي نه رکندي، جولي ٽنڀي پاري آ
 ۴- ماس هڏن جي ديهي جا، نو شوق رکي سينگاري آ
 سا پي نو سان ساڻ نه هلندي، ٽپي خاک جي ڪاري آ
 ۵- جولي جڳهه سان پريس رکي جن،
 ٺن جي هٿ هٿ خوري آ
 ڪهي ٽيون ڪر پريس پيو، سان،
 جنهن ۾ جڳهه ڪاري آ.

راڳه ضلعو پڇن ۹-

- ٿل - منهنجا من ا پير رکي هل، سسنگ ۾ هر وار
 ۱- سسنگ سمجهي موڪل دوارو، ٽنهن سان ڪر لون پيار
 جنر مرن جو روڊ مٽائي، ڪر پنهنجو لستار
 ۲- ستن جو سنگ سبتل آهي، ٽپت مٽاوڻ هار
 شردا سان سب وڃن سڻي لون،
 دل پنهنجيءَ کي لار.
 ۳- ستن جو سنگ لرم آهي، ميل لارڻ هار

- ٿل - پڳهه سان ٺهل ڪري لون، پاء پدارت چار
 ۳- ساڻ سسنگ جي اوڻڻ کائي، پام ڪلش لوار
 ڪهي ٽيون سسنگ مان ٽپندو، پل ۾ پڙو پيار
 راڳه ضلعو پڇن ۱۰-

- ٿل - ديا ڪر دين بندو! لون دين ئي دالار
 ۱- جهڙا ٺهڙا ٽنهنجا آهيون - ڏوهر نه ڏس ڏالار
 اورم پيا لون پيو آهيون - سڀ جو پالن هار.
 ۲- اوت اجهو پيو لاهي ڪوئي، اوڻن جڳهه آڌار
 ڪين وسارج دل مان ڪڏهن - ڪر ڪرنا ڪرڻار
 ۳- ڪن سهرهي آهي پاري - ڏڪه لون نه ڪڏهن
 باجهه پنهنجيءَ جا هڙا ڏيئي - پڙ ساگر مان لار.
 ۴- ڪهي ٽيون ڏي سميت سدائين - پڳهه گيان پندار
 هر دم لار جهي هر ٽنهن جو - پائون موڪل دوار.
 راڳه ضلعو پڇن ۱۱-

- ٿل - رار پڇن ڪر ٿو آهي - جوڻن جوانيءَ ۾.
 ۱- جوڻن ۾ هر ڪو ڪري ٿو - ڪر سڄو سسار جو.
 پڙهڻ وڌا هنر سڳو - ڪر ڪر وهور جو
 سب ڪر ۾ ڏرم ڌارڻ - ڪرڻ پير پڇار جو
 گيان پائڻ ڏيان لائڻ - پڻ سب ڪرڻار جو
 چاڙهيءَ ئي چڙهو آهي - جوڻن جوانيءَ ۾.
 ۲- جوڻن ۾ انسان ڏاهي - ٿو جبل جي اوت کي
 جوڻن ۾ سرتي سهار - ٿو ڪنڊر جي چوٽ کي

جوڻن ۾ انسان ٻڪڙي - شهر هاليءَ مٽ ڪي
جوڻن ۾ انسان ڪاٺي - ٿو ڪرم جي ڪوٽ
موت سان لڙ ٿو آهي - جوڻن جواليءَ ۾ .

۳- جوڻن ۾ پاڻي ٻوڇ ٿو - ڦول ٿل وستار ڪي
جوڻن ۾ درياهه ڪري ٿو - گوڙ ۽ گهڪار ڪي
جوڻن ۾ ٿو شهر ماري - هالن جي نه قطار ڪي
جوڻن ۾ انسان جيتي - من سديءَ رفتار ڪي
جهڙي جڳهه مر ٿو آهي - جوڻن جواليءَ ۾ .

۴- جوڻن ۾ ڪر سٺ سڀوا - دان پراڻڪار ٿون
جوڻن ۾ ويراڳه ڌاري - لسنگهه ٿي ۽ لروار ٿون
جوڻن ۾ گر شبد جو ڪر - سواس سواس اچار ٿون
ڪهي ٿيون جهڏ سان لهه - پور بند لڙ ڌار ٿون
پڙ سند مان ٿو ٿو آهي - جوڻن جواليءَ ۾ .

راڳه خلعو پڇن ۱۲-

ٿل - ستن جو آهي سنگ سڄو - ڪر ٿون سدالهن
جو ٿاري ٿو لائي .

۱- ستسنگهه منجهان لهج اوچ مدش ٿري ويا -
ٿنجا جنم جنم سندا پاپ ٿري ويا
دک درد ۾ ستسنگهه سدا ٿئي سهائي .
۲- شپ ڪرم ۽ سڌ ڌرم ۾ ستسنگهه لڳائي -

اڳيان سديءَ لند مان ٿو ٿرڻ جهڳائي
ستسنگهه سدا دل جي ڪري صاف صفائي .

۳- ستسنگهه مالهه گنگا آڏ ٿيرڻ وسن ٿا
ستسنگهه منجهان پاپ وگهن ٿا پ لسن ٿا
ستسنگهه اندر رڏي سڏي آه سالي .

۴- ڦل اشوميد پگهن منجهان جوڻي ملي ٿو
ستسنگهه ڏي هڪ ٻي ڪٽڻ سان سو ملي ٿو
ستسنگهه جي مهما شري پڳوان سڻائي .

۵- ستسنگهه منجهان گيان ڏيان پگهت ملي ٿي
ٿيون پور ٿيهر سدي جهڳهت ملي ٿي
مڪئيءَ کان ستسنگهه جي آوڏي وڌائي .

راڳه خلعو پڇن ۱۳-

ٿل - سسار سڄو ڪرم جو ڪرڻار ٻڌايو، هي ڪيل ڪلايو
۱- سرتاج ٻڌي تخت جو، ڪو ڪرم چلائي
ڪن ڪي نه ملي پيو ٺڪر هिला هلائي
هن ڪرم آه جهڳهت سڄي ڪي نه لڳايو

۲- ڪي روڳه مالهه روڳي ٻڌي، روز ڏڻ ٿا
ڪي جهڳهت اندر روڳه ٻڌي، خوب لڻ ٿا
آ ڪرم سان سون، دک سک ڪي پرايو .

۳- ٿو ڪهي ٿيون جهڳهت ڪرم ڪمائي
ٻالوڻن هسي رڏي، ڦل ٿنهن جو پراي
پڳوان آه ڪرم سندو رنگ رڳايو .

راڳه دست پڇن ۱-

ٿل - جو جهڙي جڳهه ۾ مولدوري ،

پڻ ساگر ٿر ٿو ڏي.

۱- من جي مڃاڻ مٿاڻي، سڀ سان گري ٿاڙي
هڪ ڇڏي جو هلي هٿائين، رام ٿئي ٿين راضي
جو ڏاڏو کان ٿي ٿر ٿو ڏي.
۲- عدل جي آفت جاء ٿي آهي، ورق فضل سان ٿيندو
ڏسي غريبي سڀ ڏوهندن جي، مالڪ معافي ڏيندو
۳- خوش ٿي ٿو ٿي ٿر ٿو ڏي.
۴- جنهن جنهن غريب ڪمان وڌايو، ٿيندو ڪل سڀ وڌو
ڪهي ٿيئون جنهن پاڻ وڃايو.

ٿين جو جس جڳ ٿيڙو
سو چوراسي ٿا ٿر ٿو ڏي.

راڳ بسنت پڇن ۲-

۱- سنڌ سڄا هر دم ٿيڙو جو، سڀ ٿي ٿاڻ جهانن ٿا
۲- سڄي جو سي آهڻ ٿي، هر دم ٿي ٿاڻ ٿي
ڏيڻ جي راهه لڳائين ٿا.
۳- جڳ ٿي ٿاڻي آهڻ، جيون جو استعارو چاهين
پوڄل ٿاڻ ٿاڻن ٿا.
۴- ڪمان سڄي جي جو ٿي، ٿيڻ پوڄن ٿيڙو ٿاڻي
آڻر سان ملائين ٿا.
۵- ڪهي ٿيئون ٿن ٿاڻ ٿاڻي،

ڪهو ٿاڻ ٿن من سر سدواري
هر کان جي ٿي ٿاڻن ٿا.

راڳ بسنت پڇن ۳-

۱- رام ڏيڻ ٿو جنهن کي ٿو ٿين،
سو ٿي ٿيندو پاڻ ادا.
۲- جهنگل ٿيڙو جهانن ٿاڻن، جبلن ٿيڙو جان جهانن
اڏر پاڻ سڄا ادا.
۳- گندو ٿي ٿي ٿي ٿيڙو جو؟
ٿيڙو ٿي ٿي ٿيڙو جو؟
۴- ٿيڙو خود وصل وٺا ادا.
۵- جيئن روشن سورج کي ٿيڙو،
جيئن پياشو ڪند کي ٿيڙو
ٿيڻ ٿيندو اهڙو ادا.
۶- ڪهي ٿيئون گر کان وٺ اک ٿيڙو
اصلي صورت ٿيندو لڪ ٿيڙو
ڇڏي ٿيڙو جو پاڻ ادا.

راڳ بسنت پڇن ۴-

۱- من جا ٿيڙا سڄي مٿاڻي،
ٿيڙو ٿيڙو ٿيڙو ٿيڙو ادا.
۲- سمون سان ٿيڙو سڄي ملائي،
جوڳو سندو ٿيڙو ٿيڙو ادا.
۳- ٿيڙو ٿيڙو جهانن ٿاڻي، ٿيڙو ٿيڙو رام ادا.
۴- ٿيڙو ٿيڙو ٿيڙو ٿيڙو،
ٿيڙو ٿيڙو ٿيڙو ٿيڙو ادا.
۵- ٿيڙو ٿيڙو ٿيڙو ٿيڙو ادا.

۴- ڪهي نيمون ڪل ڪئي آياڏي ،
پالڻج پورو ڏار ادا .

راڳ ڏندنگ پڇڻ ۱-

۱- پالي پالڏ ڳچي ڪيان عرض اديون

لڳو آهي ليهن ليهن جو .

۲- ڪچي جو قول مون ڪهڙو ، ولي واسينگ جن وڙو
ڏاڍو ڏک لڳو ، سون جهاڙو وجهو ،

چنڊ لاهي ٿي ڦيٽن جو .

۳- چارڻ جي چنڊ کان سهڻو ، مڙڻ سفتاق من مهڻو
پنهجو پاڻ ڪهڙو ۽ وڏي ڏيڻ ، اهو ڪم آه لکيٽن جو .

۴- اڌارن ڪنڊ کان نه پري ، اکنڊ جيت جوت ٿي نه پري
آه پاڻ لکڻ ۽ ڏيان ڌڙڻ ، اهو ڪم آه هيٺن جو .

۵- ڪر جوڙي ڪهي نيمون ، پيالو مست پيو مون
سوهر پري پڻ ۽ پئي ڪي ڏيڻ ، سوهر هي دان سڀن جو .

راڳ ڏندنگ پڇڻ ۲-

۱- جيئن باهه پري نيمون بدن چري -

آهي اهو عشق عاشق کي .

۲- اڌر هردي پري اڪي - سهي ڪم صاف مون سڃي
جيئن سورج ٿڙي - نيمون ڌڙن اري -

آهي اها چڙ عاشق کي .

۳- پري سوهر ٿيو شاهي - سڙي سينگار ٿيا راهي

جيئن مڙو مهي - نيمون پستڪ پهي .

آهي اها آڱ عاشق کي .

۳- ٺهي سو نيم مان چايو - اڙه جي باهه ٿي پيو -

جيئن ڪفن پوري - نيمون ڏيڻ ڌري -

آهي اهو ويس عاشق کي .

۴- ڪر جوڙي ڪهي نيمون - اڌر باهر جهي سوهر

جيئن اڌر ڪهي - نيمون ڏاڍو وڃي -

آهي اهو سار عاشق کي .

راڳ ڏندنگ پڇڻ ۳-

۱- جيئن ڌڙ ڌڙ ڌڙ لاهي ، پڇ ٿون پري نيمون ڌڙ کان

پيهر هجي گيالي ، گوشتو ڪجهه نيمون گهر کان .

۲- ڪلي ڪال ڪن آيو ، نيمون جڳت پلايو

پنهجو چنڊ ڏلايو ، سي ڏار ٿيا نه ڌڙ کان .

۳- شيوا ڪئي نه ڪر جي ، ٿاڪي ڪلي نه گهر جي

پوڄا ڪري پهر جي ، ايمڪ ٿيا نه هر کان .

۴- ڪر گيان جن پرايو ، سچ صاف ٿي سڻايو

جڳهه ٺاڪنڊن لڳايو ، ممڪ ٿي ايمور کان .

۵- نيمون لڳائون ٿوڙي ، بدن سڃي چوڙي

مذهب کان مهن موڙي ، پڇ ايمڪ پست پو کان .

راڳ ڏندنگ پڇڻ ۴-

۱- هن عشق سان جي وڌيا - وڌيا نه سي عزل کان

خالق جو عشق خولي - عاشق الي اصل کان .

۲- جتي عشق پاڻ آيو - آه پوره مڇ مڇايو

- ڪنهن پڪنگ ٿي پياو. ٿي ڌار جڳهه ڄمڻ کان.
۲- هي عفت آ عجاب. سر ساهه جو نه صاحب
رب راهه جو نه راحب. آهي وڏو عقل کان.
۳- هي عفت آهي. جند جان ٿو جلائي
هڪ هفت جو هفتائي. اوچل ڪري امل کان.
۴- ٿيئون ٽي ڏين ٿا. عاشق مري جهڻ ٿا
دم ڌار ٿا ٿين ٿا. وحدت سدي وصل کان.

راڳ قلمگ پڇن ۵-

- ٿل- سر عفت ۾ نه ڏرجو، جهڙي جهڻ ۾ مرجو
لائي پريست پختي، پختي نه پهر ورجو.
۱- هيءُ عفت ٻيٽ لالڪو، سر جو چڙائي سالڪو
پائي ڪلا جو گهاٽو، ٿيئون عفت کان نه ڏرجو.
۲- هن عفت جون جي پٽيون، پراڻن پڙهي سي ٿيئون
قاري نه ڪرم چٽيون، ڏي واس امر گهر جو.
۳- هي عفت عجب پتي، جت لاهه هفت هستي
چاڙهي سو مزج مستي، مهما ٿيئي ڪر جو.
۴- هي عفت آهه الدرد، ٿيئون نه دل ٿگر ۾
ڪر جلد من مندر ۾، درشن ٿيئون جي در جو.

راڳ قلمگ پڇن ۶-

- ٿل- سڀ سمجهه سڄا پيارا، شري رام رام رت اون
شري رام کي رتي لب، پاهن جي پاڙ پٽ ٿون.
۱- سڀا سمجهي مٿائي، وشواس کي وڌائي

- ڳل پالڻ ڳچيءَ پائي، سر ساهه سنگت ست ٿون.
۲- پڙهه پڙهه پٺا ڪسان، هردي نه ٿون هٿائون
سست شيد پڙهه سدائون، من جا خيال ست ٿون.
۳- جيڪو ڪري پراڻي، ٿيئون ساڻ ڪر پلائي
چڏ هرش شوڪ پائي، ڪنهن کي نه چاڻ گهٽ ٿون.
۴- ساڻ و ٿيئون سياسي، رهه جيڪب کان آداسي
ڪت واسا جي قاسي، جيءُ جوڳهه ساڻ جت ٿون.
۵- ڏن ڏيهه مان لاري، چڏ آس ٿيئي ساري
ڪر گيان ڪڍ ڪتاري، جڳهه جال کي نه ڪت ٿون.
۶- پيءُ پير جو پيالو، الهه جو ڪول ٿالو
دل مندر ڪر آجالو، هاري وويڪ وٽ ٿون.
۷- ٿيئون ٽي لڳائي، پس پاڻ جهائي پائي
من جي خودي مٿائي، ڏس پهر سر و گهٽ ٿون.

راڳ قلمگ پڇن ۷-

- ٿل- ٻولي موهن جي ستر سڙائي،
بدن جي ارج ۾ ويهي مون وڃائي
۱- سوان هزارين سڪيون سٺن ٿيون،
دم دم ڏيان ۾ پٽيو ٿيون ٿيون
وسرو ٿان وهنوار رهي گل نه ڪائي.
۲- پوي جن ٻڌاري آيو ٿن آرام
ڪنهن ڪولڪن جهڻ پائي گهٽ ۾ شمار
ملي من موهن سان ملي ڪن سي وائي.

iv.

۳۔ وشتو۔ هيدور، ڪر شڻ اڇاري،
 پوهيا پسيءَ سان پڙهي ويد چاري
 دايوي دايوا سموا ڪن سدالين۔

۳۔ نیتون لوگ نیتي جهن ٿا - ۲۰۲۱ء
- چي سڌ ڪرڻ دي ڪنهن کي نه اچي
جهي ڄام ڊر سان ٺاهي مون صفائي .

راجہ ولیم یحیٰی -۸-

لل - سامان سچ کھسان - اندرون نہ آہوں
اگر تو اس لئے ہوں مجھان درد دالہوں ۔

۱- مون پُور پل پل - پرين جي ڀر ۾ جا
ان ٿا نه اڏما - انهن جي ڏس ۾ جا
پڄاڻ روزا بهي ڏنڊون نه راهون .

۲۔ لعل آه جهوري - جگر و جگر جي
طلب آه لن و - هميشه نبي جي

١۔ ڪڏهن ميل ٿيندو - ٺهڻي سان ميهن جو
٢۔ پڇان ئي اسٽ لاءِ - سون کان صلاحون .

ڪندس مان نه روئي - سڄو حال پنهنجو
جتي جي اچڻ لاء - سڳيون نه سڳائون .

۴۔ کھی لیئون دم دم۔ پریان لاء ہکا بان
اچی کمن آرم۔ لیٹین تھار بان

ملن شال مولکی - سٹی ہی سداھون -

iv.

۳۔ وشتو. هېډور. ڪر شڻ اچاري،
 پوهيا پسيءَ سان پڙهي ويد چاري
 دايوي دايوا سموا ڪن سدالين.

۳۔ نیتون لوگ نیتي جهن ٿا - ۲۰۲۵ء

راجہ ولایت یحیٰی -۸-

لل - سامان سچ کھسان - اندرون نہ آہوں
اگر بواہن نہ ہوں مچھان دود ڈالہوں ۔

۱- مون پُور پل پل - پرين جي ڀر ۾ جا
ان ٿا نه اڏما - انهن جي ڏس جا
پڇان روز ٻيئي ڏينهن نه راهون .

۲۔ لعل آه جهوري - جگر و جگر جي
طلب آه لن و - هميشه نبي جي

١۔ پڄاڻ تي اسٽ لاءِ - سون کان صلاحون .
٢۔ گڏهن ميل ٿيندو - ٺٽي سان ميهنچو

ڪندس مان نه روئي - سڄو حال پنهنجو
جتي جي اچڻ لاء - سڳيون نه سڳائون .

۴۔ کھی لیئون دم دم۔ پریان لاء ہکا بان
اچی کمن آرم۔ لیٹین تھار بان

ملن شال مولکی - سٹی ہی سداہون -

کټلج اوروږي پير، راه چڙي چو جهنگ مړان او.

۱- چور چون سچ لهي سولو
لر يون ماگه کي هچي آلت پرو
رکي پکند جو پير، پاپ هکري چو پست پريان لو.

۲- کهي نيمون قل پر لکي پائين،
لڏهن به پاڅ له لو سمجهائين
سنت سدا لرواير- لردوشن چو دوش څرښ او.

راڼم قلمگه پښن ۱۱-

۱- من پنهجي کي مار- من ماري پاه مکت پماري.
۱- من هالي جهن مست لري نو-
پوځن جي کڏ مانه کري لو

پوځن کان من وار- گمان کندي جي شکتي ساري.
۲- سوان اوابر من هي آهي- پوځن به است پتکا کالي
لر شطا من جي نار- ويراڼه واري ورلي ڌاري-
۳- سرب اوابر آمن کارو- پوځه زهر سان پوځل سارو
من جي زهر پرهار- گر منتر سان سرتي چاڙهي-
۴- مرکت سر من چهل پاري-

لهي تهي لا کري کراري
من چو لاچ لواړ- ويندډن جي تون اکست وپچاري-
۵- کهي نيمون من ماري جوئي-

پورځ پد کي پائي سولي
وچن اهو وپچار- ڌاري شرڏا پکست اداري-

راڼم قلمگه پښن ۱۲-

۱- څر سندان ډار، څر پنهجي کان مهن لا موځ
۱- څر سندان آ اهور جو، اه پابل پي کنهن لرو
څر سدا سککار، څر پنهجي سان جي کي چوځ
۲- څر سندان وځ چين چالو، اڃا څر سب ډار پچالو
لنهجو لي څر څر څر څر سندان کي لا نوځ-
۳- څر سندان آه آلاډي، پارس ديش نهمن جي گادي
لنهسان کر تون پمار، څر ملان لن من څر کهورج
۴- کهي نيمون سر مستمون سه تون،

څر پنهجي به است زهر تون
هردم لي هوشمار، غافل لي لا څر کي چوځ-

راڼم قلمگه پښن ۱۳-

۱- لنهجو کل لقي لاس- سندن سان چو واپر وهالي-
۱- پالي سرځ سدي راجالي-

لش دشمن جي دلڙي دکالي
سرب چوځ به واس- کمو دشمن کان ڏولي کڙالي-
۲- سگر ستن وچي سنت ستاير-

پر لکمه پنهجو کيمو پساير
جلي پسر ليا خاص- کړوځ کيل جي چڙين جلالي-
۳- دروازا سان هاسي کڙي-

پري لني جي حالت لمڙي
ياد ولس ولس- لمڙو سنت سراب کي پالي-

۱- سندن کي جو منڍ سڃاڻي - ٿيئون سو سروس وڃائي
 ٿو هي ٿو سوانهاس - رالوڻ ويو ڪل لاس ڪرائي.
 راڳ ٿلنگ پڇن ۱۴-

ٿل - لڪ لڪوئيءَ راند، ڪر ٿون پنهنجو پاڻ وڃائي.
 ۱- لڪ لڪا ڪان جان ڇڏائي، التومڪ ٿي من الثاني
 اٿي دلچ ايڪانس، جاني لوڪن جو لڙ لاهي.
 ۲- سکر جو ٿون شيد ڪمالج، هر دم ۾ سا هو لڪ هلا ٿج
 وجهه لا وچ ويسالڊ، ڇڏج شيد ۾ سرت سڃاڻي.
 ۳- اُلهڊ واري ٻن وڃائج، اٿي واري جوت ڇڏائج
 سن ۾ لاء سڃاڻ، من جا ٿر ٿا سهڻي مٿائي.
 ۴- ڪهي ٿيئون ڪر ٿيءَ اکر ۾،
 ڇڏج سلائي خيال ڪنڊ ۾
 مٿي سڪل اُهاڏ، پاڻ ۾ ڇڏ ٿون پاڻ ڇڏائي.

راڳ ٿلنگ پڇن ۱۵-

ٿل - مون ٿون واري مام - سهي سڃاڻج قلب ۾ قاضي.
 ۱- ٿيءَ خفيءَ سان ٿيئون ايڪالڇ.
 سريءَ روهيءَ ۾ سرت سڃاڻج
 ذاتيءَ جو ٻيءَ جام - رمز الهيءَ ۾ ره ٿون راضي.
 ۲- سڀ شريعت وارو ٿو ره ٿون -
 لريقت جي چاڙهي ڇو ره ٿون
 هڻي حقيقي حرام - معرفت ۾ ڪر ٿون لياري.
 ۳- عمل حق جو هڻ ٿون لغارو.

مرشد جو هي سمجهه اسارو
 ٿوڙ ڏئيءَ جو دام - گهوڙ لاهيءَ ۾ گهوڙ ٿون غاضي.
 ۴- ٿيئون عذق حقيقي لالچ - لائي ٿيئون سو ٿوڙ ليالڇ
 ره ٿون مسف مڊام - ٽڪين ڪمالڇ عذق مڙاري.
 راڳ ٿلنگ پڇن ۱۶-

ٿل - وڃان ڪروءَ سان گهول -
 جيءَ منهنجي کي جنهن نه ڇڏياريو.
 ۱- هر دم مون ٿي مهر ڪري سو -
 مشڪل ۾ ٻي ٿو نه ٻري سو
 ڪري پنهنجي ڪول - ٻيهر ٻيائو جنهن نه ٻياريو.
 ۲- اوکڻ منهنجا ڪن وڃاري -
 هر دم پنهنجي گود وهاري،
 ٽي ٻئي لام امول - چنول چمت کي جنهن نه سڏاريو.
 ۳- ڪهي ٿيئون ڪر ٿان ٻلهاري -

ٿل ڏسڙي جنهن آ لاري
 ٻولي مٿا ٻول - ڪارج منهنجو جنهن نه سڏاريو.
 راڳ ٿلنگ پڇن ۱۷-

ٿل - منهنجو ماءُ مڪان، عرش فرش کان آه ليارو
 ۱- اٿي سروب آهي جوئي، پر ڪمٽ گمان وگيان
 سهي ڪيو مون سر ۾ سارو.
 ۲- ٻيائيءَ جي جت ٻولي لاهي، آهي هڪ پگوان
 لام روپ سڀ جڳت ٻسارو.

- ۳- چو توهر جو پند نه چالي، هڪ چوڪن ٻر ڏان
 لاه ٻر ڀر اڳيان اڏارو.
 ۴- ڪهي ٽيئون جف سمجھ ڇڏي، ساڳي آه سڄان
 اڏر ٻاهر جهنڊو اڃارو.

راڳه قلنگ پڇڻ ۱۸-

- لل- پڙهيو ڪر ديدار- بل بل هر ڏي جهاني ٻائي.
 ۱- ولهن اتر ڪان ٿي ويجهو- وٺي نه آهي وار
 پاڻ کي پس ٿون پاڻ وچائي.
 ۲- صورت بصري ملڻي ڪٿي ڪر-

- ذاتيءَ سان اظهار،
 روهي ڏڪر سان ڏمڙ ڏلائي.
 ۳- جو مالڪ آسپ گهٽ مالهون- جڳه جو سر چڻ هار
 تنهن سان ره ٿون خيال ملائي.
 ۴- ٽيئون نبي ڏيئي وحدت ۾- ڪڍ ٿون غير غبار
 عمل حق جو لاد وچائي.

راڳه قلنگ پڇڻ ۱۹-

- لل- جڳه ۾ چال چڱي جو چلي-
 پورڻ سڪ کي ٻائي سولي
 ڏک درد سڀ ڏلي.
 ۱- مرم شرم سان لب ڳالهائي-

- باب ڪرم ۾ پير نه ٻائي
 پاڻ وشيه ڪان ٻلي.

- ۲- شيل سنعوش صبر ۾ گهاري-
 دها ڏرم کي دل ۾ ڌاري-
 سور ڪه من کي ملي.

- ۳- سنعن مان ڪڍ ڪيان ٻرائي-
 سڀوا سمرڻ سان دل لائي-
 هفت سان هر ڏي هلي.

- ۴- ڪهي ٽيئون مري جهڙي جوئي-
 امر جڳان جڳه اڻڇي سولي-
 چوڪ نه جمر جي جهلي.

راڳه قلنگ پڇڻ ۲۰-

- لل- ڪر من ديار نه هر سمرڻ ۾-
 موت مٽي ٿي پيو آهي- وقت وڃاء نه ڪمن ۾.
 ۱- پوڳه ڏليا جا جولا آهن- لپهه ڪنهن سان هرگز ناهن.
 اچن وڃن جن جن ۾

- ۲- الهه اڳڙيون ڏس ٿون کولي-
 آئو لعل کي لهر ٿون ٻولي-
 ڏيد لڳاء ڏمن ۾.

- ۳- ڪهي ٽيئون ڪر شيد ڪمائي-
 اعر مڪ ٿي جهاني ٻائي
 پسل رهسج مان ۾

راڳه قلنگ پڇڻ ۲۱-

- لل- مدها من پايان کان ٿي ٻاري،

- ٻاٻ ٻاٻي جي ٻار ٻئي لو، ڏسئون ڏهان ڏري،
 ۱- راول ٻاٻي ٻاٻ ڪمايو، اٽل سمي ڏاڍو ٻهٽايو
 سارو ٻهٽجرو لڏو وڃايو، ڏيڙو گهر لا ڀري،
 ۲- ڪس ٻاٻي ٻاٻ ڪمايو، ڪاٺا مالا مان وڃايو
 اٽل اکين مان لڙو هليو، ڪوئي بند لا ڀري،
 ۳- دريوڙن تي ٻاٻ ڪمائي، ڇڏيو ٻهٽجرو راج رالي
 مڙج ميل و سوڌو ٻالي، وٽو هٿ هٿ ڪري،
 ۴- ٻاٻ ڪري جو چڱو ڀاري،

ڪهي ٽيئون ٿئي ٻهٽجي خوري
 دولي هٿ هٿ ڀارون ڀاري، ڦر ڦر چڻي مري.

ڍاڳو ٿلنگر ڀڄڻ ۲۲-

- ٿل - سکر ڏي چرڻ جو مون ڏهان -
 آس رکي مان من و آس - لام سندو ڏي دان -
 ۱- سکر آس ٿو در سوالي - دالا مولڪي ڇڏ لا خالي
 مالڪ ٿي مهر بان -

۲- سکر ٻهٽجي سڀو ڪمايان -

من ٻهٽجي جي ميل مڏايان -
 غم ڪڍي ڦهان -

۳- سکر ٿو ڏي دور ڏهان مان -

صورت ٻهٽجي اندر پسان مان -
 اٻهر ڪر احسان -

۴- ڪهي ٽيئون ڪر جو ارڏاسا -

ٻورو ڪر ٿو منهنجي آسا
 آلم جو ڏي ڪهان -

ڍاڳو ٿلنگر ڀڄڻ ۲۳-

- ۱- سکر ٻهٽجي درشن سان دل ڀري،
 درشن سان سڀ ٻاٻ متن لا، درمست منجي ٿري
 ۱- سکر ٿو در اهن سوالي، مور ٿو مون سڀي خالي
 ڪارج ٿن جو سري -
 ۲- سکر ٿو در ٺهل ڪمائين، چار ٻڌارت سڀي ٻائين
 ٻاٻ ٺهيو وري -
 ۳- سکر ٻهٽجو ٿام جهن جي، لڙڪ اکين و ڪمن ٻن سي
 چر ٿي ٿن کان ڏري -

۴- ڪهي ٽيئون سڀ سکر سوامي -

هيئن جو ٿون آهن حامي
 شرن ٻوي سو ٿري -

ڍاڳو ٿلنگر ڀڄڻ ۲۴-

- ٿل - سڙيون منهنجو سڱ ستن سان لڳي -
 ٺهڻ ٿون مون ڪمن ڪي لا ٿو -
 سج چنڊ کان هو اڳي -
 ۱- انڪ اصل جو لکيل آهي - ڪير سگهي لا ٺهڻ کي داغي
 لوڪ ٻلي ٻيو وڏي -
 ۲- ستن ٺهڻو ڏن آڇولي - کاڌي ڇڙي کڻي ٿو سڙي
 لڳ ٿو ڪوئي لڳي -

۳- من الدارين جو ويڪر هٿائي - سندن سارڙو سو جهڙائي
جهلجڻ جو ئي ۽ - ٻي .

۴- سنگ سندن جو ڪنهن ڇڏيندس -
نيئون من ٿي سارڙو ڪڍيندس -
پولادس ٿي جي ٻي .

راڳ ٽلڪ پڇن ۲۵

۱- سندن مان سولي پريمي ڪئي -
جو ٿي من جو مان مٿائي - سر سندن هر ستي .
۱- ڪل ڪتب جو موه هٿائي -
شرڙا سان لٽ ٿيل ڪمائي - ڏک ڏسي لا هتي .
۲- پاڻ لکائي ڪڏهن نه پنهنجو -
اوکڻا ڪن ڏسي پئي ڪنهنجو - پاڙ پاپ جي پئي .
۳- ٿرلا من جا سڀئي گهٽائي - ڪفا ڪهڻن سان لٽو لائي
۱- ام سام کي وٺي .
۴- ڪهي نيئون جو پريمي پائي - آخر ٿاين لوڙو لپائي
منهنجو ڪڏهن نه مٽي .

راڳ ٽلڪ پڇن ۲۶

۱- ڇڪر ۽ جهڙا ڪرم ٿو ڪري ،
پوکي پنهنجي ٿل کي سولي، رولي پايون وڙي .
۱- ڇڪر ڪرم جي ڪيئي آهي، جو جا پوکي سوسا ڪائي
ٿاري ڪنهن ڪي ٿوري .
۲- ڪرم سان هر سرشتي رچائي ،

پوکي جهڙو ڪرم ٿل پائي ،

ڪرم سان چمي مري .

۳- پنج ڪرم آهي سکڻائي ، پاپ ڪرم آهي ڏکڻائي
ڏس ٿو ڏيان ڏري .

۴- نيئون ڪرم سکي آسپ جو ،
سڀ ڪرم سان هٿ ڪر پنهنجو
جنهن سان پڙو ٿوري .

راڳ ٽلڪ پڇن ۲۷

۱- جيڪو جن پگوت جي پٺ ڪري ،
پڙ ساگر مان پڙو پنهنجو - ٿل ۽ ٺار ٿوري .
۱- پگوت پٺ جو من ۽ ڌاري ،
سو جن ڇڪر رسڪ سان گهاري، ڪنهنڪن ڪنهن ڏري .
۲- پٺ وارو ٺار پٺ رهي ٿو ،
پٺ ان اوسپ سور - هي ٿو ، هر هر چمي هري .
۳- پٺ وارو ٺار خطا نه ڪائي ،
پٺ ٻن ڪيئي پاپ ڪمائي ، ليڪو ڄم جو پري .
۴- ڪهي نيئون ڏک پٺا من ۽ ،
حاضر چاڻي هر گهر ٻن ۽ - پٺ کان ٿي لا پري ،

راڳ ٽلڪ پڇن ۲۸

۱- ٺو رام الد ۽ وسي وسي ،
ڪوئي پريمي ٿيئڻ کي پسي پسي .
۱- سڀ جي هردي ۽ هر آهي، مولد ڏسي لا جهڙائي پائي

هرجن ڏسي لو ڏسي ڏسي.

۱- پرڻه ڏسن ۾ مورو ڪه ڏسي،

ڪنن ڏسي ڪهت ڪهت جو واسي

وشيه ولس منڊ ڪسي ڪسي.

۲- سمن سنگهه ۾ هوئن ڳالي، هرجن هردي ڏام راجهائي

موره قاس لاس ڏسي ڏسي.

۳- ڪهي ٿيون جو پاڻ پچائي،

سج السعي سوئي مائي

دش اکر سو ڏسي ڏسي.

راڳه ٿلنگهه پڇن ۲۹-

۱- جهالي اندر ۾ پاء ڀر پير. شيد ۾ سرف سماء ڀر پير.

۲- پس ڀر پير ڪي پنهنجي چولي.

اکڙيون کولي. اندر کولي

البت جوڻ جهڙا ڀر پير.

۳- له لعل ڪي لڙ سان ڏوري.

ڪهڙا ڪوري من ڪي موري

جڪ کان ڀر پير هٿا ڀر پير.

۴- وٽ ڀر پير ڪي پاڻ ۾ چالي.

صاف - چالي، پاڻ پچائي،

دوهر ۾ ڏام ڀر پير.

۵- ڪهي ٿيون لڄ ڏرشن ٻائي.

لوت ملائي. سهج سمالي

البت لاس وڃاء ڀر پير.

راڳه ٿلنگهه پڇن ۳۰-

۱- ڇاڳهه آلي ٿون ڇاڳهه پيارا، مان ٿون پنهنجو ماڳ پيارا.

۲- وشيه وڪارن ڪي بندا ڇڏ. خيال بندا ڇڏ.

ڪرم ڪندا ڇڏ.

ڏار وري ويراڳهه پيارا.

۳- هٿ آڻن ٿون وڻج وڻج - سج ڪمال. ڏهر وڌاڻ

راه سڃي ۾ لاڳهه پيارا.

۴- هي جو ڏسڻ لو جهڙا نظارو. لهندو مارو.

ڪوچ پيارو.

جيئن گلن جو باغ پيارا.

۵- ڪهي ٿيون ڇڏ لڏ لڏاڻي. غافل ڄاڻي، ڪري سڃاڻي

کولج پنهنجو پاڳ پيارا.

راڳه ٿلنگهه پڇن ۳۱-

۱- ٿو سان سکر لهندو سالي،

پڙه پير سان پنهنجي مائي.

۲- غلڻ جي ڇڏ لڏ هٿاڻي، من پنهنجي جو ماڳ مٽائي

ڏک ٿو ڏس ٿي لڏاڻي.

۳- لار ڪرن جو باد ڪري ٿون،

اڱ پنهجو آباد ڪري ٿون،

وٽ جاڳ الڪه جي چالي.

۴- ڪهي ٿيون گل ڪو بند ٻائي.

رام پنهنجي کي وٺ رائجائي،
 ٻيءَ ٻارم سڄي جو ٻائي.

راڳ ٽلنگم پڇن ۲۲-

لل - سڄو سندن جو سسنگ آهي.

۱- سندن ۾ لب امرب ورس، گرمڪ چارڪ ٻي ٻي هرشي
 آف آند جو امڪ آهي.

۲- سندن جو آه ٻول ٻول، ٻول ٻڌي ڪر سڦاو چولو
 نچو وڃن اٻنگ آهي.

۳- سندن جي رڃ جو سر لائي، ليرت جو ڦل سولي ٻائي
 آف ٻاٻن جو پنگ آهي.

۴- ڪهي ٺهون جي مڪ کي چاهيو،
 سندن سان گڏ هر گن ڳايو،

رام سندو جف رنڪ آهي.

راڳ ٽلنگم پڇن ۲۳-

لل - گرو آيس ڪر مولتي، وٺان گڏ گيت ڳائيندو
 جڇي هر جو ملو لالو، وٺان ٻن کي جهاليندو.

۱- سدا لشڪار ٿي من ۾، ڪمان ٻرچار مان سچ جو
 ٻار وارو ٻالو ٻي، وٺان ٻن کي جهاليندو.

۲- سڄي ويراڳ کي ڌاري، رڃان دلها کان فارق مان
 چٽي سنار ٻن کان، وٺان ٻن کي چٽائيندو.

۳- سڄي وشواس ڀڳتيءَ سان، ٻن پنهنجي نه ٻرڻو کي
 ملي جهڪندڙ سان جهڪ ۾، وٺان ٻن کي ملائيندو.

۴- ڪهي ٺهون جڇي سوهر، ڪمان اچ ديو جو درشن
 لکي - وروپ آلم کي، وٺان ٻن کي لکائيندو.

راڳ ٽلنگم پڇن ۲۴-

لل - سڄو هي ٻارم بسف جو حال.

۱- شان وڃائي مان گنواي - جهنگل جبل گهر گهٽيون ڪهائي
 ڪري ٻڪاري ٻڪر ٻائي - بيهڊ ڪري بيهال.

۲- پيد ٻائي موهر مٽائي - لسنگ ٻرڻ ٻڌ ٻائي
 ٻار ٻڌن جو خوب ڪڙائي - ڪول ڪري ڪو خيال.

۳- راج ڇڏائي لاج ڇڏائي - هوش عئل کي لرب اڏائي
 لاج ٻڌائي لاج اڇائي - اندر ڏي اڇال.

۴- ڪهي ٺهون جيءَ جوش جهڳائي -
 دردن جو دل دولهن دکائي

ليٽن جي ٿو لند ٿڌائي - اهو سندس احوال.

راڳ ٽلنگم پڇن ۲۵-

لل - طالب ڏسجانءِ ڏيل ۾ ڏوري.

ٻره وارن جي بستي ٿون.

۱- صورت بصري سهي ڪر ساري،

ماڻهيءَ ۾ خود ملڪ لهاري

حق جي مائج هستي ٿون.

۲- ذاتيءَ سان ڏس جوئي ٻاري،

روهيءَ ڪفيءَ سان خيال آجاري

لشس لشيءَ ڪر استي ٿون.

- ۳- وحدت گسرت صاف سچائي،
 سرور سرور پچائي، مان الاهي مستي تون.
 ۴- ڪهي نيتون ڪر سرت صفائي،
 دم جي مالا سور سڏائين
 آند پاء الستي تون.

راڳ ٽلنگم پڇڻ ۲۶-

- لل- محبت جي معدان اندر تون- پر جهي پالڻ ٻي ادا
 ۱- هر در هل تون وات هيٺائين، معان سڏائين سهر ادا.
 ۲- مٿن جي مجلس ۾ ويهي، من ماري ڪر ٻي ادا.
 ۳- عشق اڏي ٿي ڪامل ڪسجي، ٿي تون مرد دلير ادا.
 ۴- ڪهي نيتون سر ڪر ٿي تون،
 بچي سور هي شهر ادا.

راڳ ٽلنگم پڇڻ ۲۷-

- لل- عشق عجب آڻ ۾ مون آيو، بره ڪٿي رسافت اديون.
 ۱- محبت من ۾ موج مچائي، طلب رهي لا تافت اديون.
 ۲- لوڪن کان ٿي پاڻ لڪاير، عشق ڪيو اسباب اديون.
 ۳- عشق آلي ڪيو داخل مولڪي،
 جتي ٿي پنهون نه رات اديون.
 ۴- ڪهي نيتون سر صاف سچائي،
 مڪر ٿي محلات اديون:

راڳ ٽلنگم پڇڻ ۲۸-

- لل- پنهنجي پاڻ سچائي خاطر- مايا کان منهن موڙج تون.

- ۱- لوڪن جا لاڳاپا لاهي- خيال شعر کوڙج تون.
 ۲- سڀ ۾ هڪڙو ساڄن چائي-
 پچائي من جي بواج تون.
 ۳- وڙهي ورق دلجا جا سهجي-
 جيء جالب سان جوڙج تون.
 ۴- عيبد حق جو ماري لغارو- نيتون ٻڌن بواج تون.

راڳ ٽلنگم پڇڻ ۲۹-

- لل- راء پڇڻ ڪر ٿي ڇڪ ۾- جو لوڻي سنار ٻڌا.
 ۱- راء پڇڻ ٻن سڱهه ڪر ٿي- مطلب جو پروار ٻڌا.
 ۲- راء پڇڻ ٻن شال مٺي لا- هملا ڪرڻ هزار ٻڌا.
 ۳- راء پڇڻ ٻن آهي ڇڪ ۾- منش جنم ليڪار ٻڌا.
 ۴- ڪهي نيتون ٻي ڪار چڙي ڪر-
 راء پڇڻ سان پيار ٻڌا.

راڳ ٽلنگم پڇڻ ۳۰-

- لل- سفت سچا سنار ۾ هر دم-
 من جمعي سڪ پائڻ لا.
 ۱- اندر ۾ سي پارس آهن- پاهر لوه سڏائڻ لا.
 ۲- سالڪ ٿي سر صاف سچائي- پنهنجو پاڻ چيائڻ لا.
 ۳- آد جڳادي عمن روم سي- عمن پالڪي پالڻ لا.
 ۴- ڪهي نيتون سي ڪجهه جون ڳالهون-
 ٻن کي ڪمن ٻڌائڻ لا.

نهون سان هر دم رځه تون ايمان،
هڏي تون من لڏن جو ايمان -

ڪري وٺ ٻه ڇو تون ڪلڪان،
راڳم ڏندڪم ڀڄڻ ۴۵-

لڏ- اڃن دم ماري وٺه دم ۾،

دم الڏر جو دم لو ٻولي،
راض ڇٽل لي ان جي اولي،
سڻه سڄڻ تون ڪن اٿي ڪولي،
خيال نه ڏي اٿي ڪم ۾.

۱- دم دم ۾ دم چوهي دم لي، دم بنا ٻيو خالي نه لي
دم ۾ لڏي سڀ سرشت ختم لي، ڪوڙج خيال ختم ۾،
۲- دم ڏهڪ ۾ دم لي ڇولي،

دم سڀ الڏر دم لي مولي
دم بنا سڀ آهي فولي، ڇٽ نه لڳائڻ ڇم ۾،
۳- دم ۾ لي اسرار سمورو، ٽيئون دم ڪي سمجهي سورو
جنهنڪي مليو سگر ٻورو، دم ان گهار نه غم ۾،

راڳم ڏندڪم ڀڄڻ ۴۶-

لڏ- ڪرم جي رڳا مٽي لا- جا لڪي ڀڳوان ڪي-

لڏ واري جي نه ڀل ڪا- ڀليل هي انسان آ،
۱- ڪرم ڪهڙا اي ڪري ڪو- ڇو مالش جوڳ ۾
ليڪ نهون موجب لڪي لو- لڪهار سڃاڻ آ،

۲- ڇٽن ڪهڙا اي ڪري ڪو- ڪرم ٿارڻ واسطي

پر بنا پوڳي لڙي لا- ڪرم انت ٻوان آ،

۲- ڪرم لوهي ۾ لڪي ڪو- ڇو عرش ٻاڏل ۾

ڪرم پوڳن ان چٽي لا- وٺ جو وڪيان آ،

۳- ڪهي ٽيئون جنهن معان ڪو- سٺ ڪرڻا لو ڪري
لڏي ڪنڊ و سوري مان نهون لڏ- وڃن هي ڀرمان آ،
راڳم ڏندڪم ڀڄڻ ۴۷-

لڏ- ڇڪ ٻاڙيڪر جي ٻاري، وهه نهون ۾ رڳه نه راضي،
۱- ٻاري ۾ ڇٽ ڪن ٿاڻڻ، ٻاڙيڪر سان ڀرڻ لڳائڻ
ڇڪ ڇڏي ڇڪڻ ڀڄڻ،

ڪري اٿي ٻهر تون آري،
۲- ٻاڙيڪر ڀڳوان ڀلائي، ٻاري سان جو خيال ملائي
ڇٽر اموڪ سو نه رلائي، سڀي ڇٽر مڙجي ٻاري،
۳- ٻاڙيڪر هڪ باغ اٿائي، نهون ۾ وٺو ڀڄڻ ڇٽائي
ڇٽ ڪري جو نهون ڪي ٻائي،

ڪري سڳو نهون ڪي ٻاري،
۳- ڪهي ٽيئون سو مالڪ آهي، ٻاڙيڪر سان جو دل لائي
سڳو نهون ڪي ڪرم ٻائي،

ڪڍي ڪهڙي سو نه موڙجي،

راڳم ڏندڪم ڀڄڻ ۴۸-

لڏ- ڇڏ من ٻهڙي ڪي ماري، لڳي سگر جي تون لاري،
۱- ڀالڻ ڇٽن من ڇٽل آهي، نهون رو ڪڍ مڪل آهي
ڪو ٻوري کان اڪل ٻائي،

ڪر وواڪ سان وس اڃاري

۲- ٺهڙي جڙن من پوڻ آهي،

ڏان رڳي چڙه ٺهن تي لاهي

مٿس ٺهر سان وٺي ورائي، چل چڙهن جي ٺون چاري

۳- پوت جڙن من هر دم ٺوڙي،

ڏکي ڪيا جنهن جهو ڪروڙي

ٽر مٿس جو لڪڙو ڪوڙي، ٺهنجي لاهي چاڙهي.

۴- ڪهي ٺهڙن من ماري ڇوٽي،

ٺهر ٺري پو ساگر سوتي

من ماري ٺن ٺري نه ڪوٺي،

الن وڌ پيران ٻڪاري.

واڳ ٺلنگ پڇن ۴۹-

ٺل- ڪر ساڌ سڱ جي سڀوا، جتان ملندء ملڙا مڀوا.

۱- ساڌن جي جي سڀو ڪندي ٺون،

لوڪ پنهنجن سر هو رهندن ٺون

هر ٻي جا ڏک ٺا سهندن ٺون، لهندن سوڪ اڳوا.

۲- سڀوا ساڌن جي سڱڻائي، وڌ پرائن ساڪ سڱائي

گوڀند مک سان مڀا ڳائي، ٺارڊ ڪئي ٺهڻوا.

۳- سڱا سڱا ڏاڏا سڱا، ٺالنگ روڊاس اڏا

سڀوا سان سڀ ٺار اڏا، پوڄهن ٺهن ٺوڏوا.

۴- ڪهي ٺهڙن جي مڪئي چاهين،

سڱن جي مڪر سڀو سڱاڪن

سڀوا ٺي ٺي پوسن سالن، ڏهندء مڪئي اڳوا.

واڳ ٺلنگ پڇن ۵۰-

ٺل- ٻڌ پوڙا ٺون ڪن ڏيئي، دم ٺوڙي ٺوڙي ڪهي.

۱- مڙي ٺوڙي آهي دم جي،

ٺي ٺوڙي لاهي ڪنهن ڪر جي

هر ڇوڪر کي اکر ڪر جي، سو چاڻي سواد سڀي.

۲- آڏي آهي دم جي ٺوڙي،

ڪنهن ڪنهن ڪر مک معنيٰ ڪوٺي،

وڌ ڪنهن کان نه ٺوڙي، هي چاڻ نه چوڻي ٺوڙي.

۳- مڙي جي سر ٺلنگ ٺاڻا،

ٺاڏن جي سر مڙڪ ٺاڻا،

مٿس ڪيئي هن مٿس ٺاڻا، جن ياد رهي نه ڏيئي.

۴- امرت وٺي آسڻ لائي، وٺي اڪيلو خيال ملائي

ڪهي ٺهڙن سڱ ڏان لڳائي،

اٺي هن ٻي ساڙ سڀي.

واڳ ٺلنگ پڇن ۵۱-

ٺل- هر ٺام جهڙو ٺوڙاري، هي آهي مهل موچاري.

۱- جنر سڃاڻو ٺهند ٺهڻ، هر ڇو ٺام جهڙن ٺهڻ

ٺن هر ٺام ڪن ڪي ڪڏهن، ڪنهن ڇوڪر مان ساڙي.

۲- هر ٺام ڪو ڇو آ سڱي،

سي نه ڏس نه ڪڏهن ٺنگي

ٺنڇو ٺنگ رڳي ٺو ٺنگي، ڪاٺي ڪرمن چاري.

۲- ڪهي نيتون هر ٿاڻا اُچارڻ، لوڪو ڄڻ جو لوت لوارڻ
پنهنجو مالش جنر سڌارڻ، پاڻه پڌ سڪاري.

راڳم ٿلنگ پڇڻ ۵۲-

لل- ڄڻ جي ٿاسي ڪان نه ڇڏائي، ڪهان ڪهان ڪهان.
۱- بنا ڪهان جي موه نه مٽندو.

لڪي ڄڻ جو ٻڌن ٿيندو.

موه مٽ اڪيان مٽائي - ڪهان ڪهان ڪهان.

۲- بنا ڪهان جي شانت نه ايندي.

لڪي ٿيٺ الڌر جي ويندي

هر دوشيتل شانت بڻائي - ڪهان ڪهان ڪهان.

۳- بنا ڪهان جي مڪ نه ملندي.

لڪي اوديا جي ڳنڍ ڪلندي

ڪهي نيتون لو مڪت ملائي - ڪهان ڪهان ڪهان.

راڳم ٿلنگ پڇڻ ۵۳-

لل- ائي ساڄو ڄڻ سوڀرو

او ٻڌا! ائي رانر جهڙو ڄو ويلو.

۱- اهڙو وقت وري نه ملندو، ڄو لو هٿون وڇائين

پوڳن دسن نه پورا پاهي، پوءِ معان پڇتائين

ڪر مالش جنر سهيلو.

۲- ڪوڙ ڪهت ڪهڏيا سان، لو موڙڪ مايا جوڙين

سنگر سندن اڀورو ڪان ٿون، ڄو لو منهنجو موڙان

هلي سان نه لوسان اڏيلو.

۳- ٿوري ڄمڻ خاطر ڄڻ ڀڄي، ڄو لو پاڻ ڪمالين
پاڻ جو ٿل ڏک ٿي ٿاڏو، سوچي ٿس من مالين
هتان ويندين ٿلڏو اڪيلو.

۴- لوڪ ٻڌين ڀڄي ڄاهين، ڪر پوڙي ڪي ٻيڙو
ڪهي نيتون من پنهنجو ماري، پالڻج موڪشم ڏوارو
من موهن سان ڪر مياو.

راڳم ٿلنگ پڇڻ ۵۴-

لل- ڪر اڀورو جي ٿون پڳتي - او ٻڌا،

ڇڏ وقت نه ائين وڃائي.

۱- مالش ڄو لو هريءَ ٿلو ٿي - ڏيو جهين ڪي ڄاهن

ڇوراسيءَ کان اتر جنهن ڀر - سڀ الڪ سندر آهن

پاء ڪهان جي ٿنهن ڀر شڪتي.

۲- ڪٿا ڪير ٿن سطح ڪنن سان - مڪ سان هر ڳڻ ڳائي

اکين سان ڪر روشن هر ڄو - سراس شيد ڀر لائي

سڪ ڇوڳ سندري ٿون ڇڳتي.

۳- ٻيون سان هل سان سنگت ٿي.

هٿن سان سڀو ڪمائي

ڇت ڀر چنن ڪر چنن جو - ٻڌ ڀر سست پائي

اها ويندي جي آهي اڪتي.

۴- ڪهي نيتون جي ڄمڻ ڄاهين، ڇيتي من ڪي ٻيا

پوڄن ڄاهين پوچي آڻي - پالڻج پڌ لڀڙا

ٿي ڄڻ ڀر جهون مڪتي.

راڳه قلنگ پڇن ۵۵-

۱- ل- سکر جي داري، هل ٻرل سان ٻياري
شرڏا سان ڪري شهر، وٽ چتر سڌاري.

۲- گردو ڪر ٻالو، الي دين ڏالو.

۳- جو شرط ۾ اچي لو ٽنهن لار مان ٽاري.

۴- سکر جي ملي وائي، امرت جي آ کاڌي.

۵- ٻڙه ٻاو ۽ ٻڳت سان سنسن کي ٺواري.

۶- سکر جو سندر درشن، ٽن من لو ڪري ٻوسن

دک ڏرو سڀ مٿائي جو ڏيان کي ڌاري.

۷- سکر ۾ ٻرل ٻورو، ڪهي ٽيئون رک سمورو

ٻاء موڪل ٻڌ ٻياري سکر جي سڀاري.

راڳه قلنگ پڇن ۵۶-

۱- ل- ٽن ٽن ڪر ٽون - من ٽن ڪر ٽون.

۲- ٽن ڪر پنهجو خيال - توکي ملندو دين ڏال.

۳- خيال جهڻ آ اسر ڪيڙو، ٽنهنجو ٿيو ڪلياڻ

سنت سچو سو ٻورو ڄاڻج، چون ٿا ويد ٻوان.

۴- اٺل خيال سان اٺل ڏرو ٿيو، ٻڙه ٽنهنجو آڪيان

اٺل ٽنهنجي سان پيدا ڪيو، ٻهلاج ٽنهنجو ٻڳوان.

۵- ٽامڊو چٽ اٽڪاڻ سان، سڀ ۾ رار ڏلو.

۶- ٻوس ٻرست ٻٺاڻ ڪتي ۾، ٻالو موهن ملو.

۷- وشه ٻوڙ کان هتي جڏهن چٽ ۽ اٽڪاڻو ٿيندو

ڪهي ٽيئون سورو مان آندو، ٽڙهين ٽنهنجو.

راڳه قلنگ پڇن ۵۷-

۱- ل- ره رار رضا ٿي راضي - ٻالو جي ٻڳوت جو ٻياري
ڪٽ ٽون هاريل ٻاري.

۲- جهنگي ڪري ٻڳوان ٽنهن ۾ - ڄاڻج پنهجي ٻالو

لک شڪرا لا مڃ ٻورو جا - جي سکر چاهين سدالمن

۳- سڙو ڪلا سورت هري ٻورو، جهنگي ڪري سو ٻورو

سڀ ۾ راض رکيل آ ٽنهنجو.

۴- سمجهي ڪو ٽنهن سورو.

۵- ڪهي ٽيئون جو صبر ڪري، هر ٽنهنجا ڏکڙا هري

ٻالو مڃي جو ٻڳوت ٽنهنجا، ٽيٽ پندار ٻري

راڳه قلنگ پڇن ۵۸-

۱- ل- ابتدا ڪنهن سان وروڙ نه وٺو ڪهي

صاحب جي سڀ صورت ڄاڻي.

۲- ڪنهن سان قد نه ٿير ڪهي.

۳- جهو سمورا گل ٿل آهن، باغ جهنگ جي شوبا وڌالمن

ولجي سڳندي سڀ گلن جي،

۴- ٺوڙي نه ٽن کي ٺير ڪهي.

۵- لکين پندارن جهنگ منجهارا، ڪي مٺا ڪي آهن ڪارا

ڪنهن سان شرم ٻياري نه ڌاري،

۶- ساڳي ٻڙهي سڀر ڪهي.

۷- شد چيئن ۾ ٻوڙ ٿا ٻولو، من سڌو ڪل آهي رولو

اهڙي من جي مارڻ خاطر، ٽڪر سڄي جو ٿير ڪهي.

۴- سکر دے ڏيندڙ ٻيو ڪو ناهي

سڀ ڪجهه ڪر من جي وس آهي،
ڪهي نيتون پل پنهجي چالي،
ڪنهن سان غصو نه غير ڪهي.

راڳ ڦلنگ پڇن ۵۹-

۱- هڪ ٻرير ٻر پوءِ سان ملائي ٿو.
ٻرير بنا چاهي جوڳ ڪري ڪو.

ٻر پوءِ کي لا پائي ٿو.

۱- ٻرير ٻر پوءِ سان جن جن لالو.

تن هي پورڻا پد کي پائو،
ٻرير جهڙو لا ساڌن ڪولي. آواگون مٽائي ٿو.

۲- ٻرير هي سڀ دڪ ڌرڊ هٽائي.

ٻر پوءِ هي ڳا ۽ گيان وڌائي
ٻرير هي اودلا اولده ميني. ايت جهڙو جڳائي ٿو.

۳- ٻرير ڪري جو ڪمن هٽي ٿو.

هر جي قاسي سولي ڪئي ٿو
ڪولي سور ٻرير جي الدر.

جان جي ٻاري لائي ٿو.

۴- ڪهي نيتون ئي ٻرير مهالڪو.

ڪهن ڪي چالڻ سستو سهالڪو
هن سودي کي پائي سوچو. ڌرڻ ڪند ڪهاڻي ٿو.

راڳ ڦلنگ پڇن ۶۰-

۱- ٻڙهايو ٻر پوءِ جو بستڪ،
مٽي جنهن مان الدر جو شڪ، ڪرو پنهجي شرن.

۱- مقطب چاچي ڏس ڪهڙائي،
قلش جي سڀ ڪرون ٻڙهاڻي
سڄي مقطب وهائج لون، ٻر ۽ چو پاب ٻڙهاڻي مون
لڳس پنهجي چرون.

۲- ٻرير وارو مان بستڪ ٻڙهندس،
محبوب واري مڃ ۾ سر لاس
چڙهي جنهن مان مڙج مستي، مٽي من جي هٽل هستي
وڃي جي ۽ جي چرون.

۳- ٻرير بستڪ جا عجب اشارا،
جن سمجهي ليا باغ بهارا،
لٽي جي منهن ۾ ٿي مٽيا ۽ سدا سي رار کي وٺيا
جن لاسي شرن.

۴- ڪهي نيتون ڪر ڪر مهر پائي، ٻرير پهاو ڏي لالائي
مٽي جنهن مان جڳت آسا، جڳي هر د رشن جي پهاسا
ٻڙا ٻڙا لون.

راڳ ڦلنگ پڇن ۶۱-

۱- عمر ڏسان مان وڃي وڌاڻا. پنهجي وطن وري
ياد پون ڏولي ڏاڏاڻا. سالڪن ري ۽ له سري.

۱- ادا تو هيء لاهي چو- وچوڙي وڙ کان آندي
سهاران لي سنگهارن کي- رکيٽ چو بندر بالدي
ظلم ووري نه ڪر ظالم- منڍ مچئون کڻي منهنجي
ڪڍي ڇڏ ڪوٽ مان مون کي،

مران مارن ريء ماڻي

۲- سدا ساربان ڪمن وساربان، الم جيء ۾ جيء
۳- عمر ريندر سدا تنهنجا، ڪڏهن ڪهڙا نه پائيندس
اهلي لال جا لوليء لکي نهن کي لاهيندس
ڪڙيون ڪٽ مال ۽ ڪنگڙ،

وٽن تنهنجا نه مون ۽ دور

يون ان محل ۽ ماڙيون، پکن سان پراست پائيندس
واريء لي وڃي ڪنڊس وڇاڻا،

ڪهاربان هٿ له ڪهڙي .

۴- اهائي آس آء مولڪيء پنداهون پٽ وسائيندس
پاهانن جي نه پڪرين جا، لنڊا ڇيلا پائيندس
پار پاهي پياريندس، اڃا تڪل الهن کي هر دم
وڃي جهڙين سان گڏجي، کلي ڪنڊ ڪير ڪائيندس
پهرون چولند بندس پالڻ پنهجي ۾، ڪهڙن پاس ڪڙي
۵- ڪهي نيتون اهاڻ ڏي، کڻي اڙيون لاهاريان لي
ملن مارن بنا هڙي، غمن ۾ مان گذاريان لي
يون لا ياد جي پل پل، ملڻ منهنجو لئي ان سان
اچي آرام لا مولڪي، اکين مان آب هاريان لي

دردن دل ۾ دولهن دکايا- باهه پرهه جي پوي .

۱- اڳ ۾ ڦلڪم پڇڻ ۶۳-

لل- پوان ڏاران ڪهڙي نه ڪهاربان .

ساعت پهاڻن سال اديون .

۱- لپڻ ڪنڊو مان روز لهاربان- اڱڻ اچن سي شال اديون .
۲- پل پل مولڪي پوين پست جا- اچو ڪن خيال اديون .
۳- ايندا ايندا لال لاهي- قياس ڪري ڪرپال اديون .
۴- ڪهي نيتون سي ڪڏهن ملندا .

ڪري پلايون پيال اديون .

۱- اڳ ۾ ڦلڪم پڇڻ ۶۳-

لل- سنڌ سڃا جي پرميغور جا .

سڀ جو مالڪن خيمر ادا .

۱- پلو چوي يا پورو چوي ڪو-

۲- ڪنهن سان ڪن لا وٺر ادا .
۳- پي داوا لي دلپا اڏو- سالڪ ڪن لا سير ادا .
۴- صاحب جي سڀ صورت چاڻي .

رکن نه من ۾ غمير ادا،

۵- ڪهي نيتون سي ماڳ وسائن- جعي رکن هو پير ادا .

۱- اڳ ۾ ڦلڪم پڇڻ ۶۴-

لل- ساڪيء جو ڪر سمرڻ من سان .

ساڪي سڀ ۾ سار الي .

راڳه اندڪ پڇڻ ۶۸-

۱- ٻوٽي سمن کان سڪ ڪمان -

ڪمان سڪي سڀ سمن کان ٿون - ٻانڄ سڪ ڪمان يا.

۲- ڪمان بنا سڀ جوڳ اڃا يا - ڪمان بنا سڀ جوڳ اڃا يا

جوڳ ٻوڙ جي سٿل ڪرڻ لاء - ڪمان کي ڪر اڳوڻا.

۳- ڪمان بنا آ ٿيڻ نه سٿو - ڪمان بنا آ ڇوڙ نه سٿو

ٿيڻ ڇوڙ جي سٿل ڪرڻ لاء - ڪمان الي ٻوڙان .

۴- ڪمان بنا ڪو ڪرم نه ٻوڙو -

ڪمان بنا ڪو ڪرم نه ٻوڙو

ڪرم ڪرڻ جي سٿل ڪرڻ لاء - ڪمان الي ٻوڙان .

۵- ڪمان بنا آ ٿيڻ اڪمارت - ڪمان بنا آ ٿيڻ اڪمارت

ٿيڻ ڪرڻ جي سٿل ڪرڻ لاء - ڪمان جو ڪر سمنان .

۶- جنهن وسرو جو ڪمان نه جنهن کي -

ڪهي ٿيڻ سڪ ملي نه جنهن کي

سڀ وسن مان سڪ نه وٺي لاء - ڪمان اٿر ٻوڙان .

راڳه حسيني پڇڻ ۱-

۱- مالا ٿي خوشيان موڪل، مولڪي ٻوڙ ٻوڙ ٻل ٻل

هي جهلمن نه ٻه ڪين ڪي رهندس .

۲- بابا ٿاڙا ڪاڙي وٺڙا، ٿر ٿي سڀ داخل ٿيڙا

مالا ٻولدي وڃي چل چل .

۳- ڪار ڪمان ڪين گهر گذاريان، باه ٻه جي ٻارڻ ٻارڻا

مالا سون ڪها مون سل .

۱- آندڙ اٿي منهنجي چاهي، رات ٿيڻ ٿيڻ ٿيڻ ٿيڻ

مالا ڪانه پوي ٿي ڪل .

۲- ڪهي ٿيڻ ٿيڻ ٿيڻ ٿيڻ ٿيڻ ٿيڻ ٿيڻ ٿيڻ

مالا سي نه ورون گل .

راڳه حسيني پڇڻ ۲-

۱- مولڪي آهي منهنجي اڪير - جنهن سٿي آ ٿيڻ

جهل نه ٿيڻ ٿيڻ ٿيڻ .

۲- سڀ ڪرم ڪي ويا سڃاڻي - ٻوڙ ٿيڻ ٿيڻ ٿيڻ ٿيڻ

ٿيڻ ٿيڻ ٿيڻ ٿيڻ ٿيڻ ٿيڻ ٿيڻ ٿيڻ .

۳- من منهنجي ويا ٿيڻ ٿيڻ ٿيڻ - سار بنا آوار سڃاڻي -

ٻانڄ ٿيڻ ٿيڻ ٿيڻ ٿيڻ ٿيڻ ٿيڻ ٿيڻ ٿيڻ .

۴- آڱر عشق جي جن ٿيڻ ٿيڻ -

ٿيڻ ٿيڻ ٿيڻ ٿيڻ ٿيڻ ٿيڻ ٿيڻ ٿيڻ .

۵- سي نه هليا ويا ويا -

۶- ڪهي ٿيڻ ٿيڻ ٿيڻ ٿيڻ ٿيڻ ٿيڻ ٿيڻ ٿيڻ .

۷- ٿيڻ ٿيڻ ٿيڻ ٿيڻ ٿيڻ ٿيڻ ٿيڻ ٿيڻ .

۸- سامي ويا نه سڏيو .

راڳه حسيني پڇڻ ۳-

۱- مالا وڃن آهن عجب آهي،

ٿيڻ ٿيڻ ٿيڻ ٿيڻ ٿيڻ ٿيڻ ٿيڻ ٿيڻ .

۲- چارون ساڻن چوڻ ٿيڻ ٿيڻ، ٻارون ٿيڻ ٿيڻ

ٿيڻ ٿيڻ ٿيڻ ٿيڻ ٿيڻ ٿيڻ ٿيڻ ٿيڻ .

- جيتيل اندرون لرميل لوڪر، شد اڌ آه **وڙو** .
 عهد ساري سرتي رائي، پيو وگيالي وٺو .
 ۳- سر ستوش جو پوڄن کالي، ٻن ٻارن جو لهر .
 ڪها وستر بهري ٿي ٿي، سمن شري دگهو ٻار .
 ۴- من دشمن کي جيتي جگر ۾، ڪن ٿا راج شير .
 ٿريا گهر ۾ سڪ سيجا ٿي، سمن شاليت سڌ ٻار .
 ۵- سڪ دڪ ۾ سر رهن سڌائين، ڪڏهن نه ٿيا ڳن ڏيو .
 ڪهي ٿيون سي راجن راجا، ڄاڻن لوڪ ٿيهر .

راڳ حسي پڇن ۴

- ل- سگر پياري پريم ڌري،
 ڪهڙي ڪيان مان مھما ٿيندي، آهي سرس سري .
 ۱- ٿاپ ڪليش ڪروڙ جي اڪي، پيئندي پيئي لري
 سمعا شالتي حاصل ٿيڙي، درمست دور هري .
 ۲- من جي دوڙ مٽي هڪ ڪن ۾، پگتي سان دل ٻري
 آشا ترشنا چٽ جي چٽاءِ ممتا ويٺي مري .
 ۳- چڙي خوماري پيخود واري، هردي لذر هري
 چيئن جوئي چٽ ۾ جهاکي، اوديا رڻ ٿري .
 ۴- ڪهي ٿيون گر سنگ پيئي جو، ٿرست وڃي نه لري
 جهر مرڻ جي مها ڪر ۾، مور نه اچي وري .

راڳ ڪوهياري پڇن ۱-

- ل- آيو عشق عجب اسرار ڪري،
 سر سؤ ٻيرا ٿريان ڪريان .

- ۱- اول عشق مان آدم اهڙو، آدم احد کي پرگهت ڪهڙو
 آنء ان ۾ پاڻ امان ڪريان .
 ۲- ڪاڇ عشق جو رست ۾ رومي، نظر ان جي آه لطوي
 ڇا اهر سندو نه بيان ڪريان .
 ۳- عشق ڪيا ڪيئي معزالا، لوڪن کان سي رهن لڙالا
 ٿن سچن جو سمن ڪريان .
 ۴- ڪهي ٿيون اچي عشق جڳايو،
 راه حقيقت جي نه لڳايو،
 مان دم دم ٿينجو ڏيان ڪريان .

راڳ ڪوهياري پڇن ۲-

- ل- سالڪ بطور آهي سوکو- آنء ٿو ڄاڻان اوکي ٿيهر
 ۱- ٻالو ٿي جي ويد وڪاڻن- جهڙايش جي سڌ نه پڄاڻن
 گرهر ٻار جي ڪن ٿيهر .
 ۲- ٻاوا ٿي لڄ ٻوڏ نه ٻڌائين- ڇڏي چيئن کي پٿر ٻوڄائين
 جوڳ نه ساڌين ڪرن امري .
 ۳- ڪوڪ ملان ڪر لوڪ سڏائين-
 الله اڪبر سڀ ۾ نه ٻائين
 عالم سان سي ڪرن گد پوي .
 ۴- سالڪ بڻائي شاه سڏائين- ڏاڏا ٿيهر ٿيهر ٿيهر
 ڪري پاڪند ڏيکارن ٻيري .
 ۵- ٿيئون ال چيئن عاشق آهن-

ٻڌڻ ڏيئي ڪڏهن نه لائڻ
نهن ڳڻن سي ڳڻي ڪنهن ڏي.

راڳ ڪوهياري ڇهن ۳-

ل- هيءَ وڻ نه وڻ کان الو پري -
اوڻهن ڏسجڻ دل ۾ ڏيان ڏري .
۱- هن وڻ جي آه پاڙ پالائي - آڏاٺ مڏيه آه اڪائي
جل ٿل جهنگي جوت اري .
۲- هن وڻ جا ٿي ڌار وڌا ٿي - ٿيئي ڪرڻون سڀو سدائين
ٿن ڏن جو ايمان هري .
۳- هن وڻ جون ٿي شاخون سهائي -

ان کي ڄاڻن ڪي وڏ پائي
اوڳ پنهجا دور ڪري .
۴- هن وڻ جا پن ٻارس آهن - چاه رکي جي ٿيئي چاهين
ٿيئي من جي ميل ٿري .
۵- هن وڻ جا ٿي ڪندا ڪراڻا -

دل ۾ درد وڌائڻ وارا
جنهن کي لڳي سو جهڙي هري :
۶- هن وڻ جا گل ڪن گلناري - ٺهند جن ۾ آه بهاري
سولڪه سان ٿو ڪاڇ سري .
۷- هن وڻ جا ٿل جاڳ الٽي -

ڪاٺ ساڄ جهڙي خود مستي
امر دهی ڄر کان نه ڏري .

۸- هن وڻ جي آه سندر چاها - ٿيئي هيٺان جي من آيا
ان من ٿيئي لعل لري .

۹- هن وڻ جو ٻج آه وڪاڻو - مله کان مهنڪو اصل اهاڻو
ولندو ڪو سر پست ڏري .

۱۰- هن وڻ کي ٻوڇي جن جوئي -
ڪهي ٿيئون سڪ پائي سوني
پو ساگر کان ٿرست لري .

راڳ ڪوهياري ڇهن ۴-

ل- ٿيئي شاهه جي شڪار آهيان مان .
ٻيو سڀو شوڪ نه پالمان مان .
۱- ٻيٽ ٻيڙي آنءِ پنگاڻي -

در نه ڏئيءَ جي آهيان وڪاڻي -
جهاڙو روڙ لڳايان مان .
۲- لوڪ سڄو پل ڪري بخاري -
ٿام هريءَ جو سمجهي پاري -

ٿام سان ٿيئن لڳايان مان .
۳- ٿيئي لعل اصل لڳائي - آهيان هر دم عيبن هاڻي
ٻوڙن کي ٻوڙايان مان .
۴- ڪهي ٿيئون سڄو سمجهايو - هر رنگ ۾ هڪ لعل لکايو
سڀ جي سڀو ڪمايان مان .

راڳ ڪوهياري ڇهن ۵-

ل- آڏاڻ ڏار جو آهيان ٿون -

ڪر سالڪ سڙ هيءُ سالڪن نون

۱- لي نوني حال سڃاڻان مان،
لڪ عيبن واري آهسان مان
بڙي ٻيون ٻئي سڃاڻان مان،

سڀ منهنجا پاپ مٽائين نون
۲- ڪٿي نون ڏان لڳي رليون مان،
ڪري نون سنديون ڪي ٻيون مان
ٻان در در نون ڏانهن جهليون مان،

شل پنهنجو پاڻ سالڪن نون
۳- ڏي سکر سچ جي ساري مون،
چڙهي نون سندي نون ٻياري مون
ڏي ٻي پنهنجي ٻياري مون،

ٻڙ ساڳو ٻار نون نون
۴- ڪهي نون سکر دان مڪان،
لڪ چرڻ ڪم جو ڏان مڪان،
لڳ ڪيان ڏنڻ وڪيان مڪان،

۵- ار ايترو جوت جڳائين نون
واڳ ڪوهياري پڇن ۶-

۷- سڄي سڄي هلي هري هري،
ڳالهه آ اوڪي معان سمع لڄائين
۸- هر سڄي لي نون ڏنڻ رهڻو،

لهن لڄائڻ معان چرچو ٻائين.

۹- نون لڪي الڳي راه ٻون جي،
ٻون ڪٿي معان ٻون ٿي هٽائين.
۱۰- ٻن جي سکر جهڙي مرڻو،

سالڪ سڃاڻي معان ڪٿي ڪٿائين.
۱۱- ڪهي نون سکر جي اڳيان،
سر ڏيئي معان ڪنڌ ڪڍائين.

واڳ ڪوهياري پڇن ۷-

۱۲- سڄي ڳالهه ٻون جي ساري.
عاشق چڱو ڏهن لڄائڻ.
۱۳- ڏول ڏليا جا سڄي ڏاڍي - لوڪن جا لاڳاپا لڳي
ڏيئا ورهه جا ڪري وڃائڻ.

۱۴- محبت جو سي وکر وهائڻ - پر مارت ڏي ڪامل ڪاهين
ڏانءُ الڪ جي وٺڻ وڪائڻ.
۱۵- هڪ هٿ جو سڄي هاري - ڪميا شريفي ڏنڻ ڏاري
راضي ڏهن هر دلڪ ڏنڻ ڏاڻا.

۱۶- ڪهي نون سي ٻون ٻڌائين.
لڪو لعل لاءِ لڪو ٻائين.

۱۷- وحدت هر سي ڪون وڪائڻ.

واڳ ڪوهياري پڇن ۸-

۱۸- آڏ ڳاڙهه مذهب وارن، ستن کي نه سڃاڻو
جهڙو لاڳو.

- ۱- مالڪ ڏيو ٺهاريو وڃايو ۽ ٿلي ۽ ٿلي ۾ ڌرڪن ڳايو.
ٺهڻ کي بند ڪرايو.
- ۲- ڪاٺي ۽ مائه ڪير جلا هو، ڀاڪڻ ٺوڙي پست ڇلايو.
پيرين زنجير ڀاڙيو.
- ۳- اعلٰ حق منصور الابر، حق حقيقي هو ڪو لاءِ.
سوري ۽ سمس چڙهائيو.
- ۴- ٻن پٺا شاه پوءِ وڃائي، گل وچ جامر ڇهر ڇمڪائي.
ٺهڻ لاءِ شور مچايو.
- ۵- ڪهي ٺيئون هر ڪرپا ڌاري، پکتن جا ڏک ڏرد لواري.
نالو امر بڻايو.

راڳ ڪوهياري ڀڄن ۹-

- ٺل - رام رام جو سمرڻ ڪرئون،
ڇو ٿو پاپ ڪمائين، جنم وڃائين.
- ۱- ڪوڙي ڪاٺا ڪوڙي ماٺا، بادل جي هيءَ ڄاڻج ڄاٺا.
ٺهڻ سان ڇو ٺيئون لائين.
- ۲- آخر ٿو ڪي هلڻو آهي، اٽڪ چڪيا ۾ جلڻو آهي.
ڇو ٿو موه وڌائين.
- ۳- خاص خزانو ڏس ٿو ڪولي، ڇهڻ ٺهڻجي آهي چولي.
باهر ڇو وڃهائين.
- ۴- ڪهي ٺيئون هر سمر سوارو،
ڇوراسي ۽ جو ڪٽ ٿو ٺورو.
- ڇو ٿو روه رالائين.

راڳ ڪوهياري ڀڄن ۱۰-

- ٺل - ساڄن ٻنهي سمر ڪرڻ لاءِ،
آهي رنگ رڃايو - باغ بڻايو.
- ۱- خالق کي ئي خواهش خلق جي،
خلقي کيل ڪلائو - پاڻ ڇڏايو.
- ۲- ٻار پگريون ٻاري لائي، پتلن ٺاڄ لڄايو - روح رڃهائيو.
۳- پاڻ هي سوامي - موڪ ٺيڙو.
- پاڻ هي پاڻ لکايو - پور ڀلايو.
- ۴- ڪهي ٺيئون ڪر ڪرپا سان مون،
سڀ ڪهت ڏرڻ ٻايو - ڏرد مٽايو.

راڳ ڪوهياري ڀڄن ۱۱-

- ٺل - ڇڄڻ ڇڙ ٿي عطي رها جوکي -
وٺي وره وسائين، بند بچائين.
- ۱- جوکين ٻن مون ڪن سري ٿي -
ڏرڻ ٿن جو چاهمان.
- ۲- آه اڪير السدر ۾ ٺهجي - پل پل پور بچائين.
- ۳- ڪهي ٺيئون سي ملندا ڪڏهين - پياسي جنجي آهيان.

راڳ ڪوهياري ڀڄن ۱۲-

- ٺل - مالڪ سڀ جي من ۾ آهي،
ڇڪر جو پاڻ ڇاڙو - پوئو ٻاڙو.
- ۱- جنهنجي طاعت سان ڇوڙ ڇڪر ۾،

ڪرم ڪري ٿو سارو.

۲- جاگرت سڀن سڄو ٻوٽو جو سو، ساڳي سڄو ٻوٽو.

۳- ٺالهن چوان ڪيئن هر هنڌ آهي، ڇهين جو ڇهه ڪارو.

۴- ڪهي ٺيئون سو سو روپا پڪ، آهي ٻي ڇهين ليارو.

راڳ ڪوهياري ڀڄن ۱۲-

ٺل - ستر جي هورس ۾،

ڪم ٺهنداين ٺون - سڪ ٺهنداين ٺون.

۱- صدق صبور ي ساڳي،

من رکنداين ٺون - سڪ ٺهنداين ٺون.

۲- ٺرلن جي قند کان چٽي،

مري جيئنداين ٺون - سڪ ٺهنداين ٺون.

۳- وحدت واري ورولهر جو،

ٻيالو پيئنداين ٺون - سڪ ٺهنداين ٺون.

۴- پيخود واري ٻکر ۾،

ٺٻي ٺينداين ٺون - سڪ ٺهنداين ٺون.

۵- ڪهي ٺيئون ٻٽڪڙ ڇڏي،

گهر اينداين ٺون - سڪ ٺهنداين ٺون.

راڳ ڪوهياري ڀڄن ۱۳-

ٺل - ٻڳت وٽل ٻڳتن جي، گهرائيندا آ. ٺڄڻ ايندا آ.

۱- ٻرير ٺٽي ٻريرين جو، ٻيالو پيئندا آ. ٺڄڻ ايندا آ.

۲- هر هنڌ هر هنڌاس کي، سڏ ٺڄڻ ايندا آ. ٺڄڻ ايندا آ.

۴- ڏک سڪ ۾ ڏاسن سان، سڪ ٺهندو آ. ٺڄڻ ايندا آ.

۵- ڪهي ٺيئون ٺيئون کي، ٺال ٺهندو آ. ٺڄڻ ايندا آ.

راڳ ڪوهياري ڀڄن ۱۵-

ٺل - من ماري هل، هٿ هاري هل.

ٻرير ۾ جي ٺون ٻار ٺي.

۱- ٺيورو ڌر ڏانار جو، ڪنڌ ٺاري هل.

۲- مالڪ بي ٻرواه ٺي، پٽ ٺاري هل.

۳- مڙدن جي ٺڳ ڪان ۾، سٺ ساري هل.

۴- ڪهي ٺيئون ڪڪ ڪڪ ٺي، جيءُ ٺاري هل.

راڳ ڪوهياري ڀڄن ۱۶-

ٺل - ٺل ڪهڙو ٺي چالجي، ڪوڙو مسار آ.

مطلب جو سالي هرڪو، مطلب جو ٻار آ.

۱- سڪ وٺي سڪو چاهي، چوي پنهجو پنهجو ٺو.

ارڪي ۾ سالي ڪوئي ٺي ڪو ڪنهجو ٺو.

سوارت جو سارو چالنج ڪتب ٻرير آ.

۲- بنا مطلب جي جڳ ۾، مٿر ٻڙي ٺ ڪوئي

بنا مطلب جي ڪڏهن ڪنهجي وٺي ٺ ڪوئي

غرض سندو چالنج ٻار، سچو وهنار آ.

۳- بنا مطلب جي هڪ ٺي، ٻريريندو آهي سڪي

ڪهي ٺيئون ٺڪ ٺايندو، سو آهي ٺڪي

وٺي شرط ٺوئي ٺوئي، سولي سچو وهنار آ.

راڳه ڪوهياري پڇن ۱۷-

ٿل - ڪر نه مسادر اڏو ماڻو - هٿڙي ڪوهياري لا ٿر لائو.
۱- راڻو ڏرو ڇوڏو هٿڙو -

ڪال جهڙن وس پنهنجي ڪيڙو
سو نه ڪري ويو لهن لڏائو.

۲- مهر هئي جهڙي ڪلپ هزار -

مايا جا اڻ ڀريل پندارا -
سي نه هليا ويا ڇڏي لڪائو.

۳- گهڙي پلڪ جو هي جڳهه ميلو -

آخر سڳو ويٺو اڪيلو
رهي نه ڪوئي راجا راتو.

۴- ڪال هلي ڪهنڪي نه ڇڏي ٿر -

نئون سڀ کي خاک ڪڍي ٿو
پوري ٿئي جڏهن پاڻي ڏائو.

راڳه ڪوهياري پڇن ۱۸-

ٿل - سکر جي آهڻ سان -

جهڙي مر لڏين ٿون - جڳهه وڻن ڏين ٿون -

۱- مڙ ڀارڻ جو مان ٿي - ڪلهي ڇڏين ٿون -

۲- سالڪو ڇڏي سر ساهه جو - ٻهر ڪڍين ٿون -

۳- لادعاوا جي ديش ڏي - ٻهر ڪڍين ٿون -

۴- ڪهي نئون سنسار کان - پار ٿر لڏين ٿون -

راڳه سورڻ پڇن ۱-

ٿل - ٻره ڪري برسات، پندر اڃ پاڻي آيو.

۱- پالڻج نعو ڪڍ نهن ملائي، نهن ڀرو پالو پاڻ جهلي
ڇت رکي ڇوڏار، ٻڏي ڪٿار، نهن نهن ڏاڍو لار
۲- سر لڏا سارنگهون طائوس ڇوڏار،

ڇنڪه آهنگهه مڙ ڏنگهه دلورا
سر مڻڊل سگار، سڻي ڏن ٿار، گهمان هر ڪن ڳارو.

۳- جوڳ جهنگ ڪف ڪرمه لائي،

سرمه لرمه سمه مون سمجهائي

سمه شجڻ جو هار، سوهر لڙڏار،

پرين منهنجي گل پاڻو.

۴- ڪهي نئون ڪر جوڙ اڏاسا،

ڪر ٻا ڪري ڪر ڪما پر ڪاشا

سدا بست بهار، چندن هڪار،

سڳند منهنجي سر لايو.

راڳه سورڻ پڇن ۲-

ٿل - بسڻ چاهين جي ٻرو جو، ڏار وٺاڳ وٺاڳي

ڇڏي سڀ دور دلها جاء ماڻ ٿون ماڳ وٺاڳي.

۱- صفا انهن ڪرڻ پنهنجو،

ڪري وٺ پڇ ڪرم سان

دل ٿاڻي جو سدا دل ٿان، مٿاڻج داغ وٺاڳي.

۲- ممهه مد موهه چاري، ٻه، ٽسائج پاڻ لا پنهنجو

جلد هن چار کي ڏي ٿون ۱ اوه جي آڱه وٺرائي.
۲- وڌيڪ جي واسنار ٿون، اڌالچ پاڻ لا ڪڏهن
نڀي ڪر ڪمان جو ڪنڊر، ڪٿي ڇڏي وٺرائي.
۳- ڪهي ٿيئون ٻوه واري، ٻوه پوڄا ڪ ٿون ٿن ٿي
ملي من لار سان پڏيڻ، پلو ڪر پاڳه وٺرائي.

واڳه سورٺ پڇن ۲-

ٺل- ڏکڻ جي پوڻان سڙا، سڳا ايندء سڳا ايندء.
ادا آڙا جا ڏي پوڻا سڳا ايندء سڳا ايندء.

۱- سمجه ٿون سور ساڄن جا، سڄي سڳه جو سڀيهر آ
پرين جي پار جا خطا، سڳا ايندء سڳا ايندء.
۲- رکي دل ۾ ڪڏهن ڦٽو، ڪسڻ ويلي مٿان ڪرڪين
مٿان مٿي سڏا مڃيڻا، سڳا ايندء سڳا ايندء.
۳- ڏکڻ ۾ ڏاڏ ڏانهن دل کي،

ڏري ٿون ڏور له پڇانء
ٺل ڏي پڻ ليه ٿي ٺڌڙا، سڳا ايندء سڳا ايندء.
۳- ڪهي ٿيئون سڏا سڳه، سڄي ٿون سر مٿان سڄيئون
هلي پاڻ هي پرين لڳڙا، سڳا ايندء سڳا ايندء.

واڳه سورٺ پڇن ۴-

ٺل- اکر چاهين ڪمان ڪر مڪه.

مٿي کان له مٿن سورج

سڪن جي سامهه کي ٺاهي- ڏکڻ جي ڏيهه کي ڏورج.
۱- چوڻ ڪهڙو اول ڪٿي- لهي ٻوه ٿو ٿي سڏر

ٺيئون هر بسڻ لاء بهلي- چٽا سان جي- کي ڏورج
۲- مٿي چوڻ اول ڪٿي- لهي ٻوه ٿي ڪهڙو سڏر
ٺيئون هر مان لاء بهلي-

ڪاهن کان ڪنڊ کي ڪورج.
۳- ڪهي ٿيئون مڪه خاطر-

۳- ٺيڪا مٿي سور
سڄي سڏار کي ٺاهي- ٻڌن سڳه جا چورج
واڳه سورٺ پڇن ۵-

ٺل- سڪه سڏار ساڳو مان- ٺوڙ سان کي ڪهڙي
منش ٿن هر جي سڳو- ڪرڻ سان کي ڪهڙي
۱- دليا جو دور هي آخر- ڇڏي هر ڪو ڪو وڌو
مٿي ۽ ٻوه ڪڍي هائي- ڇڏي سان ڪهڙي
۲- لهي لاپن ڪلهن ۾، هٿان هليا ويا ڪٿي
ڇڏي اعنڪار جهڙي ٿي- ٺوڙ سان کي ڪهڙي
۳- مٿي مٿس جهر سڏر- مان لاء خاص مان ڪهڙي
ٺيئون مٿن موهن سان- مان سان کي ڪهڙي
۴- ڪٿي ٿيئون ڪري سڪر- وٺي ايندء آهر جو
سڏا جيون مڪه ٺيڻي- هٿ سان کي ڪهڙي
واڳه سورٺ پڇن ۶-

ٺل- رهي راضي هري جنهن ٿي،
ڪهڙي ٺيئون ڪان ٺوڪن جي
چڪو جنهن سوان اهرت جو،

ڪهڙي ٺهڻ ڪاڻ ڏوڪڻ جي.

۱- رومان ۾ ڇڙهي ٺهڻ جو، ڪري او ستر ماڪڻ جو
هجي ڪهڙو ڏکيو رسو،

ڪهڙي ٺهڻ ڪاڻ جهوڪڻ جي.

۲- سدا هيون جواهرن سان، پراڻل پندار آ جهنگور.
پلا جنهن وٽ سڄا موٽي،

ڪهڙي ٺهڻ ڪاڻ لوڪڻ جي.

۳- سڄي دليا سڄائي ٿي، سدا جنهن منش کي چڱو ۾.
آهي مشهور جو هر هنڌ،

ڪهڙي ٺهڻ ڪاڻ هوڪڻ جي.

۴- ڪهي نيتون لڳا ٿوڙي، لسنگه لروار ٿيا جيڪي
ٺندي ٿوڙي چڱت سارو،

ڪهڙي ٺهڻ ڪاڻ ٽوڪڻ جي.

راڳو سورت پڇڻ ۷-

۱- پون ٿا ياد سي سڀ کي.

رڪور جن پراڻل پڳرڪ سان

امر ٺهڻ رهيو ٿاڻو. هليا جي ٺهڻ حليم سان.

۱- وڃائي پاڻ جن پنهنجو. ڪٿي سڀوا پڇمن جي

منا مالڪ ڪيا سڀي. رهيا جي چڱو ۾ مرڻ سان.

۲- ڏسي ڏک ڪين ڪي ڏريا.

ڪسڻ وڃائي ٺهڻ جي ڪر ڪيا.

روئي ٿي خلق ٺهڻ ٺاه.

ڏا جن سر شهادت سان.

۳- سڄائي سادگي سندر. وڃي جن پاڻ وٽ پوري
وڃي سڀ کي چڱت ۾ سي.

هليا جي چڱت ٺاهڻ سان.

۴- سڄي سڱ پڙهڻ ۾ شرڏا. وڃي جن ڪرو ۾ پوري
ڪهي نيتون اهي ڏن ڏن.

رهيا جي چڱت سادگت سان.

راڳو سورت پڇڻ ۸-

۱- ڇڏي سڱ شولق سساري، هريءَ کي ياد ڪر ٻندا

پوري پائي پراڻل جو پهاڻو، مٿل دل شاد ڪر ٻندا.

۱- وشو جي پڙهڻ هي ٺاهي، سدا ٺون جاڳ ڏکڻائي،
ڏسي پل ٿا سندر ٺاهي، اندر آزاد ڪر ٻندا.

۲- ڇڏي ٻالور ڪٽڻ ڏن جو،

غريب جويون سندر ٺهڻ جو.

وڃي ڪر سڱ سندن جو، جيون آباد ڪر ٻندا.

۳- ڪري سڱ سڱ سڱ، منا ماڻج مڪت مڃو،
ٺهي آڻر امر ديوا، سڄو اهڙو ڪر ٻندا.

۴- ڪهي نيتون سمر ٺاهي، هلچ ڪرڻار ڏي ڪاهي
آخر رهڻو هتي ٺاهي، اهو اعتقاد ڪر ٻندا.

راڳو سورت پڇڻ ۹-

۱- ڪري سڱ سڱ سڱ جو. جنر پنهنجو سڱاري وٽ.

۱- سندن جو سڱ پارس کان. آڻر وڃڻ لکيو آهي

سدا ٺن جي رهي سنگ ۾.

الدر ٻنهنجو آجاري وٺ.

۲- سندن جو سنگ سر لڙ جهڙو.

ڪري پورڻ سڀئي آئون،

رهي ٺنهي ٺون چاڻا ۾. ٺٺل دل جان لاري وٺ.

۳- سندن جو سنگ ارشد آ. اوديا روڻ جي جڳ ۾

دوا سا پير سان ٺي ٺون.

سڀئي ڏک درد لاري وٺ.

۴- ڪهي ٺيئون مڪت پڌ جي.

ڪنهي سسنگ ڪي چاڻج.

ولي اڀريش سندن کان. پرم پولا لاري وٺ.

راڳم سو وٺ پڇن ۱۰-

ٺل- هندي وديا وڌائي ٺي، مڻش جومان ٺارم ۾.

۱- هندي وديا سيڪاري ٺي، ڪرم ڏرم جي ٺي.

هندي وديا سدا ڏي ٺي، سچو ڪڙ ڪمان ٺارم ۾.

۲- هندي وديا پڙهو چم سان.

سدا ٻوليو هندي ٻولي.

هندي وديا ٻڌائي ٺي، سچو وديوان ٺارم ۾.

۳- اصل کان آه ٺارم جي، سسڪرت ۽ هندي وديا

هندي وديا آڻائي ٺي، سچو ڪڙوان ٺارم ۾.

۴- ڪهي ٺيئون هندي وديا، سڪوسڪ شان جي چاهيو

هندي وديا سون جو ٺي، ڪري ڪلياڻ ٺارم ۾.

راڳم ڪنڀات پڇن ۱-

ٺل- سچي دانا جي درٻار. ساڌو صاف سڌاڻ ٺا.

۱- ساڌو سڌاڻ سولي ٺاڻ.

ڄمري ٻنهنجو جسر جلاوڻ.

پڙهو وڌا ويهار. لاري جڳ ڪي ٺاڻ ٺا.

۲- خدا ٻنهنجو سر ٻار واهن. رڳن جو ٺا رت سڪاڻن.

سور ڪندو سر ڌار. جويان ٺاڻ جلاڻ ٺا.

۳- ٺاڻ ٺري ٺا ٺي ٺاڻ ٺاڻ.

ٻنهنجو چاڻي ڪين وسارن.

سڌجن سي ڏاڏاڻا. اي رنگ برهم ٺاڻ ٺا.

۴- ڪهي ٺيئون سي ڪاڙي ڪاهن.

ٺل ٺل ٻنهنجو ٺاڻ ٺاڻ.

ٺن ٺاڻي ٺاڻ. آلهه جو ٺاڻ ٺاڻ ٺا.

راڳم ڪنڀات پڇن ۲-

ٺل- سالڪي ملندڙ شال، ٺيئون مان روز ٺاڻ ٺاڻ.

۱- سالڪين جي مان سڳڙي آهڻ.

ٺي ڪنهنجي مان اصلي ٺاڻ ٺاڻ.

۲- سالڪين جي ٺاڻ ٺاڻ، ڪڏهن سي ڪين وسارن.

۳- سالڪين کي ٺاڻ ٺاڻ سڏاري.

ٺاڻ ٺاڻو وڌا ٺاڻ ٺاڻ.

هيڏا ٺاڻ ٺاڻ ٺاڻ ٺاڻ ٺاڻ ٺاڻ.

۴- سالڪين لاءِ مان سچ وڌاڻ.

ملندا مولکي جيتري جاتي

آسڻ ٿن جا اڃال، ٻالهي ٿي نه ٻهاريان.

۱- ڪهي ٺيئون ٺيئون لائڻ آهر،

ڪول ٿسان ٿي جهڙن جگر

آهن سي نه اڪال، جڙيو دل کي جٽاريان.

راڳ ڪمپاٽ پڇڻ ۲-

لل- سا سهڻي سڀاڻي، ڪهر جنهن سڱ نه سڃاڻي.

۱- ساهڙ جنهن کي سر کي ٿاڻي،

لوڪ ڪيون ٿن لڪ چپ پيچي

ساه ڪيون ول سوکهي ڪيچي، ٺيئون ڪئي ٺاڻي.

۲- گهڙو ڪٽي جا گهڙي هميشان،

لڙهو ٺيڙهو هولا ٺيئون سان

ملندي هڻي هر روز ميهڙ سان، ٻار ٿي ٺاڻي.

۳- دوزخ بهشت ڏي آڻ نه ڪرادي،

کلا غيبت ٻار ٿا ٿرادي

ڌم ٿي قدم هر دم ٿرادي، عرش ٿي اڏاڻي.

۴- ڪهي ٺيئون ٿن سهڻي ساڻي،

ميهڙ سان جنهن لڙف ملائي

ساهڙ ۾ جنهن سرم ساڻي، مڙج ٺيئون ماڻي.

راڳ ڪمپاٽ پڇڻ ۴-

لل- ڪري سکر رکي شڙا، مچر سودو وٺا گهرجي

ٿاڻي ٿن من سڌي ٿڪا، وڪارن کان هٽا گهرجي.

۱- شهد صابڻ ڪٽي سنگ ۾،

ٻڏي ڪهڙو ٿو ٿي گنگ ۾،

رڱي ٺهڪي برهه رنگ ۾،

ڪٽن جو چٽ چٽ گهر جي.

۲- لڏي لعلن پري مڙڪي، ٻلي ڪڙمي جهڙن ساڙڪي

وڃاء نه سواس ٺيئون پٽڪي، سمي هن ۾ ڪٽن گهر جي.

۳- الي شب ڪرم جو ٿل سڪ،

ملي ڪپ ڪرم جو ٿل ڏڪ،

آهي ويدن سندو هي رخ، سهارو کي مٽا گهر جي.

۴- ڪهي ٺيئون سمجهه ٻياري، وٽج وٽ لام جو ساري

خجڙ ڪر گيان جو ٿاري، ٻڏن جگر جو ڪٽن گهر جي.

راڳ ڪمپاٽ پڇڻ ۵-

لل- گروه جو شهد سڌا ڌم سان،

اڃا پڻدين، امر ٿيندين.

رکي ڪر مورف ۾ لڙي، اڃا پڻدين، امر ٿيندين.

۱- ملائي شهد سان سر ٿي، ڪري اڀاس سواسن سان

سڀني لڙا جگه جا ٿون، اڃا پڻدين امر ٿيندين.

۲- شهد جو ارمڪ وٺياري، ٻسج ٿون پاڻ کي ٻياري

الڌر ۾ ٿان آهر جو، وها پڻدين امر ٿيندين.

۳- ڪهي ٺيئون ڪٽي ٻڏن، جگه کان ٿون وهي لهارو

ٻهر جي گيان سان دل کي، اڃا پڻدين امر ٿيندين.

راڳه ڪمپيات پڇن ٻ-٦

ٺل - پورو ڪر پريما ٻڌي، جو، پري ٻيلاو ٻياري ٿو.
 ٺٽي لڄ ڪيان آٿر جو، پرم سندس سڌاري ٿو.
 ١- جيئن ٺٽي لٽا ٺٽي، ڪرم شب پاپ کي ڪوئي
 ڪري پارس ڪندن لوهي، ٺيئن سترگر سينگاري ٿو.
 ٢- جيئن مائو ٻچو ٻاري، ڪئين کي پورسگر ٺو ٺاري
 جواهري پرک ٺٽياري، ارم ٺيئن گر سينگاري ٿو.
 ٣- دوا جيئن درد کي ٺاهي، پون ٺو ميگهه کي ٺاهي
 ڪرو ٺيئن ڪيان سمجهائي، ڪنڌو چر جو لواري ٿو.
 ٤- سڄي ڪر جي سندر چالي، ٺٽي ڪر ڪيان جي مالي
 ڪهي ٺيئن ڪتي چالي، مٿل دل کي جيئاري ٿو.

راڳه ڪمپيات پڇن ٻ-٧

ٺل - عجب آ رام جي ليل، ٺٽو چا چا ٻڌائي ٿو؟
 بندي جي خيال ۾ هڪڙي، پريو پڻ ٻي ٻڌائي ٿو.
 ١- ٻليءَ راجا ٺيئن چاهيو، وٿان مان راج ديون جو
 ٺٽو پائال جو راجا، ڪرم ٺٽا ڪرائي ٿو.
 ٢- هٽي من آس دسرت جي،
 تخت مان رام کي ٺٽي دس -
 مليو بنواس رڪهور کي، رڻڪه ٺٽا رچائي ٿو.
 ٣- راجا ڪئي ڪورون من ۾،

ڪنداسين راج پارت جو

سڄو ڪل لاس ٺٽو ٺٽو، ٺوان ٺٽڪ ٺٽائي ٿو.

٢- ڪهي ٺيئن ٻلي سائي، وٿي ٻڌوان کي جا ٺي
 سڪي سو ٺي جيڪب ۾ جو، ٻليءَ سان من ٺٽي ٿو.

راڳه ڪمپيات پڇن ٻ-٨

ٺل - ٺٽي سڪ پرم پرمين کي - ڪرو دوشن ٺٽياري ٺو
 دها جو هڪ وڪي سر ٺي - سميت ٺٽي سڌاري ٺو.
 ١- رڪي وشواس جي پورڻ - پون لا شرڻ سترگر جي
 ٺي جي درد ٺٽن کي - ڪرو پل ۾ لواري ٺو.
 ٢- سڌا ٺن من وچن ٺن سان -

چڙي هڪ سيو ڪن جيئي

ٺي کي پرم جو ٻيلاو - پري سترگر ٻياري ٺو.
 ٣- وٿي آهڻيش سترگر کان - جهن جي لار گوهند جو
 ٺي جو من ڪري لرم - ڪرو پڻ سڌاري ٺو.
 ٣- ڪهي ٺيئن ڪتي ٻڌن - ٺيئن لڄ ڪيان ۾ ڪر جي
 ڪري جهون مڪت ٺي - سڄو سترگر سڌاري ٺو.

راڳه ڪمپيات پڇن ٻ-٩

ٺل - بنا ڪر ڪيان جي مڪتي، ٺٽي آهي ڪنن ٻياري
 بنا سورج جهڙن اولده، مٿل آهي ڪنن ٻياري.
 ١- جهڙن جگر ۾ بنا ٺٽي، وچن هن پار آ اوکو
 ٺيئن ڪر ڪيان ٻن پوڄل، ٺٽي آهي ڪنن ٻياري.
 ٢- جهڙن استاد ٻن جگر ۾، هنر ڪو لا سڪي سگهندو
 ٺيئن ڪر ٻن پرم وڌيا، ٺٽي آهي ڪنن ٻياري.
 ٣- بنا ڪر ڪيان ٺٽي جي، ٺٽو ايمان لارڊ جو

ٻا ڪر ڪوان چوراسي، ڪنڻ آهي ڪنن ٻيٽار.
۴- ڪهي ٺٺون منڍ ڏيئي، ملي هر جي مان خاطر
ٻا ڪر ڪوان ٺٺن هر سان، مان آهي ڪنن ٻيٽار..
راڳم ڪڍيات پڇن ۱۰-

لل- ٻڌي ٻيٽڪ ڪلا ڪر جي.

اچار ٻندين نه ڏک ڏسدين.
۱- رهي ڪر ڏيو جي سنگهه پراني ڪيان ڪٿا پگتي
ڪمل اٻڪار سڪر جو.

وسار ٻندين نه ڏک ڏسدين.
۲- ڪري سيرا سدا ڪر جي- وٺي منڇر اول شش ٺي
وري شش سڌو لالو.

لوار ٻندين نه ڏک ڏسدين.
۳- ڪروءِ جي ٻيٽار ڏرشتي سان.

ڇڪت ۾ مان ٻش ٻائي-
ڪهند سان ٺٺن ڪر ۾ اوکڻ.

ٺٺار ٻندين نه ڏک ڏسدين.
۴- ڪهي ٺٺون رهي هر دم- لڪ ڪر ڏيو جو کائي
ٺٺين لاءِ وٺي دل ڏوڙ.

وهار ٻندين نه ڏک ڏسدين.

راڳم ڪڍيات پڇن ۱۱

لل- ٻڌي ڪر ڪر ڪروءِ سان ڪڏ.

ڪڏار ٻندين سڪي ٺٺن.

وٺي سند شهد سڪر ڪان.

اچار ٻندين سڪي ٺٺن.

۱- ڪروءِ جو شهد من ڏاري- چوڻ چٽ ڪي ڪري لڇل

سڻ ۾ روپ سڪر جو- ٺٺار ٻندين سڪي ٺٺن.

۲- ڇڏي غفلت آلي جاڳي- جهي پڪوان جو لالو

مڱل دل لار سڻ سان- جهيٺار ٻندين سڪي ٺٺن.

۳- ٺٺي پڙدا هٿائي ڇڏ- ڪرم لڇ ڪيان پگتي سان

ڏري ڏيو ڪٿن ڪي دل.

اچار ٻندين سڪي ٺٺن.

۴- ڪهي ٺٺون لڪي آڻر- ٺوهر ۾ ٺي سدا رست

ٺوهر ٻولا سهڻي پراڻيون- ٺوهر ٻندين سڪي ٺٺن.

راڳم ڪڍيات پڇن ۱۲

لل- هري ٻنڌا ڪري ڇڪت، سڻ ڪي سولائي ٺو

هتي ڏاڍو لڪل جهنگو، ٺٺي ٺٺي ڇڪائي ٺو.

۱- ٺوهر ٻائي سڻ ڪي ٺوهر لڪي انسان ٺي ٻائي

ڪري اٻڪار جو ٺوهر، جنم پنهنجو وڃائي ٺو.

۲- لڳل آ مهر ڏاڍي ٺي، چوڻ لا سند ڪر ٺٺن ۾

جهنگو ٺٺن ٺٺن جنم ٺي آ، ٺٺي ٺٺي سو ٺوهر کائي ٺو.

۳- جنم سان جهو جي روڙي، ٻڌائي رار آ ڇڪر ۾

ڏي ٺٺ ڪٽ سڌاڻن سو،

لمت ٻڌي جو ٻڌائي ٺو.

۴- ڪهي ٺٺون ڇڏي چنڊا،

پښتون ډلهه د ارم جو ګر ټون
د ښوهر لار آ ښهجو، وشو کي سوړ سالي ټو.

واژه کلمات پښتون ۱۲-

- ۱- ټنډه ډاډان مټکه سان -
کډهين سڼه لا ګرځ ګهر ځي
ملي جنهن سڼه مان دوکو -
سدا ټنهن پر ډ ځ ګهر ځي .
- ۱- جنهن ګر ډر هڅي ټوټو - ډوړ جنهن ګر وک ټوټو
منش دل جو هڅي کولو -
لرمت ټنهن کي چڼځ ګهر ځي .
- ۲- هس دک کالو سڼه پاړو -
بدر جينن لرې کي ګهاړو -
ټين سڼه مولد جو پاړو -
ګډ له ټنهن سان دهن ګهر ځي .
- ۳- جينن ګوټلو ګري کارو -
جولا سان ډن وځي سارو
ټين دک مولد ډي ډارو -
منهن له ټنهن ډ سڼ ګهر ځي .
- ۴- ګوي ټنهن ټکا ټوړي - ټنډن سسار جا جوړي
کسنگ کان من کي موړي -
سازن ځي سڼه لرځ ګهر ځي .

واژه کلمات پښتون ۱۴-

- ۱- ځپ د ارم لار ټون جاړي - ګري - من لي وډلایي .
۱- ګايا مانا جولي ځالي - ډوړو کي ګر ډم سالي
ډ سڼه ښهجو پاڅ سځالي - آهين مورمت سالي .
 - ۲- کتنب کښلو سالي ټاهي - مطلب جو ډوړو
اچ وچ جو ځي ځکښ سارو - ګوړو لي وهنوار
ګر ځالي ټون له سځالي .
 - ۳- ګهيا ټينون ټنډن ټوړي -
ماليا کان منهن ښهجو موړي
ډوړت ټکي ډوړو سان جوړي - لي ډوړو وډلایي .
- ### واژه کلمات پښتون ۱۵-
- ۱- ټل - ټاه پاڅ ډ ډوړت جهالي ، ګر ظاهر ښهجو ډالي
پاڅ موز سځي ډ ټنهن ډالي .
 - ۱- ټلر مک اډاس ګري ټون، پاڅ من ډ ټالسي
ټاهر مکيا ډ سپ ډک لي - ټلي له ټنډ ډالسي .
 - ۲- پاڅ ډ پاڅ وځالي ټل ټل - ډوړت ځي ټوړ ټالي
ډامت صامت جو ټنډ ټالي - ټلر ډه اډکالي .
 - ۳- ګوي ټينون ځي سڼ سڼا - سوړ سڼ ځي ډالي
اصلي ښهجو ډوړت سځالي - ټاهر ټلر ګر ټلي .
- ### واژه کلمات پښتون ۱۶-
- ۱- ټل - ساهو ډ سي جا سوړي - مون والکر ټين ټهاري .
سا ګډهين سڼه وساري - ټسي ډم ډم ډ ډنډار .

۱- اتي بهر اندر جا - مڙس مڇ وڃائي -

سا پل پل پاڻ پڇائي -

۲- لاڳاپا سڀ لاهي - ولي عمق سندو آڌار -

۳- رانيون ڪري ڪفالو - تنهن گهڙ ٿي گهٽ نه لهاريو

سڀ ڪڙڪا ڪمن وساريو - هلي ليهن جو هڻي نه لغارو

ڇاڙهي بيحد ٻرڻ بهار -

۴- نيتون ليهن نهي - سان - مهر سرم ملا -

ٿر درياه پاڻ پيائي - سڄو ساهڙ ساڻ سنهائي -

ئي مهر معان بهار -

راڳم مالڪنس پڇن ۲-

لل- آيس اجهي مان تنهنجي - ڏسي ٻر ساگر هي ٻاري -

تون ٻر ٻر ٻار اڪارين - پئي شرن او هائجي شمار -

۱- ٻارو ٻالڏ ڪجي - ٻر - ڪريان ئي لڙاري

ڪر ڌار ڌڪي لا ڌاري - تون صاحب مون نه سڌارين

لڳي آهيان تنهنجي لام -

۲- آهون هن نه اڏين جون - سڄو صاحب سڪاري

گڏ ڪولي - ساڻ گذارين - هن مٿل کي نه جيئارين

ڏئي ٻر ٻر سندو ڪو چار -

۳- ڪولي هن نه ڪئل کي - دلبر ڏي دلداري

مان آهيان اميدن واري -

ڏسان صورت تنهنجي ساري

لڏ جهيان تنهنجو لام -

۴- ٽيٽون لوڪ تنهن ٻر - سندن ٻڃ سوار ٻي

ڪر منهنجي ئي رڪاري - تون امرت لام پيارين

جو پايان سڪ آرام -

راڳم مالڪنس پڇن ۳-

لل - سڀ جوئن ٻر جوئي انسان جي -

ملي جڏهن لئي ڪر يا پڳوان جي -

۱- ٻين جوئن ٻر اڪيان - آهي ڪولي نه گمان -

انسان ئي گمان جو ڌار آ -

ٻين جوئن ٻر ڏک - آهي ڪولي ڪول سڪ -

انسان کي سڀ آرام آ -

هي ٻر ٻر جو روپ - ئي ساڪيات سور روپ -

ڪلاهن ٻر آ ساري جهان جي -

۲- سڀ جوئن سردار - آهي مالش اولار -

لا ديو چاهن جهون چاه سان

مهما ويد سڏائڻ - رشي مٺي لا ڳائڻ -

ڏس پيارا پڙهي آسار سان

منهن جو او آ رتن - ڪري ڏر ڪولي جن -

آش جهنگلي آ لڄ ڪليان جي -

۳- هن ديهي جو ڦل - جهي لام ئي لڏول -

ڪم ڇڏي ٻيا سڀ سندار جا

جو وشه ٻر وڃائي - ڏک الڳ ٻر پائي -

هي وڃن ئي رار اولار جا

هر ڀڄڻ جو ڪري - ڪهي ٿيئون سو ٿري -
زوج مائي سو پند لڙان جي .

راڳ مالڪم ڀڄڻ ۴-

ل - پندا هر دم ڪر اڳڪار ٿون ،

سڀ جهڙن سان ڪر پيار ٿون .

۱- جنهن جي دل ۾ دٻا ، آهي من ۾ مٻا ،

سو منڍ ڏيو سندس ۾ -

نهن راضي ٻڳوان ، جو آهي دياران ،

ڇت جهنڊو پراڳڪار ۾ -

جو ڪري ٿو ٻلائي ، سڪ لهي سو سدالين ،

ڏس من ۾ ڪري ويچار ٿون .

۲- پو هٿ جهڙو ڏرمه لاهي ڪوئي شپ ڪرم -

هيءُ وڻد پراڻن ڳايو آ -

جهنڊي من ۾ پو هٿ ، تنهنجو ٿو مل آ ڇت -

نهن ڌر لپ پڌارڪ پايو آ

ڪري سمن جو پلور ڪر ٿون ٿن سڻلو ،

پاء پورڻ پند لڙار ٿون .

۳- سائين سڀ ۾ لهار ، مٺا وڃن آچار ،

۲ سڀني جو سڪار ڪر -

ڪنهن کي ڪهٽ نه ٿون ڄاڻ ، وڌي ٿو سڀ ساڻ

ٿن من ڏن سان اڳڪار ڪر -

دڪ سڪ ۾ ٿي لائي - ڪهي ٿيئون سهائي ،

وڃ ڏينن مٺان پلهار ٿون .

راڳ مالڪم ڀڄڻ ۵-

ل - جومت جڳاه جومت جڳاه ،

هردي ۾ گمان جي جومت جڳاه

۱- جنم جنم اوديا اند پاري ، ڏکي ڪيو ٿو کي آ پياري

هاڻي لڳي سڪر جي لاڙي ، گمان وٺي اڳيان لاء .

۲- رشن من هيءُ جومت جڳاهي ،

ورمت وويڪ وگيان لڳائي

من جي پند پرائف مٿائي ، ٿون ٿي پند پرائف مٿاء .

۳- گمان بنا لا ٿئي روغڏائي ،

موه سندي لا مٽي اولداهي

سغن وڻن ساڪه مٿائي ،

ومت وويڪ جي جيءُ ۾ جلاء .

۴- گمان بنا لا مڪتي ٿيندين ،

جوت جنم ۾ هر هر ايندين

باب ٻڌيم جا حساب ڏيندين ،

ڪهي ٿيئون هيءُ ڳالهه همنده .

راڳ سارنڪ ڀڄڻ ۱-

ل - بادل ڪري لهار ، وس هر ويلي .

۱- جيو جيت سڀ پکي اڳڪارن ،

سپون سمند جون لٽ لهارين ، لاڙا ڪون ڪنوار .

۲- ڳايون مينهون گاهه گهرن ٿيون ،

ڪٽ ڏو لاڻو ڏکيون پرن ٿيون ، ڏڪر ڪٽ ڏاڦار

۳- پرکوي مور رهن لا بهاسي،
 آڙيون امير لاه آهن اداسي، ال ال ڪرڻ ڀڪارو.
 ۴- ڪهي نيتون ڪر جوڙا رڌا،
 پورو ڪر تون سڀ جي آڻا، ڇڪر جو ڪر ڇڪارو.

راڳ سارنگ پڇڻ ۲-

لل- پادن ڪر آلود- وسي هن ريلي.
 ۱- وجهه ڪري پاڇهارا وس لون-

وسي وڌو ڪت ڪو جس تون -

ڏي تون لير اگاڏو.

۲- سندر مهتر سالوڻ آيو- سيڪه وسڻ جو ڪر تون سايو

سڀ جي دل ڪر شاد.

۳- لهنجي وسندي ماڪ وس لا-

وڻ ٿي پوئا خوب ڪڙڻ لا-

دانا ڪر عداد.

۴- ڪهي نيتون هي عرض اڪهالچ-

ڏڪر ڪتي تون سڪر پٽائج-

ڪر مصيبت ماد.

راڳ سارنگ پڇڻ ۲-

لل- پورو دين دٻال- سميت ڏي مولڪي.

۱- جنهن سميت لاه ديرو آهاسي- ڪيالي ڏيالي پتر بهاسي-

ما گوهند گوپال.

۲- جنهن سميت سان ليا ماڏو سورا-

منهن سڀا ليا پندت پورا-

اهڙي پوڻ اڪال.

۳- سميت ڪرو هر ويدن اڌو- پورو ڪر ڪرڏا رهي لوترو

ڪر مڃان هر حال.

۴- ڪڏهين ڪڏهين دل نه ڏکايان-

سڀ کي شاعري سڪ بهچايان-

خام ان لاءِ خيال.

۵- ڪهي نيتون ٿي سچ و واسو-

ڪوڙ ڪهت کان ڪر تان پاسو-

پورو ڪر هي سوال.

راڳ سارنگ پڇڻ ۴-

لل- ساڌن جو سسنگ، سچ ڪو-ڪ سان.

۱- ڪرو ڇڪت پر آهن جيئي سسنگ جي سر ٿاهن سڄي

پور ڪري سڀ پنڪ.

۲- ڪرو ڏين ٿل وقت پڇاڻا سسنگ ڏي ٿل ٿرمت سڀاڻا

ڪري ڪهت مان پورنگ.

۳- ڪرو ڪرڻ و آ ڪيالي سسنگ سولو آ ڪڏالي

چار هي آسرو رنگ.

۴- سسنگ جي هڪ ڪهڙي املهه آ

ڪهي نيتون لاءِ لهنجو ماهه آ

مڃي مسڪه رنگ.

۳- سڀ سڀي سر جڳه ۽ آهڻ ۽ مولن جهڙا وڃن سڻائڻ
نن من نڻ ٿان وار.

۴- سڀ وڃن ٿو اڃ ٿو اڃ، اڃ ڇنڊ ڇنڊ ما جي هن سسر
ٿيئون سي نه وسار.

راڳ سارنگه پڇن ۹-

۱- ٻوڙي ٿون ٿور ٿور - ٺهڻ لڳاڻ ٿور،
ٻوڙي ٿي اڙالڪو.

۱- لوڪن جا لاڳاپا سڀئي ۽ لاهوئي ڇڏي لاهي
سڀنيون سور سڀي سڀ سڀ ٿي،

هل ٿون اڳي ڪاهي

جڳه کان منهن موڙ موڙ، هر سان جي ۽ ڇوڙ ڇوڙ
ٻائي ڪلا ڪالڪو.

۲- حال ٻوڙي جو پڇ ٿون نڻ کان، جن آ ٺهڻ لڳايو
ر ٺهڻي ر ٺهڻي رات گذارين، مولن ۽ منهن ٻاڻو
ٿون ٻي ڪنڌ ڪور ڪور، سڪر ٿان ڪور ڪور
ڇڏي ڇڏي سالڪو.

۳- من ڪهڙي ڪي لغام سڃر، ڇاڪ شيد چڪالي
مڃت جي ميدان ۾ هل ٿون، وڌيڪ ساڻ وڌائي
ڏاڍي ٻڌ ٿور ٿور، ڏيڙي ڏيڙي نور نور
صفر ٿي سڻالڪو.

۴- ڪهي ٺيئون جي ٻوڙي آهڻ، دم ٿي وڌم وڌاڻ
ٻل ٻل ٻاڻ ۽ جهاني ٻائي، سڀي شيد مڻائڻ

ڇمڪن ٿي ڇوڙ ڇوڙ، سواسن ساڻ ڪڏاڻون
لنگهي پڻ لالڪو.

راڳ سارنگه پڇن ۱۰-

۱- ٺل - اٺي من جاڳ جاڳ - ڪليو ٿي ٻاڳ ٻاڳ،
ڊام ڪي سڀار ٿون.

۱- ڇوڙي لڳه جوڻن ۾ تو - ٺل ۽ وڌيڪ ڪڏاڻو
مالن ڇوڙو ٻائي ٿو ٻي - مورو ڪا ٺاهي وڃاڻو
هائي ڇڏ ڊام ڊام - ڪري سڀ ڪار ڪار
ڇنڊ سڏار ٿون.

۲- اودا ٺل ٺل سان چڪي جاڳن.

رهي خودي ڪان خالي
سواسن سواس ۽ سوري صاحب - ماڻن - وڃ ٿو اٺي
رهي ٺن ٺاس ٺاس - ڪاڇ ڪر ڏاس ڏاس
ٻوڙ ٺوڙ ٿون.

۳- اودا ٺل ٺل مان جاڳن جيئي - آهڻ سي وڌيڪ ٻاڳي
ٻوڙي ڪي ٻاڻن سڀئي - رهي جڳه ڪان ٺاڳي
ٿون ٻي ڪر سار سار - اٺي اٺا وار وار
ڏيان من ڏار ٿون.

۴- ڪهي ٺيئون جي جاڳن چاهين -

شر ڪرو ۽ جي وڃ ٿون
شر ڏا ۽ وشواس رکي من - آڳا ٺهڻي مڃ ٿون
جي ڪر ٺام ٺام - ٻاڻ سڏار ڏام - ڏڪڙا ٺار ٿون

۳- سند سو راڳم سارنگ پڇن ۱۱-

۱- سند گرو نه نه، تي پو واه واه.

مولڪي له وسارئون

۲- دين دڪي مان در تنهنجي جو. آهيان هر دم گولو

دين دنگو دانا منهنجو. منجه پرم پولو

هيئن همراھ راه. تي واهن واه واه.

نظر سان تيار تون.

۳- گوهند مون و گنج لا ڪرئي، آهيان اصل اهاڻو

سرو واريگ ساڪي سورت، تون آله ستگر سياڻو

منهنجي ڏي پنڌ لاه، منهنجي سڄ آه آه.

۴- تار منجهان تار تون.

۵- ڪهي ٽيون مان جهڙو لهڙو، بالڪ آهيان لهنجو

مهر پولو تي سالڪ آهين، مات پتا تون منهنجو

اهي دڪ لاه لاه. بجهاء جڳ پاه پاه.

۶- لار ڏيئي لار تون.

۱۲- راڳم سارنگ پڇن ۱۲-

۱- آه سند سجان. پلا اڄ ٻاڳ ٿيا.

۲- سندن آلي آلد اڏڙا. درد دلين جا منجي وڙڙا

لهن جا وڙا لهان.

۳- ڪهڙي ڪهڙي ٿي جن کي سارنگ.

۴- اچڻ جون ٿي راهون لهارن

ملها سي مهربان.

۵- ٻڌي ڀاءو ڀاءو ڏاڻون. پنهنجي مدد سان ڪڍائون

ڪهڙا ڪل ڪليان.

۶- ڪرم جي ڪل ڪل ڪٽائون.

۷- اچڻ جي ٻاڙ پٽائون

رهيو نه غير گمان.

۸- ڪهي ٽيون ٽن تان سر ڪهڙيان.

۹- مڙ ڪهڙي ٽائين منهن لا موڙيان

ڏريان ٿي جو ڏيان.

۱۳- راڳم ڪامول پڇن ۱-

۱- آه ٽيون جي آسري جي. موني ٽڪي ملائين.

۲- سڪ سان شرن پيا جي منهنجي. ٽيجا درد متاڳين.

۳- پنڌي ڇڻي ٻالڏر آهن. ڊڳ ڊڳ منجي رچائين.

۴- سنهري آها جي ساگر ٿي. ٽن کي ٻار پڇائين.

۵- ٽيون ٽي ڏين جي ساگر ۾. ٽن کي لال لهائين.

۱۴- راڳم ڪامول پڇن ۲-

۱- پورين کي پياس پورب جي.

۲- ٻئي طرف لا ڪاهين ڪين.

۳- پورب جا سي پنڌ پچائين.

۴- آس پورب جي لاهين ڪين.

۵- پورب طرف وڃن جي، ٻرلڏا.

۶- پلعي قدم هٽائين ڪين.

۷- پورب جي ڪن وٺر وڌائي. والي اي ورتائين ڪين.

۴- ڪهي نئون ڪن ياد اورب کي -

اورب داس پالائين ڪمن .

راڳ ڪامول پڇن ۳-

۱- ڪن ڇڏي ويا ڪن ۾ ڪاڙي -

ڪن اندر ٿا ڪهارين ڪمن .

۲- ڪڙي ڪن قبول ڪيائون -

۳- ڪن کي ڌارين ڪن .

۴- ڪن جي ٻائي هر دم ٻولن -

ڪن جو وڃن اڃارين ڪمن .

۵- ڪن جو آند روڙ ٻولن ٿا -

ڪن جي سکر کي سارين ڪمن .

۶- ڪن وارين کي ياد ڪرون سي -

ڪن وارين سنڀارين ڪمن .

۷- ڪهي نئون ٿيا ڪن ۾ ڪر سي -

ڪن جو خيال اڃارين ڪمن .

راڳ ڪامول پڇن ۴-

۱- ٻڌا سوچ ٿون ، آهين هٿ مهمان .

۲- ڇڪت مسافر خالو آهي ، ويه نه پاڻ ٿسائي

سور ڪڍ ڪو اڳ جو لاهي ، ڏيا ڏر ۽ دان .

۳- ڏن ڪتب هيءَ لاهي ٿيندجو ،

لاحق ٿائين مورڪ ٿيندجو

۴- ۾ ٿا لئي ڪيندجو ، معان ڪران ايمان .

۴- ڪنهن جي لاءِ اوڻو ڪندو ڪيائون ،

ڪنهن جي ڪار ۽ ڪار ۽ ڪار ۽ ڪار

۵- ڪنهن جو پاڻ ٿيائون ، ڪنهن جي ڪار ۽ ڪار

۶- ڪهي آهين ڪر راءِ ٿي ٿون ،

ڪنهن ڪنهن ڪنهن ڪنهن ڪنهن

۷- ڪنهن ڪنهن ڪنهن ڪنهن ڪنهن ڪنهن

راڳ ڪامول پڇن ۵-

۱- ٻڌا يادوڙا - راءِ کي وڌو ۽ ٻڌيائون .

۲- ڪنهن ڪنهن ڪنهن ڪنهن ڪنهن ڪنهن

۳- ڪنهن ڪنهن ڪنهن ڪنهن ڪنهن ڪنهن

۴- ڪنهن ڪنهن ڪنهن ڪنهن ڪنهن ڪنهن

۵- ڪنهن ڪنهن ڪنهن ڪنهن ڪنهن ڪنهن

۶- ڪنهن ڪنهن ڪنهن ڪنهن ڪنهن ڪنهن

۷- ڪنهن ڪنهن ڪنهن ڪنهن ڪنهن ڪنهن

راڳ ڪامول پڇن ۶-

۱- ڪنهن ڪنهن ڪنهن ڪنهن ڪنهن ڪنهن

۲- ڪنهن ڪنهن ڪنهن ڪنهن ڪنهن ڪنهن

۳- ڪنهن ڪنهن ڪنهن ڪنهن ڪنهن ڪنهن

۴- ڪنهن ڪنهن ڪنهن ڪنهن ڪنهن ڪنهن

۵- ڪنهن ڪنهن ڪنهن ڪنهن ڪنهن ڪنهن

۶- ڪنهن ڪنهن ڪنهن ڪنهن ڪنهن ڪنهن

۷- ڪنهن ڪنهن ڪنهن ڪنهن ڪنهن ڪنهن

ڪنهن ڪنهن ڪنهن ڪنهن ڪنهن ڪنهن

راڳه ڪلياڻ پڇڻ ۲-

- ٿل - ڇو ٿيون اچو منهنجو ديس -
 مان ٿيس ڏي-والي درشن لاءِ .
 ۱- سر ٿيون ساجن سواڻ - سچ ٿي پايان سڄي -
 لالسر سارو ٿيس .
 ۲- ٿعاڻا لوڪن جا سهندس سر ٿي سڌا -
 وره جو پائڻ وٺيس .
 ۳- ويهندس در ڏي اديون - رهندس ڪين هتي -
 ڏسيو ڏکي ڪي ڏيس .
 ۴- ڪهڙا ٿيون اچي منهنجي من گهڙو -
 ڀر-سر ڪيو ڀرويس .

راڳه ڪلياڻ پڇڻ ۳-

- ٿل - سڄا سکر سڄي پگتي - دها ڌاري ڏيو مولڪي .
 ۱- لڪي ڏن مال ٿو چاهيان - لڪي گهر ٻال ٿو چاهيان
 صرف شد خيال ٿو چاهيان - دها ڌاري ڏيو مولڪي .
 ۲- لڪي مون مون جي آسا - لڪي سکر شان جي آسا
 ا پگتي دان جي آسا - دها ڌاري ڏيو مولڪي .
 ۳- لڪي رڌ سڌ ڪهي ماڻا - لڪي لو لڌ سڌر ڪاڻا
 ڪهي شد ٻڌ ڌرم داڻا - دها ڌاري ڏيو مولڪي -
 ۴- ڪهي ٿئون گمان آڻڻ جو - سڄو من ڏيان آڻڻ جو
 اڻهه رس پان آڻڻ جو - دها ڌاري ڏيو مولڪي .

- ۳- ٻولڻن ر موه وڌايند - سسنگ لا شپ ڪور ڪمايند
 چاري مٿس وڃائي ٿو .
 ۴- ٿئون ساري عمر گموائد - ران پڇن سان دل لا لائيد
 مائش ديهه لڄائي ٿو .

راڳه ڪلياڻ پڇڻ ۶-

- ٿل - ٿڪي ٿار وڃائج ٿن ر ٿون .
 ويهي پڇن ڪر نه ٻڌن ر ٿون .
 ۱- سار سر ڪر سر ر سوهڙ آڻ آواز اٿڌر ر اوڻر
 ڌارچ ڏيان ڏمن ر ٿون .
 ۲- اٿي پهر رهڻ اڀاسي ، پيالو پي ٿي پوڻر پياسي
 رهڻ مڪن ٿن من ر ٿون .
 ۳- سر ٿ ٿوٺ سان ڪري سڄائي ،
 صورت ڏس ڪر جي وڏ ٿاڳي
 ٿي ڪر ڪر درشن ر ٿون .
 ۴- ڪهي ٿئون ڪر شهد آڇاري -
 اڏي چڙه ٿون دسر ڌاري
 گمن ڪر نه ٿڪن ر ٿون .
 راڳه ڪلياڻ پڇڻ ۷-
 ٿل - مٺي گوشت جا ڪڍ ڳاڙو پياري -
 ڪيو مائش چمر سڄاو پياري .
 ۱- هڪ ٻول پورب جو ٻار ٿو -
 ٻيو موم ڪي ڪمن وساريو

واڳم ڪليمان پڇون ۴-

- ٿيڻ ٻيڻ ٻان ۾ - ٻيڻ ٻس ٻس ٿون ۱
ولي ڪرڻ کان ڪس ڪس ٿون .
۱- ڪار ڪروڻ لوڻ موڙهه اهڪار ۱
ٻڃڻ کي ٿون وس ڪر ٻارا ۱
ڪڍي قلب مان ڪس ڪس ٿون .
۲- ڪنڪاڏي ٿيڻ ٿي ٿن ۱
ٻنڪين جو ٿو ٻلجي ٿن ۱
روح ۾ ٿن کي ڏس ڏس ٿون .
۳- ٻوهر ڪمان ٻن ڪڪڙ ٿي ٻائي ۱
ڪمان ولي سڪر سان سڌائي ۱
ٻاء جڳڙ ۾ جس جس ٿون .
۴- ٿيڻ ڪم ٿي ڏس اکر ۱
ڏرڇ ڏرولي خيال خمر ۱
هر سان هردي هس هس ٿون .

واڳم ڪليمان پڇون ۵-

- ٿل - وڻهي عمر وشه ۾ وڃائي ٿو .
ڪٿي سچ جي ڪار ڪمائي ٿو .
۱- ٻالان ڏانڊن ۾ ڏوليڻ - ڏار ٿام ٿام سان ٻوليڻ
ڪار ٻيڻي ڪل ڪائي ٿو .
۲- جوڻ ڪنواڻه هڪ ۾ ٻوڙجي -
ڪار ڪروڻ مد لوڻ ۾ اڙجي
ٻوڙ ٿي هر سان ٻائي ٿو .

- ٿون من جي چال سڌارو - چوڻ ڏر سڄي کي ڏارو
ٻڃڻ ٻڃڻ ٿام ڏارو ٻاري .
۲- هڪ شيل رکي سڪر ٻارو - ٻو ڪروڻ ۾ جي ۱ ٿي ٻارو
ٿون لوڻ ۾ دل ٿي ٻارو - چوڻ ٿو ٿو ٿو کان ٻارو ٻارو
ٻڃڻ هڪ هڪ جو وڃارو ٻاري .
۳- هڪ ٿيڻ ٿيڻ ٿوڙي - ٻو من ماڻا کان موڙي
ٿون ٻڃڻ جڳر جا چوڙي -
چوڻ جي ٻوهر سان چوڙي
ٻڃڻ ٻوهر ٿي ٻارو ٻاري .
واڳم ڪليمان پڇون ۸-

- ٿل - جڳر ٻيڻ ٻن سان ٻائي جهڙيون ۱
سا سو ٿي سوڙ سڄي جهڙيون .
۱- هڪ مان مٿي ڏاڻي ۱ ٻو ڏر ٻائي جهڙي
ٿو ٻار ڪري ٻائي ۱
چوڻ ڏر ٿي ڏر ٿي جهڙيون .
۲- هڪ عيب ٿي ڪنن جا کولي ۱
ٻو بلڪل ٿورو ٻولي ۱
ٿو ڏس ۾ روح ٿي ڏولي ۱
چوڻ وڙه وڙه وڙه وڙه جهڙيون .
۳- هڪ ٻار ٻو جي ٻاري ۱ ٻو روڻي رات گذاري
ٿو ٻل ٻل ٻن ٻاري ۱
چوڻ ٿيڻ ٿي ٿي جهڙيون .

۱- اڃا تو اٿس سر آلي، ڏوڏ دل سان نه ڪيو ٿو ٻاڻي.
کٽي هلندو معان معالي، لهن جي لاءِ لاهين لا.

۲- گرن جي دوار تي گولي،
ڪهي نئون جهلي جهولي،
ملي ٿي جي اڏج ٻولي، ٻور ٻوڙا مٽائين لا.

راڳ ڪٽسو پڇن ۴

۱- معان جهڙيون جهليو مولڪي،
ڏوڏ مون سواس سڏن کي
۱- لهن مان ڇڪت مان ڇڪل،

دل ٿا ڳان دور ٿي مون دل
جان جهرا ٻا ٻل ٻل، سڌا سارن ٻون کي.
۲- سڏي ساڏو ڪرن ٽڪرا، ڪسالي جهڙن ڪنهن ٻڪرا
ڪڍي اڳيان جا ڪڪڙا، ڏهن لا ڏس ڏکڻ کي.
۳- ملي جا سچ سڌي سرڪي،

ٻيٽر سا ٻر ٻر سان ٻرڪي،
ڊجهائڻ ڊام کي مرڪي، غير ٽهنجي ٻاڪڻ کي.
۴- ڏلر ٻيٽر ڊاڙي، ٽنهن جي ڄم سڌ ٻا سڌي
ٻوٽن ٿن سان ٻيٽي ٻاڙي، ٽڪڙو ڄن نه لهن ٽي.

راڳ ڪٽسو پڇن ۵

۱- معان مولڪي جهڙن جهل.
دورن لاءِ ٿي ديواني دل.
۱- عشق آيو الڌر آسري. کائڻ پيئڻ وٺو وري

عمن ۾ رات وٺي گذري. ڪم ڄاڻون وڃي جهنگل.
۲- اٿن لا عشق جا اڏما. پوي ٿي ڪاڪا ڪا سڌ مان
ڪري من سان وڏي ٻڌ مان.

جهان ٿو ٿر کي ٻل ٻل.
۲- سچو سچا سچ پالمان. سچو ري ڪهن ٻيو ڇاهيان
ٻون جي ٻار ڏي ڪاهيان.

چڙي جڳ جي سوي چل چل.
۳- ٽي ٽنهن اٿي ٻهي. جتي ڪاٺا نه ٻڳو ٿي
ڇڙهي من ٿي اصل سعي.

وٺي ٿي ڪاڏي ڪل ڪل.
راڳ ڪٽسو پڇن ۶

۱- ڏسي هي مڃ معالي، ٻهي ٻيٽر ٿي ڳاڙها.
۱- آهن سي روه جا ڏرڊا، بنا مڃ لا ٻيو گهرندا
ڏسي مڃ ڪهن سي ٻڙندا، سڏي آيا سڄا پاڙا.
۲- اڳن جهڙن عشق هي آهي،

ٻڪن ڏي ٻار جهڙن ڪاهي.
بنا رات ڪهن ٻيو کالي، ٻڪي ڪوڪٽ ڪرن ڊاڙا.
۳- چليا جي ٻر ٻر ٻارن سان،

چلن سي ڪهن ڪنهن ٻن سان
ٿري ان خاڪو ڪنهن سان، کوليا ڄن خيال جا ٿاڙا.
۴- ڪهي ٽنهن جي ڪاهن لا،

ڪل جهڙن خيال لاهن لا
ڏرن ٿي ٻڳ نه ٻانن لا، ٽي ڄم جا پٽا ٿاڙا.

لل - پٺين ڇو لو ڪلها مومن - ڪٿي ڪڍ لئس شيطاني.
۱- ادر ٽهندي سدا بولي - سهي ڪر صاف سو چولي
حقيقي ڳالهه ٿو ٻولي - پڙهي ٿو شبد روحاني.
۲- مڃي مرشد پاڻي جهالي - ادر ۾ پڙه ڏڪر ذاتي
سدا ڪر باغ اسبالي - اهو ئي وچن ڦر ڪالي:
۳- لئس ڪافر الي ڪارو - رلاو جهن ڇڪت سارو
ٻڌي مڙدن ٽهن مارو - پڙهي سو حرف حثالي.
۴- سطح مومن ڪهي ٿيئون -

سبق لڙيس سندو پڙه ٿو
حقيقت حق بولي هون - معرفت سان مڙدائي.

راڳ ڪنسو پڇڻ ۸-

لل - اسي بي حال جڳه سارو - وهايا ليغ ٿارا مون
لڪي مانت سڳي ٻيلي - ڏٺا حاڪي نظارا مون.
۱- رهي راجا لڪي ٻرجا - رهي ڏرڻي لڪي خواجا
وڃائي ٻل ۽ باجا - هليا ويا ٻراڻ ٻارا مون.
۲- ويا جهنگر جتي جوڳي - ويا ٽهسوي ڪرهي اوڳي
ٿيا هي رسن ۾ روڳي - ڏٺا لڙڪن ڌڪارا مون.
۳- آخر سڀني هلي وارا - رهي سورج لڄند سارا
ملن ڪي سبب هر ٻارا - ڏهن ٻڪري ٻندارا مون.
۴- ڪهي ٿيئون ڪرو دالا - ڏيو ڪڍ گمان ۽ گيانا
واري هر ڪال جا ڪالا - ڪٿيو ڏک درد سارا مون.

راڳ ڪنسو پڇڻ ۹-

لل - ڪري سنگ شير مڙدن جو - لئس ٿي ٿو
لئس ٿي ٿو.
۱- جڳت جا خيال سڀ لاهي -
ڏسج ڪر لاد ڪي ڪاهي.
سچو سندرو ٻڌي لاهي - لئس ٿي ٿو
لئس ٿي ٿو.
۲- ڪلا جو گل وجهي ڪهانگهو - ڇڏج سسار جو سالڪو
لڄان جو لنگهي لالڪهو - لئس ٿي ٿو
لئس ٿي ٿو.
۳- مثالي موه جي چاري - وسائي وره جي واري
ڪٿي سسار مان ساري - لئس ٿي ٿو
لئس ٿي ٿو.
۴- ڪهي ٿيئون چاچ چارو - سچن ستن ڪرن وارو
حقيقت چو هڻي لعارو - لئس ٿي ٿو
لئس ٿي ٿو.

راڳ ڪنسو پڇڻ ۱۰-

لل - ٻروءِ جي ٻرير جو ٻالو - ولي ڪر کان پٽ ڪهرجي
ڪرن ڪي سس ٻهتا ۾ - سڪ سان ڏيڻ ڪهرجي.
۱- لڄائون لوڪ جون لاهي - ٻڌج سندرو سچو ساهي
ٻرين جي ٻار ڏي ڪاهي - لڪي پٺي هٿ ڪهرجي.
۲- ڇڏي ايمان ٿن ڏن جو - مثالي مان سڀ من جو

چڏي ارمان لوڪن جو - مري جڳهه ۾ ڇڏي گهرجي.
۲- ڪٿي ڪل موٽ جي چاري -

چڏي غلطي ڪري ٿياري
ڪٿي سسار مان ساري - سهر سچ جو ڪلڻ گهرجي.
۳- ڪهي نيتون سمجه ڌاري - ڏيوگر گمان جو ڀاري
ڪنڌو جر ڪال جو واري - لسنگهه لڙي ٿي گهرجي.

واڳم ڪنسو پڇن ۱۱-

۱- ڳرو مهران غريبن جو - ڏيا ٻالي ڏڪڇ پڙدو
لڙ ڌاري لڙائڻ جو - ڏيا ٻالي ڏڪڇ پڙدو.

۱- ڪي مون پاپ است ڀاري - عمر و لطف ويئي ساري
وجهي چادر شرم واري - ڏيا ٻالي ڏڪڇ پڙدو.
۲- شرڻ ٻالڪ پسرڻ ٺهندو -

ڪچان پورو پورو ٺهندو

سڃا سگر اچي منهنجو - ڏيا ٻالي ڏڪڇ پڙدو.
۳- چڏي سالي سڀئي سائين!

پس ٺهندڙي شرڻ ماهين

ڏڪڻ ڳرڏيو ٿو آهين - ڏيا ٻالي ڏڪڇ پڙدو.

۴- ڪن نيتون سمجھي - وسيلو ٿو ٻڌا ٺاهي

ڳرڏو ڏڪڻ ڏس ٺاهي - ڏيا ٻالي ڏڪڇ پڙدو

واڳم ڪنسو پڇن ۱۲-

۱- ڏن جي باغ ۾ طوطو، مڌا لڻ ٿو ٻولي.

۱- ٻڪي هن ٻار جو آهي، آيو ٿو ٻون هتي ڪاهي

ڏن ٺهندڙي ٺو ٺاهي، اتي ٿا ڏن ٻن اولي.

۲- ٻڪي مهران چانڊ ٿو، وڃي ويجهو سڃاڻ ٿو
ماي ڪا مڇ مائڻ ٿو، اتي جهڙن اندر چولي

۳- ڪٿي آيو خبر ڪاڻي، ٻان جي ٻار جي ٻالي
ٺو ڏهن رات جا لائي

۱- ٻڌج سا ڪن ٻئي کولي

۴- ڪهي نيتون ٺهي ڏيئي، پسند سو ٻاڻ ٻههي
ڏسي هڏا ماس جي ڏيئي، ٻي ٿا ٿو ٻنڌ ٻولي

واڳم ڪنسو پڇن ۱۳-

۱- هر ٻن ڏان پکيئي جو - ڏين ٿا سي ڏين ٿا سي
چو اڀرڻ ڪڇي جو - ڏين ٿا سي ڏين ٿا سي

۱- هر ٻن هٿ سڄو کولي - سڌا هڪ ٻار هي ٻولي
ٿراري ڏرڻ جي ٺولي - ڏين ٿا سي ڏين ٿا سي

۲- ڏين ٿا سمجهه سمجھي - چن ٿا ٻنڌ ممڻ جي
ڏوڏ جا رڻ ممڻ جي - ڏين ٿا سي ڏين ٿا سي

۳- سڏائڻ ڏرڻ جون ٻيٽون - ٻڌائڻ ٻوڏ جون جڳهون
ٿو ٿي سڏائڻ سڏائڻ پکيئيون

ڏين ٿا سي ڏين ٿا سي

۴- ڪهي نيتون ڏيا ڌاري - لڙائڻ رڻ جي ڌاري
وگر ٿو ٻوڏ جو ساري - ڏين ٿا سي ڏين ٿا سي

واڳم ڪنسو پڇن ۱۴-

۱- ڪر سنگ سڏن جو سڏائڻ،

ٿي اٿس سڀي جو سڀائي

راڳ ڪنسو پڇن ۱۶

۱- ڪر مهر اسانجي مالڪ. اسين آهيون ٽيهنجا مالڪ.

۲- ٺهي لوڏو ڪيون لا ٺهاري.

۳- ڏي ڪونهي تون نه مولا جي
هي جهڳڏش جڳهه جا مالڪ.

۴- تون سڀ کي روڏو سائين. تون پاٿان قتل و سائين
هي خلق سڄي جا خالق.

۵- ڏي گمان ڏيان جي شڪتي.

ڪهي ٽيئون ڏي پريما ٻڌجي
هي ڏيان ٻڌو ڏک ڪهاڪ.

راڳ ڪنسو پڇن ۱۷

۱- مولڪي سکر ٻوڙ ٺار تون.

ٻنهنجي ڪرڻا ڏرشتي ڏار تون.

۲- لاهي تون ٻيو ڪو حملو. اچي واهر لي وسيلو
ڪري ڏها ڏڪن کي ٺار تون.

۳- ڪن ٻن جا آهن ٻاري.

ڏسي ڏيل ڏکي لوڏا هاري
هڪ ڏيئي هڪ جا اڪار تون.

۴- ڏاڍو لوڻ ٺهر آ ڏاڍو، مڇ موه موه آ منجهاريو
چاڙهي ٻوڙ ٻيڙي ڪر ٺار تون.

۵- ڪهي ٽيئون تون سرڪ سائين.

۱- سنگ ستن جو ٺهي مولي، اي دلها ساري ڪوڙي
هلي سان نه هڪڙي ٻيائي.

۲- سنگ ستن جو نه مڏاري، سڀ من جا دوش لواري
ڪٽي جگر مرڻ ڏکڻائي.

۳- سنگ ستن جو گڏ کائي، ٻڌ ٽنهي اهرت ٻائي
چڙهي مستي مڙج سوالي.

۴- سنگ جو رنگ لالو، ڪهي ٽيئون ڪري آڃالو
ڪڍي دل مان ڌرم ڌوالي.

راڳ ڪنسو پڇن ۱۵

۱- منهنجو ايشور عرض اڳاڻجانءِ.

ٻنهنجي چرڻ ڪمل ۾ لڳاڻجانءِ.

۲- ٻوڙ ٽنهنجي شرلي آهيان.

اڳي لا جڳهه جي وسعو چاهيان

هري ڏرشن ٻنهنجو ڪراڻجانءِ.

۳- سڀ گهٽ واسي اتر ٻامي.

اڳي ٻڌاون منهنجون سوامي

سڀ من جي مهل مڻاڻجان.

۴- جهڙو ٺهڙو ٻنهنجو چائي.

الڪ سنگ صاحب لي تون سائي

الڪ ويٺي ڏڪن کان ٻڌاڻجانءِ.

۵- ڪهي ٽيئون هر ڪين وسارج.

هر دم ڪرڻا ڏرشتي ڏارج.

ٻوڙ سنڌ کان ٻار ٻڌاڻجانءِ.

پو سنڌ کان ٻار ٻڌائين .

منهنجو آواڪن لوار ٿون .

راڳ ڪنسو پڇن ۱۸-

ٿل - آهي ٻار جو ٻڌ اٿل ڪو .

هيءَ ڏکيو ٿيڻ ۾ آه لالڪو .

۱- جيڪو سختيون سور سڃاڻي ،

هلي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي ٿي .

سڀ لاهي سر جو سالڪو .

۲- سو ٻار پوي هن ٿڙ کان ، جو ڪن ٻڌي ڪنهن اڙ کان

گلي ٻائي ڪلا جو ڪالڪو .

۳- هي ٻار نه سستو چاٽج ڪٿي ڪنڌ ڪلهن کان آٽج

هي ملهه کان آه مهالڪو .

۴- ڪهي ٿيڻ سولي ٻائي ، جو لوڪ لڄائون لاهي

هي سودو لاهي سهاڪو .

راڳ ٻهاري پڇن ۱-

ٿل - ساڪي سر چٽ هار ، سا ٿي ذات اسان جي .

۱- منهن ٿيڻ جو ٻهرو آهي ، ٿيڻ ۾ آهر سار ،

سا ٿي ذات اسان جي .

۲- اٿي ٻهرو ٿيڻ ۾ ٿي ، اڪند ڪيان اٿار .

سا ٿي ذات اسان جي .

۳- آسٽ ٻاٽ ٻهرو جو سروي ، اٿي سڪ اسرار .

سا ٿي ذات اسان جي .

۴- ڪهي ٿيڻ لوڪ ٿيڻ ۾ ، چمن جو چمڪار .

سا ٿي ذات اسان جي .

راڳ ٻهاري پڇن ۲-

ٿل - ستن سنگ مهان ، ٻارو مون ٻاڳ ٻائي سان .

۱- ستن ٻهرو پال ٻائي ، ڏلو درشن دان .

۲- ٻار پڳت ستنوش صوري ، ٻارو ڏلو ٻار ڏان .

۳- ڪهي ٿيڻ جن ڪر ٻا ڌاري ، ڪڙو ڪل ڪلاڻ .

راڳ ٻهاري پڇن ۳-

ٿل - سر ٿيڻ سٺ سڃاڻ ، آيا اٿل اسانجي .

۱- ٿن من جن جو آه اروڪي ،

جهون مڪي پورڻ جوڙي .

ڪيائي سي ڪٿان .

۲- ٻار اٿڪاري ٻار ڏک هاري ، ٻارو وٺائي ٻهرو وٺاري

ٿيڪي ٿيڪي ٿيڪي .

۳- سڪ سان ٿن جي شوا ڪر ٿان ،

وڃن سٺي هردي ۾ ڌيان ، ڪهي ٿيڻ ٻيڪان .

راڳ ٻهاري پڇن ۴-

ٿل - ستن جو ستنڪ ، سدا ڪر ٻار سڄي سان .

۱- ستن جو سنگ ٿي سڪدالي ،

سڀ ڏرڻ جي آه دواني .

ٻيئي مسڪ الڪ .

ان من جي لو لوٽ سواري -
آند ڏي اٽڪ -

۳۔ ستن جو سنگ اودا ٺاري، هردي الميهه جو ئي ٻاري
پرم ڪري سڀ پنڪه.

٢٠ نیٹون ناري سنگ ستن جو ،

ٻيالهو ٻياري رام ٻڌڻ جو.
چاڙهي آهر رک.

راجہ بہاڑی پھن ۵۔

١١- ٻڌڻ جا ٻڌڻ، هر دم ڪاڄ سنواري.

۱۔ ڀڳت ڪيتر جي ڀڄڻ وڪيائون ۱

یاں کے لئے ایک کھانہ۔

دل مھر يو ڏي دان .

۲- ارچن جو نظير رڪت واهي، رنگ پوريءَ ۾ ليو سگهائي
پوئو ٿي سگهان.

۳۔ منجي خاطر بڻيو نالي، سڏ لي جي سڀ وٽس هٽائي
هر ڪري هر بان.

۴۔ پختن لاء اوبار ذري لو،

کھی ٹیٹون دک دور کری لو

داتا لی دیوان .

د اېډه بهارې پېښ ۱-

لل - شووهر شووهر سدا لون اچاري،

۱۔ **مردوں** دھرم (مردوں) پڑی میں پڑا،

۱۰ لوں کرم کرنا نہ ہو سکتا دیکھنا۔

له لوان دده کارځای له لوان کوش ماري.

۳۔ نہ توں وشو لیجس نہ توں پراگہ الپکے،

۱۲ نوون وراثت سولر له نوون ايش سروگي

سولہ شذ چیتن لون استگ لروکاری .

٣- اجر تون امر تون انتم تون القادي،

اكتب ايكرس لون لوكي لربا اباذي

—هغه لاه سمازي نوهر روپ څاري.

۴۔ کھی نیٹون آلم پوھر عک سچاٹی،

وکی ہاو یوون یو عمر یان پچالی ،

پد پراستي اچل لي اداري .

راجہ بہاری پھن ۷۔

ٲلء۔ ھر ٲور ٲور ٲن ٲسائٲ،

استوار جھنم سب جہنم کی پالی۔

۱- چل ٿل جبل ۾ جتي ٿا رهن جي ۱

الهن كي الي لي جو طو هو چکائي.

۲۔ پلي ڇوڪري ڪري پاپ ڪهڙا

ذٰلِي قُوَّةٍ لِّهٖنَ اِي كَذٰهِنَ لَا يَلٰلِي .

۳۔ ذی قعہ ہڑی کی : من ذی ہالی کی

جڈی گھن گھنکی ماہن ہی اچالی ۔

۴- گڏن کاس ڏي ۽ مرن ماس ڏي ٿو،
جهڙو کاج جهنگ جو ٺهڙو ڏيئي لڳائي.
۵- ڪهي ٺيئون چنبا ڇڏي پست جي ٿون،
جهج ٺار هر جر اهل چنبا بڻائي.
واڳهه بهاري پڇن ۸-

ٺل- منهن کي ڪڏهن ماس کائڻ نه گهرجي،
اشد کاج ۾ دل لڳائڻ نه گهرجي.
۱- ڪرڻ جهو هنسا وڏو پاپ آهي،
کلي ڪنهن جي ڪالي وهائڻ نه گهرجي.
۲- پکي ماس جوئي لڙڪو ۾ وڃي سو،
وڃي لڙڪو ۾ جيءُ جلائڻ نه گهرجي.
۳- پکي ماس وارو پسون آهه جڳهه ۾،
منهن ٿن پنهن بڻائڻ نه گهرجي.
۴- ڪهي ٺيئون کولي گر لڪ سنڌ چون ٿا،
ڪڏهن جهو ڪنهن کي ستائڻ نه گهرجي.

واڳهه بهاري پڇن ۹-

ٺل- پون باد ٺل ٺل، پونتم بهارا-
ڪڏهن ڪنهن وسرن، سڄڻ سي سڄارا،
۱- جڏهن کان جدائي، ڪٿي آهي جوڳن-
لڏهن کان اکين مان، وهن لهر لارا-
ڏو، ملو پيو نه مولڪي، پرين ريءُ لکي ٿو-
ملن شال مولسان، جيءُ جا جهارا.

۳- ڏالر جاچي جڳهه ۾، سندن منٿ نه ڪوئي-
ڏيئي پونم ويا جيءُ، ڪسي خيال سارا-
۴- ڪهي ٺيئون ڪهڙيون، ڪيائون ٿن جون ڳالهيون
کٽن ڪيائون پکي، جا سي پندارا-
واڳهه بهاري پڇن ۱۰-

ٺل- شڪر ڪر شڪر ڪر، سڄڻ ٿون سدائين-
بها شڪر منهن مان، ڪڍج پي نه وائي.
۱- رڪي رار جهنگ، رهج راضي ٺهندجي-
ڪر نه دانهن ڪڏهن، رڪي رنج رائي-
۲- رڪي چاهه چنبا ۾، گهڻو ڪنهن گهر ٿون-
پونم جي ڏيئي ٿي، صبر ڌار پائي-
۳- شڪر ۽ صبر هيءُ، وٺي ٿو پونم کي-
شڪر ريءُ نه هر کي، وٺي ڳالهه ڪائي-
۴- صبر دل ۾ ڌاري، شڪر ٻول منهن سان-
ڪهي ٺيئون جهنگ سان، اڪهي سڀ ڪمائي-
واڳهه بهاري پڇن ۱۱-

ٺل- وڃي در گروءَ جي، ٺهل ڪر بهارا-
ولي شبد گر کان، اندر ڪر آچارا-
۱- سرف کي گروءَ جي، شبد ۾ لڳائي-
ڏري ڏهان دل ۾، ڏسج ٿون نظارا-
۲- رڪي پونم شرڏا، ڪري سنگهه گرن جو-
سڻي وڃن بڻارڪ، وڃي ڪر واهارا.

۲- ڪهي تهئون ڪائي، بدن سڀ جڳت جا -
 وهر کان سان لون، پالڻ موڪل ڏوڙا.

راڳ بهاري ڀڄن ۱۲-

ل- سراس سري سوري - ڏاڙ له ڏوري -
 ۱- سراس ابرڪ مالڪ مولي -

جڳند پور جي لهن ۾ چولي -

ڏس وجود ۾ وڙي -

۲- سراس مالڪ سان سورج -

لوڪن لڪائي چرخو چورج -

اور اندر ۾ اوري -

۳- ڪهي تهئون هي سراس سچالڻ -

ڪر منتر سان سان پچالڻ -

من جي ڪلنا ڪوري -

راڳ بهاري ڀڄن ۱۳-

ل- رهي رام جنهن تي راضي ٿو -

ڪتي جڳت منجهان سو ٻاري ٿو -

۱- پل بهري ڪوڪان خبر ڪري -

۲ ٻاري سر تي مهر ڪري -

پر وار وٺو لهن ڪير ڪري -

جنهن لام ڪري ٿو لواڙي ٿو -

۲- جنهني رام سهر ٿو چالو ڪري -

لهن واه لئي لا لاء ڪري -

لا شعر ڪولي گهاء ڪري -

جو ڪري الڪ ڏر آڙي ٿو -

۲- ڪهي تهئون پاي ڪر ٿار آهي -

پو پهل سو سار آهي -

ڏر ٿو هر جو جنهن آڏار آهي -

سو گهن ڪڍي مولا جي ٿو -

راڳ بهاري ڀڄن ۱۴-

ل- ڪر سسڪ شاعري پالڻ لاء -

۲ من جي ميل مثال لاء -

۱- ٿو سسڪ ۾ ست گيان ملي - لڄ آڻ جو وڪيان ملي

۲ هر جو پو پل پسر ڏان ملي -

ڪر سسڪ رام راجهالڻ لاء -

۲- سسڪ سمنڊ ٿو الاء الي -

جنت مولن جو پيرواڻه الي -

جي گيان ڪنن چر چاه الي ڪر سسڪ ڪنن پراڻ لاء -

۳- ٿو سسڪ مان غم غرض مٽي -

۲ ڪوٽ جنم جو غرض مٽي -

سڀ ٿن من جو ٿو مرض مٽي -

ڪر سسڪ ڏوڏ هٿالڻ لاء -

۳- سسڪ سان جنت لائي ٿو، سو سڪر ۾ پاڻ سماليو

ڪهي تهئون ڪفت جلالي ٿو،

ڪر سسڪ سهر سماليو لاء -

ټينډو ټولو شرط پالنه پورې.

۱- سږ د ډک پښون هار آهي.

۲- جن پښون ټينډو اوت وټي.

۳- لن سان ټون چمتو کتک ټينډو ساتي

ټينډو پکښه ولسل آلود پورې.

۴- د پښون جو رکوار آهي.

۵- مان چيټو ټينډو هار.

چڼډ در ټان ډکاري ټا مولکي

کښي ټينډون کړ ټينډو پورې.

مون پکښو ټينډو ډوار آهي.

راځه پهاڙي پښون ۱۸-

۱- ډر ډان پورې چي چرلن جو.

جو آدالت وکوار بندا.

اهو منځ چتر جو مقصد ټي.

کړ پورې سات پيار بندا.

۱- جو مالش چولي کي پالي- هر چرلي ډان ټولو لائي

سو همري ټو لن کي هاري.

کري چيون ټو ټيکار بندا.

۲- چينجي لاء عمر وچالين ټو. ۳- سواس اول کډوالين ټو

سي ايت سهاڼي کين ټين- آهي مطلب جو پورار بندا.

۳- چين ډن لاء کوڙ کمالين ټو.

ډ پښون رام وښي ډک پالين ټو.

سا مايا بادل چي چايا- ټي ټو له رهي هر وار بندا.

۴- هر هر ټا اهڙو ولسه ملي.

هن چيون جو ټا ټينډو کلي-

کړ سڅلو مالش جو چولو.

کښي ټينډون چي کړ ټار بندا.

راځه پهاڙي پښون ۱۹-

۱- آهين سږ چمتو آند روپ سدا.

ټون آند روپ اوتو سدا.

۱- هي ټون جو سسار ټي، ۲- جو ټو چکر چسار ټي-

سږ کلپه مڼه وهوار ټي.

ټون ساکي روپ سړوب سدا.

۲- سږ پورې مان اور اچار ټي.

سو کړ ټا وپ کړ ټار ټي.

ټينډو مايا جو وسعار کيو.

سو ټولښه آند اروپ سدا.

۳- ټر مايا مان مېتو ټي، مېتو ټي مان ټي کڼ ټي.

ټي ټي مان سور ټي ټي.

ټون ټينډون ټي ټي سدا.

راځه پهاڙي پښون ۲۰-

۱- ټي امرت ويلي ډيا هري.

هي مالش ډيهر ډر ملنډه وري.

۱- جو امرت ويلي دام رټي، ټو ټينډو من جو روک هتي

ټون ټي دام رټي وټ کښت کتي.

لاه سر لان پالين چي ټي پري.

۲- جو پاڇن هڙي جو پلائي لو، من ماما ساڄ ملائي لو
سو جنر مرڻ کي پائي لو،

۳- سڪ نه لهي لو ڪڏهن ڏري.

۴- جي حوالي ۾ نه ڏاڏا پڙهندن،

۵- نون پاهري ۾ ڀڄتا پڙهندن -

هيءُ لوڪ ٻار لوڪ لڄائيندا آهن

اها سسٽ چون ٿا ڳالهه ڪري.

۳- ڪهي نيتون هر ڪن ڳائي وٺ،

گر چر ٿن سان چٽ لائي وٺ

هيءُ جيون سڀل بڻائي وٺ،

ٻو ساگر کان وڃ ٿو ٽر ٿري.

ڍاڳهه پهاڙي ڀڄن ۲۱-

۱- سڌو ڪر ٿو شرڏا سان -

مالو جنر اهڙو وري ڪول ٿا پڙهو.

۱- مات ڪرڻ ۾ اٿو مورڪه - ٿيڪڻن ٿي -

چوراسي لک جو ٿيڻ ۾ ٿون ٿيڪڻن ٿي -

جنر ڏٺو هي ٻڳوٺ آ،

ڍڪڻان ٿون ياد دل ٿي وري ڪول ڏا پڙهو.

۲- جيڪي ڪرڻ سو هاڻ ڪري وٺ وقت الي -

سيوا سمرڻ دان ڪرڻ جو وقت الي -

خاص ڪٽڻ لاءِ آئين ٿون

ٻاڳهه نه اهڙو ٿيندو، وري ڪول ٿا پڙهو.

۳- ڪهي نيتون وٺ سگر جي ٿون شرڏا ٿي -

سيڪ اها ٿي سڀني سسٽ سمجهائي -

گمان ورتو ٿو جن سگر جو،

ڪال ٿياري ٿيڪي، ڪڏهن ڪول ٿا پڙهو.

ڍاڳهه پهاڙي ڀڄن ۲۲-

۱- سگر توکي هٿ جوڙي -

سسٽ لوانان هر هر، عرض اڳاهه ٿون.

۱- سگر ٿيندو ٿانءِ لمان مان آه -

هيئن جو همراه لمان مان آه،

جهڙو ٿهڙو ٿيندو هان - ساگر کان سگر موٽي،

ٻيڙا پڇا ٿون.

۲- سگر منهنجي ڏوهن جو لا ٻار آه -

ٻو ٿيندو هر دم بڻوڻ هار آه،

مهر ڪري ڪٽ ڄم ٿاڻي -

سسٽ سڄي ڏيئي موٽي، چرڻ لڳاهه ٿون.

۳- ڪهي نيتون ڪر منهنجو هڻو حال آه -

ڏاڏا ٿيندو ڏر هيءُ منهنجو سوال آه -

ڏها ڪري ڪر ٻورو ٿون -

ٻيڻيءَ جو دان ڏيئي - ڏاڏا مٽاهه ٿون.

ڍاڳهه پهاڙي ڀڄن ۲۳-

۱- سگر دواڙي هل ٻياري - سڪ ۽ شرڏا کي ڏاري

سسٽ لوانان هان.

۱- سڀ کان پڙهي ڪر جي سڀو ڪماءَ ٿون -
 سڀو سان من ٿن جي مهل مٿاءَ ٿون -
 ڪر مٿس سان چٽ لائي، من جا سڀ ڦرلا ٿاري -
 ڏيان لڳائڻان -

۲- پورڻ ڪر کان پائي آڻر گمان ڪي -

آڻر گمان سان دور ڪري اڳيان ڪي
 پنهنجو پس ٿون پاڻ سڌا - پڇڻ ۽ پرائڻ لواري،
 سرف سمانڻان -

۳- ڪهي ٿيئون ڪر ان ڪنهن جو نه اڏار ٿئي -

ڪر بن جي نه ٿو ساگر کان ٻار ٿئي -
 جي ٿون پورڻ سڳ چاهين - ٿن من جي هٿ ڪي هاري
 ڪر ڪي رڳو هائڻان -

راڳ پهاڙي پڇن ۲۴-

ٿل - من جو ٿو ڇڏ مائو،

هٿ ڪو نه رهيو ڪوئي، ٿو سڀ جو لاڏاڻو.

۱- جن ڪوٽ اڏيا پارا، هئا سور هيءَ ٻل وارا -

هٿ ڪين رهيا سي پي، سڙي اٿس ٿيا چارا -

۲- جي ڪلاوان ڪامل، هئا عالم ۽ عادل،

هٿ ڪين اچيا سي پي، ٿيا ڌرتيءَ ۾ داخل -

۳- جي سندر سولهارا، هئا جا جڳ سڀنگارا -

هٿ ڪين ٽڪيا سي پي، ويا ڪرڇ ڪري سارا -

۴- جي داڻا هئا دالي، ۽ ٿي سوي هئا ڏيالي

هتان ٿيئون ويا سي پي، جڳ جاڳ سڄو نالي -

راڳ پهاڙي پڇن ۲۵-

ٿل - من مورو ٿون جاڳي - هي جنم سڃاڻو ڪر -

ڪر چرلن ۾ لاڳي -

۱- ڏيئي اندر مان ڪي ٿالو -

رهي سندن جي سنگ ۾ - پي ۽ پريم سندو پيالو -

۲- هيءَ مٿي ٿي ماڻا - ڇڏ ٻالور ٿر نه رهي -

جيئن درخت جي چاڻا -

۳- سر ڪال پيو آهي - رڳو داوا لا دم جي -

وٽ اڳ لاءِ ڪڇ لاهي -

۴- جڳ سڀني جيئن چاڻي - ڪهي ٿيئون ڇڏ ٽهنڪي -

جڳ ٻار لاه پراڻي -

راڳ پهاڙي پڇن ۲۶-

ٿل - بندا ٻول آهو ٿون پار - ڪيٽ مائت ڪرڻ ۾ جو -

ٿون ٽهنڪي ڪين وسار -

۱- جو ٻول ٻلائين ٿو - رس پوڻ ۾ پلجي -

جو جنم و لائين ٿو -

۲- جڳ ٻڌن ۾ ٿاسي - ڪٽ ڪرڻ ڪري ٿون ٿا -

ٿيءَ سر ڪن جو واسي -

۳- جنهن ٿو ڪي ٻڌا ڪيو - ٽهن مالڪ جو ٿورو -

ڪيئن وسري ٿو ڪي وڻو -

۴- جڳ چاڻي ڏک راسي - ڪهي ٿيئون هر سمري -

ٻاءُ آڻر اولاسي -

واڳم بهاري ڀڄڻ ۲۷-

لل - ملي دام سڌي ٻولي - سڻ ٻوڙم سڄي سانئون
 لي سڌن جي گولي .
 ۱- جڳه جولو لي سارو - رڳو ٺهڻ لڏ ٺهڻ سانئون .
 ڪر ٻوڙم ڪي ٻوڙو .
 ۲- هيءَ جولي آ ڏيئي - ڪر ماڻ لڏ ٺهڻو ٺوڻ .
 هر سڄو ڪر وڃي .
 ۳- هلي سڌن جي سنگ ۾ - سڻ وڃڻ رڳي سڌا .
 رڳي اهل لي هر رنگ ۾ .
 ۴- رلي سڄو کان سڄا - ڪهي ٺهڻو ٺوڻ رهي ٺهڻو لي .
 ڪر آلم جي لکيا .

واڳم بهاري ڀڄڻ ۲۸-

لل - لي سڄو مان سوالي - ڏر ٺهڻي لي آس .
 ڇڏ موٽ ڪي لا خالي .
 ۱- هڪ دان اهو چاهيان - رهي سڌن جي سنگ ۾ .
 ڪڍ ڪوٺند جا ڳاڙا ،
 ۲- ٻوڙ سڄو ڏي سڄي - رڳو سڄو سڌا ٺهڻي .
 ڪٽ ڪهڙا ۽ ڪٽي .
 ۳- ٺوڙ سڄو جي راسي - ۽ ڪيان سڄو ڏيئي .
 ڪٽ ڪرمن جي لاسي .
 ۴- ڇوڙون هر ڏرڻ آسا - ڪهي ٺهڻو ٺوڻ من آهي .
 ڪر ٻوڙي سا ٻوڙا .

واڳم بهاري ڀڄڻ ۲۹-

لل - امان رهجي ڪيان ايندڙ
 هيءَ سالڪ ٺهڻي ۽ ڇو ڏس سرهو ڪيان ٺهڻو ؟
 ۱- هڪ ڪوٽ اندر رهجانءِ ،
 لڏ سڌن جي سنگ ۾ ، رهي سڄو ٺوڻ سر رهجانءِ .
 ۲- ٻوڙ مال ملا ڪالجانءِ ،
 ڇڏ ٺهڻ ٻڙي لڳي ٺهڻي ، هڪ روئيءَ ڪي لالجانءِ .
 ۳- ٺوڻ سڄا لي رهجانءِ ،
 ڇڏ ٺهڻ لڏ اچي ٺهڻي ، ڏو ڏرليءَ لي ڏر جانءِ .
 ۴- ڇوڙون ٻوڙا ڇڏ ماري ،
 من جا وڪار جهڙي ، ڇڏ ٺهڻو سڄو ٺاري .

واڳم بهاري ڀڄڻ ۳۰-

لل - سڄو ڪيان سڄو ٻوڙا ، ٺوڻ ٻوڙو روپ آهن .
 ٻيچ ٻوڙ ٻوڙ سارا .
 ۱- هيءَ ڏيئي ٺوڻ ٺهڻي ، هن ٺوڻ کان ٺوڙو ٺوڻ .
 لڏ اجر اجر آهن .
 ۲- من ڏرڻ کان لڏ ٻوڙي ، سڄو روپ اکڏ ٺوڻ هيءَ .
 ڏس اکر ڏسڻ ڏري .
 ۳- ٻڌ ٻوڙ لڏ ڇاڻي ٺوڻ ، ٺوڙا ٺهڻ ٺوڻ ٺي .
 اٺن وڏ وڪاڻي ٺوڻ .
 ۴- ڪهي ٺهڻو ڪٽ ٻوڙو ، ٻوڙ شاه سڄو ٺوڻ هيءَ .
 ڇو غافل ٺهڻ ڪوڙو .

راڳه بهاري پڄڻ ۲۱-

ل- ڪرو اٽل سڀي ڪجهڙا - هن بهاري ٻوڙ ۾ ،
 تون لاسر ڇهار ڏجانءِ .
 ۱- ڏسي ڪن سندا ڪڙڪا - مڇ ماڳر ۽ واڳو ،
 دل کائي ٿي ڏڙڪا .
 ۲- مان شرڻ ٺههجي آهيان - ڪر ٻار ڪرو ٻل ۾ ،
 گو چرن سر سايان .
 ۳- آهيان ليڇ لھاڻو مان - ڪر ڪر ٻا ڪر مولتي ،
 آهيان عجين هاڻو مٿان .
 ۴- ڪهي ٺيئون ڪر جوڙي - ڪر مڪھ مولڪي سوامي
 سڀ جڳهه ٻڌن توڙي .

راڳه بهاري پڄڻ ۲۲-

ل- ٻولر ٻولر سان ٻاه منهنجا ٻهرا ٻهرا .
 ۱- ذات پات ٿي نه ٻولر ٺٽي لو ،
 ٻولر ڏسي هر درشن ڏيغو -
 ٻولر سان رام راجهه .
 ۲- ٻولر ٻولر سان جنهن آ پائو ،
 واري ڇڏيو تنهن جر جو خاتو -
 ٻولر جي جوت جڳهه .
 ۳- ٻولر جي رنگ ۾ چوڻي رجهو ،
 ٻولر تنهن وقت ٻاڏ اچيو -
 مٿن ۾ ٻولر وڌا .

۴- ڪهي ٺيئون هر ٻولر جو اڃا سي ،
 ٻولر مندر ۾ آه لراسي -
 ٻولر سان هر ٻولر ڳاه .

راڳه بهاري پڄڻ ۲۳-

ل- وٽ سکر جي شرڻائي ، آند ڏائي .
 ۱- ڪر شرڻي ۾ آند آهي ، چٽ ڪر چولي رک تون لاهي
 ٺٽي لوڪ ٻولر ڪهائي .
 ۲- ڪر شرڻي ۾ جهڪي آيا ، موه ڪهي لا ٺٽي مالا
 تون ره ڪر شرڻ مڌان .
 ۳- ٻولر ٻولر سکر ڏاون ، ڪري پٽ ڪي جالي ٻاون
 ڪتي جنر مرڻ ڏک پالي .
 ۴- ڪهي ٺيئون تون ڪر لا پاسو ،
 ڪر شرڻي ۾ ڪر لٽ واسو -

ڪر مائٽ ڏيهر سڃالي .

راڳه بهاري پڄڻ ۲۴-

ل- هل سکر جي تون دواڙي ، شرڏا ڏاري .
 ۱- سکر ڏين ڏيئو آهي ، شرڻ ٻن وڳالو آهي -
 ٻه ٺههجي اون نه پٺاري .
 ۲- سکر نام جي لاو چڙهائي ، ٻو سڏ کان ٿو ٻار ٻڄائي
 وٽ اوت ٺههجي ٻهاري .
 ۳- سکر سر ٻوڙ ڏاڻا لاهي ، گمان ڏيئي جو سڀ ڏک لاهي
 من لڳه تون ٺههجي لاري .

۴- ڪهي ٺهڻون سکر جي سنگ ۾،
من پنهنجو رنگ رام جي رنگ ۾ -
وٽ مالش جنم سڌاري -
راڳ بهاري ڀڄن ۲۵-

لل - سکر صاف سڌاءَ ٿون،
ڪهڻن پنهنجو ڪلام ٿي؟
سندن جي وٽ اوت ٿون،
ايئن پنهنجو ڪلام ٿي -
۱- وري جنم جنم سندو، ڪهڻن پري اڳيان ٿي؟
ڏيڻو ڀاڄ ڳمان جو، ايئن پري اڳيان ٿي -
۲- ڇڏي ٻالڏر من مٿان، ڪهڻن پنهنجو فرمان ٿي؟
ٻڌ ڪر منڃر ڏور ٺهڻ، ايئن پنهنجو فرمان ٿي -
۳- جهڙو ڇو راسي ڪي ڇڏي، ڪهڻن وري اسان ٿي؟
ڪر سهوا هر لڳت سان، جهڙو وري اسان ٿي -
۴- ڪهي ٺهڻون مون مٿان، ڪهڻن راضي ٻڌوان ٿي؟
من ۾ ٻولڻ وٽ سڄو، ايئن راضي ٻڌوان ٿي -
راڳ بهاري ڀڄن ۲۶-

لل - سکر پنهنجي شرط ۾، ويهي ڏهن گذاريان،
سهوا پنهنجي لب ڪري، من جي ميل آڏاريان -
۱- سکر جهڙو پنهنجي شرط ۾، وٽڪر ۾ نه آه سو
داون اعڙي ڪي ڇڏي، اتي هنڌ مان نه ڪهاريان
۲- سکر صورت ٿو ٻيا، ڪڏهن اتي جي لا ڏسان

هر هنڌ موريت ٿو سڌي، لپڻ سان ٺهاريان -
۴- سکر پنهنجو حال مان، ٿو سان سارو آڏاريان
ڏهن ڏيڻو ٿو سواءِ، اتي سان ڪن آڏاريان -
۴- سکر پنهنجو نام جو، امرت کان اتي آ ملو
ٺهڻون پنهنجي لب جي، پنهنجو جيءَ جاريان -
راڳ بهاري ڀڄن ۲۷-

لل - آهڻ ماهر ڏهن ٻي - ڪر نه اڏو مان ٿون
قائم رهندن لا هتي - ڪن ڏانڊن مان ٿون -
۱- راڻو راجا لنگ جو - ڪال جهڻن ڪت سان ٻڌو
سو ٻي آخر وڃي هليو - اڏي ٿو نه ٿو ٿون -
۲- ڪيڏو هر لڪس ٻي - وڃي وڃي ها جهڻ ڪهڻا
سو ٻي قائم لا رهيو - ڄاڻ سڄو هي ڄاڻ ٿون -
۳- ڪارون جوڙي جهڏ سان -
چاليهه گنج ڪيا ڪيا -
سو ٻي ويو خالي هٿن - ڪڍي ڪڇ نه سان ٿون -
۴- ڪاها ماها ڪل سڌي - ڇڏي ٿو ايمان ڪي
ڪهي ٺهڻون هر ڀڄن سان - ڪر پنهنجو ڪلام ٿون -
راڳ بهاري ڀڄن ۲۸-

لل - جي موڪله سڄي جي چاهه اتي -
ٿان سکر شهد ڪمائي وٽ،
اڏي جي اولاد ۾ مٽي لاء -
ٿون ڪمان جي جوت جهڳائي وٽ -

۱- هي در لپ چولو مالش جو-

پاڻ سان ٽوڪي آهي ملو،
هڏي دليا جا سڀ خيال ڪڍا-

هڪ رات لار کي ڏيائي وٺ.

۲- هي سواس اموڪ هيرا ٿي-

چو وڻين ۽ -الهه وڃائين ٿو،

ڌري ڏيان هريءَ جو هردي ۾-

هي سڦلا سواس پٺائي وٺ.

۳- من موه ممت ۾ لالچ ٿا-

ڪڇ چيمت پندا هيءَ مهل الي،

ڪهي نئون جهي جڳدش سڄو-

تون شائتي پد کي پائي وٺ.

راڳ ٻهاڙي پڇن ۳۶-

۱- ٻر پوءِ سان ڪر پمار ري- ٻر پتر پمارا.

۱- جڳ سارو هي چولو چاڻي- ٻر پتر ٿنهن سان لالچ

ٻر سڀهي ٻر پمارو- ٻر پتر ٿنهن ۾ پالچ

هر دم هر کن ڳالچ- رم سان رات وڃهالچ

ارمل ٿنهن لپالچ- ڪر پمار ڪندءِ ڪر تار ري.

۲- لوپ دليا جو لڙڪ ۾ ليدءِ.

ٿنهن سان لالو ٽوڙج،

آڏ جڳادي ٻر ش الادي- ٿنهن سان جيءَ کي جوڙج

منهن ٿا ڪڏهن وڙج- خيال ختم ۾ ڪوڙج

ٿن من پنهجو گهورج- ٻل ٻل ٿيءَ پمار ري.

۳- باغ پنهجا محل مڪالا- مات پتا سڀ لاري

ڪهي ٿنهن ڪو ساڻ لهندءِ- ٽوڙو ممتا ڌاري

جولي ٿن جي لاري- ڪر دل ٿن کان لاري

عمر سڦل ڪر ساري- لار جهي ٽوڙار ري.

راڳ ٻهاڙي پڇن ۴۰-

۱- ٿو سڪ سان سس لوانان

هي سڪر سائين ٿون، ڪر ڪر پمار مولي پنهجي.

۱- ٿانءِ ٿنهنجو شرلي پالڪ، ٻڏي آيو آهي پالڪ

ڪر مهر ما ٿون مالڪ، مان ڏاون ٿنهنجي آهيان.

۲- آ شان ٿنهنجو ڪر شاهي، ٿون هڻن جو همراهي

ٿون اي راهن جو راهي، ڪو ٿنهنجي مت ٿا پالين.

۳- مان ڪهي ڪروڏي ڪامي،

ٿون بضعند آهين سوامي

ڪهي ٿنهنجو انعامي، مان ٿنهنجو داس جوانان.

راڳ ٻهاڙي پڇن ۴۱-

۱- مان سوالي ٿو در آهيان، هي سڪر سوامي ٿون

ڏي لار جو دان دپالو.

۱- ٿون ساري جڳ جو والي،

ڇڏين ڪنهنڪي ڪهن کي خالي

ڪت ڪر من جي ٿون چالي

مان ڏوهر پڏون بضمانيان.

۲- هي چولو جيڪو پيارو، ڪري ٿو ٺهڪان مان نه ڪنارو
اچي ٺهجو وٽر سيارو، ٻيو پروسو لا ڪو ٻاڻان.
۳- ڏي پريم سڌو ڪر ٻالو، آهي جنهن ۾ ٺهو لڙالو
ڪر منهنجو اندر اُجالو، مان ڪيٽ هريءَ جا ڳاڻان.
۴- ڪهي ٺيئون ڪر يا ڌاري، ڇڏ ليڪو ڄم جو واري
وٽ ٻو ساگر کان ڌاري، ٿو چرليون سس لوڻيان.

واڳ ٻهاري ٻڌڻ ۴۲-

۱- تون سائي چيئن آهن،

تون سڀني کان پيارو، ڪڇ ڪنهن سان شامل ٺاهين.

۱- هن ٺن سان ٺهجو چاهي، ٺن ماس هڏن جو آهي
ٻل ڪهڙا روپ مٽائي، تون ڪول ٿو روپ مٽائين.

۲- هن من سان ٺهجو چاهي، من مالا جي وٽ آهي
ٻل ڪيڏانهن بي ٻيو ڪاهي،

تون ڪول ٿو ڪيڏانهن ڪاهين.

۳- هن ٻڌ سان ٺهجو چاهي، ٻڌ پوئن مان ٿي آهي

ٻل ڪهڙا رنگ رڃائي، تون ڪول ٿو رنگ رڃائين.

۴- تون پرائن کي ٿو ڄاڻين، ۽ الدارين ڪار سڃاڻين
ڪهي ٺيئون ٻاڻ پڇائي، ڇو نه سوهر لاد وڃائين.

واڳ ٻهاري ٻڌڻ ۴۳-

۱- سڀ ڪ سان رام سنهارو.

هي مالن ڄم سڌارو.

۱- مٺي رام رام جي ٻائيءَ جا ٻڌڻ جي من ٻائيءَ،
سوال ٻل رام پڪارو.

۲- جن رام رام ٺو لائي، ٺن پورو ٻڌوي ٻائي
ٺن ٻاڻ لوي ڪل ٺارو.
۳- ڪر چوڙي ٺيئون ٻولي، اُڀڻس ٻڌ و ڪن ڪولي
شري رام رام نه وسارو.

واڳ ٻهاري ٻڌڻ ۴۴-

۱- ڏاڍي سڪر جي سڪ آهي. دل ڏرشن لاءِ واجهائي،
۱- ڪڪ سڪر منهنجو آهي. جو پرامني آڻ مٽائي
سر ڏيندس ٺهن کي لاهي.

۲- ٻل بادل مينهن وسائي. سڀ ڪهڙا رنگ پڇائي
نه به ويندس ڪر ڏي ڪاهي.

۳- ٻل ساگر ڏي ٻيو چولون. مڇ ماگر اولن اولون
نه به ويندس ٻاڻ پڇائي.

۴- ٻل سج جو ٺهڻ ٺاهي. ٻل جهولا واءِ لڳائي
نه به ويندس قدم وڌائي.

۵- ٻل پربت جو ٻڌ پيارو. هجي جهنگل گهور ڌارو
نه به ويندس واءِ پڇائي.

۶- ٻل لوڪ سڄو مون روڪي. ۽ طعن سان ٻيو ٺوڪي
نه به ويندس ٻاڻ ڇڏائي.

۷- وڃي ڪر جو ڏرشن ٻاڻان.

ڪهي ٺيئون ڪفت مٽائين،

چرلن ٺي سس لڙائي.

راڳم بهاري پڄڻ ۴۵-

- ل- سڄي زوج اندر آهي،
 ڏسي منهن مڙهي ڪو پاڻي .
 ۱- جن پاڻي ۾ جڙائي پاڻي، تن انڪ ڪيو اسبالي
 ڏهن روز ۾ روهر ڏلائي .
 ۲- ڪري ان ۾ جي ٿر پاڻي، ٻسي ٻر جي سو پيشالي
 هٿ ڪاٿر جو ڪم لاهي .
 ۳- جر ٻي سر تي هٿ ايندو، سو مسٽ هٿ ۾ لهندو
 سڀ لوڪ لڄائون لاهي .
 ۴- ڪهي ٽيئون ليا معوالا، ٻي هٿ ۾ ٻه ڇا پمالا
 تن ۾ جو پاس پلائي .

راڳم بهاري پڄڻ ۴۶-

- ل- هيءَ هير ۾ چمر لاءِ ڌاريو،
 ڪڇ ڏيان هريءَ جو ڌاريو .
 ۱- جو ٺول ڪري هٿ آيا، سو ڇڏي پلائي مايا
 اهو ٻول ٻر ۾ سان ٻاريو .
 ۲- ملي هر هر لاهي ڏاهي، جهيو رام اڪيلو واهي
 لند آس غلٽ ٿاريو .
 ۳- منهن ستن سان لٽ لايو، وکي شرڏا سڀو ڪمايو
 مٿي تن جا وڇن وڇاريو .
 ۴- سڪ ٽيئون ۾ ڌاري، وٺي گمان ڪروءِ کان بهاري
 هي مالش چمر سڌاريو .

راڳم بهاري پڄڻ ۴۷-

- ل- جو ٻار ٻار ٻار ۾ سان پاڻي،
 ڏهن ڀڳت کي ڪو نه سڃاڻي .
 ۱- هيءَ موهي آهي مايا، جنهن ڇڪ جا جهو پلايا
 ٻر ڀڳتن کي نه پلائي .
 ۲- من ڪهڻي آهي ڪارو، جنهن ڇڪت منجهاريو سارو
 ٻر ڀڳتن کي نه منجهائي .
 ۳- چمر ڪال ڪلن ڏڪڏائي،
 جنهن ساري سرشت ڪڍائي -
 ٻر ڀڳتن کي نه ڪڍائي .
 ۴- ڪهي ٽيئون جي هٿ چاهيو،
 من ڀڳوت ساڻ ملايو -
 سڪ ٻارو هر کي ڏيائي .

راڳم بهاري پڄڻ ۴۸-

- ل- من هڪ ڏينهن هلڻو آهي- هٿ رڳو ٺوڪي لاهي.
 ۱- هيءَ ڇڪت مسافر خالو- لٽ لٽين هٿان روالو-
 ڇڏ معا موهر مٽائي .
 ۲- مليو مدش چمر تي سهڻو- سڀ ڏيون جي من موهو
 سو وٺو ڇڏ نه وڃائي .
 ۳- هٿ ايندو لاهي ويٺو- ڪر مالڪ سان ٺون ميلو
 ڇڏ خيال خوديءَ جا لاهي .
 ۴- دل ساڌ سڪت سان لالچ- ڪهي ٽيئون هر ڪن ڳائج
 سڀ ٻول ڏليا جا ڏاهي .

راڳم بهاري ڀڄن ۴۹-

- ۱- ڏاڍو عشق اڙالگو آهي، همت ڪا اتر جو ڪم لاهي.
هن عشق ڪهڙي نه لهرڙيا،
سوين جوانن ڏانهن ان جوڙيا،
وڃا سر جو سالگو لاهي.
۲- هن عشق جي آڻي هاري، همت ڪوه ڪٽن ڪي غاري
جي سندر و ٻڌا ساڄي.
۳- هن عشق جي راهه لاري،
ڪي سورهه ڪٽندا ساري
جي هلندا ٿر اون ڪاهي.
۴- ڪهي ٿيون عشق الستي،
جو چاڙهي ٿو خود مستي،
سڀ خيال دنيا جا ٻاهي.
راڳم بهاري ڀڄن ۵۰-

- ۱- هيءَ دنيا ساري ٿالي، ۽ ڪوڙي آهه ڪهالي
وڃا پير پير امير، ۽ ڪوچ ڪري وڃا وڃو.
۲- آ ڪنن ڪال جي ڪالي،
۳- جي ملڪ سڄي جا مالڪ، هئا پورو پورو مالڪ
نن لانءِ رهيو نه لڙي.
۴- ڪهي ٿيون نه لا ڪولي، هڪ ڦاٽر رام سڄو ٿي
چپ ٿيندي ٿي ال ٻل ٻرالي.

راڳم بهاري ڀڄن ۵۱-

- ۱- اسان هٿو ڪڍو آهه حق جو.
اٿي سودو رکيو سن ڀڳ جو.
۲- رام نام جي نوراون ٽڪڙي،
ڳالهه ڪيون لا حق جي هڪڙي
لڪو ڪاٺون ڪٽيو نور لڪ جو.
۳- هن همت جو آ وڃر لڙو، جولي وڃي سو ٿي متوالو
لڳي جهولو نه ٿين ڄم جهڪ جو.
۴- هن سودي ۾ خرچ نه ٿالي،
مڙد خريدي اوڙي مائي،
هيءَ سودو نه آهي شڪ جو.
۵- جو همت سر ڪي اچي سنهالي،
هن سودي ڪي سوئي ٿالي
هيءَ سودو نه آ ڀڳ ڀڳ جو.
۶- ڪهي ٿيون هي سخن صفا ٿي،
هن سودي ۾ سدا ٿي
هيءَ سودو آهه لاشڪ جو.
راڳم بهاري ڀڄن ۵۲-
- ۱- سندن ٿان ٿران، ڪريان ٿن من ٿران.
۲- سندن پندڻو روپ سڄاڻو، پورو آهر پد ڪي ٿاڻو
لنگر ٿي لڙمان.
۳- جهر مڙ ڪان سمن لڙا، ٻر همت ڪارڻ جن ٿن ڌارا
ڪن سڀ جو ڪلهان،

۳- سڀ ٻوڙ ۾ ايندڙ ڪوئي - هو لڙڪڻ هي سرڪڻ سوئي
آهن سي ٻڪوان.

۴- سڀ سڃا سڀ راه لسڳائڻ -
ڪهي نيتون ڪل پور مٿائڻ -
آلڙ جو ڏيئي ڪيان.

راڳ بهاري ڀڄڻ ۵۳-

لل - پيدا تون پنهجو پاڻ ڀڄاڻ -
۱- ڏس اندر تون جهاني پائي - ڪڙ ٻڌي ۽ ڪڙ ڳالهائي
ڪڙ چالي ٿو ڄاڻ.

۲- ڪڙ آهيان مان ويندس ڪڙي -
ڪڙي ڪر لاء آيس هڙي
سو مقصد بهچان.

۳- ڇا ڏيئي ۽ ڇا جهو آهي - ڇا مالا ۽ ڇا شيو آهي
سڀ کي صاف سڃاڻ.

۴- ڪهي نيتون ڪر سگر پورڻ -
ڪمان وٺي ڪر سڀا چورڻ -
پالڻ ٻڌ لڙباڻ.

راڳ بهاري ڀڄڻ ۵۴-

لل - اهرت وٺي ڇاڳي هر جو - سرڻ ڪر انسان -
جنهن ۾ راضي ٿئي ٻڪوان -
سرڻ سان سڀ شانت ملي - ۽ ٿئي سڄو ڪليان.

۱- سندر لوڪي جنهن ڏو ٿوڻ -
سڀ سڀني گهر مال ڏو ٿوڻ -
نهن ڇوڪ سان ڪر تون سمرن -

۲- اهرت وٺو سندر آهي ۽ پي لا ٿو ڇو اهرت لاهي
ٿو من جا سڀ ٿوڻا لاهي ۽ چٽ ڪي اسٽ شانت بڻائي
آسڻ لائي ڪر منهن جو، ڇاپ جهج ٻر ڏان.

۳- ڪهي نيتون ستسنگ ۾ هل تون -
ڪمن وڃائج وٺرڪ پل تون
پائي ڪيان اکين لڙيل تون، منهن جنم جو مالڻ ٿل تون
اهڙو وٺو وري ٻه ايندڙ، دل ۾ ڌار ڌيان.

راڳ بهاري ڀڄڻ ۵۵-

لل - ساڻ سنگت ۾ هلي بهارا، سڀ سان چپ سمنام
جنهن مان پالڻ تون آڏام،
هر سمرن ٻن ملي ٿو ڪنهن کي پوڙ پورڻ ڪر -
۱- رار جهي جي ٻڪت ٻڌي ويا،

مالڪ جي من سڃي وٺي ويا
پائي جهون مڪت ٻڌي ويا، ڪاڻي آڏاگون اٿي ويا
رار ڪر ٻا سان سڳو ٿيڪي، اهو ڪري پوڻام -
۲- رار جهڻ ۾ آهي آئند، ملي جنهن سان پڌ ٻر مانند

پري من ۾ ڪن گمان سڳند،

ڪاٺي ڪرم ڪال ۾ - و لند

جهر مرڻ جو چڪر مٽائي، ڏي ٿو سڪ جو ڏامر.

۳- ڪهي ٿيئون ڪر سندن مصيبت،

رام نام جي سڪ ٿون مصيبت

ڪڍي ڪار ڪاوا ۽ ڦٽي ڌڪ ڏاڍو ڀڳو ڦٽي

سيوا ڪر ٿون ٽڇي سڪ سان، رهي سدا ٺڪار.

راڳ ٻهاڙي پڇن ۵۶-

۱- آئي آئي رام ڄپ - گوڀند جو نام ڄپ -

ويل نه وڃاه ٿون - ويل نه وڃاه ٿون.

۱- پراڻڪال ڄاڻ ڪر، من کي سڃاڻ ڪر -

آس کي ٿياڻ ڪر - رام پڌ راڳ ڪر

ڇڪ ڪان وٺراڻ ڪر، اوليو پنهنجو پاڻ ڪر -

گر کي مڏاه ٿون.

۲- گنگا اسنان ڪر - دولت مان دان ڪر -

آئي سمنان ڪر - دور ايمان ڪر -

ياد ڀڳوان ڪر - پنهنجو ڪليمان ڪر -

ڪوڙ نه ڪماه ٿون.

۳- ڇڪت جهڙال ٿئي - جو لو ڏن مال ٿئي -

پلو سر ڪال ٿئي - پنهنجو نه ڪمال ٿئي -

اڀورو اڪال ٿئي - ديسن ديسال ٿئي -

ٺهڻ کي نه پٺاه ٿون.

۴- سندن جو سنگ ڪر - پوڙ ۾ جو ڏيان ڏڙ -

کٽن سان هردو پو - من جي ٿون مهل هر -

ڪهي ٿيئون گر ڏو - رام نام کي سمر -

پرم پڌ پٺاء ٿون.

راڳ ٻهاڙي پڇن ۵۷-

۱- ڀٽي ارداس ڪرو، پوري ڪر آس ڪرو -

سرهو اٽڪال ٿئي - سرهو اٽڪال ٿئي.

۱- ٿورت اسنان هجي، ساڙو ڏيهان هجي

ويڻن وڪمان هجي، گيتا سندو گمان هجي

ياد ڀڳوان هجي من ساوڙان هجي، خام نه ڪمال ٿئي.

۲- ٻاون پوڙاٺ هجي، گنگا ڄل ڏات هجي

ٽلسي دل وات هجي، لعل جي لات هجي

ڏور سندي ڀات هجي، ڪا جي نه لات هجي

هر دو اڃال ٿئي.

۳- مايا جي نه آس هجي، پوڙ جو نه پاس هجي

موهر جي نه پاس هجي، ٻائي نه ڪو پاس هجي

آمر اڀاس هجي، ديه نه اڏ پاس هجي

اهڙو پلو پال ٿئي.

۴- ڪهي ٿيئون ڏيان هجي، اهم پرهر گمان هجي

آمر وڪمان هجي، پڌ جو نه ڀان هجي

من لوڙان هجي، آند مڃان هجي -

پورو هي سوال ٿئي.

۱- اهڙو واپس هٽ لا ايندو.

١٧- دالار تون ديا ڪو- مالڪ لون ميا ڪو
اهو مهنجو عرض آ- اهو مهنجو عرض آ.

دار لار و لک هجي، آلد اڻک هجي
چنگ ۽ مرد لک هجي، اڻکي ۽ جو الک هجي
اڻو مڻهو عرض آ.

پروگرام پوزان کهي ، موم شرم شان کهي

۱- بهر منتهی عرض آ.

من ہر اہکالت رہی، زولو کا ہرالت رہی

۱- بهر منتهی و عرض آ .

دکھو ناس پر او، کارج کھو راس پر او

۱- به منتهی عرض آ.

راڳ بهاري پن ۶۰-

۱۔ سندن جو سنگ آهي لومل۔ مٽي من جي لو-پٽي مل

۱۔ سادہ سبکٹ پر کیاں ملی لو۔

لتي آلم ديدار - ايزم سپ منجي ويندو -

ٻاڻ ڀڳت سان هر دؤ ڀري سو

- ڪهي ٺيئون جي سڱ کي ڇاهيو -

سجده ڪري اڏار - جدم جو ڪم ڪٽيندو .

تل - دام باجن هر کر تون سعاو - سعاو پارس و ذاتي.

راڳه بهاري پڄڻ ۵۸-

لل- دانه تون دها ڪر- مالڪ تون ميا ڪر
ايهو منهنجو عرض آ- ايهو منهنجو عرض آ.

۱- سندن جو سنگ هجي، پور پور سنگ هجي
دار ڪر دلڪ هجي، آلد اڻڪ هجي
چنڪ ۽ مردلڪ هجي، پڳني ۽ جو الڪ هجي
ايهو منهنجو عرض آ.

۲- ڦار سندو دان ڪوي، ڏٺي تنهنجو ڏيان ڪوي
پور پور ڏان ڪوي، مرم شرم شان ڪوي
آلم جو گيان ڪوي، رواڪ و گيان ڪوي-

ايهو منهنجو عرض آ.

۳- دها ڏور دانت رهي، سدا چنڊ شالڪ رهي
من ۽ اڻڪالڪ رهي، پور لو لڪا پراڻڪ رهي
جاڳ پراڻڪ رهي، پر هر سندي ڀاڻڪ رهي
ايهو منهنجو عرض آ.

۴- ٺٽون ڪيو داس پريو، هردي ڪيو داس پريو
دڪ ڪيو داس پريو، ڪارج ڪيو داس پريو
سڻا ڪيو داس پريو، ڪٽيو هر داس پريو
ايهو منهنجو عرض آ.

راڳه بهاري پڄڻ ۵۹-

لل- رام پڄڻ جو ڪر تون سجاو- سجاو پريو وڌائي.

۱- اهڙو ويٺو هڪ لا ايندو.

رام پڄڻ سان سڀ سڪ ٿيندو.
سوانن کي لڪ ڪر نه سجاو، سجاو هر کن ڳائي.
۲- رام پڄڻ ۾ پورڻ سڪ ٿي- هر دم چاڻ چيچ ڪرڪ ٿي.
سنت سڄڻ جو مڃ تون ڏاڍو- رايو هٿن هٿائي.
۳- ڪهي ٺٽون لڪ سمور ڪر تون.

ڏيان هري ۽ جو دل ۾ ڏر تون
پڄڻ بنا چڱ ڪمن اڃاڻو- اڃاڻو چنڊ وڃائي.

راڳه بهاري پڄڻ ۶۰-

لل- هلي سسنگ ۾ هڪوار- پور سان جهڪو ايندو
تنهنجو پڙو پار- جلد پڙ سند مان ٿيندو.

۱- سندن جو سنگ آهي لومل- مٽي من جي ٿو- پٽي مل
الدر ڪري اڃاڻو- سمج جي ڏانت سو ڏيندو.
۲- ساڌ سنگت ۾ گيان ملي ٿو.

گيان سان دل جو ڪنول کلي ٿو
ٺٽي آلم ڏيندار- پور سڀ مڃي ويندو.
۳- ساڌ سنگت جي سڀو ڪري جو.

پاو پڳت سان هر دو پري سو
پائي ڀدار ڪ چار- پور جو پيالو پيئندو.
۴- ڪهي ٺٽون جي سڪ کي چاهيو.

ساڌ سنگت ۾ من کي لاڻو
سسنگ ڪري اڏار- چنڊ جو ڪشت ڪٽيندو.

واڳم بهاري پڄڻ ۶۱-

۱- ھائي ھائي ڪري وٺ، ھر ڀڳتيءَ جي ڪار
ھمري مالن جنم کي، ھتان تون نہ ھار.

۲- ھر ڀڳتي ڪرڻ لاءِ ٿي ڏاھي ملي،
جو ٺھڻي ڏالھن ڏسن ۾ رلي
ڪيل ٻول پھنجي کي، تون ڪنن وٺار.

۳- ھر ڀڳتيءَ بنا نہ اڌار ٿئي،
لکي مٿس جنم جو سڌار ٿئي

وڃي وڃي اڀا ڳالھ من ۾ ويچار،
۴- ھر ڀڳتيءَ بنا ڪوئي ٺاھي سگهي،

نام ھر جو مٿائي طلب ۽ ٺڪي
ويد شاعر سٺ اڀا ڪن لا ڀڪار،
۵- ھر ڀڳتيءَ بنا اڀا ٿي جوڻا ڏاڏا،

ڪهي ٺھڻون ٺوڪي ڪنن ٻار ڪندا
ھر ڀڳتي ٻڃائي ٿي ٻل چن ۾ ٻار.

واڳم بهاري پڄڻ ۶۲-

۱- لڳو ٻرڻ جنھڻي آھي، سو ٻل ٻل ٻور ٻڃائي
حال وڃائي مال وڃائي، لڳھن ٺنڊ ٿئي.

۲- ڏسي ٻرڻ جو ٻنڌ اٿالڪو،
ھڻي ڪنن ٻائي گل ڪھاڻڪو-

ٻرھي ٻرڻ ڪمائي، لاھي سر پھنجي جو سالڪو
ھل ھل ھل، تون ٻي ھل، ٻرڻ مارڻ ۾ جلدي ھل.

موھ مٿائي، حرس ھڻائي، ٺو لعل سان لائي.
۲- ٻل لوڪ چون ٺھڻ چرو- ۽ خلق چوي آ ڇرو
قرب وارو لا ٻڌي ھڻندو- ٻرڻ ڇاڙھي جو چڙھو
ڪر ڪر ڪر تون ٻي ڪر-

ٻرڻ ڪري ٻائي وٺ ھر-
ٺھڻ لڳائي- توڙ ٻڌائي- محبت مڃ مڃائي.

۳- سڀ لوڪ لڄائون لاھي- ھلي ٺيھڻ ٻرڻن ڪاھي
ٺاھڻا ٺيھڻ ٺيھڻن سختيون سور سڃائي-
وٺ وٺ وٺ- تون ٻي وٺ-

ٻرڻ ٻرڻ سان ٻائي وٺ-
ٻرڻ ٻڌائي- وھر وڃائي- دل ۾ ڏولھن ڏکائي.
واڳم بهاري پڄڻ ۶۳-

۱- رڪ تون رڪ تون- رڪ تون شرڏا ۽ وشواس ٻڌارا
سڪ ۽ شرڏا سان ٻاء موهڪه دوار.
۲- ويدن ڪرڻ جا سٺ واکيه ڄاڻڻ-

وشواس ٻورو ٽن مانھ آڻڻ
شرڏا چون ٺھڻ ساڌو سڃارا.
۳- شرڏا ٻن لڳي ڪنھنجو لڳارو-

ٻائي دل ۾ ٻل شرڏا وارو
اڻھي واکيه ڀڳوت ڪيھا اڃارا.
۴- شرڏا ساڄ ارجن سڄو گمان ٻاڻو-

ڊر ٻڌڻ شرڏا ري ھر کي نہ ڄاڻو
شرڏالن سندا لا ٻرڻ پندارا.

لل - هر ستن جي - هر ماڻن جي -

۱۔ سبھ سڃاڻيوان ٿي۔ ڪرڻا جا ۽ لڏاڻ ٿي

۲۔ شاعر وید پرائی جا - رشن منن ودوالی جا

۳۔ چر يا چور جاري جي۔ ڪڍي اڍڪل هاري جي

۴۔ جگیت اگن ۾ ڪين جلو۔ ساڌ سنڪت ۾ روز هلو

راڳه بهاري ڀڄن ۷۰-

۱۔ پرھمادي ولڪٽ پرين ڪي۔

مدلی کرمان سن پوران کی -

۲۔ سر لہار س چنعا مٹھان - مانک مونی لعل گڑبان

ستجو جي اڻڪار ٿي.

لیکھ کر کھتر ڈال سہیلی،

٢- باب ذكر السان فون ،

لالی جو رک شان لون ۱

۳۔ جہنم پہنچو آ کر دم چڑھو،

اس ہیکل سان گھمی گڈو

ہر ہر جگہ پر جمی مری ۔

۴۔ کھی لیٹوں انسان سو، ویر وڈو وودوان سو

سیدھا گرو گھڑوان سو، جو لہ دل ہر دم ذری۔

راڳ، پهاڙي پڻ ۶۸-

لل۔ مکر حمان۔ لیٰ ذہان۔

جيئڙن اڌن هيءُ وڃي پلي.

۱۔ ماڻا جي ڇڏ مڙج کي، ٿرلن جي ڇڏ مڙج کي

عیش ہی جلاؤج کی، آلمروس ای الجلی۔

۲۔ اُن جو چاہدگار اُن اُن من کر رہا کا، اُن

ماطم موج اپار، نون، پار، هدوی مال، جهلی.

۲۔ چکر جا، روپ و سار، کوڑا، لیم سو، روپ لھا، کوڑا

سنگر شديد اچا، توں وى اليه جو دى، پوى، کلے۔

۳۔ ڈیپو، لہجائے اہل آہ۔ ڈیپو، لہجے یا ٹائپ آہ

وہ سب سے پہلے ایک نیا ہیرو بن گیا۔

كهنه نبيوه من اجل انهم

صدقي ڪريان ڪرم مڙائي - سکر جي آچار لان.
۲- منڇر چنڊ لنگر لانا - پستڪ پوڻيون ڪرامت پورا
ڪهي ٿيون ڪهرو سان وڪيالا -

سکر جي ويچار سان -

راڳ بهاري پڇن ۷۱-

ل- امريت ويلي صبح سويلي -

جاڳي چپ شري رام کي -

۱- امريت ويلي جي اڀا - سنڌ سڦائڻ لاءِ مهما

غير ڪڍي ٿو ٿو ٿو ٿو - سمر سڄي سڪڙام کي -

۲- ورت ٿي ٿا ويلو ڪر - سسنگ مالھ سھيلو ڪر

من موھن سان ميلو ڪر - پالڻج مڪھ مدام کي -

۳- منڇر چنڊ پراڻ ٿي - جنھن ۾ ھريءَ جي ڏانت ٿي

ٻيون ڇوڻيون سڀ رات ٿي - ھن ۾ چپ ھر لاءِ کي -

۴- ٽيڏون شاعري چاھين جي - ميٺ پراڻي چاھين جي

پالڻ ڪرائي چاھين جي - ڇڏ غفلت جي ڪار کي -

راڳ بهاري پڇن ۷۲-

ل- مک ڪول ٿو - شپ ٻول ٿو -

جنھن مان ٿي دل شاد ٿي -

۱- ٻولڻ ڪين اڃا ڪر - ڪنھن جو چپ لاءِ راجا ڪر

ٻنھن وچن سجاو ڪر - جنھن مان ٿي اھلاد ٿي -

۲- منڙي ٻولڻ پائي ٿو -

سڄ جي صاف ڪھاڻي ٿو -

ٻار - سندو ايءَ پائي ٿو -
جنھن مان ٿي آباد ٿي -

۳- جي چنڊن راضي رام ٿي - اندر ۾ آرام ٿي

ھن ھن آدر جاڳ ٿي - ڇڏ ٿو واد واد ٿي -

۴- ھيءَ سان ٻول ٿو ٿي -

جنھن جو لاءِ ڪڇ مول ٿي -

ٿو ٿو سمجھ ٿو ٿي - سو لاءِ ڪر آباد ٿي -

راڳ بهاري پڇن ۷۳-

ل- چپ چپ ٿو ، ڪٽ پاپ ٿو -

ھر سمر ٿي سارا آھ -

۱- سمر سڀ ڏک دور ڪري -

چپ جي چنڊا چور ڪري

سمر سڀ ٻوڙ ڪري - سمر شانت ٿي آباد آھ -

۲- سمر ٻڌن جوڙي ٿو ، ٻڌ ٿو سڀ ٿوڙي ٿو

سمر ھر سان جوڙي ٿو ، سمر سان لاءِ اڌار آھ -

۳- سمر لاپ ٿواري ٿو ، ليڪو ٿو واري ٿو

چنڊ ٿو ٿواري ٿو ، سمر سان چٽڪار آھ -

۴- سمر سان سڌ ساڌ ڪ ٿي -

سمر ٿي ڪل ڪاڇ ڪما -

ڪهي ٿو سڀ وڃن وڃا ، سمر اوڀر اڀار آھ -

راڳ بهاري پڇن ۷۴-

ل- سڪراس ٿو ، اولاس ٿو -

سکر جو ھي گمان ٿي -

۱- ڇڏي چولي ڄاڻ کي، ارشنا واريءَ ڄاڻ کي
الڪ پرش لڪ ڄاڻ کي ۱ سندن جو هي امان ٿي.

۲- وڌيڪ ڪر هي واهي ٿون ۱
من اللد راون لا داهي ٿون -

ساڳي ٻاهر سنڌي ٿون، ويدن جو وڪيان ٿي.
۳- سڀ ڇڏي آند آئون ٿون، اتر اوسلا مالھ ٿون
جڳه وڪمپ ۾ لاهن ٿون، شاسترن جو ٻار مان ٿي.
۴- سکر شهد ڏيائي وڌ، سڀسا ٻار مٿائي وڌ
ڪهي ٿيئون سو ڀائي وڌ، جو پڌ لست ٻار مان ٿي.

واڳه پهاڙي پڇن ۷۵-

لل- غم کائيندين - سکر ٻائيندين -

سندن جو اهديش آھ.

۱- فوت چري ڪو چنڃ جيءَ ٿون -
ٻائيءَ والڪي ڪاوڙ ٻيءَ ٿون
گھمند ڇڏي لست ڪولو ٿي ٿون -

عجب غريبي ويس آھ.

۲- جهڪو نوسان ڪري ٻرائي -

ٿيئون سان ڪر ٿون ڀاڻ ٻلائي
غم ڪاڻ جي ريت اهائي - عاشقن جو اديش آھ.
۳- من ماري غم کاڌي جن آ -

هاري ٻاري جيئي ٿن آ
رہ اها چالي ڪن ڪن آ -

لوپ نہ چيئون ۾ ليش آ.

۳- صبر ڏري جي ڪائن قص کي -
ٻين اهي لا امرت رس کي
ڪهي ٿيئون سي ٻائين جس کي -
منهنجو لسن آديس آھ.

واڳه پهاڙي پڇن ۷۶-

لل- گر ڪيان ڏي - هر ڏيان ڏي -
جنهن سان سڻلو جدم ڪريان -
۱- آڪيا ٿيندي روزا مڃان - ٻيو ٿو در ٿان نہ اڃان
ٻوڏ وشه ڏي ڪين وڃان -

۲- چٽ هر چرن ۾ نہ ڏيان -
۳- سکر مولڪي ڏي سمعي -

من منهنجي مان ڪڍ ڪمعي
سڀ ڪرمن جي شڪتي -

جنهن سان من جي مهل هريان -
۳- ڪهي ٿيئون گر ٻڃي ڏي -

جوڳه ڪلا جي جڳهي ڏي ،
بدن ڪائي مڪعي ڏي - هر دو آند ساڻ ٻريان -

واڳه پهاڙي پڇن ۷۷-

لل- ڪر نہ ڪيناري - هل ڪيناري -
سکر در ٿي ٻائي ،
سکر ٿيندو نوسان - الڪ ۾ سهائي -

- ۱- سکر جو درشن پائي، دروست مٿائي ڇڏيئون
- سکر جي پائي سان سڀ، حرس هٿائي ڇڏيئون
- شرڏا ڌاري، من کي ماري - سکر تون ٺهل سڌائون
- ۲- سکر جي آکا پائي، جهون پٺائي وٺيئون
- سکر جو نام آچاري، پرمالند پائي وٺيئون
- سرت لڳائي - جوت جڳائي، ميت اڳيان اولداهي
- ۳- سکر جو سنگ جهڪي، آهي ڪلام ڪاري
- ڪهي نئون سٺا مٽي، ڏي ٿو آند ڌاري
- پريتي پائي، ٿوڙ لڳائي، پائج پڌ سڌائي

واڳ ٻهاري ٻڌڻ ۷۸

- ۱- ولجانه تون پريتر ولجانه، شرڏ ڌاري ولجانه
- ڪنجان تون پريتر ڪنجان،

جر جي ٿاسي ڪنجان.

- ۱- ڇڏي خيال تون دل ڇا، وٺ ڌاري شرڏ ڀارا
- سکر سٺي کي پائي، ميت من جا مولچهارا
- جهجانه تون هر دم جهجانه، ڌاري جو نالو جهجانه
- ۲- ست مالت مطلب جا، ٿئي اٿس ٺ سکر ڪوئي
- وٺ اوت اٿس جي تون، سکر اٿس ٺ ٿئي جوئي
- لڳجانه تون لعل لڳجانه،

ڌاري جي لڳجانه.

- ۳- ٺ ماس مٽي جو ٺي، ڇڏي موه ٺهينجو تون
- وٺ اوت ڌاري هڪ جي، ٺهه آله جهينجو تون

ڇڏجانه ٺ ڪڏهين ڇڏجانه

- ڌاري جي اوت ٺ ڇڏجانه.
- ۴- هن ساري جهڪي جي، ٺي پريتي ڏکڻائي
- هڪ ڌاري جي پريتي سڀي، ڪهي نئون آسڪڻائي
- رهجانه تون ساڄن رهجانه،
- ڌاري جي داوت رهجانه.

واڳ ٻهاري ٻڌڻ ۷۹

- ۱- رکجانه تون من ۾ رکجانه - گمان گرن جو رکجانه
- لڪجانه تون گمان سان لڪجانه - اٿر لعل کي لڪجانه
- ۱- گر گمان سڄو روشن - اڳيان مٿائي ٿو

سڀ سندن کي مٽي - آر جوت جڳائي ٿو:

- ۲- گر گمان گندا جل جهون - سڀ پاپ ڌاري ٿو

۳ جهار سر ٻل ۾ - پڙ ساگر ڌاري ٿو

- ۳- گر گمان سڄو اٿس - ٺهه امر پٺائي ٿو

ڏک جهن مڙج مٽي - سکر مالهه - مائي ٿو

- ۴- گر گمان بنا ٺهه ملي - ڪهي نئون مڪئي ٿي

گر گمان موهه پڌ ڏي - هيء وڌن آڪئي ٿي

واڳ ٻهاري ٻڌڻ ۸۰

- ۱- سکر ڌاري هل - پريتي هڪوار تون

ڌاري جي پريتي پريتي ڌاري ٿو

- ۱- سکر شرڏا سان جهڪو ڪرو - جو ڌاري پائي ٿو

سڀ وڃن هر ڏي ڌاري من جي سويل مٿائي ٿو

جی کے گردا گرد، سگر اور دار تون ۔

پنهانی ہر جوہریت ڈاری !

ذاتی لڑکھی لڑکھی کالی

ولی شرف معر جي آواگون لارئون .

۱۰۔ اگر وہ کھانہ نہ پان لے اٹھی، اور؟ ایسا ہتائی ہو،

انوار سندی، لندن، مان، کری کرنا، لہ، جکالی، لہ

کھپے نیتوں کو کرنا سان، لیکو چر وار قون۔

راڳ بهاري ڇڪن ۸۱-

۱۔ عینک پ کر من کان۔ چکتر و سار آہ

گرتن کٽي جنهنجي مٿا اٻار آه.

۱۔ سڀ پُرس جي ڪيا۔ سڌا ٺن من کي سڌاري ٿي

— پوڻ جي ٻاٽي- اڌ ڪا سان پامپ لواري ٿي

بشم روپ سنعن جو د رشن د یدار آه

ۛ ڪڇڪ ۛ ڪنڪ جي ڪن ڪان وڏي وڏائي آ.

ۛن ڪنهن سيرا سڦل لي ٺن جي ڪمالي آ

ليجن هي اوج پد يانو لردار آ.

۾ ٻيا سڀئي جي ڪڏهين نه ٻائي شالتي ٿو ڪوئي

۱. کیر اور جنھن معسکے مان سکے شالہ لہی سونی

کھی ٽيڙون کيائون جو اهو ويچار آ.

راجہ بھاری پھن ۸۲-

۱- جلد ۱۰۰ من جو موہ، متا لیکدین،

تلاہن آلمر سک کی ہائیدان

جذہن سر فی شہد ملا لہندین ،

لذہن الہیہ جوتہ جگالہندین •

۱- جیسٹن سمیت لہجہی مالا

تیسین مک نا لہد ان کا

جذہن و درہ ویرا کی وسالہندین ،

فلذا من امرت بها قل کاہندین۔

٢- جہاں ہٹوں مان لہجہ آئی ہے

گیسین، گندو، گندمان، گوس، گ

جذہن ناد لیکر و جائیدادیں،

لذہن لوہے کی گٹا گٹا ہند میں ۔

۳۔ جیہن متکر جو سنگ لون نہ کھدایں ،

کھی نیوں شاعری لا لہذا میں

جذہن کر کان گیان پرا لہندین ،

لذہن من کی شائستہ بظاہر ہیں ۔

راجہ پہاڑی پھن ۸۳-

ال۔ جڈي باب سچن۔ سكري رار سچن۔

پنهانجو جنر سداوہ

۱- ارو ماين جو آخر ٻوڌ ٿي ۽

ہفت دمہ دردِ اچھان لڑ کے ڈامری

اهو ڏيان ڏري - بڻي ڪرم ڪري -

۱۳۸۴ و جنر سدا .

۴۔ کہ دل میں دیا ۳ و م دار لوت،

هڏي ڪرا ڪهت سچ جي ڪر ڪارئون
 من مان غير ڪڍي، وروڻ وار ڪڍي،
 پنهنجو چمر سڌارو.
 به ڪري سسنگ سبوا سان چمت لاءِ تون،
 ڪهي نيتون هري سان همت لاءِ تون
 هر پگت پٽي - ولي ڪر ٻا ڪٿي -
 پنهنجو چمر سڌارو.

راڳ بهاري پڇن ۸۴-

۱- دل ٽڙي ٿي جن جي خاطر،
 سي سبب سڃاڻا آيا،
 به ڪري مڪن مٿان، دالا دل وارا آيا.
 ۱- ڪيڙي مهيا ٿي جي ڳالھان مان،
 لڪ ٿورا ٿي جا لالھان مان،
 باجه ڪري ٻالڪ ٿي پنهنجي، ٻرم بهارا آيا.
 ۲- اڄ دل کي بهاري آئي آ،
 خوشي من ۾ خوب سمائي آ-
 ڪيڙي همت ڏريان ٿي جي اڳيان،
 پري به اڌارا آيا.
 ۳- ڪهي نيتون منگل مٿان ٿو،
 ملي گيت ٿي سان ڳالھان ٿو،
 ڪري دٻا داس ٿي دين بندو،
 سي الڌر اڃارا آيا.

راڳ بهاري پڇن ۸۵-

۱- جو وڃن مڪو ٿي سو - ٻلا ٿي نه ڇڏجانءِ،
 مات ڪرپ ۾ جيڪو وڃن ڪو ٿي سو تون،
 ٻلا ٿي نه ڇڏجانءِ.
 ۱- دراپ مليو ٿي مالش چولو-
 ولي گمان ڀرڻ ڪنڄ ٻرم ٻولو-
 قسي موهر مالا ۾ - وشم ٻوڙ ٻاڙي سو تون،
 ڀلا ٿي نه ڇڏجانءِ.
 ۲- هر هر اهڙو ملندو نه موقعو-
 سبب شاستر هي ڏان لا هوڪو-
 ٻلي پکوان کان من ٻاپ ڪرم ۾ سو تون،
 وڃائي نه ڇڏجانءِ.
 ۳- هڪ هڪ سواس هي آهي امواڪ-
 ڪهي نيتون جنهنجي مت لا مالڪ
 بنا هري ٿام جي تون غلام گهٽواري ۾ سو،
 گمائي نه ڇڏجانءِ.

راڳ بهاري پڇن ۸۶-

۱- ٻاڙج پنهنجو سولي - ڪيتر جو قول ٻروءِ سان،
 ۱- جڏهن ڪرپ ۾ امت ڏک ٻاڙو،
 ٿڌهن هريءَ کي ٿو لٽايو،
 ڏاڍي ڏک مان روئي.

۲- وڃن وسارڻ واجب ناهي ،

آخر ٻيوءَ سان گهر آهي ،

ساد ڪجهه ٿون اولي .

۳- ڪل ڪتب ۾ دل نه ڪائج ،

ڪهي ٿيون سچ وڻج وهائج -

البت سڀئي ٿي چو ٿي .

واڳ ٻهڙي پڇن ۸۷-

۱- من ٿير لا - مگر ڏار لا - سڀوا سمرڻ ڏان ۾ .

۱- ڪري بهالا ڪون ٿائج -

پڇن ڪوڙ ڪان چٽ نه هئائج

موءِ مٿس کان منهنجو متائج -

وجهه نه وٺي هر ڏيان ۾ .

۲- سوارف جو سسار الي - مطلب جو پروار الي

چولوئن جو بهار الي - ٻار ڪڇ ٻڳوان ۾ .

۳- ڪه شردا ڪي هردي ڌاري -

ٻڳيءَ جي ڪر ڪار ٻاري

۴- ٻه راجا جو ٻهڪو واري - سرت رڪڇ گر گمان ۾ .

۵- ڪهي ٿيون گر سڀوا ڪر ٿون -

ڏان ڏها سان هر دو ٻس ٿون -

ڏين ڏکين جا ڏکڙا هر ٿون - جس ڪي ٻاه جهان ۾ .

واڳ ٻهڙو پڇن ۱-

۱- سنگ سر ٿيون ٿيو سکر سان -

ڪر ڪر ڪر ڪر مٽي .

۱- سکر ڌر ٿي ڏانهن - ٻيس ٿي جي ٻانهن

گرت جهلي ٿن ٻانهن - لڙڻ چڙ ٿون نه پٽي .

۲- ٿول اڳي جي ڪهڙا - اوڏا اڳي سي ٿوڙا

ٻارڻ مولڪي پڙا - سر ٿڏهن ڏن ٿي سٽي ،

۳- عمو اڳي ڪٿي اٿي - هر ٻلي وٺا ٿئي

جهلس ڪنهنجي نه جهلي - ٿي وٺو ٿي جا ٿئي .

۴- ٿيون چئي جڳهه ٿاڻو - ٿين ٿي سان ٿاڻو

رو ٿان ٿي ڏينهن ٿاڻو - جهنگو ٿي دل وٺا جهنگي .

واڳ ٻهڙو پڇن ۲-

۱- درد جي ٿي پٽي - ٻري وٺي ٿي ٿي .

۱- چون ٿيون ٻه وارون ، ڪيو ڪو درد جو ڏارون

سوين وڏيون ٿن ٿارون ، اهر ٻا ٿاڻه ٿي .

۲- وڃن ڪٿي وشواسي ، آهر گهر ٿيا واسي

وٺا ڪٿي جر قاسي ، ڪال سڏي پٽ نه ٿي .

۳- عمو ڪٿي آهي ، ڪولڙ ڪٿي ڪٿي

سائو سر جو لاهي ، ڪٿي اڃن ڪي نه ٿي .

۴- ڪهي ٿيون وٺاڻي ، آهن سي وڏاڻي

چوت ورهه جن لاکي ، ڏن ڏن سٽي پڇي .

واڳ ٻهڙو پڇن ۳-

۱- درد جن جي دل ۾ ، سي نه ڪهن معوا ٿيون .

۱- ٿول اڳي جن ڪهڙا ، ٻارڻ ٿي ٿوڙا

ٻوڙا ٻوڙي ٿن ٻوڙا ، سڄ سورن جون ٻانهون .

۲- اکر وڊو جن کي ڇڙي، سنگه ڪري هڪڙي ڪهڙي
 ٻالو تن منهن لڙ ٻڙهي، عجب چلن سي چاليون.
 ۳- ٻاڏ ٻوڏ جا ٻاري، جن کي لڳا ڪاٺاري
 رلن ڌارون ڌاري، اڳڙيون لڳيون آليون.
 ۴- نيتون لڳائون لاهي، اڳي هليون جي ڪاهي
 ٻاڏ ڏلو تن لاهي، کولي دل جون لليون.
 راڳه لوڙاڻو ڀڳن ۴-

لل- سار سوان الر لوان- ديه دلورو لالمان.
 ۱- قرب ڪيون ڪهاڻ هلي.

سورن ڪها ساه ڪڍي-
 وره جي ويٺي وات وٺي- ڪڏ ڪوبند جا ڳايان.
 ۲- ڌارون رڳن جون لڪڙيون- جان الدو ڇڪڙيون
 ٻولر ٻاڪي ڇڪڙيون- ٻيچ ٻرين سان ٻايان.
 ۳- ساز وڳو سر وارو- سڀ سازن کان ٻياري
 ٻرائن کان سو ٻياري- ليهن ليهن سان لايان.
 ۴- نيتون ٻڌم ساز ڇڪي- ستر جي وات لڳي
 وحدت جي لار وڳي- مسد الهيءَ تي آهيان.
 راڳه لوڙاڻو ڀڳن ۵-

لل- علم پڙهان هڪ اکر اچي لا.

اڱل علق جي آلي اديون-
 علق جي ڳالهه وٺي لي مولڪي،
 ڪاله وٺي لي والي اديون.

۱- پندست اولهون ٻڙهي واهن لا،
 وحد رکي لڙ وڌائي اديون
 التوڏين آسا آڳ الدو لڳي،
 ڪوڙن گل ڪاڻي اديون.
 ۲- ستر جو ستر شهد جي مون، لڙو اڪند آ لائي اديون
 ويدن جي جنت گهر لاهي آند،
 منهنجي سرت سائي اديون.

۳- ال ٻڪي جمن علق گڏي،
 عاشق دهن سدائين اديون-
 پير لڙ پت تي پائن ڪڏهن،
 لڳي سڄو سوالي اديون.
 ۴- ڪها نيتون علق الدو،
 ڪاڻي قرب وهائي اديون-
 ڪهاڻ چاڻي ڪها علق جو،
 رولي وات وهائي اديون.

راڳه لوڙاڻو ڀڳن ۶-

لل- علق علق کان آه وڌي،
 ستر ڪري چوڌار ادا.
 ۱- عقلمندن کان علق پري ٿي،
 ڳالهيون ڪرڻ اپار ادا-
 ڪر ٿي ٻن لڙ ڪول لڙي ڪو،
 ويد ٻڙهي ٻل چار ادا.

لعل ڪري ٿي چار ادا
جيو مڃي ٿو توهر ڀائي، عشق مٿان ٻاهر ادا.
وڪي ٿيون آءُ به عشق جي،
لوڪ ٽهين کان ڌار ادا
علم به نه ڀائي عالمن، کولي اٿس دوار ادا.
ڊاڪٽر نور اٿو پڇن -۷-

۱- خیال بستی: مان لاءِ مٺا۔
۲- من نه چوي لت مال پرائو، سید بٽي پاءِ شان مٺا
چیتن چوي سڀ ذرہ مڪري ڇڏ۔
۳- مٺي من جو مان مٺا۔
۴- من چوي کھر پھڻجي کھارج، خوب وڏي پروار مٺا
۵- من چوي لي ڇڪ کان لھارو۔

ڪٽيڻ جو ٻوڙ جو ڄار ملا .

لل۔ لون جو لو ولسد وچالیں۔

راجہ لوڈاؤ پھن ۹۔

۲- سکر سائنس ڈس فون مولکي .
مها راکھ جو ارمک وپجاري - لن جو نوم پالنج .
روپ گري کيئن چائون ؟
لچول سک کيئن پالون ؟
سجھه سچائيء و سک آهي . لنون و سرمه ملاج .

۱- سنگر سرب سڃالي ۽ مان - ڪهڙي ڊاڪٽر ملايان؟
 جڳ مٿيا سڀ آٿر ڄاڻين. آٿر ۽ چٽ لالچ.
 ۴- ڪهي نئون ٺهڻ آٿر پڌر.

اسٽوٽ من ڪمڻ ٺهندو؟
 بل بل آٿر چٽن ڪر ڪي. ٺهڻ ۽ من لهرائج.
 راڳ لوڙاڻو پڇڻ ۱۰-

ل- نون سرڙ وياڳ آهن. ڪهي جوان نون ٺاهين.
 ۱- ڪالي پوک وڻهه ڪي پوکين. ڪالي جوڳ ڪمالين
 ڪالي مون ڪرين لو مولي. ڪالي هر ڪن ڳالين.
 ۲- ڪالي ٺاڪر ٻڌي ويلين. ڪالي پوک لڳائين
 ڪالي ديول مڙهيون پوچين. ڪالي مندر ٺاهين.
 ۳- ڪالي در در بیکه مڱين لو. ڪالي شاه سڏائين
 ڪالي ٺٽو ٺاڙ ڪرين لو. ڪالي حڪم هلائين.
 ۴- ڪالي ليارو لي لهر ڪري. ڪالي ڪرم ڪمالين
 ڪالي پڙهت پاڻ ڪرين لو. ڪالي پاڻ چيائين.
 ۵- ڪالي ڪالي ڪر لي ويلين. چيلو ڪهي چوائين
 ڪهي نئون هر ڏک روپ لي. لالا ڪيل ڪلائين.
 راڳ لوڙاڻو پڇڻ ۱۱-

ل- ڇڏ نون مان ۽ منهنجو.
 هٿ ڪڍي ٺاهي منهنجو.
 ۱- جڳ ۽ جنهن ڪيو مان ۽ منهنجو.
 پالو ٺهڻ ڏک ٻاري

ڪالي هٿن هٿان سو وڙو، ٺهڻ سڳي ۽ منهنجو.
 ۲- سڀ ماڻگ لي سڀ مطلب جا.
 ٺهڻ جو ماڻگ ڏک ڪر نون
 الٽ ڪال ۽ پاس اچي لا.
 ساف ڪند ڪو سهندو.
 ۳- مان مان ڪر دريوڏن مار پوءِ والوڻ لنگ ڄاڻي
 سارو ولس وڃائي منهنجو، الٽ ڪيائون اهنجو.
 ۴- ڪهي نئون ايمان ٺاهي-اچن هري ۽ جو ڪر نون
 دليا ۽ دل لا انڪائج، پوءِ ڪي ڪر منهنجو.
 راڳ لوڙاڻو پڇڻ ۱۲-

ل- سوالي آهيان مان سوالي سدا،
 پوءِ منهنجي در تي سوالي سدا.
 ۱- اچن پاڻ ڳڻي جي بضمين ڪر،
 دهان مان ٺاهو لي آيس ڪر.
 ۲- سدا سنگر سڻن ڪر جو ملي،
 ٻڌي ٻول ٺهڻ جا ڪمل من ڪلي.
 ۳- سڃالي مٿالي سدا ڏي هري،
 ڪهت ڪوڙ من ۽ دهی لا ڏري.
 ۴- ڪهي نئون شاعري سڀ ڏي سڃي،
 چيماڻ ٺاهي منهنجو جڳ ڪن ٺجي.
 راڳ لوڙاڻو پڇڻ ۱۳-

ل- سولو هري نون سولو ڪجان،

منهنجو انت واپو سهيلو ڪجانءِ.

- ۱- اچن جيڪڏهن ڏينهن ڏکڻ جا ڪٿي،
ڏکڻ ۾ نه ڏاڍو ڏهيو ڪجانءِ.
 - ۲- خوشن ۾ گذاريان هميشه هري،
نه ڳاري عمن ۾ ڳهيو ڪجانءِ.
 - ۳- هجين ساڻ مونسان سدالمن هري،
وچوڙي سندوئون نه واپو ڪجانءِ.
 - ۴- ڪهي ٿيئون منهنجو عرض هي سٺي،
اچي انت واپيئون مون هيلو ڪجانءِ.
- راڳه لوڙاڻو پڇڻ ۱۴-

- ۱- وجهي هجن مان وجهي هلي.
 - ۲- حياڻي هجن مان وجهي هلي.
 - ۱- هئا ساڻ مونسان هلي سي ويا.
 - ۲- اچان تو نه دل آ دلها کان هلي.
 - ۳- ڪنا ڪال جوڙا سوان سورما.
 - ۴- اهڙو ڪال توکي سهي لا هلي.
 - ۵- ٻري ڪتب توکان اچي اهو اچي.
 - ۶- اچان تون نه لڳي ڇڏين توکي.
 - ۷- ڪهي ٿيئون ڪر جي ولي اوت تون.
 - ۸- اچن سان حياڻي ڪري وٽ هلي.
- راڳه لوڙاڻو پڇڻ ۱۵-

۱- جهي وٽ هري تون جهي وٽ هري.

- سدا ڪه سڀي سان جهي وٽ هري.
- ۱- عمر هيءَ اچائي وچائي نه ڇڏ.
 - ۲- سڀو هيءَ سارو سهي لا وڃاء.
 - ۳- اتي هر جهي وڃي پڙسند تري.
 - ۴- ڪڍي موهر مايا جو من مان مٽا.
 - ۵- سدا هر جهي لا پلائي ڪهڙي.
 - ۶- بنا هر پڇن هي جنم لا ڪنوا.
 - ۷- ٿيئون منهن تڻ هي نه ملندو وري.
- راڳه لوڙاڻو پڇڻ ۱۶-

- ۱- لارا جيڪڏهن کان لارا رهن.
 - ۲- سدا توهر ڪهاڻي لارا رهن.
 - ۱- جيتن ڪمل جل ۾ لارو رهي.
 - ۲- ٿيئون صاف ساڙو سهارا رهن.
 - ۳- ڏاڻي روھني سج رهي جيتن جدا.
 - ۴- ٿيئون سٺ ڪجهه ۾ اچارا رهن.
 - ۵- ڪهي ٿيئون تڻ سان ڪرم ڪن سڀي.
 - ۶- ڪندي ڪم اسڪه سي اڏارا رهن.
- راڳه لوڙاڻو پڇڻ ۱۷-

- ۱- ڪيو سڪه ستن جو ڪه سان سدا.
- ۲- ملي ڪيان جنهن مان توهر جو ادا.

۱- رڳي ٻولڻ شرڙا سٺن ۾ وڃو.

سٺي وڃڻ سڌا ٻڙم سڀ ٻڃو.

۲- ڪير منن ٽپو اڪيلو رهي.

منن سان لڳي ٿو امن من سهي.

۳- ڪري چٽا اڪاڻ ڏريو ڏيان ڪي.

ڏري ڏيان ٻاڙو سڄي گمان ڪي.

۴- سڄي گمان سان ٿو ملي آتما.

لڪي آتما ڪي ٿيو لائما.

۵- ٻئي لائما ٻرهر آند ليو.

ڪهي ٿيئون جهون مڪڻ لڙي رهو.

راڳ ٿوڙاڻو پڇڻ ۱۸-

۱- ڀاڙو نه ڀڳو ڇڪڻ ۾ ٻلي.

جنم ٿا وڃاڻو رسن ۾ وڃي.

۲- ڇڏي ٻوڙ وڃيئون جهو ڀام ڪي.

جهي ڀام ٻاڙو ٻڙم ڏام ڪي.

۳- ڇڪڻ جي چئن ۾ نه ٿا سي پٽو.

چئن جو چٽيندڙ نه ٿو ٻولي رهو.

۴- ڪهي ٿيئون سسنگ ۾ نه رهي.

ڪيو جنم سڦلو ڪڏن ڪي ڪهي.

راڳ ٿوڙاڻو پڇڻ ۱۹-

۱- سٺو سنگ سٺن جو. وڌ ٿو ڪري

ٻڙن جي سنگن کان ٻڃي ٿو ٻڙي.

۱- سٺو سنگ سڌاڻن ڪري ٿو سڳي.

ٻوڙ سنگ هر ڏم ڪريو ڏي.

۲- سٺو سنگ سڳي سڌاري سڌا.

ٻوڙ سنگ ڇڪڻ ۾ ٿو ڪاري ادا.

۳- ڪهي ٿيئون منهنجي سڳا جي ٻڃو.

سٺن جي سنگن ۾ سڌاڻن وڃو.

راڳ ٿوڙاڻو پڇڻ ۲۰-

۱- بندو ڏي بندي جا ٻلي ٻولي ٿي.

ٿي جا ڪندو ڏي ٻوڙ جي ٻلي.

۲- رهي ڀام راضي بندو ڇا ڪندو.

مٽي منهن نه مالڪ مٽي ٻلي بندو.

۳- ڇڏي ڪهر ٿيئي بندو جي ڪڍي.

سڳي ڪير ڏاهي اڏي جي ڏي ٿي.

۴- ڪهي ٿيئون وڌ ٿو ڀام جي.

ڇڏي آڻ من مان خلق عام جي.

راڳ ٿوڙاڻو پڇڻ ۲۱-

۱- عجب ڏي ٿو اسرار جي ٿي. ڇڙ ٿي ٻوڙ ٻڙاڻي.

۲- لڪي ٿو ڪن لڪڻو ٻلي.

مڪڻ ۾ ٿي ٻڙ ٻڙ جي.

۳- سالڪو ٻڙجي سر جو لاهي.

ٻڙنگ ڇڪڻ ٿي لعل ٻڙجي.

۳- قدرت جي بجهه کي چاڻي سي.
سالڪ ڪن ٿا ڪهن سڄي.

۴- ڪهي نيتون سي رهو پر وڙي.
رالول جي رلڪ رهيا وڃي.

راڳم لوڙاڻو پڇن ۲۲-

لل- ڏالر لاءِ مان ڏولگر ڏور مان،
دس تران اردس اديون.

۱- دل ۾ درد دڪالي هائو،
وره سندو مون ويس اديون.

۲- خاڪ لڳائي سر پنهجي ٿي،
لاله سڄي لهنس اديون.

۳- پرين لاءِ جوڙي ٿي ڏور،
الڪ چوان آدس اديون.

۴- نيتون پرين بن دل ديوالي،
پرله ڪهو پرويس اديون.

راڳم لوڙاڻو پڇن ۲۳-

لل- ڏن ڏن سکر درشن نهين،
دلڙيون لاريه درشن سان.

۱- پريمين ٿي لهه ڪرپا ڌاري،
امرت بهاريه درشن سان.

۲- ڪهي ڪامي ڪروڙي ڪهي،
سرت اڏاريه درشن سان.

۳- خوشن سندا دروازا کولي،
دڪڙا لاريه درشن سان.

۴- ڪهي نيتون گر پريمين جا سڀ،
ڪاڇ سنواريه درشن سان.

راڳم لوڙاڻو پڇن ۲۴-

لل- ڏن سکر ڏن وچن نهين،
پرله لاري وچن سان.

۱- منهن سندو اوتار ڏري ٿو،
جهو اڃاري وچن سان.

۲- سسنگ جو ديهان لڳائي،
پرله بهاري وچن سان.

۳- ٿاڻن جي سڀ نهين سواري،
هر دو لاري وچن سان.

۴- ڪهي نيتون ڪل ڪئي اهاڙي،
پرله ڏيکاري وچن سان.

راڳم لوڙاڻو پڇن ۲۵-

لل- ڏن ڏن پرله پڳي نهين،
ڪهي سڌاريه پڳي سان.

۱- پڳي توکي پرله بهاري،
شهر پڳي سان.

۲- پڳي ٿي ٿي پرله راضي،
ڪڙي سنواريه پڳي سان.

۳- پڳي نهين سڀ کان اولهي،
ڪرمان لاريه پڳي سان.

۱- ڪهي نيمون هر پکيت وڃل تون -
اڌم اڌار ۾ پکيتي سان.

راڳه لوڙاڻو پڇڻ ۲۶-

- ۱- جادو هڻي ويا جي ۾ جوڳي ،
ليو لئون کي ساري امان .
۱- ٻاجه ڪري ٻانهي ۾ لي ويا ،
پروڻ ٻيالهو ٻياري امان -
۲- چنگ چوري چنڊ چرو ڪري ويا ،
ميڪ مڇنڊ جي ماري امان .
۳- پل پل بند پچان مان ٿن جا ،
ڏي ڏس ويا ڪنهن پاڙي امان .
۴- ڪهي نيمون سي جوڳي ويا ،
مغل دل نه جهاري امان .

راڳه لوڙاڻو پڇڻ ۲۷-

- ۱- اندر سڀ اسرار - ڏس تون جهلي ٻالي جي ۾ ،
۱- اندر سورج ٿارا ڪنهن - چنڊ سڌو چمڪار .
۲- اندر مڙهيون مندر شرالا - ديون جو ديدار .
۳- اندر گوگل ڪلهون ڪلهون - راس مندر ونگدار .
۴- اندر گنگا جينا ٿرند - ڪاشي ۾ ڪيدار .
۵- ڪهي نيمون آه ٽيهجي اندر - سارو هي سنسار .

راڳه لوڙاڻو پڇڻ ۲۸-

- ۱- ويه لاءِ مسافر وان ٿي ،
کلي بندر جي نه راز ٿي .

- ۱- جلدي ٻهچ رات پوي لا ۽ گهري وڃر غار ٿي .
۲- ڏينهن ٿي ٻي ڪاهي اچي ،
۳- سمجهي سمجهي وڃي ڪهان تون ،
۴- سمر سنهاري سان ڪٽج جو ، آخر هٿو پار ٿي .
۵- ڪهي نيمون هل هڪ وکي تون ،
دل ۾ جي دور ڪار ٿي .

راڳه ٻيلو پڇڻ ۱-

- ۱- تون پريو پوڻڪ آهين ، پل منهنجو لاهي آيو .
۱- مام ٻيلا سم ٿاري ، مت مائت ۽ ٻالي -
۲- تون شرن ٻن جو ٻالڪ ، ۽ ساڳي آهين سڀ جو
هي دل جو درد سڃاڻين ، ڏک ڄمڻ مري ڪنهن .
۳- روڊناس اڃا ميل لاهو ، سڌو سڌو شهري
ڪڇ گنگا ۽ گڏ جهڙا ، لڪ ٻائي ٿا رها تو .
۴- ڪهي نيمون هر دم منهنجو ، تون آهين اوت اڄ
هر ٿاپ وڃن ٿن من جا ، هي عرض سڻي منهنجو .

راڳه ٻيلو پڇڻ ۲-

- ۱- پوءِ جي ٻاه ۾ - ڪي ٻارا ٻن لا ،
جي ۽ جلائي پنهجو - وڻ ۾ ڇن لا .

۱- مرلي سرب سن - سرلدي سن ڏن .

ڏهاڇ جهڻن ٻن - سڀس ڏن لا .

۲- ڪر لک سن لاد - پٺو لي سڳند .

ڊيڪ چڪور چند - آلا چڪن لا .

۳- ميڊا رھت جل - سورا لڙت دل .

ڏسيو ٻادل - مور لڳن لا .

۴- مڇ و پٽي پٽڪ - ساڙن سڀ اندڪ .

لڙيڪ لي لسڪ جهڙي جان لا .

۵- نيتون لڄائون توڙي - من جون واڳون موڙي .

جيرو برھر جوڙي - امر لڳن لا .

۱. راڳ پيلو پڇن ۲-

لل - سکر جي سنگ سان لڙو - آند لهار آ .

۱- سکر جو روشن ٻالي - دک سڀ دور لي ويا .

۲- سکر جو منڇر سري - منڇو ليو اسف منهنجو .

۳- سکر جو ڪيان سڻي - من ۾ ليو آءُ لڇو .

۴- سکر جو ڪيان سڻي - من ۾ ليو آءُ لڇو .

۵- سکر جو ڪيان سڻي - من ۾ ليو آءُ لڇو .

۶- سکر جو ڪيان سڻي - من ۾ ليو آءُ لڇو .

۷- سکر جو ڪيان سڻي - من ۾ ليو آءُ لڇو .

۸- سکر جو ڪيان سڻي - من ۾ ليو آءُ لڇو .

۲. راڳ پيلو پڇن ۳-

لل - سکر سڻاڻج مولڪي - من کي ڪڍن مارجي ؟

۱- من جو سوروپ ڪهڙو؟ لڙو آءُ روي نهجو .

۲- آهيان مان ڪير سوامي؟ ساڪي سوروپ نهجو .

۳- ڪيئن مان ڪڍن چاڻان؟ وڃن ويچار جي .

۴- ڪيئن مان ڪڍن چاڻان؟ وڃن ويچار جي .

۵- ڪيئن مان ڪڍن چاڻان؟ وڃن ويچار جي .

۶- ڪيئن مان ڪڍن چاڻان؟ وڃن ويچار جي .

۷- ڪيئن مان ڪڍن چاڻان؟ وڃن ويچار جي .

۸- ڪيئن مان ڪڍن چاڻان؟ وڃن ويچار جي .

۹- ڪيئن مان ڪڍن چاڻان؟ وڃن ويچار جي .

۱. راڳ پيلو پڇن ۵-

لل - سکر ڏي مهر ڪري لون، ڀڳتيءَ جو دان مولڪي .

۱- اندر ۾ ڇاپ جهليو، ٺن من جي ميل مٽايو .

۲- چٽ سڏي چٽلڻائي، روز سڏائي سائن .

۳- من جي مارڻ لڏ ڏي، چرلن جو ڏيان مولڪي .

۴- ٻن من جا پوت ٻاري، ڏک لا ڏين ڏهاڙي .

۵- ٻن من جي پڇڻ لاءِ ڏي، آءُ وڃان مولڪي .

۶- نيتون مان آهيان سوالي، ڇڏيو نه مولڪي هالي .

۷- سڄي ڪر شڪتي ڏيئي، ڪير ٻوان مولڪي .

۲. راڳ پيلو پڇن ۶-

لل - سکر ڏيو منهنجو، اهڙو آءُ لار جان .

۱- ٻو سڏ آهي ٻاري، وڃان لو وهندو ٺهن ۾ .

- سڀن جي چوٽن منجهان ، اهڙو ٿون ٿارجان .
- ۲- چنبا جو چڪر لاري ، لوشڻا طوفان ٺهري
- سورن جي سر لکي مان ، اهڙو ٿون ٿارجان .
- ۳- جنم وڃانر سارو ، ڪيا مون ڀامپ ڪمڻي
- اجاميل ٻاٻي جهڙن ، اهڙو ٿون ٿارجان .
- ۴- ڪهي ٺٽون عرض منهنجو ، سٺج سڃاڻ سائين
- جيئن ٺٽن لنگ سڃاڻي ، اهڙو ٿون ٿارجان .
- راڳ ٻهلو پڇن ۷-

- لل- سکر ديار منهنجو- ٻڌو نه کولجان .
- ۱- عيب اٻار ڪيا مون- ڏيڻ ڏکي ٿو ڏاڍو
- ڏسي سي ڏوه ڏالڙ- ٻڌو نه کولجان .
- ۲- هٿا مان جوڙي ٿو ڌر- ڏاڏا ٿو ڏانهن ڪرمان
- منهنجو هي عرض اوائلي- ٻڌو نه کولجان .
- ۳- ٿو ٻن جڳهه ڪوئي- آهي نه آسرو ٻيو-
- منهنجو ٿون ٻڌ سڃاڻي- ٻڌو نه کولجان .
- ۴- ڪهي ٺٽون حال منهنجو- سارو معلوم ٿو ڪي
- ٻڌو ٿون منهنجو ڄاڻي ٻڌو نه کولجان .
- راڳ ٻهلو پڇن ۸-

- لل- ٺولي ڏيان لعل ٺوڪي- ٻڳتي ڪڍ ڪيان سندي .
- ۱- ماءُ ٻي سکر ديون- ساڌو مهمان سڀ جي
- سڌا ڪر هر دم ڄاڻي- مورت ٻڳوان سندي .
- ۲- شيل ستوش ڏيا ڪي- هردي ڇڏي ڏار سدالين

- ڌرم مٿان ٺوڙائي ٿون- ڪر ڏن ڄاڻ سندي .
- ۳- سندن جو سنگهه ڪر ٿون- سکر کان ڪيان وٺي
- ڌار ٿون ڏيان ڇڏي- چنبا جهان سندي .
- ۴- ٺاهين ٿون ٺن من ٻڌ- آهين ٿون چمن شڌ
- ڪهي ٺٽون ٻاه ٻورڻ- ٻڌوي ٺوڙاڻ سندي .
- راڳ ٻهلو پڇن ۹-
- لل- هي ٻڌو چڱو ٿي وٺو- ڇپ هر جو ٺام سويلو .
- ۱- ٻوڙ- وشه کان ٻاڻ ٻڄائي- هر دم گوڀند جا ڪڍ ڳائي
- ڪر ٿون جنم سهيلو .
- ۲- ٻورڻ ڪر ڪي سڀس ٺوڙائي-
- ٺن من ڏن جي ٻيٽ چڙهائي-
- ٻڻ شڌا سان چيلو .
- ۳- ڪمان ڏيان جي وٽ ٿون جڳتي-
- من ڪي جيتي ٻائج مڪتي-
- جڳهه کان رهي اڪيلو .
- ۴- ڪهي ٺٽون سڀ ٻڌن ٺوڙي .
- مايا معرڪن کان منهن موڙي-
- مالڪ سان ڪر ميلو .
- راڳ ٻهلو پڇن ۱۰-
- لل- جف سٺ رهن سڃاڻا ، سي سڌا وس چوڻارا .
- ۱- جڳهه جي شوا سٺ وڌائين
- شرڪت ڪن جي سڳندي لائين
- هر هنڌ مڪن هڪارا .

سڀ جهون جي مهل مڏائڻ -

ڪمان جي ڪن ڪڇڪارا.

۳۔ ڪهي ٿيئون لت لار جهالن،

سڀ کي سچ جي راهه بڻائڻ -

لڀ جيئن رهڻ لپارا.

راڳم پيلو پڇڻ ۱۱

۱۔ سڀ مک سان رام اڇارايو، ۴ اول ڪرڻ جو ٻاريو.

۱۔ رام لار لت لار آهي، جڏهن جڏهن جي مهل مڏائي
سو رام جهي مل لاريو.

۲۔ رام لار لت لار آهي، تن من جي ٿو ٿيڻ بجهائي
سو رام جهي من لاريو.

۳۔ رام لار لڳ امرت آهي، ٻيڻ سان ٿو امر بڻائي
سو رام جهي جي ڇيڻ ڇيڻ لاريو.

۴۔ ڪهي ٿيئون جن رام لڏايو، لڏيو ٿيڻو جڏهن سڃايو
سو رام جهي ڪل لاريو.

راڳم پيلو پڇڻ ۱۲ -

۱۔ جڏهن ٻيڻي وڃي لڏيس،

جڏي هي ڏيس، ٻڙان آڏارو،

لڏهن لڏو ٿيڻي لڏڪارو.

۱۔ جڏهن لڏو ٿيڻي لڏي وڃي،

لڏهن لڏو ٿيڻي ڪرڻي لڏجي

جڏهن ٻيڻي هن لڏو ٿيڻي کان ڪري ڪنارو.

۲۔ هي لڏو ٿيڻي جو مندر آ،

هي سڌا الهه سان سندو آ -

جڏهن ٻيڻي خالي ڪري وڃي ٿو سارو.

۳۔ ٿون ڄاڻ ٻيڻي لڏو ٿيڻي آ،

ٿيو ڪنهن ڪنهن سڌو آ -

جڏهن ٻيڻي وڃي هن لڏو ٿيڻي کان ٿي لڏارو.

۴۔ ڪهي ٿيئون ٻيڻي اڀاسي آ،

آيو سڌو ڪرڻ سڌو راسي آ -

جڏهن سڌو ڪري لڏو ٿيڻي مان وڃي لڏارو.

راڳم پيلو پڇڻ ۱۳ -

۱۔ مار من ڪي، مار من ڪي، مار من ڪي، مار ٿون.

۱۔ من هي ٿيڻو دشمن آهي - جنهن کان نه ڏلائي

الڌرين دوارا ٻيڻي ڏس - ۴ ٿون نه ڏلائي.

۲۔ من هڪ ٻيڻي ٿيڻي - ٻيڻي نه ٿيڻي

ڪوئي ڪر مک ڪيائي ٿيڻو - جنهن تي هر ڪر ڇايا.

۳۔ من جو روڪڻ آهي اوکو - سڌن صاف سڌارو

من هاليءَ کي شهيد ڪندي سان -

ڪنهن ڪنهن آ لڏارو.

۴۔ ٿاڻي ٿون ٻي ڪر مندر جو - هر ڏر ٿي اڀاسي

ڪهي ٿيڻو من دشمن جهڙي - ٻيڻي نه ٿيڻي.

راڳ ٻيلو ڀڳن ۱۴-

- ۱- ٻسري ٻسري ٻسري ٻسري .
 ۲- اها اهرن دس جي ڪاٺي آ .
 ۳- اها ستن کي سڀاڻي آ .
 ۴- جنهنجي مڙها ولد وڪاڻي آ .
 ۵- جنهنجو دس پورل آواز آلي .
 ۶- جنهنجي سر ل ٻيو ڪو ساز آلي .
 ۷- جنهن و ڳجهو رکيل ڪو راز آلي .
 ۸- هيءَ موهي پوهن ڳياڻي لي .
 ۹- هيءَ موهي پوکي ڏيالي ٿي .
 ۱۰- هيءَ موهي وٺو وڪيالي ٿي .
 ۱۱- جيڪا موهن مولي وڃالي آ .
 ۱۲- سا سڪر مولڪي سڻالي آ .
 ۱۳- ڪهي نيتون من کي پائي آ .
 ۱۴- راڳ ٻيلو ڀڳن ۱۵-

- ۱- سٺ سٺ سٺ سٺ سٺ سٺ سٺ .
 ۲- جيڪي درشن سان دڳ ٿارن ٿا ،
 ۳- مني پورل سان من ٿارن ٿا ،
 ۴- دل مٿل کي نه جهٽارن ٿا .
 ۵- جيڪي سڀ ڪل سان سينگارن ٿا ،
 ۶- سدا سچ جو دڳ ڏيکارن ٿا ،
 ۷- سڀ ٺاهن ميل ٺوارن ٿا .

- ۱- جيڪي هر چو ٺام جهان ٿا ،
 ۲- پيد پوئتي پور مٿان ٿا ،
 ۳- من راول رنگ وڃان ٿا .
 ۴- جيڪي من جون واکيون مڙن ٿا ،
 ۵- چنڊ ٺار پهر سان جوڙن ٿا ،
 ۶- ڪهي نيتون پڌن ٿورن ٿا .
 ۷- راڳ ٻيلو ڀڳن ۱۶-

- ۱- ٺل - ٻيءَ ٺون پيارا ٻيءَ - ٺل ڏام ٺام دس ٻيءَ .
 ۲- ڏليا چار ڏهاڙا چٽڪو ،
 ۳- آهي خيال جو خالي ڪٽڪو ،
 ۴- ٺون نهن ٿي سٺ ل ٿي .
 ۵- ڪوڙ ڪهت ٺون ڪر ٿا ڪڏهن ،
 ۶- موهه سٺ پ م ٿا ڪڏهن ،
 ۷- سڀ ٺاڳي سڪو ٿي .
 ۸- ڪا يا ما يا ٺهينجي ٺاهي ، جوڀن جو چڙ ٺانور ٺاهي
 ۹- ٺون ڪين چاٽج جيءَ .
 ۱۰- ڪهي ٺهون جي چاهين مڪئي ،
 ۱۱- وٺي ڪروءَ ٺان پوري جهڪي ،
 ۱۲- ڪڍ سڀي جو ٺون سيءَ .
 ۱۳- راڳ ٻيلو ڀڳن ۱۷-

- ۱- ٺل - سڀوا سان من ٺاءُ ، ٺون چار پڌار مڪ پاءُ .
 ۲- سٺ ڪرن جي سڀوا ڪر ٺون ،

سروا سان مل من جي هر لون،
هي هر دور صاف بقاء.

۱- ڏهن نون جي لون،
مڪملن معائن جي لون،
لف ڪر سان سڀو ڪماء.

۲- ڏهن جي هر اچي ڀرائي،
صاحب جي سا صورت ڄاڻي،
لون ٺهڻ کي سڳو ڀڄاء.

۳- سڀو ڀر ڪر آه ساهل،
نهن ڏي شردا سان سڀ ٿل،
سا سڀو ڪم ڀلاء.

واڳ ۱۸ پڇڻ

۱- سڀن جو معيڪ، ڏي رار لار جو رانڪ،
۱- معيڪ لرميل لمرڪ آهي،
شردا سان جو نهن و لائي،
ڪري پاپ ٺهينجا پنڪ.

۲- معيڪ سر و مولي آهي،
هر دم هنس چڻي سي ڪاڻ،
لا ڄاڻي نهن کي ڪنگ

۳- معيڪ باغ و سڳند اڃاري،
ٺهون کي لي لڳي ڀڄاري،
ٻولل سڳند لا الڪ.

۴- جڳو ڀر ڄاڻو ڪر مڪو سڀي،
ڪوي ٺهون معيڪ ڪن جهڙي،
من و رکي امانڪ.

واڳ ۱۹ پڇڻ
۱- سڀ جڳو ڀر سار، ڪر ٿن سان هر دم ڀڄار،
۱- سڀ چندن سر شمعل آهن.

سڀ جهون جي ڄڻ ڀڄائڻ،
سڀ وڃڻ سان ڪن لار،
۲- سڀ سرور آهن لومل، ڀر ڀر ڀڳت جو ٿن ڀر آجل،
۳- سڀ سڄا ڀڄ لمرڪ آهن.

درس ڀرس سان پاپ مٽائڻ،
لون ٿن و شردا ڏار،
۴- ٺهون رهي لون لڌ سڀن و.

من چڻ لائي هر چڻن و،
وڌ ڀالي موڪهه دوار.

واڳ ۲۰ پڇڻ

۱- ڏي ٿي ٺون هر دم ڏي، ڪچر دان ڏکڻ کي ڏي،
۱- دلها دولت مال خزان، باغ ڀڄا ڇڏي مڪالا،
لون ويڏي هڪان لڏي.

۲- دان ڏکڻ کي جهڪي ڏيند ان،
سولي ساڻ هڪان ٺون ٺيند ان،
ٻو ويڏن سڀي ڇڏي.

۱- دان پسا ڏن آه اجاڙو.
 دان ڪري ڪر سڳهه سڳاهو،
 ڏي دهن کي نه سڏي.

۲- مان ڏو ٿا ڪنهنجو ويٺو.
 ٽيئون اوکي ۾ ڪم ايندو،
 ٿو سر ڪم ۾ جاء اڏي.

راڳ پيلو پڇن ۲۱

۱- ڪرم سان هر آهي رڇيو. سارو ڇڪت پيارو.
 ۱- ڪرم سان ڪنگال ٿي ڪو. ڪرم سان ڏن وارو.
 ڪرم ڊالائي ٿو در در ٿي. ڪرم پوڙ ٿي ٺارو.
 ۲- ڪرم ملائي ٿو سڀني کي. ڪرم وڇوڙ ٿو هارو.
 ڪرم هائي ڪرم ڊالائي. ڪرم ڪري سولارو.
 ۳- ڪرم سان ڪي سڪ مائلن لا.

ڪن جو ڏکيو گذارو،
 ڪرم جو سڀ لپو ڏيٺو. ڪرم جو وهنوارو.
 ۴- ڪهي ٽيئون ڪرم جي اڳيان.

چلي نه ڪنهنجو چارو،
 ڪرم ڪنهن ٿان ڪم ٿري ٿو.

پوڙي ٿو ڇڪ سارو.

راڳ پيلو پڇن ۲۲

۱- هيء ماڻھو چم ۱۰ هار بند،
 ڪر پڳيءَ جي ٿون ڪار بند.

۱- هر ڏي ۱۰ موٽ ٺاهي، سر اي ٺاهي پڪاري
 پورا ٿو ٻڌين سڏ، آهر ڇڏينده ماري،
 رڳي خوف مڙج جو ٿون، ڪر پاداري هٿار، بند.
 ۲- من ۾ ويڙهه ڏاري، رس پڳ ٺاهي ڪر ڏج
 اڳي ڪڍي ڏاڍي، سڀ ٿين سارو ٿون
 من - هٿ وڪارن کي پڪاري،
 سڀ دشمن پنهجا مار بند.

۳- سڌار جي سڌ مان، جي ٺار ٺاهي،
 شرڏا رڳي ڇڙهه ٿون، سڌنگ جهار ماڻھو،
 ڪري ٿن من پنهجو اسر ٿون.

۴- ٺي ۱۰ پڙ ساگر کان پيار بند،
 ۴- ڪر ڏيو دوار چولي، ٿون داس ٺي پيارا
 ڏي پست سر ڪرڻ کي انديش وٺ انداز،
 ڪهي ٽيئون سام جهي ڪر جو،
 دڪ چنر مڙج جو ٺار بند.

راڳ پيلو پڇن ۲۳

۱- ٻلي عقق اڳ ۾ آيو سڄو.
 جنهن منهنجو وڙهو وسايو سڄو.

۱- عقق ڏاڍو آڳ هاري. جان ساري وٺي چلي
 جا حئيشت ڳالهه هڙي. سا عقق مون سان سلي.
 ٽيئون ٿن من سارو پڙيو سڄو.

۲- عقق منهنجي ڏاڍو آلي. خوف ڪيما ڪوڙيا.

پورم اولن جا سڀئي - جهنم نه ٻڌن اوڙيا -
۱ - وٺو وروڻ وڃاڻو سڄو .
۲ - عقي ٽيئون ڪي ٻري - اها لاهار يا ٻارن جا
پيٽ سان لاهي ويا - سڀئي ڪرم لٽ لهر جا
عقي مهن سان ملايو سڄو .

راڳ پيلو پڇن ۲۴ -

ل - وڃان ستن ٿان بهار سدا -
آهن اهنور جو اولار سدا .
۱ - رار جي رنگ ۾ رلا سي، رهن ٿي بهن ۴ رات لا
وڃن جي ورکا وسالي، ٿين من ڪي شاليت لا
ڪن جهون جو اڳڪار سدا .
۲ - جوڳ جي جڳتي سان - دل ڪي ٿين آرام لا
بوڻ ٻڙي ۾ چڙهائي - پار ڪن سڪدام لا
ڪن ٻريون جو لستار سدا .
۳ - ڪيان جي اڀايش سان سي - ڪن پورم سڀ لاس لا
لم اوديا جي منائي - ڪن ٻهر ٻر ڪاش لا
ٿي ٿي ڪن سڌو گلزار سدا .
۴ - ڪهي ٽيئون سم ٿيئي - ڪم ڪي ڪن دور لا
ٻارن لڳي ساڻ هر دور - ڪن ٻري ٻرور لا
ڪن جڳ ۾ جڳ چٽڪار سدا .

راڳ پيلو پڇن ۲۵ -

ل - سم سڌو دان ٿون، لڳوان مولڪي ٿي .

۱ - رهي اندر منهنجي سڄائي ۴ صفائي ،
ٻارن رهي ٻار ٿان ٿون لڳوان مولڪي ٿي .
۲ - ٿان سڀ ۾ صاحب - ڇي جوم لهندي ،
سجھ سڌو ٿان ٿون لڳوان مولڪي ٿي .
۳ - عذب من ۾ لٽ رهي ، مر ۴ شرم رهي
ٿي ٻرج ٿي ٻار ٿان ٿون لڳوان مولڪي ٿي .
۴ - ڪهي ٽيئون منهنجي ڪر ٿار ڪر ڪر يا ،
غريبي ۴ ڪيان ٿون لڳوان مولڪي ٿي .

راڳ پيلو پڇن ۲۶ -

ل - سم ٻارن جو سسنگ - سدائين سٺو سٺو ،
جتي هلي ٻارن ٻر سڳ - سدائين سٺو سٺو .
۱ - جو سسنگ ۾ سڳ آهي - سو ولڪنگ ۾ ٻي لاهي
جتي آند جو ٿي آنگ - سدائين سٺو سٺو .
۲ - آ سڄي ڪهڙي اهائي - جا سسنگ مانه لڳائي
سسنگ چڙهائي ر لڪر سدائين سٺو سٺو .
۳ - جتي بهي مدد نه ڪائي - آف سسنگ ٿي سڄائي
ٿي هر ٻيئي جو انڪر - سدائين سٺو سٺو .
۴ - ملي سسنگ ڊرلپ پائي -
ٽيئون ويدن ساڪ سڄائي .
سسنگ لپائي لنگر - سدائين سٺو سٺو .

راڳ پيلو پڇن ۲۷ -

ل - سم لام ساڪي لڙڙاڙ - ٻارن سان جهو جهو

۱- مطلب جا مت مانت پائي،

۱- آفت سمي ٿي، تن سي نه سگهي
 سوار مٿي جو سڌار، بنا سوار مٿي آڌڪ ڪرڻار.
 ۲- ٻار ٻوهر هڻڻ ڏاڍو آهي، سمون سان ڏک ڏرڻ مٿاهي
 چپ ٿيڻي هروار، ڪري جو ٻو ساڳو کان ٻار.
 ۳- ٻار ٻو جي جن اوت وٺي آ،
 تن جي آخر ٿي مڪئي آ-
 ٻائي هر ڏيندار، ڪو تن ڪروڙن جو نه سڌار.
 ۴- ڪهي ٿيئون جي چاهين پلائي،
 ڪين پلائي هر سڌائي-
 جڳهه جو پالڻهار، جهڳ سو ساڳي سر چٽ هار.

لل۔ ذاري هردي زبان۔

جهج نون مڪر سان شري ٻڌوان -
جهج نون سان مڪر مائي -
لهاڳي نون اهاڻان - ٻار سان مڪر گوشت کڻان
جهج نون سان مڪر مائي .

۱۔ سڌ ڏاڍو جهنجور آهي۔ جو لاس لنگ جو لاهي
سڀ ويدن جو اند ساز۔ ڀر ڀر سان جهڙو جهڙو۔

۲۔ جو ساڳي سر و لواسي۔ آ جهڙن سولن ڀر ڪاشي
سڀ نهٺ جو چالڻ هار۔ ڀر ڀر سان جهڙو جهڙو۔

۳۔ جو سڄام ساڳي جهڙو۔ سو لشچو۔ ڪٽي ڳهند
ڪٽي ڳهندون سکن ڀنڀار۔ ڀر ڀر سان جهڙو جهڙو۔

لل۔ ہاں ہاں! آہا آج، سب سے سچا،

۱۔ سب سڃاڻا آيا، پراڻ پيارا ري، جيءَ جا جمارا .
 سب مڻائين ڪمان جون اولهون ،
 هوڏ ڏين لا الهه ڪولهن
 پيد ارم ٻولا مٿن مولهه راري .

۲۔ پر پر سان جف جف ٻهر ڪههائين، قتل انگ آهه اڃا
 هري اڪمان ڪن الله راجا ري .

۳۔ ڏرم ڪرم ڪي پاڻ به ڏارن ،

۴۔ نہتوں سیرا سڦلي نهجي ،
اهڙن ستن ٿان اڀ بهارا ري .
پن کي اي سا سڳيا سڳاون

ڪنهن ڪلاس جي ڄمار مقرر ٿي ،
ڪنهن سڌاڻن تي ، سندس ادارا ري .

۱- مالش جو چتر مليو ٿي، ٻورب جو پاڻ ڪڍو ٿي.
ڪر وڃار لون -
روشن ٻوڙن ۾ واهي، ڪنهن ڪي وڃائج ڏاهي -
ڪر ڪو سڌار لون -
اهو سندن وڃان، پلايج ڪنهن ڪڏهن انسان -
۲- سڄو ٿئي سندن جو سنگ، راول جو چنهن ۾ آڻ ڏک
رک وڃراس لون -
سيوا ڪر شرڙا ڌاري، وڃدن ڪي من وڃاري
ڪر ڪو راس لون -
ميتي مان گمان، پاء لون لڄ آڻر جو گمان -
۳- امرت جي وڻي ڄاڻي، صاحب سمرڻ ۾ لاڙي
سڙل ڪر شواس لون -
آلس ۽ غشلس ٺاري، سگر جو ٿام اڇاري -
پاء اولاس لون -
ڪهي ٿيون ساڙڻان، رهي لون ڪر پنهجو ڪلمان -
راڳ ۽ ڀيلو پڇن ۲۱ -
لل - موانسان مارون ملن، سڃا سالڪي ملن -
ڪو وارا - آهن پراڻن جا جي بھارا -
۱- آهي مارن جي مصمت من ۾،
وڃي ٺار ٿي ٺن جي ٺن ۾ -
مرڪي من ڪي موهن، دل جا داغ ڏوڻن - ڏندارا
۲- جن سالڪن سان ڪڏ نه گذارين،
کڻي ٿيڻ ٿي جن ڪي ٺارين،

سڃي سڄا اچن - ڏوڏن ڏنگ ۾ وڃن - ڪر ڏندارا -
۳- بنا سالڪن جي نه سھان ٿو -
سڌا راه ڏسي مسان ڏان ٿو
ڪڏهن ٻاڄھ ڪري - ايندا ٻير ٻري - ٻاڄھارا -
۴- روئي ٿيئون ٿو ڏور پڪاري -
منهنجو ساه سالڪن ڪي ٿو ساري
شل ڏوڏن ٿين - اڃي ڏانئون ڏين - ڏانارا -
راڳ ۽ ڀيلو پڇن ۲۲ -
لل - ٻورن سست سڃا - رام ڏنگ ۾ وڃا -
لوهر ڪيالي - آيا آيا سي سست سيلالي -
۱- سڌا ٻادل جيئن اڻڪاري - سڀ جهون جا ھڪاري
وڃن وڙڪا ڪرن - خالي هرڊا پون - ڏاڏا دالي -
۲- جتي ٻير سان ٻير گھمان -
اهي اڻڻ سڌانن سھانن -
ڪن دل سان ڏها - ۴ من سان ميا، کڻن کالي -
۳- رام ٿام جي ٻاڻي ٻڌالن - ڏيئي گمان اڪمان مٿان
ٻير پيا ٻري - ڏين ڪر ٻا ڪري - جيءَ جالي -
۴- ڪهڙي مھما ٿي جي مان گمان -
ڪهي ٿيئون ٿو سيس لوايان
ڪري ٺٽو ڏوڏن - ڪما ٺن من ڏن - ٿو ٻالي -
راڳ ۽ ڀيلو پڇن ۲۳ -
لل - سگر جي ڏر ٻار جو - هر دم لون ڏوان ٿي

- ۱- مالش جو جنم مليو ٿي، پورب جو پاڻ ڪڍو ٿي.
ڪر ويچارئون -
وشمن پوکڻ ۾ واهي، ڪن ڪي وچائج ڏهي -
ڪر ڪو سڌارئون -
اهو سندن وڪيان، پلائج ڪن ڪڏهن لسان.
 - ۲- سچو ٿئي سندن جو سنگ، زالول جو جنهن ۾ آ رنگ
رڪ وشواسئون -
سيوا ڪر شرڏا ڌاري، وچن ڪي من ويچاري
ڪر ڪر راسئون -
مڃي مان گمان، پاءئون ٺج آهر جو گمان.
۳- امرت جي ويلي ڇاڻي، صاحب سمرڻ ۾ لاڻي
سقل ڪر شواسئون -
آلس ۽ غفلت ٿاري، سکر جو لار اچاري -
پاء اولاسئون -
ڪهي ٿيون ساوڏان، رهيئون ڪر پنهنجو ڪلمان.
- راڳ ۽ ميلو پڇن ۲۱-
- ۱- موانسان مارون ملن، سچا سالڪي ملن ۽
ڪه وارا - آهن پراڻن جا جي بهارا.
 - ۱- آهي مارن جي محبت من ۾،
وڃي ٿار ٿي ٺن جي ٺن ۾ -
هر ڪي من ڪي موهن، دل جا داغ ڏوڻن - دلدارا.
 - ۲- جن سالڪن سان گڏ نه گذاريم،
کڻي ٿي ٺن جي ٺن ۾ ٺهاري.

- ۱- سڀئي سچو اچن - رڳون رنگ ۾ رچن - ڪر دلدارا.
 - ۳- بنا سالڪن جي نه سهان ٿو -
سدا راه ڏسي مان رلان ٿو
ڪڏهن ٻاجه ڪري - ايندا بهر پري - ٻاجهههه.
 - ۴- روئي ٿيون ٿو روز ٻڪاري -
منهنجو ساه سالڪن ڪي ٿو ساري
شل درشن ٿين - اهي ڏانهن ڏين - ڏاڏارا.
- راڳ ۽ ميلو پڇن ۲۲-
- ۱- پورن سمن سچا - رام رنگ ۾ رچا -
برهم ڪمالي - آيا آيا سي سمن سيلائي.
 - ۱- سدا بادل جيئن اڳاري - سڀ ڄمون جا هڪڪاري
وچن ورکا ڪرن - خالي هرڏا پرن - ڏاڏا ڏالي.
 - ۲- جتي پير سان بهر گهائن -
اهي اڳ سڌائين سھائن -
ڪن دل سان ديا - ۴ من سان ميا - ڪن ڪالي.
 - ۳- رام لار جي پاڻي ٻڌائن - ڏيئي ڪيان اڪيان مٿائن
پير پيال پوي - ڏين ڪر ٻا ڪري - جيءَ جالي.
 - ۴- ڪهڙي مهيا ٿي جي مان ڳايان -
ڪهي ٿيون ٿو سيس لوايان
ڪري ٺجور درشن - ڪما ٺن من ڏن - ٺهاري.
- راڳ ۽ ميلو پڇن ۲۳-
- ۱- سکر جي دربار جو - هر دم ٿون دربان ٿي

- سيوڪ ٿي سيوا ڪري. لڙا مٿ سان لڙمان ٿي.
- ۱- سکر ساگر جهان الي - مولي جنهن ۾ اٽلها
شرڙا ڌاري ڏيئي ٿي. کڻا پاڻي گهوان ٿي.
 - ۲- سکر ديور چهار آ - لاري لوڙ سنڌ مان
نهن ۾ چڙه لڙن چاه سان. پار پائي اروان ٿي.
 - ۳- سکر سورج سر الي - اودا اولده کي هري
ٿن من ڏن پيٽا ڏيئي. وڏا ولي وڏوان ٿي.
 - ۴- ڪهي ٿئون سکر سحر. اوکي ۾ همراه ٿي
نهن جي داوڻ ۾ رهي. اڀ پاڻي پلوان ٿي.

راڳ پيلو پڇن ۲۴

- ۱- سکر منهنجا شاهنشاھ. اوکي واپي ٿي همراه.
- ۲- فالو ٿينجو دين دالو. ڪر ٻا ڪر پنهنجي ڪر ٻالو
ٿو بن ٿي ڪا لاهي واه.
- ۳- عین پسريل هر دم آهيان.
- ۴- باب ڪرم ڏي پل پل ڪاهيان
بھڻ هارا بخش ڪناه.
- ۵- شرڙا اوهانجي چوڻي اچي ٿو.
- ۶- لڙڪ اڳن کان سوئي اچي ٿو
لڳي نه تنهنکي ڪسو واه.
- ۷- جهڙو جهڙو بالڪ چاڻي.
- ۸- ڪهي ٿئون ٿي مون سان ساڻي
ڪري مهر جي لک لکاه.

راڳ پيلو پڇن ۲۵

- ۱- ڏيان ڏار لون - ڪهن وسار لون.
- ۲- گر مورت من ۾ وهار لون.
- ۳- گر مورت جو ڏيان ڏري جو.
- ۴- من وڪڻپ کي سوئي هري او
سکر نهن کان ٿي نه پري ٿو.
- ۵- ڪارج سڀني پورا ڪري ٿو.
- ۶- وچن ڪروء جو جو من ڌاري.
- ۷- آڻيا گر جي ڪڏهن نه ٿاري
گر سيوا ۾ عمر گذاري.
- ۸- پنهنجي چڻ ٿي چڻڪ منجهاري.
- ۹- گر مورت ۾ لڙڪ لڳائي. گر مقرر ۾ سرت سالي
برهم ڪيان ۾ ورت ملائي.
- ۱۰- پورڻ پڊ کي ورت لون پاڻي.
- ۱۱- ڪهي ٿيئون گر امور چاڻي.
- ۱۲- شرڙا سان پڙه پنهنجي پاڻي
اصلي پنهنجو روپ سچائي. پالڻ سرور سڪن جي کائي.
- ۱۳- راڳ پيلو پڇن ۲۶
- ۱۴- آء لون پاڻي ۾ ستسنگ ۾ پيارا.
- ۱۵- آء لون پاڻي ۾ پيري.
- ۱۶- پاڻي ڏري جو وچن پڊي ٿو. پنهنجو ڪاچ سري
سڪ شرڙا سان سيوا ڪري جو.
- ۱۷- پنهنجو پاڻي وري.

- ۲- يادوارن جو پڙ ساگر مان - اهڙو ياد نري
يادوارن جا وڻهن سهڻي - ڀڳوت ڀاڱ هري .
- ۳- يادوارن جي هردي اندر - گمان تو واس ڪري
يادوارن جو مٽي مولچهارو - سندس ۴ ڀرم نري .
- ۴- يادوارن جو ڀڳوت هر دم - دل ۾ ڏيان ڏري
ڪهي نيتون جي لاو کان خالي -
پر پوءِ آئن ڪان نري ،

راڳ پيلو پڇن ۲۷-

- لل - ڌاري دل ۾ شرڙا وٽ سڀوا ڪمائي -
سکر ستن سان سڄو - پوءِ لڳائي ري - موه مٽائي .
- ۱- سکر ستن ٻن ل سهارو - ڪلهيڪر ۾ اهو ڪول آڏارو
تن جي شرن ۾ وٽ گمان پوائي ري .
- ۲- سکر سٺ سڳي سڳائي - اٺ ڪال ۾ ٺهن سڳائي
وڃن ٿي جا ڏس دل ۾ هڻائي ري .
- ۳- سکر سٺ شرن جي آيا - نيتون تن جي سڳائي ڪايا
هر جو ليکو تن ڇڏيو چڪائي ري .

راڳ پيلو پڇن ۲۸-

- لل - هي ٻڌا هي ٻڌا هي ٻڌا هي ٻڌا .
- ۱- له تو چنر ٻائي شپ ڪرم ڪيو -
له تو ڏن منجهان ڪچ ڏرم ڪيو -
له تو ٻاپ ڪرم کان شرم ڪيو .

- ۲- له تو ٻار هريءَ جو ڀاد ڪيو -
له تو ڏکڻ جو چنر ڪيو -
- له تو من دشمن کي ماد ڪيو -
- ۳- له تو مايا کان من دور ڪيو -
له تو چنر کي چڪور ڪيو -
- له تو ڀاو هردي پوءِ ڪيو -
- ۴- له تو ڪهي نيتون اڳڪار ڪيو -
له تو سچ سندو وهندار ڪيو -
- له تو راضي سڪر ٿار ڪيو -

راڳ مانجهه پڇن ۱-

- لل - غافل سڃاڻ ٿيءَ تون ، شري رام نام بولج
گذري وڃي وقت تو - ٺٺ مان اکيون نه کولج .
- ۱- جلدي ڪري ٿاري - سودو سڄو وٺج تون
مايا ۾ مولد ٿيئي - هرو چنر له رولج .
- ۲- ساري عمر وڃائي - سنسار جي رسن ۾
ٻائي ٻيٺل سمي ۾ - هر کي هردي ۾ ٻولج .
- ۳- آئين اڪيلو هڙي - آخر اڪيلو ويندي
ڪوڏي له ساڻ ٻيندن - هيءَ ٻالھ تن ۾ ٻولج .
- ۴- ڪهي نيتون ڪال ٿيئي - من ۾ هوشيار ره تون
اڪيان ۾ اڙي لا - پوءِ سنڌ ماڻهن ڏولج .

راڳ مانجهه پڇن ۲-

- لل - پر ڀاڻت جو ڀاري - چپ رام نام ڄاڻي

- لندڙي اکين جي ٿاري - چپ رام لام جاڳي .
 ۱- پڇي الي صبح جو - اولهون ملهون ٿا اولهون
 تون پي نه لند لاري - چپ رام لام جاڳي .
 ۲- پورا الي سو پري - گنهگار سان گنهون ٿا
 تون پي اکيون اگهاڙي - چپ رام لام جاڳي .
 ۳- گل ٿل ڪڙي سگهندي - پريات جو ڏان ٿا
 تون پي پري ڌاري - چپ رام لام جاڳي .
 ۴- ڪهي نيمون لند ٿوڪي - پڳوان کان پلايو
 لند ڪي گهران اڪاري - چپ رام لام جاڳي .

راڳ مانجهه پڇن ۳-

- ۱- قدرت ٺهجيءَ جي پري ڪهڙي ڪمان وڌائي
 ڪن ڪي ڪيو تو راجا، ڪن ڪي ڏک ڪڍائي .
 ۱- ڪن ڪي ٿو مال ملڪيت، صاحب ڏ ٿو گهڻو
 ڪن ڪي ڪيو ٿو پيو، جن ڪي ملي نه پائي .
 ۲- ڪيئي چتر سڻا، پريو ڪيا ٿو پندا
 ڪن ڪي ڪيو ٿو مورڪ، جنڪي نه سمجهه ڪائي .
 ۳- ڪن ٿا هري پڇن و، سڻو ڪيو جنم ڪي
 پوکن و ڪن نه پٽڪي، ساري عمر وڃائي ،
 ۴- ڪهي نيمون ڪن ڪي شاعري، ڪن ڪي آهاڙن و
 ڪر ٿا ٺهجي قدرت، ڪنهن کان لکي نه جائي .

راڳ مانجهه پڇن ۴-

- ۱- پريو ڪيو هي پندا - سڀ پاڻ مان پندارو

- پاڻ هي پئي پندارڪ - ٿيو پاڻ ڏسڻ وارو .
 ۱- ٿيو پاڻ ٻڙن پاڻي - اگني آڪاس ڏرئي
 هر رنگ روپ ٿي سو - ٿوڪي عجب نظارو .
 ۲- مڪڙيءَ جيان پٽائي - سڀ ٿا پنهجي ٿن مان
 منجهه پاڻ ڪي ٿيائي - ٿي ٿو ڪري ٿمارو .
 ۳- ڪڪ پريو ٿو ٿاري - ڪڪ عئلند ٿاڙي
 ڪڪ پوکي سرو پوکي - ڪڪ ٿو ڪري ڪنارو .
 ۴- ڪهي نيمون پاڻ پريو - ٿو ڪڍ سڳو ٿيو آ
 سمجهي سڄو ڪو سالڪ - اهڙو عجب اشارو .
 راڳ مانجهه پڇن ۵-

- ۱- اي ايش ڏيان ٺهجو - دل ۾ سدا لڳايان -
 ڪڇ مهر تون نه مولتي - ٿو ساڻ من ملايان .
 ۱- ٿو ماڻا سڃائي، هردي و کان سدائين
 آهي اڃا اهائي، ڪڇ ڪيان ڪي پرايان .
 ۲- هر دم ڪري ٺهاري، ٿو کان مڱان مراري
 پڪي ڏجان بهاري، جنهن ساڻ دل رجهايان .
 ۳- دل ٿا کان خيال موڙي، جيءَ جو پڻ ساڻ جوڙي
 ٺهون لڳائون ٿوڙي، ٿو ساڻ پويست پايان .
 راڳ مانجهه پڇن ۶-

- ۱- مالڪ سدي ميا سان، ڏک ڏور ٿي وڃن ٿا
 داڻار جي ديا سان، ڏک دور ٿي وڃن ٿا ،
 ۱- آڏو اچن ڪڏهن جي، پريست بهار ٿاري

۱۔ رهي سان روڙا، پڪي چور لي وڃن ٿا.
۲۔ پر لڏو اچي هي آئي، اسان جي نه آڏو
چندن سان شعل، سي خور لي وڃن ٿا.
۳۔ جيڪڏهن پرنل وڪه سان، بهالا ملن ٻيڙيا ٿا.
۴۔ اهرت جيان سي رس ره ره پورو لي وڃن ٿا.
۵۔ ڪهي نيتون اگر حاصد، دک ڪعت ڏين ڪيئي
سي پلڪه سوئي، ڪافور لي وڃن ٿا.

واجب مانجه پڻ ۷-

۱- هڪ اٺس جنهن نه ڏٺايو، انسان ٿيو نه ڇا ٿيو.
 آرام جنهن نه آيو، ڏٺوان ٿيو نه ڇا ٿيو.
 ۲- سڀ نقص نقص ڪٿيو، سڪ سار راج ماڻهو.
 هر پوئلڳ نه جهليو، سلطان ٿيو نه ڇا ٿيو.
 ۳- ان ڏن جو دور لائي، دشمن سڀي ڏٺائي.
 پنهنجو نه من مڻائي، بلوان ٿيو نه ڇا ٿيو.
 ۴- بستڪ پڙهي پڙهائي، ڪولا ڪري سڻائي.
 گر چورن جو نه ڏٺائي، ڪڏوان ٿيو نه ڇا ٿيو.
 ۵- ڪهي نئون ئي ٺاهيو، جڳ کان ڪري ڪٺارو.
 ٻالو نه پوپو پيارو، لڙبان ٿيو نه ڇا ٿيو.

راجہ جوگہ پھن ۱۔

لل۔ من عن اسرار سندی۔ ہامہ ہذائی۔
وہی دامت فی ہر ہامہ۔ جگہ گامہ گز لالہن۔

۱- هرچند راجا هو گياي، دانا ساري جگه دالي
سغو سازو، پرمادو،
وچين بازو، کتب و کمالين.
۲- سلطان تخت شاهن شاهي، هيو خزانو بي پرواهي
لوکن کاليون، هيرن کاليون،
چڏي واليون، ذکر کمالين.
۳- گروچند ۽ پرلري راجا، محلا ماڙيون جوڙ سماجا
کن چمراني، مدرائي، جوڳ کمال، خاک لکالي
۴- منصور اعلیٰ حق الاول، گلي گلي، هرکو لار
اسر پڙهيو، جي ۽ چڙيو،
مور له مڙيو، سمس ستائين.
۵- هب بهلاج هري، سان لالو،
سپ گهٽ ۽ هڪ صاحب چالو-
باهر له چارو، زهر له مارو،
لپ له ساڙيو، رام چيمالين.
۶- نيمون عشق جني لي کاهي، لنجو اهڙو حال بڻالي
خوار کراي، شهر چڏائي،
روه ڏالسي، ڪري سچائي.

راجہ جوگہ پھن ۲-

۱- معن مدد ملي اند، ويټا واټ وچالي
 له ګڼ ګرم لکون ډډه وچن جنم ډالۍ .
 ۲- له ګڼ چاپ له ګڼ لاپ- چڙ جيء ګهالي

ڪريو ڪڏ، ڪن سڏ، ڪام الدن آهي.

- ۲- ڪن بيڪ، ڇڪت ڏيڪ، وڏا لڪ ڇڙ هائي
الدر ديت، ٻاهر سنڌ، ڏن بگهه جيون لڳائي.
- ۳- دلپا ڏولڊ، ڏسي مولڊ، وڏا ڏيو مدائي
چڙي ساڄ، ڪڙي ڪاڄ، وڃن ٻاپ ڪمائي.
- ۴- آهيءَ ماڻا، ستون گهايا، وڏا مير منجهائي
پڙهيا پندت ڪئي وٺي، ڪنن چهر ٽنگائي.
- ۵- ڪهي نيتون ٽڳا لوڙي، سرم شبد ملائي
سڃا سنڌ، ڪلاولت، وڃن جنم مٽائي.

راڳ جوڳ پڇن ۳-

- لل - ڪرو شاهن جو شاه، سدا حڪم هلائي
ڳجهي ڳالهه سندو پيد، ڇو صاف سڻائي.
- ۱- سڄو ڇڪت رڇي پاڻ، عجب ڪيل ڪلائي
رهي خالق الدن خلق، ويٺو موج مچائي.
 - ۲- ڏري چمر ڇڪت ڪاڻ، وڏو جوڳ ڪمائي
ولي ڄاڻ لهي پاڻ، امر پات پڙهائي.

- ۳- ڪري بسنت جهڻ بهار، الڪمن عطر لڳائي
ڪتي ڪال ڪري لعل، جنم مروت مٽائي.
- ۴- ڪهي نيتون نيتي لوڪ، ڇڪت ساڻ ڇڪائي
ڏيئي شبد سنڌي راه، اکر ديس رسائي.

راڳ جوڳ پڇن ۴-

- لل - ٻڌي ٻيڙي ٻن جو، وڏو مولڪي وٺي

سرم سمائي جن ۾، سهڻو سار سڻي.

- ۱- ڏيهر پراهون ڏوري، سنڌ اچن شل سڻي
آنءِ الهن جي له معان، گهوريان سرڙا ڪڍي
منهنجي من کي ماري، ويا جي خيال ڪڍي.
- ۲- ٻارس جهڻ سي ساڙو، ڪن لا لوهه کي ڪڍن
لاڙ ڏيئي وڃن ڄا، ڪن لا من کي منهن
هوش وڃائڻ سارو، ڏيکاري امل مڻي.
- ۳- وره وڇوڙي ٽن جي، سور ڏا مون ڏاڍا
ڪاڌل آهڻان ڪڍ جي، مڙيا ڪڍي مالدا
جوڳ ٻياري جوڳي، جٽا پندا ڪڍي.
- ۴- نيتون لڄائون لاهي، ٻائي مون پريست پڪي
چندس مور له ٽن سان، ڇڻجي مون سرڪ چڪي
سرها سي ٿي سڄي، هيٺڙي منجهه ويا هڻي.

راڳ جوڳ پڇن ۵-

- لل - ڪ لهجيءَ ۾ ستر، دلڙي دالهن ڪري
اڀرو اچن لا آڏما، رانجان ڏينهن رڙي.

- ۱- ڪوڙيءَ هن ڪاٺا ۾، ڏوهه ڪها مون ڪهڻي
معاف ڪيو سي ستر، شرن اوهالجي ٻهڻي
مهر ڪيو ڪا مڻيءَ تي، پوڄل ٻار ٿري.
- ۲- منهنجي من ٻاهيءَ کي، پاڻ اچي ڪر پوڻ
اوت اچها ٻيا چڙي، ور ٿو مون ٽيهڻو ڏر
صاحب ٺوڪان سواءِ، ساعت ڪين سري.

۳- عمر ويڻي اوڳ ۾، سڪرت ڪرڻ سنڌو
 آس اتر ڪر آسو، مارڻ ٺهڻجي موان
 پرنر سنڌو ڏي پالو، پاويءَ سان پري.
 ۴- ٺٽون ڪڍ هي ٺٽي، جن ۾ جهو ٻڌا
 سوال منهنجو سڻ سائين، لڙڪڻ لار ڏي سڌا
 شائب سڄي مان پالان، ٺهڻجو ڏيان ڏري.
 راڳ جوڳ پڇن ۶-

ٺل- پال پلائي ڪڏهن- سنڌ اڏڻ ۾ ايندا
 درشن سان سڀ ڏکڙا- لهڙي ۾ لاهيندا.
 ۱- جن جي لڏ مان دم دم- لڏ ڪڍي ٿي لهاران
 راتون ڏينهان روئي- آب اکين مان هاريان
 باجهه ڪري ٻاهي ٿي- درشن سڃي ڏيندا.
 ۲- اٿي ٻهر چٽ ۾- ياد پون ٿا جيئي
 ساعت هڪ ٿا وڃن- ساڄن سنڌ سڃي
 منهنجي سڱ کي سمجهي- رات اچي شل رهندا.
 ۳- ٺٽون چوي مان ٺن ٺان- سر سارو هي گهوريان
 دود سمورو دل جو- اکيان ٺن جي اوريان
 حال سڄي هيٺي جو- هر دم حامي ٿيندا.

راڳ جوڳ پڇن ۷-

ٺل- سنڌ جي سسڪ ۾- پرنر رکي هل پمارا
 جي سڪ چاهين پنهجو- چلڻ ٺٽي جا چارا.

۱- سنڌ جي سڱ جهڙو، سڱ نه ٻو ڪو آهي
 رهڻ سڌا سسڪ ۾، لوڪ لڄائون لاهي
 وڃن مڇي هي منهنجو، ڇڏ نه ٿي جا دوارا.
 ۲- سڱل سمورو چاٽج، سنڌ ۾ جو ڪڍري
 سو مک ٺٽي اوڄل جو، سنڌ سڱ هر سمري
 سنڌ سڄن جي سڃو، ڪو ٺوڻ پاڻ وارا.
 ۳- سڱلي ڪايا مالا، سڱلا سواس ٺن آهن
 ساڌ سڱل ۾ واهي، جي ڪڍ ڪوبند ٺان
 ڏن ڏن سي ڏارن جي، سنڌ وڃن آر سارا.
 ۴- ٺٽون ٺن سنڌ سان، ٺٽن پريو رک لائو
 مهر ڪري وارن جي، جر راجا جو ڪائو
 ڪمان ڏئي سڀ من جا، مڃن ٿا موانهارا.
 راڳ جوڳ پڇن ۸-

ٺل- منهنجا سڱ سائين دل مان-
 شل ٺان نه ٺهڻجو وسري-
 ۱- پل ٺٽي ملي پالماهي مون-
 يا دود ملي ڪڍائي مون-
 پل ملي نه هڪڙي پائي مون-
 نه نه ٺان نه ٺهڻجو وسري-
 ۲- پل رهاڻ ڪڍي مان جهنگلن ۾- يا من موهندڙ مڄلن ۾
 پل بند رهاڻ جي چيلن ۾- نه نه ٺان نه ٺهڻجو وسري-
 ۳- پل دليون ۾ يا ڏٺن ۾- ۹ ٺٽن پڪن يا منڌن ۾

پل و جان نه ڪهڙن جوڳن ۾ -
 نه نه لانه نه ٺهندو وسري .
 ۲- ڪهي ٺيئون سڻ هي سائين تون -
 هي منهنجو عرض اگاهين تون -
 ڪر مهر آلت جي لائين تون -
 شل لانه نه ٺهندو وسري .

واڳ جوڳ پڇن ۹-

لل - مان پرپر جر لائو پرپر - شل توهان توڙ لهايان .
 ۱- پل سختيون اچن ڪشالا - سر لکيون تار پون پالا
 سڀ سهندي سور ڪرالا -
 مان پرپر نه ڪڏهن هٽايان .
 ۲- پل لوڪ ٽڪارن ڇڪ ۾ - ۴ ڪمٽ ٿين ڇڪ ڇڪ ۾
 پل روڪن محبت مڳ ۾ - نه نه پئتي پر نه پايان .
 ۳- چوي ٺيئون منزل پاري - ا اوکي پرپر جي چاڙهي
 ٿي دل کي هر دلداري - جيئن توڙ پرپر وڌايان .

واڳ جوڳ پڇن ۱۰-

لل - رڪ تون منهنجي لاج - او سوامي !
 ڏاڍو ڏوهه نه ٿس تون منهنجا .
 ۱- جن جي پل تي ماڻ ڪهر ٿي - سي اي ويا ڇڏي
 بي بس هڻو ٿي مان آيس - منهنجي پرپر ٿڌي
 ميا ڪيو مهراج .

۲- لعل لکي جي ڪنڊين تان - لالهن ٻڃڻ جي جاء
 دين ڏکي ۽ غريب ٿي مان - آيس او شرٽاء
 آهيو غريب نواز .
 ۳- ڪهي ٺيئون ڪر جوڳ ڀڪاري - دين دٻالوار
 وارين جي رڪ وگهين کان - جيئن جهان ٺهندو لار
 پورن ڪر سڀ ڪاج .

واڳ جوڳ پڇن ۱۱-

لل - پندجو ٿي ديدار - او سکر !
 درشن جي سڪ آه ڪهڻي .
 ۱- سکر منهنجي سڪ ۾ - مولڪي پل پل پور پون
 ياد ڪري ٿي ڳالهون ٺهندون ، ليڻن لار وهن
 پو نه وڻي وهندار .
 ۲- درشن بن آهر برابر ، جيئن هي منهنجو
 مڇليءَ جو جيئن لهر بنا ٿئي ، جيئن ٿو اهنجو
 ٿي درشن دلدار -
 ۳- هڪ سهاڳي ڪهڙي سهاڳي ، سائين مان پايان
 ڪهي ٺيئون ڪر درشن ٺهندو ، جڏهن مان پايان
 درشن تان پلهار .

واڳ جوڳ پڇن ۱۲-

لل - سٺ سٺ سار آ ڇڪ ۾
 ستن لسان پلهار وچان مان .
 ۱- ستن جي صورت کي ٿاري ، پرپر آيو آه

مردن جي لارڻ لاءِ هر شيءِ، جيڪو بظاير آهي
سڀ لڻ جو ڏندار.

جہ امر دہلی و سہمت دھن لاء جنم مرچ جنت لالہ
کیاں نصیب لی آج کن جو، سکی دھن من مالہ
کیاں جو مکن پر چارہ

۱۔ کھي ٿيئون ڇپ ڪرڻ سان
 ٿئي ٻراڻو ٿي ٿو ٻرڻ -
 ٻراڻو جي ڪرڻا سان ٿئي ٿو ٻرڻ جو روشن
 ٻرڻ جو ڌارو

واجب جوگہ پھن ۱۲۔

۱- معان ڪرڻ اهاڻ - او ٻندا -
وڪه من و او جر ڪال جو.
۲- جن جي وقت ڦٽڻ سان ڇڪو وڃي سڀني سمند لڏيا
ديو دلچ لڙ وائس پڇي، جن پهندي وس ڪيا
سي اي ويا سلطان.

۴۔ جنہی سے مان لی گئی ، اٹھو ویو ہو
کاغذ چٹان گئی وٹھی جو ، اہی پعال وار
می گ رہا ہوان ۔

۱- درشن مائر ڏن دولسا آ، ڪنهن سان لهڙو لاهڻ
اهڙين ويندين ڏي ڏک ڏاڍا، ڏاڻا ٿن من ماله
نهڻ سان ڪر لا بهار.

۲- جويان ٿي آ چار ڏهاڙا، چاهه پريو چٽڪو
ويندي واپس ڪين ڪري سر، ڏيئي ٿي جهٽڪو
نهڻو ڇڏ اهڙڪار.

۳- ڪٽنب ٿيڻي جو ٻي چاليج، ٻي ٻلڪه مڃو
السا له سان هلي ڪو ويندي، ٿيڪ ٿون اڪيلو
ٿن کان ٿي ٿروار.

۴- لالعي ستن سنگهه ڪري ٿون، ٻاليج ڪڍ ۽ ٿمان
ڏيئون موهه مٽاي سڀ جو، ڏر آهر جو ڏان
ٻاليج پڌ ٿو ڏار.

واڳهه جوڳهه پڇڻ ۱۶-

ٿل - معان پلائين رام - او بهارا - جپ ٿانءِ منو ڪر ٿار جو.

۱- سڀن مٺاين کان مٺو آ رام سندو ٺالو،
هڪ واري سو امرت پريو، ٻي ڏس ٿون ٻالو
رام سکن جو ڏار.

۲- پڙ ساگر ۾ رام ٺام آ، ٺارڻ لاءِ اهڙو
ٻاپ سهڻي لاس ڪري - ۽ ڪاٺي پڙ ٿيرو
سڀ سڌا هر ٺام.

۳- رام ٺام آ سڀل جڳهه ۾، شالعي ڏي من ڪي
پرشارت سان ڪنو ڪري وٽ، رام ٺام ڏن ڪي
ٻاهه سڄو وشرام.

۴- ڪهي ٿيئون شري رام جهڙ سان - ٻائي ٻار ٻيا
جن پوڻ ۾ رام پلايو - سي سڀ ڄار ٿيا
رام سڀر لهڪار.

واڳهه جوڳهه پڇڻ ۱۷-

ٿل - سکر کان وٽ ٿمان - او گر مڪه
جي ٿر ٿو ٿي سسار کان.

۱- سکر ڪيو وٽ پڙ ساگر مان - ٻار ڪري اهڙو
گر مڪه ٻڌي سکر ڏر ٿان - ٻچ لا ٿون ٻيرو
ڏر سکر جو ڏان.

۲- سکر ويند جهان لاءِ ڏي لو - اوڻ سڪڙائي
ارڏا روڳهه ڪٽڻ لاءِ گر جي - سورا ڪر ٻائي
ٻچ نهڻو ٺامان.

۳- سکر پورو ڏاڏا آهي - ڏي هر ٺام پندار
جهڙو چاهه جهي ٿو چاڙهي - نهڻو ٿي اڏار
گر سنگهه ٻاهه ڪاٺيان.

۴- ڪهي ٿيئون گر ۽ گر بند ۾ - پڌ له ڪو آهي
شرڏا سان وٽ شرڏا ڪرو - جي - لاڳا ٻاهه
ٻاليج پڌ ٿو ڏان.

واڳهه جوڳهه پڇڻ ۱۸-

ٿل - بهارا نهڻو ٻال پڇاڻ - ٻال پڇاڻ ٻن سڪه لاهي.

۱- پوڳهه وشه کان ٿي ويراڳي -
شفت ارڏا لاءِ سان چاڙهي

جڳه تي چولو لاهو ڇاڻ.

مورن ٻنهي ڏس نون لاهي.

۲- ٻوڏ ٿورو چوهر ڏي ڌاري.

رهي اڪيلو ڏس وڃاري

سائي چين ٻاڻ سڃاڻ. نئون ٻر ٿر چو شڪ لا آهي.

۳- سائي ٿوهر روپ هڪ چالڇ.

دروست ڇڏي ادروست ٻچالڇ

ڪر سور روپ نون آهن ٻاڻ.

ڪهي ٽيئون لڪ ٻڙدا لاهي.

راڳه جوڳه پڇن ۱۹-

۱- جنهن تي ڳولهن ڳولهن ٿاڻ.

سو نون آهن سمجهه ٻڌاڻ.

۱- ٻاڻ ٻروڙج ٻاڻ ٻه آهي. ڪر جو وڃن وڃاڙج وڃي

الدر ڏسندن خود اسرار. ڪر ٿي ويندو غير غبار.

۲- ڏس نون ٻنهي صورت لاهي.

ٻوڏ لائي جو ٻڙدو لائي

قدرت جو ٿولهي ڪرلار. آڏيسن جا آهي اشارا.

۳- ٻاڻ ڇڏي ٻي هنڌ جي ويندين.

سڪ لا ملندو موٽي ايندين

ٻاڻ مٿان ٿي ڪر اعتبار. مٿي ويندو ڪل مرلهاڙا.

۴- ڪهي ٽيئون سو خود نون آهن.

ٻي پاسي ڏي چولو ڪاهين

اهڙو رهر جي ڪر ڪهڪار.

ٿر ٻڌ ٿي نون جڳهه منجهارا.

راڳه جوڳه پڇن ۲۰-

۱- آهي نوسان ڪڏ ٻڪوان. ٿر مل ٽيئون سان ڏس لاهي

۱- وهڻ مهل وهي ڪڏ نوسان. ٻه مهل ٻه ڪڏ نوسان

هڻ مهل هلي ٿر سڃاڻ.

۲- ڪاڻ مهل ڪاڻي ڪڏ نوسان. ٻاڻ مهل ٻاڻي ڪڏ نوسان

ٻڌ مهل ٻڌي ڪڏ کان.

۳- ٻاڻ مهل ملي ڪڏ نوسان. ڪڻ ٻاڻ ڪڻي ڪڏ نوسان

سمو مهل سمهين سلطان.

۴- سڀ ڳالهن کي چاڻي سوئي.

سڀ ڪرمن کي ڏسي آهولي

ٽيئون سڀ ٻه سو ٻڌاڻ.

راڳه جوڳه پڇن ۲۱-

۱- سڀ کان وڃهو آهي رار.

سڄ ٻري جو ٽيئي ڳولهن.

۱- جهڙو وڃهو ٻوڙو آهي. ٿهڙو وڃهو ٻوڙو ڪو لاهي

ٿر ٻري سو ٻوڙو ڪار.

۲- ٻاڻي اون ڏن ڪان وڃهو.

سوڙج چنڊ اڳن ڪان وڃهو

ٿارن کان وڃهو هر لار.

۱- حالت مٽ ٿيڻ کان وڌيڪ.

پاڻي پڌ ٿيڻ کان وڌيڪ

سراسر کان وڌيڪ گهٽيار.

۲- وڌيڪ کان وڌيڪ هر ڳوٺي.

ڪمان وٺي ٿو ڪان ٿي سولي

ڪهي ٿيئون سو ٿو ڪڏار.

راڳ جوڳ پڇن ۲۲

۱- اندر ڪر آڻڻ ڏيڏار - ٻاهر ڀورا ڇو ٿو ٻڌڪن.

۲- وڌيڪ جهڙي ٿي اشارو - جو ساري جڳ جو آڏارو

سٺي جو ٿي جهڙي سان ٻار.

ٺهڻ لاءِ هٿ هٿ ڇو ٿو اٽڪن.

۳- سڄ چنڊ ٿارڻ کان سو سٺو.

سو لهر ٿي جن جي من ٻڌو

سولي جهڙي سان سڄ سٺو.

ٺهڻ لاءِ جهنگل ۾ ڇو جهنگل.

۴- ڪهي ٿيئون ڪل ٿر ٿا لاهي.

ٻڌ ٿو ڇي ٻڌ ٿي ڏاهي.

اٿر ٿي آڻڻ ڏار - پاڻ ٻڌڻ ۾ ڇو ٻڌڪن.

راڳ جوڳ پڇن ۲۳

۱- ٻڌ ٿو سڄي جو ٿو ٻڌ ٿو ٻڌ.

ٻڌ ٿي ٻڌ ٿي مان ڪڇ ٿو ٻڌ ٿي.

۲- ٻڌ ٿي ٻڌ ٿي ٻڌ ٿي ٻڌ ٿي.

ٻڌ ٿي جا وڪڻان ڪڍڻ جي

ٻڌ ٿي ٻڌ ٿي سڄ ٻڌ ٿي.

آخر ٿي مان ڪڇ ٿي ٻڌ ٿي.

۳- ٻڌ ٿي ٻڌ ٿي ٻڌ ٿي ٻڌ ٿي.

ٻڌ ٿي ٻڌ ٿي ٻڌ ٿي.

ٻڌ ٿي ٻڌ ٿي ٻڌ ٿي.

۴- ٻڌ ٿي ٻڌ ٿي ٻڌ ٿي.

ٻڌ ٿي ٻڌ ٿي ٻڌ ٿي.

ٻڌ ٿي ٻڌ ٿي ٻڌ ٿي.

ٻڌ ٿي ٻڌ ٿي ٻڌ ٿي.

۵- ٻڌ ٿي ٻڌ ٿي ٻڌ ٿي.

ٻڌ ٿي ٻڌ ٿي ٻڌ ٿي.

ٻڌ ٿي ٻڌ ٿي ٻڌ ٿي.

ٻڌ ٿي ٻڌ ٿي ٻڌ ٿي.

راڳ جوڳ پڇن ۲۴

۱- ٻڌ ٿي ٻڌ ٿي ٻڌ ٿي ٻڌ ٿي.

ٻڌ ٿي ٻڌ ٿي ٻڌ ٿي ٻڌ ٿي.

ٻڌ ٿي ٻڌ ٿي ٻڌ ٿي ٻڌ ٿي.

ٻڌ ٿي ٻڌ ٿي ٻڌ ٿي ٻڌ ٿي.

ٻڌ ٿي ٻڌ ٿي ٻڌ ٿي ٻڌ ٿي.

ٻڌ ٿي ٻڌ ٿي ٻڌ ٿي ٻڌ ٿي.

ٻڌ ٿي ٻڌ ٿي ٻڌ ٿي ٻڌ ٿي.

۳- ٽاپ ٿيڻي ٻل ڏانهن ڏکالڻ.

گھٽ ڪرڻ وٽان اچي ڪنهن
پر ڇهين ڏها ڪري ڏاڏار.

۴- ڪهي ٿيڻون وٽ شوق ڏار جي.
آش ڇڏي ٿون خلق عام جي
جو جن ٻڪڙي هر آڏار.

واڳ جوڳ پڇڻ ۲۵-

ٺل- سڀ ڪڇ آهين ٿو ٺهي ڏار.

ٿو ان ٻار ٻو مان ڪڇ ٺاهيان.

۱- هير اڳي ٺا هاڻي آهين.
ٻو ٺا هوندس انهن ٺو ٺا ٺا
ٻو اڳي هاڻي ٺون ٺار.

۲- مان جي صورت ٺو ٺي ڏاري.
مان آهي ٺا توکان ٺاري-
ٺو ٺا مان جو ٺا مقام.

۳- ٺون هي ٺا ٺا ٺا ٺا ٺا هي.
ٺون هي ٺا ٺا ٺا ٺا هي
ٺا ٺا ٺا ٺا ٺا ٺا.

۴- ٺا ٺا ٺا ٺا ٺا ٺا ٺا.
ٺون هي ٺا ٺا ٺا ٺا ٺا
ٺيڻون ٺون سڀ جو وٺار.

واڳ جوڳ پڇڻ ۲۶-

ٺل- ٺو ٺا ٺا ٺا ٺا ٺا ٺا.
ٺا ٺا ٺا ٺا ٺا ٺا ٺا.

۱- ٺا ٺا ٺا ٺا ٺا ٺا ٺا.
ٺا ٺا ٺا ٺا ٺا ٺا ٺا.
ٺا ٺا ٺا ٺا ٺا ٺا ٺا.

۲- ٺو ٺا ٺا ٺا ٺا ٺا ٺا.
ٺا ٺا ٺا ٺا ٺا ٺا ٺا.
ٺا ٺا ٺا ٺا ٺا ٺا ٺا.

۳- ٺا ٺا ٺا ٺا ٺا ٺا ٺا.
ٺا ٺا ٺا ٺا ٺا ٺا ٺا.
ٺا ٺا ٺا ٺا ٺا ٺا ٺا.

۴- ٺو ٺا ٺا ٺا ٺا ٺا ٺا.
ٺا ٺا ٺا ٺا ٺا ٺا ٺا.
ٺا ٺا ٺا ٺا ٺا ٺا ٺا.

۵- ٺا ٺا ٺا ٺا ٺا ٺا ٺا.
ٺا ٺا ٺا ٺا ٺا ٺا ٺا.
ٺا ٺا ٺا ٺا ٺا ٺا ٺا.

واڳ جوڳ پڇڻ ۲۷-

ٺل- ٺا ٺا ٺا ٺا ٺا ٺا ٺا.
ٺا ٺا ٺا ٺا ٺا ٺا ٺا.

۱- رار نام جو ٻيڙو پڻعو. لهرن لوڏن کان آ مڪعو
پهچائي وٺڪند دوار.

۲- مڪو ليڻ جا ٻن جڳن ۾
يعن گهڻان لڪيل ٻوٽن ۾
ڪلهوڙو ۾ ٿي هر آڏار.

۳- هن ٻيڙي تي چڙهيا جهڙي. ٻو ساگر کان لڙيا سڀئي
پهتا دانا جي دوار.

۴- پار وڃڻ لاءِ وقت مليو ٿي.
جلدي چڙهه ٿون اٿس ڪلهوڙي

چڙي جڳت جي ڪوڙي ڪار.
۵- هن ٻيڙي جي ڪاهڻ وارو. سکر آه، ملاه، سوارو
ڪهي نيتون ٿهن آڪيا ڏار.

راڳم جوڳم پڇڻ ۲۸-

۱- ٺهجي امانت ٺهجي پاس.

آلي ٿي ٻيڙو وڃي سنڀاري.
۱- الش جو کي پنهجو ڄاڻن.

صاحب ٿي ٿون ٿهن سالي
ڏسي نه جهڻ ڪو ڄم جو ٿراس.
اهڙو ۾ سڀي گذاري.

۲- ڏوهه جو ۾ ڏسي نه ڏالو.
ڏکي نه ڇڏجان هڻي ڪر ٻالو
دوش ڪري ڪل ٺهجا لاس.

رڪبان پنهجي شرڻ مڙاري.

۳- جهو اصل کان وسعو ٺهجي.
دعار ٺهن ۾ لا ٿي ڪنهي

جهو جو مالڪ ٿون هي خاص.
چون اٿهن لا ٻران پڪاري.
۴- هڻي اسان وقت ٺهجي امانت.

آلي ٿي سا توڏي سلامت.
ڪهي ڏيئون ڪاڻي ڄم ڦاس.

ميلي ڇڏ ٺهن پاڻ منجهاري.

راڳم جوڳم پڇڻ ۲۹-

۱- گرو غريبنوار سوامي! ٻو ساگر کان پار آڪارج.
۱- چڙي آسرا ٻيا سڀ سالن،

ور ٿم ٺهجي شرن سدائين.
ڊڪ ٿون منهنجي لاج سوامي،

دٻا ڪري ڊڪ درد لواڙج.
۲- جولي دليا جي آ پاري، سکر ٿون آهين هڪاري
مهر ڪري مهر اڃ سوامي،

پکڙيل منهنجا ڪاڇ سنوارج.
۳- لالو ٺهن جو شر ٿي ٻالڪ،

ڪنڪ لڳايو پنهجو ٻالڪ.
سندن جا سر لاج سوامي،

ٻاجه ڪري مون گود وهارج.
۴- ڏالر منهنجا ڏوهه نه ڏسجان،

هر دم ڪر ٻا ڏوشتي ڏر جانء

پڪي جو ڏي ڏاج سوامي،

ڪهي ٿيئون ٿون ڪن وسارڇ.

راڳ جوڳم پڇن ۳۰-

۱ل- جف ڪف ٿون پڪوان آهمن،

ٿو ٻن ڪائي جاء نه خالي.

۱- پل وارن ۾ ٿون پل آهمن، چل وارن ۾ ٿون چل آهمن

مالن ۾ ٿون مان آهمن، چالن ۾ شپ ٿيندي چالي.

۲- رس وارن ۾ رس آله ٿون هي،

جس وارن ۾ جس آله ٿون هي

پرائن ۾ ٿون پرائن آهمن، خوشين ۾ آ ٿيندي خوشي.

۳- ڪن وارن ۾ آهمن ڪن ٿون، ٻن وارن ۾ آهمن ٻن ٿون

گمانن ۾ ٿون گمان آهمن، لعلن ۾ آ ٿيندي لالي،

۴- لام روپ ۾ سڀ جهڙا ٿون،

ڪهي ٿيئون ٿون آهمن ايتور

روپڪن ۾ وگمان آهمن، چوٽن ۾ آ ٿيندي اچالي.

راڳ جوڳم پڇن ۳۱-

۱ل- ڪر ڪر ڏيهه سڌار ٻيڙا،

ٻاڳ وڪارن ڪان نه ٻڃائي.

۱- ڪار جڏهن ٿو ڏور لڳائي،

شوم ۾ سڀ شان وچالي

هر دم ٿي هوشيار ٻيڙا،

جف سڀ سان ٿون ٻيڙي ٻائي.

۲- ڪروڙ جڏهن ٿو چوڙن چڱائي،

جان چڪر ۽ جسر چلائي

دل کي ڏي ٿون لار ٻيڙا، ڪميا شاعري صبر ٻائي.

۳- لوپ جڏهن ٿو لائي لوري،

ڏن ۾ ٻڙن جي ٿي جي جهوري

سچ جو ڪر دهنوار ٻيڙا، هردي ۾ سندوش وڌائي.

۴- موهر جڏهن ٿو من کي منجهائي،

ڏهرج پل ۽ ٻڙي گدائي

من مان ڪڍ ڪڍ ڪار ٻيڙا،

برهم گمان جي جوت چڱائي.

۵- شرب جڏهن من واس ڪري ٿو،

ڏور ڪرم کي لاس ڪري ٿو

ٻاء حليمه هار ٻيڙا، ڪهي ٿيئون ايمان مڙائي.

راڳ جوڳم پڇن ۳۲-

۱ل- مالش ڏيهه اول منڙا، رام پڇن ٻن ڪوه نه اچائي.

۱- مات گرب ۾ ٿول ڪيو جو،

وسري ٿو کان ڪيئن وڃو سو

ٻاڙهه ٻهڙو ٻول منڙا، ڪري پڇن پڪوت جو ٻائي.

۲- مڃا ماڙيون پلڪه رڳيلا، ڪر لا اڀند ڪتب ٻيڙا

دولي ڪند رول منڙا،

موهر نه رڳ ٿون ٽن سان ڌائي.

۳- پورڻ شرڌا من ر ڌاري ،

سنگر ستن جي وچ داري

پتي پير ۽ پور منڙا، ستيچ وچن لن جا سڪڊالي -

۴- ٿيئون سرت شهد ر لالي ، اندر آلمر ڏيان لڳائي
پالي پرش اڏول منڙا، مالش ديهي ڪرئون سڄائي -

راڳم جوڳم پڇن ۲۳-

لل - ڪولهي منهنجو حال پريو، باجهه ڪري ڪو پال پلايو.

۱- لوڪن ليکي لائق آهيان، پر پريو مان لائق ناهيان
بي حد هان بد چال پريو، شرم ڇڏي مون چڱو چوايو.

۲- ڪام ڪروڙ مد موه آ مون ر،

ڪوڙ ڪيت دلپ ڏوهه آ مون ر

آهن ڪوٽا خيال پريو، پاپ ڪندي مون جنم وڃايو.

۳- عمر سڄي عيمن ر وڃايس،

شب ڪرم لا ڪڏهن ڪماير

چاٽي پنهنجو پال پريو، اوکڻ مڻي ڪنڊ لڳايو.

۴- ڪهي ٿيئون مان لڪ هرامي،

شرڻ اوهان جي آهيان سوامي

تون آله دين ديسال پريو،

دبا ڪري سب مار ڪ لايو.

راڳم جوڳم پڇن ۲۴-

لل - هر سان ڪن جي پيار پريو،

لن سان پيار ڪري جڳم سارو.

۱- ڳوٺ ڪي جي جهو پلان،

لن ڪي راسيون ڪره ر لائن

سڪ ڏي لن ڏينهن وار پريو،

باد جني ڪي پريو پيارو.

۲- مالڪ کان جن مت آ ٿيري،

لن جا وڻ ٽپ ٿي لن ويري

سڪ ڏي لن وڻڪار پريو، باد جني ڪي جڳم آڌارو.

۳- پوت پريو پٽ ڏان ٿي ڪي،

ڀام باد لا آه جني ڪي

پوت ٿي لن سڪار پريو،

باد جني ڪي الڪ اڀارو.

۴- ڪهي ٿيئون جي پريو ڏيان،

لن ڪي سب جڳم جيو مڏان

ڏيو وچن پلهار پريو،

لن جو جت ڪت ٿي چٽڪارو.

راڳم جوڳم پڇن ۲۵-

لل - جاڳن ساري رات جوڳي،

جهڏ ڪري لا جوڳم ڪمائين.

۱- رهي جهنگل ر ڏوٽا لائين -

واهي مچن ٿي وره وسائين -

بي لاکن ڪا لاس جوڳي -

رٿندي رٿندي ڀام و جهالين -

۲- پنهانې مړولن و منهن ټالمن -

سار شهد و سوت ملائمن -

مالکين درشن ډامه جوکي - پتي له پدارت و دل لالمن -

۳- لیکن جي لب لب ټالمن - اندر و هک الک چکالمن

مکمر لي هکات جوکي - مذهب سان من لار مډالمن -

۴- کالن لورو سو له سوادې - بولمن لورو پر له وکادي

رهي اندر اځکالت جوکي - عشق اځن و پاڅ پځالمن -

۵- آسځ لالي ساذن لن کي -

جوکي چکمت سان جيعن من کي -

ډيمتون نورې پراته جوکي - رارنگه و روح ډالمن -

راځم جوکي پځن ۳۶-

۱- جوکي لمن لان جاځم پمارا ،

جوکي جو له له سالک له ډارچ -

۱- لوک سهي لون جعدون جاځي ،

لام جهي ټي هه الرائجي ،

الحد جو سځ راځم -

۲- چکعي سان لون جوکي کمالي ،

مذهب مېچ من اندر مچالي ،

ماڅ لاهولي لاځم -

۳- شهر چڙي کر جهنگل واسو ،

کري کتنب کان هر دم پاسو ،

من و رکه و پراځم -

۴- کامځ گاري لالکځ چالي ،

دولت کي لون ډوډ پځالمن

لرشنا جو کر ټياځم -

۵- کهي ټيمون رهي جوکي سنگه و

لن من ډلک لون جوکي ډلک و

پوکي وشه کان پاځم -

راځم جوکي پځن ۳۷-

۱- کمر کدو مون لار پراته ،

کهان ټي هن کها مھالا -

۱- هر کو پنهجو کها م سراهي ،

کهن ټي کيان اعتبار -

۲- کيعن وچان مان لري له چالان ، پاڅي آهي لار -

۳- هن پر آهي ديس اسالچو ، کيعن کيان د پدار -

۴- کهي ټيمون ډس ډي لون مولکي ،

کهنجو ولان آډار -

راځم جوکي پځن ۳۸-

۱- جي کومت کن پمارا ،

لن جا پځ پورا اھچالا -

۱- لاهو کي لمن جن وٽ آهي ،

لون لوروکي چالمن هالتي -

پاڅي لالکھو تار پمارا ، سمجهن کن چکر کي سمالا -

۲- اکھون هچن جن الک سمورا ، پور پځالمن هن پورا -

شردا ٿي و ڌار ٻارا، ٻار ڪندڙ اهي مهر مهاڻا.
۳- ڪهي نيتون جي ٿورو رسالين،

مڙد ملاح سي پوروڻ آهن.
ٿي جي سکر ۾ گهار ٻارا، سي ٻاسائيندڙ اڳيا اهاڻا.

راڳ جوڳ پڇن ۳۹-

ٿل- صاحب جي سڀ ذات ڏس ٿون،

ٺهين ان ٻو جڳ ۾ ڪڇ ٺاهي.

۱- ساڄن ڪيئي سانڪ ٻڌائي، سر سر جا ڪيل ڪلائي
اچي ٿيو اسباب.

۲- سولا ٻورو سون ٿي آهن، ٻلي ٻلائي ٻو ڪڇ ٺاهن
ڪڇن جي ڪل ڪرالت.

۳- جڳ جڳدڻ ۾ فرق نه ڪوئي،
جڳ ٻڌيو جڳدڻ ٻورو سولي

نيتون وٺ ڪر ذات.

راڳ جوڳ پڇن ۴۰-

ٿل- لوجي آمل لعل ڪر مک، ڏس ٿون اندر جهاني ٻائي.

۱- لوج ڌاران لعل ملي ٿا، ڪر ان ٻو هي ڳالهه سڀي ٿا
ڪر کان پڇ احوال.

۲- ٿورو سهڻ ۽ ٿورو ڪاٺج، ٿورو ڪهر ٿورو ڳالهائج
خام ڪڍي ڇڏ ڪيال.

۳- اوديا جو ڇڏ ٿو ڏو ٺاهي،

لعل امولڪ ڏس ٿون ٺاهي-

ٺهندڙ ٻو ٺاهل.

۴- آمل لعل ڇڏ ٿون ڏسندڙ

ٺاهين جنم مڙ کان ڇهندڙ

نيتون ڪتي ڪر ڪال.

راڳ جوڳ پڇن ۴۱-

ٿل- جوت ڪيان جي ٻار ڪر مک،

هر دم ٻنهي من مندر ۾

۱- ڏٺو ٻنر سڄي جو ڪر ٿون،

ٺهين ۾ ٺيل طلب جو ٻو ٿون

وٺ وڙهڪ جي ڌار.

۲- ڪر سڪيا جي ٺهلي لائي، الٽي جي ٿون جوت جهڙائي
ٻوڙ الٽو ٿار.

۳- وسو امولڪ حاصل ٿيندڙ،

چور وڪار نه وڃهو ايندڙ

ٺهڻ ٿي نه گذار.

۴- نيتون لکي ٿون ڪر جي لاري،

جوت ڪيان جي وٺ ٿون ٻاري

ٻانج پڌ ٺار.

راڳ جوڳ پڇن ۴۲-

ٿل- ستن جي وٺ شام ٻارا

سنت سڃا ٿو ساگر ٿارن.

راڳ جوڳم پڇن ۴۵-

- ٺل - ويراڳي ورو له جا وچاڻا وچاڻن ،
ڪري جعد جي ڪي جيڪب سان جهڳاڻن .
۱- پرين جي پسڻ جا ٻکا ٻه ٻڃائي ،
سهرن جي سڪر سڪر سڪور ٺن سڪاڻن .
۲- ڇڏي ڪيل خوشمون ، دل ٻيا جون سهڻي
روئي رار ڪي لا ريز سان ۱ ٻڃهائڻ .
۳- خلق جي کلل کان ، ڪري خيال خالي
رڪي شوق دل ۾ ، ڏيئي ڪي ڏائڻ .
۴- مذهب جي ملڻ لاءِ ، ڇڏي هڪ هڪ ڪي
ڪهي ٽيون ڪندڙا قرب سان ڪهائڻ .

راڳ جوڳم پڇن ۴۶-

- ٺل - بدو بدو ٻل ٻل ٻڃائي ويراڳي .
لڳل ٺوڻ ٻئي ڪي لڪائي ويراڳي .
۱- جهنگل جهر جبل لو وسائي ويراڳي -
ٻڃي پار پار جا ليلائي ويراڳي .
۲- اندر درد دولهه ڏکائي ويراڳي -
اکن آب هر هر رهائي ويراڳي .
۳- ڏکڻ ۾ ڏکي ڏلائي ويراڳي -
نئي ۾ ڏي ۾ لو ڪاهي ويراڳي .
۴- ڪلا ڪهاڻڪو گل ۾ لو پائي ويراڳي -
جولي جڳ من ڪي جهڳائي ويراڳي .

- ۵- ڪهي ٽيون ٺوڻو ڳالهائي ويراڳي ،
اندر هر لک حق جي هلائي ويراڳي .

راڳ جوڳم پڇن ۴۷-

- ٺل - آهي موج مستي ، فقيري ۾ جي ٻياري
جنهن ۾ السعي ، عجائب خماري .
۱- ٺن ۾ ٺوڻ آ ، فقيري ۾ حو اعليٰ
جنهنجي ڇڙ هڻ سان ، پري سمجه ساري .
۲- رڪي ڪن پراڻهه ، فقيري ڪنهنجي
سدا شير وانگي ، ڪهي ئي نه ٻاري .
۳- فقيري ڪم ٿي ، ٺن ٿي هلائي
وڏو شهزاده ٿي ، ڪري ٺنهن لڙاري .
۴- فقيري ڏڪر کان ، ٿي فارغ بڻائي
ڪهي ٽيون دل ڪي ، سدا ڏي ٻياري .

راڳ جوڳم پڇن ۴۸-

- ٺل - ڪري جوڳ جوڳي سڏي لا نه پائڻ ،
رڪي ورت اندرون ، وشه کان هٽائڻ .
۱- ڏري ڏان دل ۾ - رشت جي مورت جو ،
ڇڏي ڏڪر ٿرلا - سماڏي لڳائڻ .
۲- ٻڏي پدم آسن - سڏا ٿي وهڻ لا -
دواري دسر ۾ سرت ڪي سمائڻ .
۳- ستن سار سهڻو - اهاست اهادي -
ٺنهن لاد ۾ لا - ورت ڪي ملائڻ .

۴- ڪهي ٺٺون جوڙي چڪي ساڻ جاڳي -
اڪند جو من اٿس - اندر ۾ ڇڪائڻ .

واڳ جوڳ پڇڻ ۴۹-

لل - رهي سٺ جالي - هري ٺار ٺالڻ -
سدا سڀني ڄاڻون - سڀني کي سهڻائڻ .
۱- سڪل ٻوڇ ساوا - ٺٺن لا آهي -
جتي وڻن هيٺان - ٺٺي سٺ لائڻ .
۲- مڙهيون ۽ مندر سي - وسڻ لا سڌائڻ -
جتي سٺ ويهي - هري کيس ڳائڻ .
۳- جتي شهد وائي - ڪٿا سٺ ڪن لا -
ڪٿي رڃ اٿان سڀ - لڳن کي لڳائڻ .
۴- ڪهي ٺٺون جڏي - ڪرڻ جوڳ جوڳي -
اٺي اکڻ ميلا - سڀني جڳهه مٽائڻ .

واڳ جوڳ پڇڻ ۵۰-

لل - سڄو شهد سکر - شهن کي سڻائي
جلد جهو مان ئي - ٻرهر ٿو پڻائي .
۱- جيئن ماءُ پٽ جي - رکيا لڻ ڪري ٿي -
ٺٺن ٻوڏ ٺٺي - وشه کان بچائي .
۲- ڪڏي ڪڏي ڪٿا - وڪارڻ کي ڪوري
ڇمن کيان ڪڍڻ جو - اندر ۾ لڳائي .
۳- ٻرهر ۾ پاهل کي - سڻهه راهه لائي
ٺٺي جوڳ ڇڪي - امر ڪهر بچائي .

۴- ڪهي ٺٺون ٺوڙي ، ٻڌڻ سڀ ڇڪي جا
ڪري مڪمل ڏک کان - سڪن ۾ سڻائي .

واڳ جوڳ پڇڻ ۵۱-

لل - ٺوڙي ٻرهر ٺٺو ٺٺي ٺو سکر -
مايا سان مٿل ڏل جهاري ٺو سکر .
۱- ڏکڻ جي درياھ مان اڪاري ٺو سکر -
سڪن جي سهڻائي جهاري ٺو سکر .
۲- ڪٽڻ سار سڀ مان سهڻائي ٺو سکر -
اندر لعل آڻڻ ٺٺي ٺو سکر .
۳- اصل کيان سورج اٿاري ٺو سکر -
سڏي موه ٺٺو مان اٿاري ٺو سکر .
۴- ٻرهر ٺٺو سڀني ٺواري ٺو سکر -
سڄي شالڻ ٺٺي اڃاري ٺو سکر .
واڳ جوڳ پڇڻ ۵۲-

لل - دالا ڪر ٺوڏ ڏيا - پنهنجي مهر ميا -
مون ٺٺو ڏوهه ڪناه آهن ڪيئي ڪيا .
۱- ڏينڻ جو آهن لائڻ - آهيان مان ڏين لائڻ
پنهنجو هي ٻڌ سڻائي - ساڄن موٽي ٺٺي ٺوڏ سان
مون لاءِ آهن ٺوڏ ٺٺا ڪنڪا ڪيا .
۲- پنهنجو لائڻ شرطي هائڪ - آهيان مان لڏو هائڪ
پنهنجي هي شرطي آيس - مهر ٺوڏو ٺٺي مالڪ
ٺٺا ٺو ڪيئي ڇڪي شرطي هائڪ .

۳- پر پون پست پاون - پکزي مون لهنجي داون
 موما لهنجي سست گرلک ويد ۹ اراڻ کاون
 مهر لهنجي سان پکڙيل ڪاڇ لهما ،
 ۴- گرلند غريب لواڙ - سڀني سکن جا ساڄ
 ڪهي نئون گولو مون غريب چاڻي رکي تون لاج
 باجهه لهنجي سان اڙا پار ٿي ويا .
 راڳه جوڳه پڇن ۵۳-

لل - سڀني سار ڪٿي - مولڪي ڇڏي ويا لند ۲-
 ۱- پندرهن پندرهن سان - لهنجي ڪمن پٽي .
 ۲- پڏي ڳالهه لوڪن جي - تنڪي ڪمن وٺي .
 ۳- جيڪان تون نه چئن لاء - ڪنديس پاڻ پٽي ،
 ۴- ڪهي لهنون سڄهي وڙا - ڪامل ڪيچ ڏئي .
 راڳه جوڳه پڇن ۵۴-

لل - ڏاڏا ڪيا لڙ ڏوهه اڀرو ،
 مهر ڪري ڏي معافي مولڪي .
 ۱- ڏوهه ڪندي مان ڏينهن گذارين ،
 راجهه رسن ۲ رالهنون ڪهارار
 من کي موهيو موهه اڀرو .
 ۲- ڪرڻ ڪهت چل ڪير هزارين ،
 پياپ پست لاء ڪير اڀارين
 جنر وڻو منجهه ڏوهه اڀرو .

۳- جهڙو جهڙو آهمان لهنجو ،
 ڪهي ٿيئون پيو ٺاهي منهنجو
 لڳان لهنجي توهه اڀرو .
 راڳه جوڳه پڇن ۵۵-

لل - چاڻچ چاڻچ هار پياري ،
 نهن بن لي سڀ چاڻچ اڃائي .
 ۱- چاڻچ هاري کي جو چاڻچي ،
 مڙج سڄي کي سولي ماڻي ،
 ڪري دونه ديدار پياري .
 ۲- جنهن نه چالو چاڻچ هارو ،
 جنم ڪيو نهن لفظل سارو ،
 چاڻچ نهن بيڪار پياري .
 ۳- ڪهي ٿيئون سڌ ساڌ ڪ سوني ،
 چاڻچي چاڻچ هارو چولي ،
 ٻائي موڪليه دوار پياري .
 راڳه جوڳه پڇن ۵۶-

لل - چاڻچ هاري کي تون چاڻچ ،
 وات وٺي پوري سگر کان .
 ۱- چاڻچ هارو پري نه ڪيون کان ،
 چاڻچ ويجهو نهن کي سڀ مان ،
 اڪ تون نهن کي اٿي ساڻ .
 ۲- چاڻچ هارو سڀ کي چاڻچي ،

اھ ھي ڪولي ڪولہ سھالي

۳۔ چالغ داروہی کے سے آ

سر مست حاجی بھنجر پانڈا۔

۴۔ چالٹا ہاری کی جہن چالو،

کھی ٹیٹون لہن سب کچھ ہالو

ایہیں جوی لو وید پراچہ.

راجہ جوگہ پھن -۵۷-

لال۔ من منہجا لون ڈارچ ڈارچ

لغة الدومري وياكل ايدو.

۱۔ مکتب قیلو سنہذی چکر جا،

چالیس سوہی سالی دہر جا،

ذسی الہن کی لہدو ڈار۔

۳۔ از آہا الی مانع و بعداً آخر فالین گل تا رسیدن

سنگی سچو لی معکراتار

۳۔ مات گریپ کان آج ڈیہن ٹائمن ،

سار ڪندو جو آيو سائين،

اگنی بی سولہندہ سارہ

۴۔ جڈی آسرا چکے جا عکروا،

اوت پروردگار جي وٽ ٿون مولاها

عہی لہون سو ا وکوار۔

راجہ جوگہ پھن ۵۸-

١١- جي چاهين آلم ڏيندار - دل ڏيکار ۾ ميهڙ وڃائج.

۱۔ ایمان اور اخلاق صاف بنالیں۔ اور "الہی" روحانی عالم

ایہدم نظر معکم تا .

۲۔ کان اکھون مکہ کی بند کر تون ۔

دل جو شہر ساموڻ ڏي ڏوڪون

ڈس لون ساکی سرچو ہا۔

۳۔ سکر ہاجھون ملی لہ جکتی۔

چکیت ہا لا لٹی لی وکٹی

جہت ولی لون گر ویاچار۔

۳- ائەن كەدى بى ملى نە لوكى -

پوء ذورا پوڻج جون موڪي

کھی ٹیٹون لون کر اعتبار۔

راجہ جوگہ پھن ۵۹-

لل۔ سکر لی ہر مشورہ ہاں۔

منش گروہ کی لا ٹون چالیں۔

۱۔ سب سے پہلے آئندہ لڑائی، جوئی، سکر پٹی، آہ سولی

اهو ويدن جو آھ وڪيان.

۲۔ سنگھ صاحب لو پولی،

پاڻي جي ڪاٺي کي پاڻ لو کولي،

گرمک لی لہنگی نہ سجانا .

۳- سکر کي جنهن هاف سڃالو.

۴- پار هر کي نهن آ ٻالو،
سجه اها نون پورڻ ڄاڻ.

۵- سکر کي جو نهر پڄائي،

ڪهي ٽيٽون سو آند مائي
بائي پورڻ بد لڙاڻ.

۶- واڳه جوڳه پڇن

۷- ري من سنن کي ڪر دور.

ڪمان ولي پوري سکر کان.

۸- ڪمان بنا لا سئو ويندو،

گر بن ڪمان نه ڪڏهن ٿيندو،

۹- پاو سان هر دو ڪر پورو.

۱۰- سئو هوندو من به چنهن،

شاليت اچي لا چنهن به نهن.

۱۱- نهن لاء سنن کي ڪر دور.

۱۲- سني وارو ڪ لا پائي، پڙ ساڳو به غوطا کائي

نهن لاء سئو ڪڏڻ ضرور.

۱۳- سئو جي مان ويندو ٿڌهن.

۱۴- پاڻ پڄا ٿيندڙ نون جڏهن

ڪهي ٽيٽون نون پاڻ پورو.

۱۵- واڳه جوڳه پڇن

۱۶- جن ڪري ڪر لکن هزار،

ڪمان بنا ٿئي دور نه مڪي.

۱- چار ويد ڪت شاعر سمر نهن،

گر ڪت اراج ۹ سڪ پون

۲- اڙهي پڙ هائي اهو مار.

۳- آسڻ ماري مالها نهر ۹ سڌي هائي مالهو مڙي

بيڪه پلي ڪو ڪر اهار.

۴- گنگا چمن لهر ڪ لائي، مندر پوڄي پوڳ لڪائي

بيڪه ڪري ڪو به پو ڪار.

۵- ڪمان بنا لا موڪه ٿئي لو،

ڪهي ٽيٽون ڪر ڪمان ٿئي نو

۶- سئو چنن اهنن وارو لو.

۷- واڳه جوڳه پڇن

۸- سکر به رڪه نون وشواس،

سکر نهڻا ڪارج سنواري.

۹- ٿاڙج ٿو دلڪير نه ٿي نون،

اسر من سان هر رس ٿي نون

۱۰- نورو ٿي نون ٿي نه لراس.

۱۱- سکر دانا سمر ڪ آهي، شرن ٻنن جي آس پڄائي

چنن چنن ٿون ڪر لاس.

۱۲- جنهن جنهن هنڌ ٿي داس ٻڪاري،

ٻهجي ايت ڪرو ڪشت لواري

۱۳- شرڏا سان نون ڪر ار داس.

۱۴- ڪهي ٽيٽون چنن سڄ ٿو لائي،

سکر وٽ آھ ڪمي نه ڪاڻي
سڙ ٿيڻ ڪر ٻنهي واس.

راڳ جوڳ پڇن ٿا-

ٿل - جيڪي ڇوڪرو ڪن اهاڻس،

لوڪ ٿيڻ ۾ سي نه سماتا،

۱- ڪامدا سان شپ ڪرم ڪرن جي.

سڙ ٿو لوڪ ۾ وڃي رهن سي

سڙ ٿو لوڪ ۾ وڃي رهن سي، اهن جيڪي ۾ پڇن اهاڻا

۲- باب ڪرم ڪن ٻاڻي جيئي،

لوڪن جا ڏڪر ٻوڙن سڀني

ٻيچ جوڙن ۾ ڪن سي واس،

ڦرن چوراسي رهن ويڳاڻا،

۳- سڱا اهاڪ جي لڪامي،

ڏان اهاڻس ڪرن مڌامي.

۴- هر دولن جي توڙي ڦاس،

اشد لوڪ سي ڪرن لڪاڻا.

۵- سرهر اهاڪ آهن جيئي،

ٻوهر لوڪ ۾ وڃن ٿا سڀني،

ٻوهر لوڪ ۾ ڪري لواس، ٿيندا مڪئي ڪلڀ اهاڻا،

۶- ڪهي ٿيڻون جي ٻوهر ڏنائن،

ٻوهر رومپ کي سڀني ساڻن

ڊام پڇن جي ڪن هر داس، اهوڙ جي دوستي نه اهاڻا.

راڳ جوڳ پڇن ٿا-

ٿل - ساڻي ٿي لون ڏس سڀاڻ.

ڊالو ڪنهن ۾ رک نه ٿا ٻنهيڙو،

۱- راڳ رکي ڪر اهاڻا نه ڪنهن سان.

دوٻڙ رکي ڪر وٺ نه ڪنهن سان

لڙداوا ٿي رڻت گذار، ساگر لڙاڻن ڏهن سڀنيڙو.

۲- داوا ڏاڍا داد نه ٿيندا،

سائين جي ڏو سڀني - ٿيندا

۳- هر ٻوهر سي ٿيندا خوار، لڙن اهن جو آهي اهنجو.

۴- ساڻي ٿي سڀ ڏسندو هل لون،

انڪ نه ڪاڻي ڪڙو ٻل لون

۵- هر لو چاڻيچ ڇڪ چٽاڻ،

چنر سڻل ٿي ڏهن ٿيندو.

۶- آهين ساڻي ٿي نه ساڻي،

ڪهي ٿيڻون اها وٺن ٻاڻي

۷- سڱ ڏڪ ۾ لون رڻ اڪار،

دوش لڳي نه ٿو ڪي ڪنهنجو.

راڳ جوڳ پڇن ٿا-

ٿل - ٿن ٿان مان هر ٻان اهاڻي،

۱- جي ٻوهر جو ٻوهر پڇاڻن.

۲- اهاڻا ٻوهر جو آه سڱاڻي،

ٿيندي سڱ ٿي وسڻ نه ڪاڻي

ڪوڙيان ٻوهر ٻوهر اهاڻي.

۲- بهار ابروین و جو آئن چمی و

سچن سچا مان سمجهان سمعی-

سالک سی له سچان بهاری

۳- الون لاه مان انا آجاریان، بلنگه بهاری لکي و هاریان

سوی کرمان سمنان بهاری

۴- کهي ٿيئون سي ڪڏهن ايندا،

دنيا ڪري اچي ڏرشن ڏيندا

مهر پويا مهران بهاري

سماعت

شاوڪ والا

۱- لرون ٿي آهيان - لاهي له لڌر،

پڙوهن بالهيءَ جو - سائين سچو ڪر

ٿيئون لوڪ ٽيهن و - رکي لال نظر

وارو ڏيئي وڌو - لمان سهاڻو سرلن

۲- لرون ٿي آهيان - لاهي له اسف،

پڙوهن بالهيءَ جو - سائين لار سچ

ٿيئون لوڪ ٽيهن و - ڏي تون مٿ سچ

پرايو رک تون به - لمان سهاڻو سرلن

۳- لرون ٿي آهيان - اصلي ڪانڌ ڪني،

پيس پنازي ٽيهجي - ڇڏ تون ڪمن چني

ٿيئون لوڪ ٽيهن و - تون آهيان شاه غني

ڏي ڀڳتي پرايو - لمان سهاڻو سرلن

۴- لرون ٿي آهيان - اصلي عيب پري،

مالڪ پنهجي مهر ڪر - وچان پار ٿوي

ڪهي آهيون ڪرڻا ڪري - دل جي ڪول ڏوي

ڏي تون ڏاڍ ڏري - لمان سهاڻو سرلن

۵- لرون ٿي آهيان - اڳي مان الجار،

پيس پنازي ٽيهجي هڪ ٻڌي مان هار

ڪهي ٿيئون ڪرڻا ڪري - ڪٽ ڪرڻ جي ڪار

ڪميا جي ڏي ڪار - لمان سهاڻو سرلن

۶- ايڪان ڪهڙن لڳو ڪرڻان - ملي له گهاٽل ڪس

هن ڪم ٻو ٺهجي. - مون نه ڪمائي نص
 جي سائون ڪري سرس. - لکند يون لکڻ وار يون.
 ۷- لکند يون لکڻ وار يون. - جن ڪيو سار سهي
 تن جي هٿ ۾ ساهيون. - نوري ارار اتي
 نئون سچ ۽ ڪوڙ جي. - ويٺا سڌ لهي
 نئي اٿل اوڏاهن. - جهڙا آهن وٽ ويراڳ جو.
 ۸- لکان ڪيئن ليکو ڪريان. - قلم ڪري لا ڪر
 آدي آلم ديش ۾. - لاهي ٿو لڌر عمر
 دهی ذات نه پات ڪا. - لکند ڏک ڏي ڄم
 نيمون ديش اکر. - سوڌي لڌر سر ۾.
 ۹- لکان ڪيئن ليکو ڪريان. - ڪڇ قلم ڪيئن لکي
 اکر اکر ديش جو. - ڪا سوڌي سڌي
 پائي منهن مڙهي. - ۾ ماڪي. - لار چڪي
 نيمون روپ لکي. - پل پل پنهجي پي. - جو
 ۱۰- لکان ڪيئن ليکو ڪريان. - لاهه قلم جي ڪار
 آدم ويد پراڻ کان. - اکر هتي هو لکار
 ساڻ صاف سهي ڪئي. - ٿو لکي جي شعار
 دل ۾ ڪر ديدار. - نيمون لکي پاڻ کي.
 ۱۱- پهرين لک نون پاڻ کي. - ڀرو لکڻ ڪرار
 سب ڄم آند آغا. - آهي اکر اها
 چيئن چل ۾ آبدادو. - نيمون ڇڪ جو چسار
 نيمون سمجهي سار. - پائج سڪ سوڌو جو.
 ۱۲- لکان ڪيئن ليکو ڪريان. - ٿو قلم ڪيئن وهي

۱- ڇي سو لهن ڀڄ کي. - جو سب سوڌو سهي
 نيمون لوڪ لهن ۾. - سو جن اهر وهي
 لکند سڪ لهي. - پائي جهاني پاڻ ۾.
 ۳- عئل هميشه عشق سان. - جهڙو ٿو چوڙي
 عئل پڙهائي اولهون. - عشق ڏسي ٿوڙي
 عئل سڪي ٿي رکي. - عشق ڏي دت روڙي
 نيمون عشق ٿوڙي. - جهڙي ڪاغذ ڄم جو.
 ۱۴- جهن وڻ کي ٿا ڪانهو. - ۾ وڻ ڪتو ڪن
 ڇڪ ۾ اها وڻ جهڙا. - ڪن ۾ لهندا ڪن
 نيمون ڪي پهرين. - واس وٺن هن وڻ سندو.
 ۱۵- هي وڻ وڻ ڀو ڪن ڪي. - آهي ساماڻو
 ڪڏهن جهڙو ڇوڙن ۾. - لاهي ڪوماڻو
 نيمون سڀاڻو. - ڏالا جي ڏر ڀار ۾.
 ۱۶- وڻ ڀڄو هي لاهه وڻ. - هن وڻ جهڙا گل
 پڻ هن جا پارس چيئن. - آهن ٿل امل
 وڻ ٻا سڀئي ڪل. - نيمون وڻ وارن سندو.
 ۱۷- ڏسي ڏولا ڏيهه ۾. - نئي ڏر ٿي ڄم
 ڪهي نيمون ليا ڇڪ ڄا. - جو پيا سي سب
 بادل اوسڻ آيو. - ڪري ڪڪر لب
 جهڙو جهڙو ڪري جهڙو. - وسائين ويران کي.
 ۱۸- وسائين ويران کي. - ٻڌي پون ڀڳتار
 وڻ ٿا گاهن گن جي. - نيمون ٿي گوار

لنا ڏرمه ڏڪار. اٺن جا اٺار ليا

۱۹- سج لٿي سانهي ۽ سمي. جي ڪن ٻڪي ٻاڪار
ٻائي ٻالڏ ٻڃي ۽ ۲۰- روئن رار وٺار

ڪهي ٽيئون ڪر ٻا ڪري. لارڇ سي ڪرلار
ٻا ٿو آڌار. ڪهڙي ٺن ٻي ٺالھ ڪا.

۲۰- ٻائي ٻالڏ ٻڃي ۽ جي. ٻڪي ٻاڪارون ڪن.

محببت جي مھراڻ مان. لعلون سي ٺن ٺھن

ڳالھيون ٻڃھ. اندر جون. ٻون سان ٻھن

جڳان جڳھ جهڻن. ٽيئون سي سندسار ۲۱-

ڪر ٻان ٺھ ٻر ٺار. ستر ڪي لوڙي ڪري

ڪر ٻا جنھن ٻنھجي ڪري. ٻار ٻو امرت چار

سڄي من سچل ٿيو. خيال مٿو سڀ خام

ٽيئون ٻڌ اٺار. ٻالو مون ٻر ٺھت سان.

۲۲- ستر آ ڏاتار. ٽيئون ٺن لوڪن ۲۳-

ڪ سان جو شرتي آهي. ٽيئون ڪري اڌار

ھر ٻڃي ڪٿا ڪيان جو. ٻري ڏئي ٻڌار

ھردم ٻل ٻلھار. وڃان ٽھن ڪرد ٻو ٺان.

۲۴- ٻڌ ٺ ڪو آهي. گو بند ۽ ڪرد ٻو ۲۵-

شرڏا ڪ ڪو رکي. ڏسندو ٽھن لاهي

ڪهي ٽيئون ٽيھجا ڪرو. ڏکڙا ٺو لاهي

چٽ ۲ جو چاهي. سو ٺل ڏي ٽھن ستر ۲۶-

ڪهڙي وڌائي. ڪر ٻان ٽھن ڪرد ٻو جي

ٻڌ وڌا ڏيئي جنھن. اود ٻا مٿائي

من مندر روشن ٿيو. رهي ٺ اولداهي

وڃي سمالي. ٽيئون سرت سرت ۲۷-

ستر ڏي ٽي سوڄھ. ساڪي ٻوھر سرت ۲۸-

ٻڌ اٺائي دور ڪئي. ڏيئي ٻوڏ جي ٻوڏھ

ٽيئون مٿا مولھ. مٽي وٺي من مان.

۲۹- ستر سولاري. وڃي مھبت مچ ۲۱-

ٻائي سھڻو ٻوھر جو. ڪولاري ڪاڙھي

سڄو ڪھڙو سون مون. ٻيائي مل ٻاري

ٽيئون سينگاري. سھڻو ڪھو سندسار ۲۲-

جيڪو ٻر ٻي جن. ولي اوت ڪرد ٻو جي

ٽيھجو ٺئي ڪر مھر سان. شمتل ٺن ۽ من

سڀي گھان وگھان ڪي. ٻائي آلم ڏن

ٽيئون سو ٻر ٺن. سدا رهي سندسار ۲۳-

ٺن من ڏن ۽ سواس. ڏنو جن ڪرد ٻو ڪي

آلم ٻوڏ ولي ڪيو. اتر مڪ اٺاس

ملي سي مھبوب سان. مڙجون مائٺن خاص

ٺن ڪي چر جو ٺاس. ڪهي ٽيئون ڪھڙ ٺا رهي.

۲۴- چٽي ورتي اوت. سڄي ستر ڪرد ٻو جي

لٽي ٺن جي سر مٿان. سڀ ٻان جي اوت

ٽيئون عشق عھب جي. ٺن ڪي لڳي چوت

ٻي ڪرم ڪوت. سڪي لٽا سورت ۲۵-

۳۰. بنا سکر شانس، ڪڏهن ٻاڻي ڪول ڪو
 ٻارن لب ٿيڻ ڪري، رهي مڃهه، اڳالھ
 ٿوڙي ٿاڻ ٻالھ، ٿيئون اوچي ڏاڙ سڀ
 ۳۱. سکر سڳاري، جڳهي جوڳ اڀاس جي
 ٻيالو ٻياري ٻوڙ جو، چاڙهي ڇوماري
 ڪٽي ڪٽاري ڪٽان جي، ڪاٺي ڄم چاري
 ٿيئون ٻياري، وڃان ٿيئون ڪر ڏيو ٿان.
 ۳۲. سکر ڪير احسان، الھو مڻھجي مٿان
 ڏا ڪري جيئن آڏو، ٿاڻ سندو مون ڏان
 ٻرھائڻ جو ڪيان ڏيئي، دور ڪيو اڳيان
 ڪهي ٿيئون ڪٿان، ڪٿو ڇوڻ ڪرڻا ڪري.
 ۳۳. ٻوڙ سندو ٻيالو، ٻوڙي ڏو ڪر ڏيو مون
 ٻيٽندي خود مستي چڙهي، من ٿيو متوالو
 ٿيئون جڳ جنجال ٿان، ٿيڙس ٿالو
 اٿڻ جو ٿالو، ٿلي ٻيڙو ٻالهي.
 ۳۴. ڪر ڏيون جو ڏيو، آهي هن سنڀار
 ادب ساڻ اڳيا مڃي، شردا سان ڪر سڀو
 ڏن جوڻ ڪل ڏانت جو، مڃي ٿون اهمو
 ٿيئون ٻالھ ٻوڙ، ساڳي ڏن سور ٻوڙ جو.
 ۳۵. سکر شاهن شاه، آهي ڏن ڪڙ ڪيان جو
 ٿيئون سڀ اڀاس سان، مڃي اوچت چاه
 مڪت ڪري ٿو چيو ڪي، ڏسي ڪيان جي راه
 آند ڏيئي ٿاڻ، ڏک ڪري سڀ دور ٿو.

۳۶. سکر ٻوڙ ٻي. مولڪي ٻاڙهي ٻوڙ سان
 ڪر مڃر ڏيئي ڪيان سان. ٻاڻ ٻاڙ ٻي
 ٻوڙ سڌي ٻياري جي. ڪيان ٻوڙ ٻي
 ٿيئون ٿيئي. ڳالھ ڏسيان ڪجهه جي.
 ۳۷. آهن ٻوڙ ڪي سان. ساڙو هن سنڀار
 شيد سڏائي ٻوڙ جو. مڃي ٿن اڀاس
 مڃي ڏن سور ٻوڙ سان. ڏيئي آڻ ڪيان
 ٿن من ڏن ٻوڙان. ڪهي ٿيئون ٿن ٿان ڪرڻان.
 ۳۸. آڏو آڏو. ڏکيو الھ ڏس ڏي
 ٿيئون جڳ جنجال ٿان. ڪيان ڪري ٻياري
 خودي چڙي ٻي خود سندو. چان سي چارو
 ٿيڻ ٿي ٿارو. هٿن اٿڻ ٿي جو.
 ۳۹. آڏو آهي. ٻاس ٻوڙ ٻار جي
 ٻوڙ هٿا ڪاڙي. لاڳا ٿاڻ لاهي
 سڀا مڃيئون سور سڀ. ڪيان ٿون سر ساهي
 ڪهي ٿيئون ڪاهي. ٻي ٻوڙ ٻار ڏي.
 ۴۰. ماري آڏو. ٿي الھ سڌو
 لعل ڏن وڃن سڌا. آڏا اٿن ٿن
 ٿن جو ٻوڙ ٻوڙ ڪيو. سڄي ٿوڙ ٿوڙ
 مڃي ٿن جي ڪن. ٿيئون ٿيئي ٿو ڪ ٿا.
 ۴۱. سڌا ٿوڙ سان. ساڙو مالا سواس جي
 ٻوڙ ٻوڙ ڪين ڪي. اندر لا اوران

لوڪن کان ڏاڪي ڪري - چرخو لا چورين
 لڙيا ۽ لورين - ٽيئون آلم لڙي ڪي .
 ۴۲- جمعي جو ڏينهن ۱ درويشن جو ديش سو
 جنم مرڻ جيت لاله ڪو، اڪو ڪال جو ڏپ
 سڻا ڏسڻ جيت لاله ڪو، اڪو چري او چپ
 ٽيئون ماري ٿپ، ٻهڙن ڪي پرامني آلي .
 ۴۳- چوڪيءَ ڏاڍو جام، مڪلف جو مرڪي ڪري
 پيٽل ساڻ چڙهي ويو، لڏو ٻنهن لمار
 پوڄي پالم پلڪو، آلم جو آرام
 ٽيئون خوردي عام، مٽي وڙو من مان .
 ۴۴- ستن جو ستنڪ، سڻو آه سسار ۾
 مٽي مٽا مڙه ڪي، آلم ڏي امڻڪ
 لائي آلم رڻڪ، ٽيئون مٽي رام سان .
 ۴۵- اڙهي پرامني پڪو، ڪڍو ساڻ سٽڪ ڏي
 ملي ستن سان لڏو، ديش امر جو ڏڍ
 ٻهڙي آلم گهر ڏلو، جو آسپ کان اڳ
 جنهن ۾ سارو جيڪو، ٽيئون لاسي ڪهن ڪي .
 ۴۶- ره نون ستن ساڻ، ڇڏي سٽڪ سسار جا
 وڃن سڻي ويدانت جا، پنهنجو پاڻ سڃاڻ
 ڪر ٽيئون ڪلياڻ، پنهنجو نون پرتي سان .
 ۴۷- جوڙن آه ٻيو، سٽ اڙشن جي شوق ۾
 پنهنجو ستن سهج هي، ڪارج سڻل ڪيو

اربع پنهنجي من مان، سڻو شوڪ ويو
 ٽيئون ڪو ڏاڍو پنهنجي پوڄي ڪال جو .
 ۴۸- جوڙن جاڳايو، اوڏا سڏي لڏا مان
 وشن کان وٺايو ڏي، چوڪي جيڪا لڏو
 سٽ جيت آلم، مڙو ۾ سمجهايو
 اڏاس مٿاڻو، ٽيئون ٽن ڏينهن سڏو .
 ۴۹- وسائي واري - ويهي ويڙهي ۾
 سمجھي مالش ڏي ڪي - سون جي واري
 ڪهي ٽيئون ڪرلاڙ ٿاڻ - جان ٽي واري
 وهي هر واري - ٿاڙي ٽن ٽي ڪشي .
 ۵۰- ويڙهي هڪ واٽ - وڙهي آ ويڙهي جي
 ڪنن ٽن سسار ۾ - ٽهن جيڪو چهر ڪهاڻ
 پائي جهاني پاڻ ۾ - ڏسڻ جيت لڏا
 کولي خيال ڪهاڻ - ٽيئون پاڻ ثابت سڪو .
 ۵۱- درويشن آڏو - وڙو ديش اکر جو
 سٽ چاٽن هڪ آلم - پوس چوڻو جيڪو
 اوي اڙن سان پڪو - ٽيئون مليا رام سان .
 ۵۲- لاهولي ار لڪن - سڙج چئن سسار ۾
 منهن ۾ چڻي آ مليا - چنڊ جهان چمڪن
 ٽيئون ٽن لوڪن ۾ - دامن چئن ڏمڪن
 منهن ۾ سي مڪن - سٽ گهٽ سائين ڪي ڏسي .
 ۵۳- لوڪن ڪل ڪهي - درويشن جي ڏرڊ جي

دم ماري دم ۾ سدا ۽ پاڻ بس آهي
 لڙل ليا ليهي، ڪهي ٿيون ٻڌن ڪئي.
 ۵۹- جادوگر آهن، جو ڪيڙا نه جهان ۾
 جادو هڻي ٻارن جو، چٽ لا چورائن
 ڪهي ٿيون ڪڍ ڪيان جون، مڙليون وڃائن
 ٺن من پلائن، رهي نه سڌ سڌار جي.
 ۶۰- پل پل پور پون ۽ جيءَ ۾ جو ڪيڙون جا
 ٺجي روشن لاءِ لا ۽ منهنجا ليک سڪن
 ويندس وهندس ڪمن ڪئي، ڏوري ڏسندس ٺن
 ٻارن پيارو جن ۽ ٿيون وسرن ڪمن سي.
 ۶۱- سامڙن جي ڪ، لو لو ۾ آهي اڳي
 جني پياري پري سان ۽ ٻارن سنڌي مون ۾
 ٻالھ ٻڌائون ڪجهه سنڌي ۽ حقيقت جي هڪ
 ٿيون من هڪ ٿڪ ۽ منهنجو ڪيو.
 ۶۲- پل پل پون پاد، مڙليون سٺ سڄڻ لا
 اڻ آس آهي ڪندا ۽ اڱڻ مون آباد
 ڪلندا درخوشيءَ جا، ٿيندا غم ٻر پاد
 ڪندا من کي شاد، ڪهي ٿيون ڪر پيا ڪري
 ۶۳- ستن کي ساربان، مڙليون ڪڪ ۽ سور مان
 آهي والگر ٻارن سان، پل پل ڪاربان
 دردن دولهن ڏکائيا، ڪرلدر ۾ ڪهاربان
 ليک کلي ٺاربان، ٿيون ٺن جي طرف ڏي

۵۹- ساڌو ٻارن سڄان ۽ آيا منهنجي اڱڻ اڄ
 ڏيئي ٻوڏ ٻڌي ڪي ۽ ڪڍائون شهر ڪمان
 ٿيون سڀ سڻا ليا ۽ چٽ ٺپ ڏان سنان
 ٺن من ڏن ٺران، ڪر بان مان ٺن جي مٿان.
 ۶۰- ساڌو جن آهن، سڄا سائي ڪٽ ۾
 ٺوري ٻڌن موهر جي، لند مان جاڳائڻ
 ڏيئي اٽل ڪيان لا، سڌا مٿائڻ
 پل ۾ پھچائڻ، ٿيون ٻڌ ٺران ۾.
 ۶۱- ستن منجهه سڳند، آهي شپ ڪڍ ڪيان جو
 پورلڻ جان اوکڻ سڌو ۽ مولد ڪڻن ڏر ڪند
 پورن جان ڪڍ ڪڻن لا، ليهي ٿي ٺر پند
 ستن سان سڳند، ٿيون چنڊو آ سدا.
 ۶۲- ستن جو سمنان، ڪر ٺون شرڏا پاو سان
 ٺن من ڏن سان سڄو ڪر، لشدن ٿي ٺر مان
 ٿيون ٺر ڪڍي ڪري، ٻارن رکڻ ٻر ڏان
 پڪي ڪيان وڪيان، پالڻ ٺن مان پري سان.
 ۶۳- ستن سنگ سان خيال، جڳهه ۾ جڳهه سڌو يا
 سڄي هن سڌار ۾، لاهو ٿي ليا لعل
 ٿيون لوڪ ٺههه ۾، ليهي ليا لھال
 سدا رهن خوشحال، پالي روشن ڏيو جو.
 ۶۴- جن کي آيو رس، رار ٺار جي جهڙ جو
 ڪوري ٺن آهي ڪڍي، ڪور ڪٽ جي قص

نچو لوڪ ڀر لوڪ ۽ ڇڪا ڇڪو ٿو جس
 ڏين سڀن کي ڏس، ٿيئون سي هر جهڙ جو.
 ۶۵- ڇهه جن ٿي هري، اٿي ٻهر اندر ۽
 آسا سڀ سڌار جي، ٿيئي آه هري
 ٿيئون سڌا هري، ٿيئي دل شپ ڪٿن سان.
 ۶۶- لاهي چئي سري، ڏيئي ستر ڏيئي
 پيٽا ڏيئي اڪند ۽، سي جن سڌ سري
 ٿيئي هر دم ڀر ڀر سان، سڌو ڪري سري
 ٻائي ٿيئي سري، ٿيئون ٽن لوڪن ۽.
 ۶۷- ڀوڪي چئي ساري، شپ ڪر ڪر جي جڳت ۽
 سڻ ڪئي گر سڌو ۽، عمر چئي ساري
 پڇن ڪري ڀڳوان جو، کڻي جن ساري
 ڏن سي سڌاري، ڪهي ٿيئون سڌار ۽.
 ۶۸- پيٽو جن آ پٽ، امرت آهر ڪيان جو
 دور ڪيو ٿي ٻڌي ٿان، اوديا روئي پٽ
 ڪاوڙ ڪن سي ڪهن ڪي، من ماري ڪهو پٽ
 چيئن ڪوئل پٽ، ٿيئون رهن ٿيئن جڳت ۽.
 ۶۹- پيٽو خوماري، چڙهي جن کي ڀر ڀر جي
 ٻائي وڻي وهوار جي، ٿن کان سڌ ساري
 ٻائي ٿي ٻاري، ٿيئون سڌ سوروب جو
 ۷۰- لائي جن ڀري، سر ٿان موهر مٿي جي
 هر ڀڳتي ڪڍ ڪيان سان، ٿيئي دل ڀري

ڪهي ٿيئون ڪر ٿار ڏي، ٿن وڻ آه ڀري
 سرت رڳي سري، مليا سي مٿار سان.
 ۷۱- عرض اهو اولاء، مالڪ مون مسڪين جو
 ڪار ڪرو ڏي مدد موه کان، ڀڳوت ٿر ٿي پڇا
 اوکي ۽ ڀل اچي ڪري، صاحب ٿي سها
 لڄ پٽ ساڻ رهائ. ڪهي ٿيئون سڌار ۽.
 ۷۲- موهن جي مرلي، سڀ سارن کان سو هڻي
 سر ٿر من جن مڪن ٿيا، سڻي سا سري
 مٿس مرون مسڪان ٿيا، ٻڌي سا ڀولي
 سا مون من ڏر ٿي. ٿيئون سڌو شردا رڳي.
 ۷۳- پيٽن جا پيٽي، ڀوڄا ڪن پائين سان
 پيئن منجهه ٻائي ٿيا، موڙها مواسي
 ڪهن سڄاڻن سڄ ٿيا، واسوڙن واسي
 مالا ٻائي مڪر ڪن، ڏليا جا داسي
 ٿيئون پيئي قاسي، جهڙي ٿيئي چر جي.
 ۷۴- ٿيئون ٿيئون ٿيئون، ڏر ڏي ٿون دل ۽
 پيٽ لاء ڀوان جي، ڀل ڀل ڀور پڇا
 ڇڏي خيال خودي ۽ جا، جهڙ ٿون جوڳ ڪما
 ٿيئون سرت سماء، گر مڪ ٿي گر شهد ۽.
 ۷۵- جوڳي ٿيئن ٿان جاڳ، جاڳي جوڳ ڪما ٿون
 سرت سائي شهد ۽، سڻ اُٿو جو راڳ
 ٿيئون لوڪ ٿيئي ڇڏي، مائج پيٽو ماڳ

- ميت دلي جو ڏاڳ - سمعا ۾ صابت رهي.
- ۷۶- ڏک ڏين لا ڏس - پريم سدي ٻار جو
ري ڏک جي ڪول ڪو - اچي روح کي وس
ٿيون پالڻ جس - وکي - ڪ سورن سان -
- ۷۷- سورن سان من لاء - سورن ۾ ئي سوجهرو
دولي دولي روح ۾ - راول کي رجهاء
ٿيون ٿوڙ لاه - ڏک ڏسي ڏر ڪمن ڪي.
- ۷۸- مر نه پالڻ مان - دوسن جي درٻار ۾
مرڻ ري ڪڏهن نه ٿي - ٽنهنجو شاهي شان
رهر مري امرت ٿي - چاڻي سچو جهان
ٿيون ڇڏ ايمان - جولي ٽن جولين سندو -
- ۷۹- پندت پهر ڏٺو - من ماريا هن ڪيترا
ڪنهنڪي ڇڏي ڪمن ڪي - هڻي لمان جا لهر
ڪنهن گرمڪ ٻڌس ڪيائ سان - جوڙي لار دلچهر
سيتي ساڌو وٺو - ٿيون من جن وس ڪيو -
- ۸۰- هيٺائون ئي هل - ڇڏي هڪ هڪ جو
وڃي ساڌ سنگت ۾ - مڻج من جي مل
سيوا ڪر سيوڪ ٻڻي - ڇڏي ول ۽ چل
ٿيون پاه اٿل - پورو ٻڌ پرت سان -
- ۸۱- تي ڪم ڪر هر وار - ٿيون مالش ڏيه ۾
هڪڙو وره وٺاڻ ٿون - اکين منجهه وهار
پو پکي ۽ پاو سان - پکوت لار اچار

- ٿيو هردي ۾ ڏار - سچو ڪيان سروب جو -
- ۸۲- ڪام ڪروڙ ۽ لوپ - ٿي ڏروارا لڙڪ جا
دمن دها ۽ دان سان - مڻج من جو ڪيوپ
ٿيون پالڻ سوپ - ٽنهن کي وس ۾ ڪري -
- ۸۳- ڪر ٿون شد اچار - ڇڏي اشد اچار کي
شد سان ٿون شد ٿي - ۽ ٻڌ ٿي اڌار
شد ٻڌي سان ٿو ملي - پکي ڪيان پندار
آل جو پندار ڪهي ٿيون ٿي ڪيان سان -
- ۸۴- سادي رهي ره - ڇڏي ديه سينگار کي
شوق رکي ٿون وشه جي - وهڪري ۾ لا وه
شيل صبر ستوش سان - سر تي - ختمون مهر
لعل امل ٿون لهر - ٿيون شد رهڻي رهي -
- ۸۵- سارو هي سسار - ڪڍ اوکڻ جو روم آ
گرمڪ ڪر ٿون ڪڍن کي - اوکڻ ڇڏي اسار
ٿيون ماکي مڪ جهان - سڀ مان ڪڍ ٿون سار
پار دل جو پندار - گرمڪ ئي ڪڍ ڪيان سان -
- ۸۶- ڪنهنجي دل نه ڏڪاء - سڀ ۾ آ سائين سچو
روح رچائڻ سان ملي - لڙڪ ۾ پي لا جاء
ٿيون ٽن من وڃن سان - سڀ کي سڪ جهڙا
بادل جهڙن اوساء - سڀني تي مڻهن مهر جو -
- ۸۷- هير وڃر نه هار - جالا مڻا ۾ ٿي
چولو چاڻي چڪت کي - ورهين کان من وار

نيمون نين پائي، پندوي پند لوان جي.
۹۹- پل پل پکاري، چون وند پوان سب
پندوچر پان سچان لون، نيمون کي دواني
شيد ملائي سواس ر، سولي رک ساري
لوان لوان، درشن پانچ ديو جو.

۱۰۰- چني پچان پان، نني سچانو زام کي
و پو نني کان وسري، مون لون سندو مان
نيمون لون نيمون جو، چانو ن سب چان
پائي پند لوان، اسف انر ر کيا.

۱۰۱- آند جو درياھ، نيمون وندر وهي
پي وند لون پو نيم سان، نيمون مان پائي پاء
ن من جي لوان هري، مان صبر جو ماء
مکي دليا لوان، مکي ليا سروب ر.

۱۰۲- اندر ايل وند، پڙھ لون پو نيم سان
مني چنهي پڙھ سان، خودي جو سب کيد
پاپ لب ستا پ کي، وهي لوان لکيد
پو پو پائي پيد، کهي نيمون کچ لاري.

۱۰۳- سروب سندو سان، سدا وچي لوان سواس ر
لوان پي گن لون لائي، اندر جو آواز
پان پائي پان ر، پاء روحاني راز
کهي نيمون سوراچ، شاني وارو مان لون.

۱۰۴- جو پي کي لون جو، چا کي جند چمن سان

سادي لوان لوان، پچ من جو روڊ
اسان پراڻا پان سان، کي لون ديو لوان
چمن من پراڻا پان سان، پائي لوان پوڊ
کي لون لوان لوان سان، سولي شيد سچوڊ
انر لوان لوان. نيمون پاء سجاد سان.

۱۰۵- پان سچان لاء، آند لون سجاد ر
پاپ چڙي شپ کي کي. من جي پو مل ملاء
پان کي پوان جو. چمن کي اچل پاء
لوان کمان هلاء. نيمون انر کمان سان.

۱۰۶- اس لون پندوچر پان. چاني پائي جي ر
پان پچان لاء لون. مپت مندائي مان

سب جو سا کي آه جو. سولي صاف سچان
نيمون پان پچان. پڙدا پچ پري کي.

۱۰۷- آهي انر ديو. درشتا ن ديو سندو
لوان ر لب سو وهي. پو پو پو پو پو
کو چن چاني پو. کهي نيمون نيمون ديو جو.

۱۰۸- ميا چڙ ديو روپ. آهي ديو انا

سب چمن آند آنا. پو پو پو پو

چمن ر چمن لوان کي. آهي انر لوان
نيمون اسکر لوان. چو پو پو پو پو.

- ۵- آئرن اسٽ وچن ڪي پوري،
پوکي اڌاري جعي - سوامي -
پرم اڌاري ڏيرج ڌاري،
پرم اڳاڏ مئي - اور -
۶- ڏن ڏن مات پتا ڪل لهر،
ڏن ٿو ساڌ سجان - سوامي -
ڏن وڏ ديش جهان تر جنميا،
ڏن ٿو شپ اسٽان - اور -
۷- سر لڙ مئي جن هراهن ڪنهن،
ڪاون ڪن امهري - سوامي -
اٽل لڙ پاهه سڪي لڙ ڪوئي،
مهيا پرم پوري - اور -
۸- جو جن لمهري آڏي گاوي،
پاوي سو مڪئي - سوامي -
ساڌ سنگت ڪو هر دم ديهي،
پورڻ ڪر پکي - اور -

آرڙي

شري ۱۰۰۸ سنگرو سوامي نينونرام مهرچ

جن جي

- اور چڙ ڪر نينونرام - سوامي چڙ ڪر نينونرام،
پو آڳاري چڪا اڌاري - تر هو پورڻ ڪام - اور -
۱- جب جب پو اهن لڄ هٿ ڪارڻ -
لڪو پڙ ڪارا - سوامي -
لب لب ڪر اوڻار ڌري تر -
سڪو لسارا - اور -
۲- پرم پوکاشي مندلا چاره -
منتر ساڪي ستنام - سوامي -
ڌرم سنان ڪي پو چار ڪ -
ليست لڄ اهرام - اور -
تد ديش وديش ۾ مندلي لڪر -
پاون دي اهديش - سوامي -
آمر روپ لکاپا سڀ ڪو -
هرها تاب ڪلش - اور -
۳- پورڻ اهل سادي لهر -
سڌ آسن پراجي - سوامي -
روپ منهر سندو لوهن -
دڻڪ جن گاڙي - اور -

